

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ATATÜRK KÜLTÜR, DİL VE TARİH YÜKSEK KURUMU
TÜRK DİL KURUMU YAYINLARI : 560

HALK DİLİNDE SAĞLIK DEYİŞLERİ SÖZLÜĞÜ

Yayına Hazırlayan
Prof. Dr. Zafer ÖZTEK

ANKARA, 1992

HALK DİLİNDE SAĞLIK DEYİŞLERİ SÖZLÜĞÜ

HALK DİLİNDE SAĞLIK DEYİŞLERİ SÖZLÜĞÜ

Yayına Hazırlayan

Prof. Dr. Zafer ÖZTEK

Hacettepe Üniversitesi

Tıp Fakültesi

Halk Sağlığı Ana Bilim Dalı

Bu eserin 5846 sayılı kanuna göre bütün yayın, tercüme ve iktisap hakları Türk Dil Kurumu'na aittir.

Yazarı : Prof. Dr. Zafer ÖZTEK
İnceleyen : Prof. Dr. Hamza ZÜLFİKAR
Baskı Adedi : 2000

ISBN 975-16-0234-3

ÖN SÖZ

Bazı kimseler, halk ağzında dolaşan deyişlerin, artık, kaybolduğunu sanıyorlar. Bunun doğru olmadığını, halkın arasında bulunmuş ve çalışmış olanlar bilirler. O nedenle, hekim, hemşire, ebe, eczacı, sağlık eğitimcisi gibi, bireylerle doğrudan ilişki içinde olanların, halkı anlamak ve kendi düşüncelerini onlara tam olarak anlatabilmek için, sağlıkla ilgili kavramların yerel karşılıklarını bilmelerinde zorunluluk vardır. Bu zorunluluk, kırsal yörelerde çalışanlar yönünden daha belirgindir.

Halkın kullanıldığı terimleri bilmek, yalnızca onlarla anlaşmaya değil, onların düşüncelerini, inanışlarını, değer yargılarını, kısaca, kültürlerini anlamaya da yardım eder. Buna en çok gerek duyanların başında sağlık personeli gelir. Çünkü, sağlık hizmetlerinin çağdaş tıp anlayışına olduğu kadar, kültürle de uygun olarak sunulması gereği vardır. Kültürel özellikleri dışlayan bir sağlık hizmeti modeli, halk tarafından beğenilerek, istenilerek ve verimli bir biçimde kullanılamaz. İşte, elinizdeki sözlük bu düşüncelerin ışığında, yurdumuzun dört köşesinde, özellikle, kırsal yörelerde sağlık hizmeti vermekte olan personele ve sağlık antropolojisi alanındaki araştırmacılara yardımcı olmak amacıyla derlenmiştir.

Bu sözlüğün kaynağı TDK tarafından 1932 — 1960 yılları arasında yapılan derlemelerdir. Binlerce gönüllü araştırmacının ülkenin her yanında topladıkları deyişler TDK tarafından "DERLEME SÖZLÜĞÜ" adı altında 12 cilt halinde yayınlanmıştır. Derleme Sözlüğünde yaklaşık 137.000 sözcük (halk deyişi) bulunmaktadır. Elinizdeki sözlüğün hazırlanışında, önce bu deyişler taranmış ve aralarında sağlık ile ilgili olan yaklaşık 9.000 deyiş seçilmiştir. Daha sonra, sözlükteki özgün tanımlamaların bozulmamasına dikkat edilerek, tıp diline uygun açıklamaları yapılmıştır. Açıklamaları izleyen parantez içindeki kısaltmalar, o deyişin kullanıldığı illeri belirtmektedir. TDK'nin yayınladığı Derleme Sözlüğünde deyimlerin il, ilçe ve köylere kadar olan kullanım yerleri, adları ile birlikte gösterilmiştir. Elinizdeki sözlükte, ne yazık ki, bu kadar ayrıntıya yer verilememiştir. Bu sebeple konu ile daha geniş boyutlarda ilgilenmek isteyenlerin TDK'nin Derleme Sözlüğüne başvurmaları gerekecektir.

TDK'nin Derleme Sözlüğü, dünyada eşine az rastlanabilecek niteliktedir. Böyle bir yapıtın hazırlanmasında katkısı olan bütün araştırmacı ve bilim adamlarına şükran borcumuz vardır.

Prof. Dr. Zafer Öztek

KISALTMALAR

Adana	Ada.	İzmir	İz.
Adıyaman	Adı.	Kars	Kr.
Afyon	Af.	Kastamonu	Ks.
Ağrı	Ağ.	Kayseri	Ky.
Amasya	Ama.	Kırklareli	Krk.
Ankara	Ank.	Kırşehir	Krş.
Antalya	Ant.	Kocaeli	Kc.
Artvin	Ar.	Konya	Kn.
Aydın	Ay.	Kütahya	Kü.
Balıkesir	Ba.	Malatya	Ml.
Bilecik	Bil.	Manisa	Mn.
Bingöl	Bn.	Kahramanmaraş	Mr.
Bitlis	Bt.	Mardin	Md.
Bolu	Bo.	Muğla	Mğ.
Burdur	Brd.	Muş	Mş.
Bursa	Brs.	Nevşehir	Nş.
Çanakkale	Çkl.	Niğde	Nğ.
Çankırı	Çkr.	Ordu	Or.
Çorum	Çr.	Rize	Rz.
Denizli	Dz.	Sakarya	Sk.
Diyarbakır	Dy.	Samsun	Sm.
Edirne	Ed.	Siirt	Sr.
Elazığ	El.	Sinop	Sn.
Erzincan	Ezc.	Sivas	Sv.
Erzurum	Ezm.	Tekirdağ	Tk.
Eskişehir	Es.	Tokat	To.
Gaziantep	Gaz.	Trabzon	Tr.
Giresun	Gr.	Tunceli	Tn.
Gümüşhane	Gm.	Şanlıurfa	Ur.
Hakkari	Hak.	Uşak	Uş.
Hatay	Hat.	Van	Vn.
Isparta	Isp.	Yozgat	Yz.
İçel	İç.	Zonguldak	Zn.
İstanbul	İst.		

A

- abalak** Meme çocuğu (Kü.)
- abalamak** Çocuk emeklemek (Af. Isp. Brd. Dz. İz. Mn. Zn. Ks. Çkr. Sn. To. İç. Ama.)
- abalayıp gılmek** Topallamak, paytak paytak yürümek, apal apal yürümek (Ng.)
- abanges** Akli eksik, kıt akıllı (Tr.)
- abanlamak** Çocuk emeklemek (Kn.)
- abanmak** Çocuk emeklemek (Kü.)
- abannamak** Çocuk emeklemek (Dz.)
- abaş** Yüzü, vücudu lekeli adam (Ezm.)
- abaz** Şişman, etli, gürbüz (Ks.)
- abaza** Cinsel isteklerini istimna yoluyla gideren erkek (Kn.)
- abaz abaz olmak** Rengi solmak, benzi uçmak, kansız hale gelmek (Dz.)
- abazan** 1. Uzun zaman kadın bulamayan adam (Ba. Ay. Sk. Ks. Gm. Tn. Sv. Ng. İç. Mg.)
2. Cinsel ilişkide çok suistimal yapan adam (Gr. Tr.)
3. Eliyle menisini getiren adam (Or. Ezm. Ank.)
4. Aç (İz. Es. Kc. Gr. Ar.)
5. Yoksul, çıplak (Ar.)
- abazan olmak** 1. Acımak (İz. Çkl. Gaz.)
2. Kadına karşı istekli olmak (Gaz.)
- abbak** 1. Kel, saçsız (Brd.)
2. Çocuk maması (Or.)
- abbo** İhtiyar dede (Sv.)
- abbu** İhtiyar, dede (Sv.)
- abcal** Sakatlığı olmadığı halde sakat gibi yürüyen (Ant.)
- abcal abcal yürümek** İki yana çokca eğilerek yürümek, çocuk gibi, ördek gibi yürümek (Brd. Mr. Kn. Ant.)
- abcalak** Sakatlığı olmadığı halde sakat gibi yürüyen (Ant.)
- abcalamak** Bacaklarını ayırarak sünnetli çocuk gibi yürümek (Kn.)
- abdaltu** Esrar, afyon (İç.)
- abdeslik** 1. Evlerde el, yüz ve bulaşık yıkanan yer (Ba. Isp. Dn. Brs. Af.)
2. Banyo (To.)
- abgin** Gübre, fışkı (Sv.)
- abil abil yürümek** İki yana çokca eğilerek yürümek, çocuk gibi, ördek gibi yürümek (İst. Bo.)
- abilabıt** Obur, çok yiyen (Brd.)
- abilabot** İri, şişman, hantal (Ba.)
- abilabut** İri, şişman, hantal (Brd.)
- abıldamak** Çocuk, emeklemek (Uş. Mn. Bo. Zn. Ank.)
- abil dubul** İri, şişman, hantal (Ba.)
- abilobut** 1. İri, şişman, hantal (Isp. Dn. Ay. Çkl. Zn. Gr. To. Gm. Mr. Gaz. Yz. Ky. Kn. Ng. Sv.)
2. Obur, çok yiyen (Sv. Yz.)
- abır** 1. Küçük çıkukların kasık ve koltuk altlarına pudra yerine sürülme üzere nane, mersin, kekik, gül ve cennet süpürgesi yapraklarını döğerek elde edilen toz (Isp. Brd. Dz. Ant.)
2. Obur, çok yiyen (Dz. Brs.)
- abırlobut** İri, şişman, hantal (Isp. Brd.)
- abiş** Bacağın diz kapağından yukarısı (Brd.)
- abızambak** Yaprığı astımlı hastalar tarafından sigara yapılarak içilen bir çeşit ot (Gaz.)
- abızambak** Bunak (Çkr.)
- abırız** Apteshane, ayak yolu (Kr.)
- ablah** İri, şişman, hantal (Sk.)
- ablak** İri, şişman, hantal (Af.)
- abohan** Obur, çok yiyen (Mr.)
- abraş** 1. Çilli ve çopur yüzlü, sarı saçlı, açık renkli gözlü adam (Isp. İz. Çkl. Es. Çkr. Sn. Ar. Gaz. Kn. İç. Ank.)
2. Yüzü, vücudu lekeli adam (İz. Brs. Isp. Ama. Tr. Rz. Sr. Gaz. Hat. Ada. Ed. Krk.)
3. Sert huylu, ters (Ks. Rz. Mr.)
4. Obur (Çr.)
5. Ağır canlı, uyuşuk (Rz.)
6. El ve yüzde, beyaz lekeler halinde olan bir çeşit deri hastalığı (Hat. Ng.)
7. Çil (Es. Gaz.)
8. Düzgün olmayan, pütürlü, pürüzlü deri (Sm.)
9. Sarışın, çilli yüzlü kimse (Ank.)
- abraz** Kısır kadın ya da hayvan (Çr. To. Nş. Es. Yz. Ank. Krş.)
- abşak** Paytak, apışları ayrı (Dz.)
- abşal abşal yürümek** İki yana çokca eğilerek yürümek, çocuk gibi, ördek gibi yürümek (Kn.)
- abulabut** İri, şişman, hantal (Brd. Brs. Es. Kc. Ky.)
- abularut** İri, şişman, hantal (Isp.)
- abıldamak** Çocuk emeklemek (Bo.)
- abullabut** İri, şişman, hantal (Çkl.)
- abullobut** İri, şişman, hantal (Ank.)
- abuloburt** Obur, çok yiyen (Sv.)
- abulobut** 1. İri, şişman, hantal (Brd. Dz. Mn. Ng. İç.)
2. Obur, çok yiyen (Dz. Yz. Ng. Ada.)
- abur** Obur, çok yiyen (Isp. Ks. Or. Mr.)
- aburlobut** İri, şişman, hantal (Ay.)
- abustul** İri, şişman, hantal (Gr.)

abut Obur, çok yiyen (Bo.)
abutlabout İri, şişman, hantal (Sk.)
acar Gürbüz, güçlü, sağlam, dinç (Af. Kü. Ank.)
acar ayaklı Uzun boylu, iriyan (Bil.)
acarlı Zayıf, cılız, hastalıklı (Gm.)
acarlaşmak İnsan, hayvan ya da bitki kuvvetlenmek, gürbüzleşmek, gelişmek, boy atmak (İsp. Brd. Dz. Ay. Mn. Ba. Çkl. Kü. Bil. Bo. Ank. Kn. Ant. Brs. Vn. Mr. Ng.)
acartav İnsanların en güçlü oldukları delikanlılık ve olgunluk çağı (İç.)
acaruk Zayıf, cılız, hastalıklı (Rz. Nş.)
acerik Mide ekşimesi, hazımsızlık ve bundan ileri gelen geçirti (Mğ.)
acıcalba Öksürüğe karşı kaynatılıp içilen bir dağ otu (Af.)
acı dellkanlılık Erkeklerde 18-22 yaşları arasındaki çağ (İç.)
acı genrek Mide ekşimesi, hazımsızlık ve bundan ileri gelen geçirti (Ay.)
acı genirik Mide ekşimesi, hazımsızlık ve bundan ileri gelen geçirti (Ay. Ba.)
acı genrik Mide ekşimesi, hazımsızlık ve bundan ileri gelen geçirti (İsp. Ay. Ant.)
acı geyrek Mide ekşimesi, hazımsızlık ve bundan ileri gelen geçirti (Af. İsp. Brd. Dz. Çkl. Kc. Ama. Kn. Ant. Mğ.)
acıkalabak İlâç olarak kullanılan geniş yapraklı ot (Bo. İst. Ks.)
acı keyrek Mide ekşimesi, hazımsızlık ve bundan ileri gelen geçirti (Brd.)
acımak torbası Safra kesesi (Hat.)
acı yağ İlâç için saklanan ayı yağı (Gm.)
acılanmak Sızlanmak, yakınmak (İsp.)
acuk Dişilik organı (Ks.)
açağraz Zayıf, cılız, hastalıklı (Gaz.)
açaruk Zayıf, cılız, hastalıklı (Gr.)
adagöde İnsan ya da hayvan vücudunun aşırı derecede şiştiğini anlatır (Brd. İsp. Brs. Kü. Es. Ank. Ng.)
adaklamak Bebek yalpalayarak yürümek (İsp.)
adarı yetmek Olgunlaşmak, kemale ermek (Sn.)
adı belirsiz Verem (İç.)
adıla gödüle Çok şişmanlamış kimse (Brd.)
afaangi artmak Ateşi yükselmek (Çr.)
afar Diş diplerinde biriken sert kir, tartre (Gaz.)
afgan İrin, cerehat (İsp.)
afgın Gübre, fişkı (Or. Gr.)
afo Obur (Ezc.)
agada Zehir (İsp.)
ağız yeni doğmuş hayvandan ilk günlerde sağılan koyu, yapışkan süt (İsp. Sv. Yz.)
agu Zehir (Sn. Bt.)
ağ Zehir (Mr.Yz.)

ağacat Tabut (Sv.)
ağarnı Sırt, arka (Sv.)
ağaz yeni doğurmuş hayvandan ilk günlerde sağılan, koyu, yapışkan süt (Yz. Ada.)
ağcakanat Tatarcık (Gaz.)
ağdalamak Tüyleyi ağda ile almak (Ng. Kn.)
ağdamak Yaranın üzerine sıcak bir şeyle bastırmak (Ba.)
ağdeş Zayıf, cılız çocuk ya da hayvan yavrusu (Brd. Dz.)
ağdık Ağır, pis koku (Brs.)
ağdık boğaz Obur, pisboğaz (Dz.)
ağdır çöğdür yürümek Topallayarak yürümek (Bo.)
ağdırıklı Aksak, sarsak, topallayarak yürüyüş (Dz.)
ağı çalmak 1. Acılaşmak (İsp.)
 2. Zehir sürmek (İsp.)
ağı düğü Karın ağrısına ilâç olarak kullanılan san bir ot (İsp.)
ağılanmak zehirlenmek (Af. İsp. Brd. Dz. Ay. Mn. Ur. Yz. Ank. Ng. Kn.)
ağıllanmak Çıbanın etrafı çember şeklinde kırmak (İsp.)
ağın Yeni doğurmuş hayvandan ilk günlerde, sağılan koyu, yapışkan süt (Af. Es. Mr. Hat. Sv. Kn.)
ağınmak 1. Soğuktan donan ve birdenbire sıcağa tutulan elleri çok sızlamak (Es.)
 2. Açlıktan ölmek (Kn.)
 3. Rengi uçmak, benzi solmak (Hat.)
ağır almak Kulağı az işitmek (Ng.)
ağır ayak Gebe, yüklü, doğurması yakın (İsp. Kc. Sn. Sm. Çr. To. Or. Gm. Rz. Ar. Ezm. Ezc. Tn. Sv. Dy.)
ağır ayaklı gebe, doğurması yakın (Tr.)
ağır canlı Gebe, doğurması yakın (Or.)
ağır enginli Nezle (Brd.)
ağır hastalık Tifo (Dz. Kü. Bil. Zn.)
ağırıklı Gebe, doğurması yakın (İsp. Ba. Sm. To. Dy. Kn. Ed.)
ağırmak Ağınmak (Ar.)
ağırsaklanmak 1. Çıban kızarak sertleşmek, katılaşmak (Dz. Es. Ng. İç.)
 2. Meme belirip büyümeye başlamak (Ng. Dz.)
ağısını almak Acısını gidermek, sızısını dindirmek (Ng.)
ağı yutmak Zehirlenmek, zehirlenmeye razı olmak (Çkr.)
ağız almak Meme emen çocuğun ağzında görülen hastalık (İsp.)
ağız dadı Sağlık, mutluluk (Af.)
ağızlık Yeni doğurmuş hayvandan ilk günlerde sağılan, koyu, yapışkan süt (Brd. Dz.)
ağız sütü Yeni doğurmuş hayvandan ilk

- günlerde sağılan, koyu, yapışkan süt (Dz. Mn.)
- ağmak** Delirmek (Ant. Dz. Rz.)
- ağo** Zehir (Vn.)
- ağoz** Yeni doğurmuş hayvandan ilk günlerde sağılan, koyu, yapışkan süt (Ar.)
- ağramak** Geçirmek (Isp.)
- ağrı** 1. Soğuktan ileri gelen bir çeşit hastalık (Ks.)
2. Yara, çıban gibi hastalıklara verilen ad (Mğ.)
3. Tifo (Bo. Zn. Ks. Sn. Ank. Dz. Kü. Bil.)
- ağricak** Gözde sürekli çapak yapan bir göz hastalığı (Nğ.)
- ağricaklanmak** Gözü hastalanmak (Nğ.)
- ağricaklı** Hastalıktan kurtulamayan kimse, hastalıklı, ağırlı sızılı (Brd. Kü. Krş. Ky. Nğ.)
- ağırık** 1. Ağrı, sancı, yel (Or. Bit.)
2. Hastalık (Gm.)
3. Düşkün, müptelâ (Çr. Kn. Ant.)
4. Kokmaya, bozulmaya yüz tutmuş yiyecek, et (Or.)
- ağırıklı** 1. Saraya benzer bir çeşit sinir hastalığına tutulmuş kişi (Dz.)
2. Hastalıklı (Sv. Ky.)
3. Hastalıktan kurtulamayan kimse (Brd. Dz. Ba. Çkl. Kc. Sm. Ama. Or. Ky. Krk.)
- ağırılı** Hastalıktan kurtulamayan kimse (Vn.)
- ağırımık** Hastalıktan kurtulamayan kimse (Or.)
- ağriter** Tifo (Ks.)
- ağrı tutmak** Sara hastalığına yakalanmak (Sv.)
- ağrıya yatmak** Tifo hastalığına tutulmak (Es. Ks.)
- ağsak** Topal, aksak (Isp. Brd. Dz. Ay. Brs. Kü. Es. Bo. Çr. Ama. To. Gr. Gm. Ar. Kr. Vn. Ml. Mr. Sv. Yz. Ank. Krs. Ky. Nğ. Kn. İç. Ant. Ed. Af.)
- ağsamak** Topallamak (Af. Ank.)
- ağsırmak** Aksırmak (Af.)
- ağsak** 1. Çıban altındaki sertlik (Nğ.)
2. Arı, böcek sokması nedeniyle deride oluşan şişlik, sertlik (Ank.)
- ağsaklanmak** Çıbanın kızarak sertleşmesi (Nğ. İç.)
- ağsarlanmak** Ocaklı okumaya yetkili birisi tarafından okunmak (Brs.)
- ağşarlı** Hastalık, nazar gibi şeylere okumaya yetkili kimse (Brs.)
- ağşermek** Aşermek (Sm.)
- ağşış** 1. Üremi (Vn.)
2. Şeker hastalığı (Vn.)
- ağterme** Dermansız, bitkin (Tn.)
- ağu** Zehir (İz. Ma. Ba. Bo. İst. Ks. Ama. To. Or. Gr. Tr. Gm. Rz. Ar. Kr. Ezm. Vn. Bt. Dy. Tn. El. Sv. Yz. Ank. Nğ. Tk. Mş.)
- ağu bardağı** Sinirli, aksi, titiz (Ml.)
- ağulamak** Zehirlemek (Kc. Tr. Gm. El.)
- ağulanmak** Zehirlenmek (Uş. Brd. Ay. İz. Çkl. Kc. Bo. Ks. Çr. Ama. To. Or. Gr. Tr. Gm. Rz. Ar. Kr. Ezc. Vn. El. Bt. Sv. Ank. Nğ.)
- ağurt** 1. Ağzın içi, avurt (Zn.)
2. Çene (Mğ.)
- ağuz** 1. Yeni doğurmuş bir hayvandan ilk günlerde sağılan, koyu yapışkan süt (Brd. Bo. Zn. Ks. Ama. To. Or. Gr. Tr. Gm. Rz. Ar. Kr. Ezm. Ezc. Bt. Dy. Mş. Tn. El. Ml. Sv. Ank. Ky. Ant. Kerkük)
2. Yeni doğurmuş bir hayvanın ilk sütünden yapılmış bir şeqit yiyecek (İst. Sm. Ama. Gr. Tr. Gm. Ar. Kr. Ezm. Vn. Bt. Mş. Sv. Ezc.)
3. Yeni doğmuş bir hayvanın ilk sütünden yapılan tatlı, yağlı peynir (Ar.)
4. Yeni doğurmuş bir hayvanın ilk sütünden yapılan ekmek (Vn.)
- ağüz** Beyaz yüz (Kr.)
- ağzi aşı** Kadının cinsel organı (Brd.)
- ağzını gegelemek** Kekelemek (To.)
- ahar** Obur, gereğinden çok yiyen (Isp.)
- ahbun** Gübre, fışkı (Ama. To. Or. Gr. Tr. Gm. Ar. Kr. Ezm. Ezc. El. Sv. Ada. Isp. Rz. Vn. Dy. Ml. Mr. Ky. Ağ. Çr.)
- ahı** Zehir (İç.)
- ahıl teherrenmek** Baş dönmesi, zihin bulanmak (Kr.)
- ahırak** Balgam (Af.)
- ahıraklı** Balgamlı (Af.)
- ahırık** Balgam (Sv. Ank.)
- ahırık** Balgam (Gr. Mr.)
- ahkırık** Balgam çıkartırken boğazdan gelen hırıltılı ses (Çr.)
- aklık** Balgam (Mr.)
- ahmın** Gübre, fışkı (Ml. Mr. Sv. Ky.)
- ahmuk** Balgam (Ama.)
- ahnit** 1. Sakat, hasta, kötürüm, zayıf (Dz. Mr. Ky. Ada.)
2. Akılsız, aptal (Ada.)
- ahruh** Balgam (Md.)
- ahurlamak** 1. Tükürmek, balgam çıkarmak (Sv.)
2. Öksürük (Sv.)
- ahuruh** Balgam (Sv.)
- akak** Daima akan çıban, fistül (Uş. Zn.)
- akar** Daima akan çıban, fistül (Isp. Kü. To. Ant.)
- akarca** 1. Kemik veremi (Uş. Isp. Brd. Dz. Ba. Kü. Es. Ks. To. Sv. Yz. Ky. Nğ. Kn. Af.)
2. Daima akan çıban, sıracı, fistül (Isp. Brd. Ba. Kü. Es. Sk. Zn. Ks. Çr. Çkr. Sm. Ama. To. Sv. Yz. Ank. Ky. Nğ. İç. Ant. Nş.)
3. Deri veremi, cüzzam (İz. Es. Ks.)

4. Belsöğukluğu (Kü. Sn. Ky.)

5. Kaplıca (Brs.)

akar gokar Kusur, eksik, sakatlık (Af.)

ak basmak Gözlere beyaz leke inmek, boz inmek, katarakt (İst.)

akben Gübre, fişkı (Sv.)

akbilek Tosuncuk, iri doğan çocuk (Kü.)

akca Daima akan çıban, fistül (Bil.)

akdoncak Çırılçıplak (Af.)

akıdık Her yere işeyen kimse (İsp.)

akılbalık Buluğ çağı (Af. Yz.)

akıntı Kadınlarda aybaşı olayı (Kn.)

akırbale gelmek Erinlik, buluğ çağına gelmek (Dz.)

akıtmak İşemek (Af. Uş. İsp. Brd. Dz. Ay. Mn. Brs. Kü. Es. Ks. Çnk. Çr. To. Tr. Gm. Rz. Gaz. Mr. Sv. Yz. Ky. Ng. Kn. İç. Ant.)

akıllık Omurilik (Af. İsp. Çkl. Es. Zn. Ks. Ng. Kn.)

aklık 1. Deri hastalığı ilaçlarında kullanılan beyaz renkli toz (Sn.)

2. Kızlarda veya kadınlarda görülen akıntı (Mğ.)

akmun Gübre, fişkı (Sv.)

akpaklak Beyaz kabarcıklı yanık, büllü yanık (Brd.)

akpın Gübre, fişkı (Ky.)

akşış Boyunda çıkan bulaşıcı bir çeşit çıban (Af.)

aktarılp inmek Bayılıp düşmek (Dz.)

aktutma Albumin hastalığı (Not. Bir tür böbrek hastalığı olabilir.) (Kn. Ant.)

akur Kudurmuş (Sk.)

alabele Çiçek bozuğu veya çilli yüz (İsp. Brd. Es. Ank.)

ala bulanık Hasta yüzlü, renksiz (Dz.)

alaca belece görmek Az görmek, bulanık görmek (Ba.)

alacama Loğusalara musallat olan alkanısının çocuklarda beliren şekli. İnanca göre bu hastalık nazardan olur (Gaz.)

alacanlı Yarı canlı, ölmek üzere bulunan (İç. Ng.)

alaçko Sık sık ağlayan, mızımız çocuk (Yugoslavya göçmenleri)

aladrlı Ölecek durumda, can çekişen (Af.)

alagülük Kuduz olanlara yedirilen bir böcek, zehirli buğday böceği (Kn.)

alakırık Kanun dışı evlilikten doğan çocuk, piç (Dz.)

alaşa Bir çeşit deri hastalığı, çil (Ng.)

alaşar Yüzünde ak lekeler, kabarcıklar bulunan genç (Ank.)

alatlamak Yeni doğmuş bebekleri, al denilen görüntünün kötü etkisinden korumak için alıcı denilen kimselere atlamak (Or.)

alavlanmak Hastanın ateşi yükselmek (Af.)

alazlama 1. Yüzde ve vücutta çıkan çıbanlar, kızartılar (Uş. Es. Kc. Sk. Ks. Çkr. Çr. Or. Tr. Ezm. Sv. Yz. Ank. Ng. Kn.)

2. El, ayak ve yüzün kızarıp şişmesiyle meydana gelen hastalık, yılanlık (Mn. Bil. Bo. Zn. Çkr. Sn. Sm. Ama.)

alazlanmak 1. Bedeni sıcaktan kızarmak (İz. Brs.)

2. Bedeni parça parça kızarmak (Ks.)

alazlatmak Alazlama hastalığını tedavi ettirmek (Bo.)

alazma Yüzde ve vücutta çıkan çıbanlar, kızartılar (Sm.)

al basma 1. Loğusalık humması (Uş. Brd. Çkl. Kü. Kc. İst. Çr. Ama. Or. Gm. Ar. Gaz. Mr. Hat. Sv. Yz. Ank. Ky. Ng. Kn. İç. Ant. Zn. Ks. Krk.)

2. Loğusa olmayan kimselerde al denilen görüntünün uyku sırasında verdiği boğucu sıkıntı, kâbus (Hat. Es. Ar.)

3. Üzüntü ve kaderden bayılma (Ng.)

4. Sara hastalığı (Ng.)

5. Kızıla benzer bir hastalık (Çkr. Brs.)

al basmak Loğusalık sırasında kötü bir ruh tarafından boğucu ve öldürücü krizlere maruz kalmak (Ba. Es. Ama. To. Gm. Ar. Gaz. Ng.)

albastı Lohusalık humması (Ant. Zn. Ks. Sv. Krk.)

albüm Solucan (İsp.)

alça Alın (Brd. Dz. İz. Ant. Mğ.)

al çabıdı Loğusalık hummasına tutulan kadınlara tedavi ya da korumak amacıyla verilen efsunlu bez (Hat.)

aleste Bakire olmayan kız (İsp.)

algin Ateşli hastalıktan al lekeler oluşmuş deri (Af.)

algin 1. Renksiz, cılız, zayıf, hastalıklı, yılgın (Uş. İsp. Dz. Çkl. Kü. Es. Çkr. Çr. To. Dy. Gaz. Mr. Hat. Sv. Yz. Ank. Ky. Nş. Ng. Kn. İç. Ant. Mğ. Tk. Ama. Af. Kn. Krş.)

2. Kötürüm (Ba. Çr. Ank.)

3. Lâğım, su yolu (Ks. Çkr. Çr. Sm. To. Or. Gr. Mğ. Zn. Ama. Sv. Tr.)

alginlaşmak Sağlığı bozulmak, güçsüz kalmak (Ng.)

algömlük 1. Kızıl hastalığı (İsp. Brd. Dz. Mn. Ba. Brs. Kü. Es. İst. Çkr. Sm. Tr. Yz. Ank.)

2. Kızamık, kızamıkçık (Kü. Or. Tr.)

algöynek Kurdeşen hastalığı (Ng.)

alguncu Lâğım temizleyicisi (Sm.)

alğın Renksiz, cılız, zayıf, hastalıklı, yılgın (Es. Hat. Sv. Ky.)

alğün Renksiz, cılız, zayıf, hastalıklı, yılgın (Ama. Ank.)

- alıcı** Öldürücü hastalık (Af.)
- alıcısı tutmak** Öldürücü hastalığa tutulmak (Gaz.)
- alifatma** Ateşli, öldürücü hastalık (Kr.)
- alıklamak** Zayıflamak, sararmak (Ed.)
- alınmak** Zayıflamak (Ng.)
- alınmış** Felçli, inme inmiş (İst.)
- alız** Zayıf, cılız (Af. İsp. Brd. Dz. Es. Zn. Çkr. Vn. Ky. Kn. Ada. Ant. Mg.)
- alızamak** Zayıflamak, kuvvetten düşmek (Kn.)
- alızamak** Zayıflamak, kuvvetten düşmek (Kn.)
- alkanası** Lohusa ve yeni doğmuş bebekleri boğduğuna inanılan görüntü (Vn.)
- alkarısı** Loğusa ve yeni doğmuş bebeklere musallat olarak onları boğduğu sanılan ve samanlıkta dolaşarak atların yelesini ördüğüne inanılan görüntü (To. Gm. Ezm. Ezc. Sv. Vn.)
- alkazımak** Zayıflamak, kuvvetten düşmek (İç.)
- alkın** Zayıf, cılız, hastalıklı, yılgın (Krş.)
- alıçatı** İki kaşın arası (Af.)
- almacık** Kalça kemiği, uyluk başı (İsp. Brd. Ay. İz. Ba. Brs. Kü. Es. Kc. İst. Ks. Çr. To. Gm. Ar. Hat. Ank. Ed. Krk. Tk.)
- almacuk** Kalça kemiği, uyluk başı (Gm.)
- almecik** Kalça kemiği, uyluk başı (Ay.)
- altalamak** Hastalığı tekrarlamak, şiddetlenmek, halsiz bırakmak (Af. Dz. İz. El. İç. Ant.)
- altazıtmak** Hastalığı tekrarlamak, şiddetlenmek, halsiz bırakmak (Ada.)
- altış** Kesici diş (Kn.)
- alt üst parası** Hastanın bakımı ve ölümünden sonra gömülme ve hayır işlerine ayrılan ve harcanan para (Dz. Ng. Ant.)
- alutalamak** Zayıf, halsiz kalmak, kuvvetten düşmek (Sv.)
- aman** Kusur, uzuv eksikliği (Çkr. İç. Es. Ank.)
- amant** Kusur, uzuv eksikliği (Ay. Ba.)
- ambaroğlu** Şişman adam (To.)
- anadan cavlak** 1. Doğuştan kel olan kimse (Dz.)
2. Doğuştan deli olan kimse (Dz.)
- anadan yangın** Çok susamış (Af.)
- ana devil** Hasta, hasta mizaçlı, rahatsız (Ar.)
- ana etli** Çınılçplak, anadan doğma (Ezm.)
- anahalı** Kadınlarda aybaşı, adet, kirlenme (Or. Kr. Hat. Ky.)
- anak** Bellek, hafıza (Ba. Ada.)
- analuk** Ebe (Tr.)
- anarat** Pirinç unu ya da nişastayı şekerle pişirerek yapılan çocuk maması (Yz. Ky.)
- anasının kızı** Bakire olmayan kız (Mg.)
- anca** Alın (Mg. Ay.)
- anculamak** Hastaya ilâç vermek (Mn.)
- andalmak** Açlıktan içi geçmek, içi ezilmek (Yz.)
- ander** 1. Erkeklik organı (Tr. Ar. Ezm.)
2. Kadının cinsel organı (Ar.)
- andır** 1. Erkeklik organı (Sm.)
2. Kadının cinsel organı (Ar.)
- andır kafa** Kel kafa (Ks.)
- andırlaşmak** Kel olmak (Ks.)
- aneyş** Bellek, zekâ, anlayış (Gaz.)
- anık** Zayıf, cılız (Ng.)
- anız bitli** Ekin biçildikten sonra tarlada kalan saplarda, kendiliğinden meydana gelerek insanda kaşıntı yapan çok küçük böcek (Mg.)
- aniş** Doğurmayan kadın (Kn.)
- ankebit** Kâbus, uykuda basan ağırlık (Ng.)
- anlar** Bellek, zekâ, anlayış (Sv. İsp. Ezm. Ng.)
- annabak** Alnının ortası (Brd. Dz.)
- annah** Bellek, zekâ, anlayış (Kr. Ezm.)
- annak** Bellek, zekâ, anlayış (Ezm.)
- annamak** Bellek, zekâ, anlayış (Ng.)
- anni çatı** Alnın ortası, alın çatı (Hat. Dz. İz.)
- anni gaş** Alın ve kaş (Vn.)
- anniğin çatı** Alnın ortası (Çr. To.)
- annık** Alnı fazla çıkıntılı insan (Sv.)
- anni kabağı** Alnın ortası (Dz.)
- annın çatı** Alnın ortası (Af. Uf. Brd. Dz. Ama. Gm. Ezc. Vn. Bt. El. Ur. Hat. Sv. Ng. Kn. İç. Ant.)
- anni şakı** Alnın ortası (Es.)
- annın şakı** Alnın ortası (Ng.)
- annıyın çatı** Alnın ortası (Hat.)
- ansak** Topal, aksak (Ba. Çkl. Ank.)
- ansamak** Topallamak, aksamak (Ba.)
- ansımak** Topallamak, aksamak (İsp. Brd.)
- ansız** 1. Cinsel kudretini kaybetmeyen kimse (Ng.)
2. Piç, gayrimeşru çocuk (Ada.)
- ansızına uğramak** Birdenbire ölmek (Kn. Ng.)
- ansunlatmak** Okutmak, hocaya okutmak (Ezc.)
- antaran** İri cüsseli, sevimsiz, şişman kişi (Ky.)
- antirlikli** Hastalıklı (Ur.)
- anukumak** Bunamak (Ks.)
- apa** 1. Yürümesi gerektiği halde yürüyemeyen çocuk (Af.)
2. Sağır dilsiz (Rz.)
3. Aptal (Rz.)
- apak** Tombul, gürbüz (Mr.)
- apak topak** Tombul, gürbüz (Kc. Mr.)
- apal** Tombul, gürbüz (Ky. Mr.)
- apalak** 1. Tombul, gürbüz, sevimli (Brd. Dz. Mn. Zn. Ks. To. Or. Tr. Ml. Gaz. Mr. Sv. Ank. Ky. Kn. Ada. İç.)
2. Yeni emeklemeye başlamış çocuk (İç.)
- apalaklanmak** Gelişmek, serpmek (Ada. Yz. Ky.)
- apalak topalak** Tombul, gürbüz (Brd. Mn. Ml. Gaz. Mr. Sv.)

apalamak 1. Bacakları gere gere, ayırarak yürümek (İsp. Ba. Ng. Kn.)
 2. Sallanarak, sendeleyerek yürümek (İsp. Çkr. Kn. Mg.)
 3. Emeklemek (Af. Ank.)
apallanmak İki yana sallanarak yürümek (İsp.)
apana Hela, apteshane (Brd.)
apılak Tombul, gürbüz (Uş. Brd.)
apıldak Fazla şişman, etli (Brs.)
apıldıyk Yürümesini bilmeyen, düzgün yürüemeyen (Dz.)
apışak Bacaklarını açarak yürüyen, ayırık bacaklı (Uş. Brd. Dz. Es. Ba. Brs. Kc. Bo. Mg.)
apışık Bacaklarını açarak yürüyen (Dz. Ay. İz. Mn. Ba. Çkl. Kü. Mg.)
apkın Gübre, fışkı (Sv.)
appak Kadının cinsel organı, ferç (İsp.)
apraz Yüzde olan siyah lekeler (Ant.)
apsane Helâ, apteshane (Bil.)
apsonlamak Afsunlamak, okuyup üflemek (Tr.)
apşak Bacaklarını açarak yürüyen (İsp. Ay. Mn. Çkl. Es. Bil. Bo. Mg.)
apşalak Bacaklarını açarak yürüyen (Kn. Ed.)
apşirmek Aksırmak, hapşirmek (İst. Dz. Çkl.)
apşirlik Aksırık, (Gaz.)
apu etmek İsemek, kirlletmek (Sv.)
apuh 1. Deli (Or.)
 2. Kadının cinsel organı (Sv.)
apuşak Bacaklarını açarak yürüyen (Zn.)
ara çoru Nezle, grip (Ng.)
ara derdi Nezle, grip (Ng.)
ara hastalığı Nezle, grip (Or. Gr. Gm. Ezc. Sv. Kn.)
arakan Göz hastalığı, bir çeşit körlük (Af.)
aralık 1. Soğuk nedeniyle ortaya çıkan hastalıkların tümü (Ng.)
 2. Nezle, grip (Ng. Kn. Ada. İç. Mg.)
aralık hastalığı Nezle, grip (Gaz. İç.)
aralık lyısı Ölmeden önce, geçici iyileşen hasta, ölüm iyisi (Ba.)
aras Sağır ve dilsiz (Af. Ank.)
ara salimi Nezle, grip (Ank.)
ara sökümü Salgın hastalık (Or.)
arayak Gebe (Es.)
araz Hastalık, dert (Dz. Kü. Kn.)
arbaş Eğri bacaklı (Gr.)
arbaz 1. Zayıf, cılız, hastalıklı (Af. Ada.)
 2. Tombul, şişman çocuk (Yz.)
ardalmak Zayıflamak, çökmek (Bil.)
ardamak Kocamak, ihtiyarlamak (Ank.)
erek Zayıf, cılız, sıska (Ada.)
argaç Erkeğin cinsel organı (Ko.)
argaz 1. Dilsiz (Sv.)
 2. Zayıf, cılız, sıska (Ant.)
argı Ağrı (Gaz.)
argıymak Acıtmak, ağrıtmak (Mg.)

arığ Zayıf, cılız, sıska (Ba.)
arığ Zayıf, cılız, sıska (Kr.)
arığan Yorgun, çabuk yorulan (Kn.)
arı hastalığı Tifo hastalığı (Es.)
arık 1. Zayıf, cılız, sıska (Af. Us. İsp. Brd. Dz. Ay. İz. Mn. Çkl. Ba. Brs. Bil. Es. Sk. Bo. İst. Zn. Ks. Çkr. Çr. Sm. Sn. Ama. To. Or. Gr. Tr. Gm. Ar. Rz. Kr. Ezm. Ağ. Gaz. Mr. Sv. Yz. Ank. Ky. Krş. Nş. Ng. Kn. Ada. İç. Ant. Mg. Krk. Kıbr. Kc.)
 2. Dert, hastalık (Dz.)
arıklamak 1. Zayıflamak (İsp. Dz. İz. Ba. Gr. Or. Kr. Gaz. Sv. Kn. Mg. Tk.)
 2. Doğduktan sonra cılız kalmak, büyümemek (İsp.)
 3. İhtiyarlamak (Ks.)
arıklanmak Zayıflamak (Ng.)
arıklaşmak Zayıflamak (Af.)
arıklaşmak Zayıflamak (Kü.)
arıkamak Zayıflamak (Dz. Kr.)
arık yavan Zayıf, cılız, sıska (Ada.)
arıkamak Yıkanmak (İps.)
arılık Bir hastalığı ilaç veya okuyup üfleyerek geçirmeye çalışan kimseye verilen ücret (İsp. Ng. İç.)
arın Alın (Afç. İsp. Sk. Bo. Çr. Sm. Ama. To. Or. Gr. Gaz. Mr. Hat. Sv. Ank. Ky. Nş. Kn. İç.)
arınacak Yıkanma yeri, gusülhane (Sv.)
arınak Yıkanma yeri, gusülhane (Tr.)
arınmak Yıkanmak, temizlemek (Af. İsp. Brd. Dz. Ay. İz. Mn. Ba. Çkl. Brs. Kü. Bil. Es. Bo. Sk. Zn. Ks. Çr. Sn. Sm. To. Or. Gr. Tr. Gm. Kr. Ezc. Tn. Ml. Sr. Ur. Gaz. Bt. Mr. Hat. Sv. Yz. Ank. Ky. Ng. Kn. Ada. İç. Ant. Mg. Ed. Krk. Tk. Kıbr.)
arış Kolun dirsek ile bilek arasındaki kısmı (İz. Ba.)
arız Kimsesiz, öksüz (Dz.)
arkın Zayıf, cılız, sıska (Kr.)
arlamak İyi olmak, hastalıktan kurtulmak (Dy. Kn.)
armak 1. Gücsüz kalmak (İz.)
 2. Ağrımak (Tr.)
arfana Obur, pisboğaz (Çkr.)
arpacuk Arpacık denilen göz hastalığı (Ml.)
ars Kısır kadın (Es.)
arsık Kızlık zarı zor açılan (Kü.)
arslık Gerdeğe girdiği gece kocası ile cinsel ilişkide bulunduğu halde kızlığını kaybetmeyen kız (Af.)
arsuva Helâ aralığı (Sm.)
arşak Dizkapağı (Brs. Ba. Mg.)
arşaklanmak Çıban ya da yara kızarıp şişmek (Sn. Ed.)
arşı Aşı (Hat.)

artçardak Helâ, apteshane (Or.)

artık diş İnsanda asıl dişlerin yanında çıkan, düzgün olmayan diş (İsp. Dz. iz. Ar. Hat. Krş. Ant. Mg. Af.)

artin Kör (Sv.)

aruh Zayıf, cılız, sıska (To. Gm. Kr. Ezc. Sv.)

aruk Zayıf, cılız, sıska (Brs. Zn. Ks. Sn. Sm. To. Or. Gr. Tr. Rz. Sv. Ant.)

aruklamak Zayıflamak (Ks. Ama. To. Or. Gr. Tr. Rz.)

aruklanmak Zayıflamak (To.)

asak Topal, aksak (Mn. Brs. Es. Çr. Mr. Ank. Kn. Ant. Mg.)

asalak Yüz, surat (Sv.)

asamak Topallamak, aksamak (İsp. Brd. Mr. Ank. Kn. Mg.)

asarmak Yetişmek, büyümek (Ks.)

asflnek Bir yara ilâcı (Af.)

asgırmah Hapşirmek, aksırmak (Kr. Çr. Vn.)

ası İri, gelişimli, büyük, yetişkin (Af. Brd. Dz. Ay. İz. Kü. Es. Kc. İz.)

asık 1. Asılmış adam (Çr.)

2. Zayıf (Ank.)

asılık Ebe ve hekim tarafından açılan kızlık zarı (İsp. Kü.)

asirik Çelimsiz (İsp.)

aslançınağı Şirpençe denilen çıban (Gaz.)

aslık 1. Kızlık zarı yırtılmamış (Af. İsp. Dz.)

2. Kesilmeye muhtaç kızlık zarı (İsp. Gaz. Kn. Af.)

3. Tam oluşmamış kızlık zarı (Brd. Kn.)

4. Üreme organı noksan kadın (Mn.)

5. Kısır kadın ya da dişi hayvan (Ky.)

asmaz Topal (Zn.)

asnık Kısır (Bil. To. Mr. Ada.)

aş Aşı (Sm.)

aşağıdan götürülmek Çocuk için kullanılan ilâc ferin içine konulmak, vaginal suppozituar koymak (Ng.)

aşak Dizkapağı (Kü.)

aşaklanmak İltihaplanmak, şişmek (Mg.)

aşarık İştahlı (To.)

aşarmak Aşermek (Kr.)

aşgar Kızıl yüzlü ve yarasa tüylü kişi (Ng.)

aşıcı Sağlık memuru (Ama.)

aşınmak Sindirmek, hazmetmek (Kıb.)

aşır Bunak (Brd. Dz. İz. Bo. Ezc.)

aşıra gılmek Kendinden geçip düşmek, dermanı kesilerek kendini bırakıvermek (Ng.)

aşı Aşı (Tr.)

aşirmek aşermek (Hat.)

aşıyirmek Aşermek (Mg.)

aşkar 1. Saçının ön kısmı dökülmüş kimse (Tr.)

2. Çıl (Hat.)

3. Yüz, çehre (Ky.)

4. Sarı saçlı adam (Md. Mr. Hat. Ng. İz.)

aşlak Aşı (Af.)

aşlakçı Aşı yapan görevli (Af.)

aşlık Açlık (Af. İsp. Ay. Tr. Ant. Mg.)

aştan galmak İştahı kesilmek (Ng.)

aşvermek Aşermek (Yz.)

aşyarmak Aşermek (Kn.)

aşyerilmek Aşermek (Brd. Ay. İz. Mn. Kc. Gm. Rz. Ezm. Dy. Ml. Gaz. Mr. Hat. Sv. Yz.)

aşyeremek Aşermek (İç.)

aşıyirmek Aşermek (Ml. Ank.)

atah getirmek Bunamak (Ng.)

atak Bunak (Ng.)

ataşağan Alim tabib (Mn.)

ataşına bırakmak Hastanın üşüyüp titredikten sonra ateşlenmesi (Af.)

atazlamak 1. Cildi, dövere kızartmak (Ar.)

2. Isırgan otu gibi asitli otların cildi kızartması (Ar.)

atçu Hekim (Ank.)

ateş gömleği Kızıl hastalığı (Mn.)

ateşine burakmak Üşüyüp titreme nöbetinden sonra ateş basması (Ng.)

ateş pare Bir cilt hastalığı, yılanık (Af. Ank.)

atıkmak Gürbüzleşmek, büyümek (Es. Ada.)

atılıp gılmek Birdenbire bayılmak. ölmek (Brd.)

atmak 1. Beli gelmek (Kn.)

2. Sinek yumurtlamak (Af.)

atsız parmak Yüzük parmağı (Kn.)

attırgan Cinsel isteklerini açığa vurmuş, isterik kadın (Ng.)

attırmak 1. Meni getirmek (İsp. Kn.)

2. Ayakta işlemek (Gm. Ezc.)

aturun Tütün gibi ağızda çiğnelinip tükürülen bir ot (Kn.)

avaklanmak Yarası şişmek, azmak (İz.)

avalla Sağır ve dilsiz (Kn.)

aval tabal Hastalıktan kıvrınma, hastalığın en ağır durumu (Vn.)

avan 1. Obur (İsp.)

2. İri yarı insan (Dz.)

avankmak Çıban ya da yarası şişmek azmak (Dz.)

avdalla Sağır, kekeme (Kn.)

avdır Erkeklik organı (Or.)

avhırak Balgamlı tükürük (Af. Or.)

avıkmak Isırmak (Ba.)

avinmak Soğukta üşüyüp kendinden geçmek (Ank.)

avırt Avurt, yüz (Dz. Kü. Es. Kn. Ada. İz.)

avırt Avurt, yüz (Brd.)

avız Yeni doğurmuş hayvandan ilk günlerde sağılan, koyu, yapışkan süt (Ank.)

avkalamak 1. Isırmak (Af. İsp. Or. Mg.)

2. Ovmak, ovalamak, masaj yapmak (Ay. İz. Kn. Mg.)

- avkalanmış** Yaralanmış (Genellikle ısırlarak) (Af.)
- avkallamak** Ovmak (Sm.)
- avkılamak** 1. Isırmak (Brd. Dz.)
2. Ovmak (Dz.)
- avkulamak** Isırmak (Isp.)
- avlum** Ayakyolu, helâ (Ank.)
- avmah** Ovmak (Kr. Kerkük)
- avort** Avurt (Mr.)
- avran** Obur (Sv.)
- avruk** Hasta (Kn. To.)
- avrumak** Hastalanmak (Af.)
- avsak** Hafif topal (Or.)
- avsıncı** Afsun yapan kimse (Ng.)
- avsinlanmak** Afsuncu tarafından iyileştirilmek (Ky.)
- avsun** 1. Sihir, büyü, afsun (Dz. Ng.)
2. Üfürük, nefes (Es. Or. Sv.)
3. Telkin (Bt. Sv. Ky.)
4. Hastaları iyileştirmek için suya dökülen eritilmiş kurşun (Sv.)
5. Vücutta beliren kabartılar (Ezm. Ng. Kn.)
- avsunlamak** 1. Hastaları iyileştirmek için okuyup üfleme, bir takım göreneksel işlemler yapmak (Dz. Mn. Ba. Ama. To. Ar. Ezm. Vn. Dy. Ur. Ml. Gaz. Hat. Sv. Yz. Ng. İç. Ant. Krk. Kr. Çr.)
2. Zehirli hayvan sokmalarına karşı okuyup üfleyerek bağıışıklık kazandırmak, şerbetleme (Mn. Çkr. To. Or. Dy. El. Gaz. Mr. Hat. Ank. Kn. İç.)
3. Hastalık bulaştırmak (Or.)
- avsunlatmak** Hastaları iyileştirmek için okutmak (Dz. To. Sv.)
- avud** Avurt, yüz (Ay.)
- avuk** Avurt, yüz (İz. Ks.)
- avulanmak** 1. Zehirlenmek (Zn. Or. Krş. Sv. Ezc. Ant. Ank.)
2. Çok sıcaktan ya da yorgunluktan ağzının tadı kaçmak, dili damağına yapışmak (Krş.)
- avulu** Zehirli (Bo. Yz.)
- avunmak** Kadın cinsel ilişkide tatmin olmak (Or. Ada.)
- avur** Yeni doğurmuş hayvandan ilk günlerde sağılan, koyu, yapışkan süt (To.)
- avurma** Obur (Nş.)
- avurt** 1. Çene, ağız (Tr.)
2. Ağzın bitim yerleri (Ank.)
- avuşmak** Ölmek (Af.)
- avut** Avurt, yüz (Brd. Dz. Vn.)
- avuz** Yeni doğurmuş hayvandan ilk günlerde sağılan, koyu, yapışkan süt (Bo. İst. Zn. Kc. Çkr. Sn. Sm. Ama. To. Or. Gr. Tr. Gm. Ezc. Sv. Ank. Ky. Ant. Mg.)
- aya** Erkeklik bezi, testis (Ba.)
- ayag yolu** Ayak yolu, helâ, apteshane (To.)
- ayağı ağır** Yüklü, gebe (Ml.)
- ayağı sınımak** Doğum yapmak (Yz.)
- ayağ yolu** Helâ, apteshane, ayak yolu (Brd. Md.)
- ayah yolu** Ayak yolu, helâ, apteshane (Sn. To. Ar. Kr. Ezm. El. Ur. Yz.)
- ayak burçmak** Ayak burkmak (Çkr.)
- ayakcak** Ayak yolu, hela, apteshane (Or.)
- ayakçak** Takma ayak (Çkr.)
- ayakdan düşmek** Güçsüzlükten yürüyemez olmak (Af.)
- ayak kesme** Yürümesi geciken çocukların çabuk yürümesi için yapılan bir tören (To. Ank.)
- ayaklanmak** Çocuk yürümeye başlamak, büyümek, canlanmak (Çkl. Tr. Kn.)
- ayaklık** Ayak yolu, helâ, apteshane (Af. Çkl. To. Or. Gr. Tr. Ezc. Mi. Sv. Yz.)
- ayak mayası** Ayak altında parmaklara yakın yer (Isp. İz. Mn. Çkl. Es. Tr. Gm. Tn. Af.)
- ayara** çocukların parmak aralarında çıkan yara, çiban (Ezc.)
- ayaz** 1. Kel (Sm. Ed.)
2. Seyrek saçlı baş (Ada.)
- aydalanmak** Çocukta pamukçuk hastalığı görülmek (Vn.)
- aydaş** 1. Zayıf, cılız (Isp. Brd. Dz. Mn. Çkl. Brs. Es. Ks. Çr. Sm. Mr. Yz. Ank. Ky. Ng. Kn. Ada. İç. Ant. Ed. Tk.)
2. Bacakları çarpık (Dz. Or. Ank. Mg.)
3. Yaşına girmemiş çocuk (Çr.)
4. Aynı ay içinde doğan çocuklar (Sn. Mr. Kn.)
5. Anormal doğan çocuk (Mr.)
6. Şaşı (Ng.)
- aydaş aşı** Cılız, gelişmeyen çocukları iyileştirmek için yapılan ilaç, yemek (Brd. Dz.)
- aydaşık** Zayıf, cılız (Ba. Es. İç. Ed. Krk.)
- aydaş olmak** Bebeğin çok zayıflaması (Ada.)
- aydeş** 1. İğdiş (Dz.)
2. Zayıf, cılız (Isp. Brd. Dz. İz. Ba. Uş. Kn. Mg.)
- aye** Aya, el ayası, avuç içi (Mn. Hat. Ky.)
- aygırsak** Erkek isteyen kadın (Brd. Çr. Sv. Ng.)
- ayhar** Sarhoş, beyni uyuşuk, sersem (Gm.)
- ayı gibi olmak** Çok şişmanlamak (Çkr.)
- ayı günü yakın** Doğum zamanı yaklaşmış (Yz.)
- ayı günü yitmek** Gebelik süresini tamamlamak, doğurma zamanı gelmek (Ng.)
- aykaranısı** Bir göz hastalığı (Dz.)
- aylı günlü** Gebe, doğumu yakın (Isp. Ay. İz. Mn. Ba. Bil. Es. Bo. Ks. Çr. To. Or. Ar. Ezc. Mr. Hat. Sv. Ng. Kn. ant. Bt. Kr.)
- aylıh otu** Küçük çocukların gelişmesi için banyo suyuna katılan bir ot (Kr.)

aylık Çocuklarda ayda bir ishal ve sancı şeklinde ortaya çıkan hastalık (Ar.)

ayluh Çocuklarda bir kaç yıl işliyen yara (Ar.)

ayma Avuç (Dz.)

ayna Röntgen, radyoskopi (Af.)

ayna kemiği Aşık kemiği, diz kapağı kemiği (Kü. Ezc. Nğ.)

aynalı Saçsız, kel (İsp. Dz. Ml. Sv.)

aynaza Zayıf, cılız, çelimsiz (Mğ.)

aynımak Büyümek, gelişmek, sağlığı düzelmek (Es. Ank.)

aynişli Akıllı, algılı (Kerkük)

aynişsiz Akılsız, algısız (Kerkük)

aynıtmak Geliştirmek, büyütmek (Ank.)

aytaç Bacağı eğri olan kişi (Gr.)

aytak puytak Kambur, eğri büyrü (Sm.)

ayvadana Yaban nanesi yaprağına benzer yapraklı, sarı acı çiçekli, ilâç olarak kullanılan

bir yabancı ot-Artemisia vulgaris composi-tae- (Af. Uş. İsp. Brd. Dz. İz. Kü. Bil. Ks. Mğ. Kn.)

ayva gibi olmak Hastalıktan sararmak (Çkr.)

ayvat Helâ (Gr.)

ayvaz 1. Kör, bir gözü kör (Ba. Brs.)

2. Saçsız, kel (Ar.)

3. Sağır (Ank.)

az Ağız, doğumdan sonra salgılanan ilk süt (Ank. Nş.)

azanlamak Yaranın, çibanın azması (Kü.)

azarı Hastalık (Kr.)

azav Azı dişi (Kn.)

azav tış Köpek dişi (Kn.)

aze Aza, vücut organları (Çr. To.)

azımak Yiyecekleri çiğnemek (Ko.)

azyav Ekşi yapraklı bir çeşit çalı kökünden kaynatılarak yapılan, göz ağrılarına iyi gelen em (Af.)

B

baak 1. Guatr (Mg.)

2. Vücutta ve elde meydana gelen beyaz benekler (Çkl.)

baba 1. Büyük ve onulmaz çıban, veba, dert, hastalık (ilenmelerde) (Ks. Çkr. Çr. Sn. Sm. Ama. To. Or. Gm. Kr. Ezm. Ecz. Vn. El. Ml. Gaz. Mr. Sv. Yz. Ank. Krş. Ky. Ng. Kn.)

2. Koyun ve insanların akciğerlerinde olan bir hastalık (Ky.)

3. Erkeklik organı (Ba. Çr.)

4. Cüzzam (Vn.)

babl 1. Kısa boylu, bodur, cüce (Ay. Gr.)

2. Paytak yürüyen, bacakları çarpık olan (Ay. Gr.)

babısa Barsak bozukluğu, ishal (Krk.)

babıtısa Barsak bozukluğu, ishal (Tk.)

babuk Omurganın her bir kemiği (Brd.)

babuşka Kısa boylu, bodur, cüce (İst.)

bacağını çekmek Topallamak, aksayarak yürümek (Ng.)

bacak Kısa boylu, bodur, cüce (Ba. Mn.)

bacak çekiştirmek Ölüm durumunda, komada olmak (Af.)

badak 1. Paytak yürüyen, bacakları çarpık olan (Çkr.)

2. Kısa boylu, ufak yapılı, cüce, bodur, tıknaz (Af. İsp. İç. Brd. Dz. İz. Kü. Bil. Es. Çkr. Yz. Ank. Krş. Ng. Kn. Krk.)

3. Erkeklik bezi, husye (Brs. Bo. Zn. Ks.)

4. Sekiz on yaşlarında çocuk (Hat.)

5. Kısa boylu, bodur (Hat.)

badal Bacak (Ky.)

badanak Husye, erkeklik bezi (Bo. Zn.)

baddibacak Kısa boylu, bodur, cüce (Dz.)

badel badel Çarpık, eğri yalpalayarak yürüyüş, ördek yürüyüşü (Bo.)

badı 1. Şişman, ablak yüzlü, kısa boylu kişi (Brd. Ba.)

2. Pis, kirli (Brd.)

badı badı Çarpık, eğri, yalpalayarak yürüyüş, ördek yürüyüşü (Mn. Ank. Ky.)

badıç Prepisyum, erkeğin cinsiyet organının sünnet olurken kesilen kısmı (Gaz.)

badıl badıl Çarpık, eğri, yalpalayarak yürüyüş, ördek yürüyüşü (Sn. Ank.)

badır Karın, göbek (Dz.)

badırdamak Söylediği anlaşılmamak, boğuk söylemek (Ank.)

badı Kısa boylu, bodur, cüce (Ama. Gr.)

badık Kısa boylu, bodur, cüce (İsp. Ay. İz. Mn. Kn. Ant.)

badro Kısa boylu, bodur, cüce (Ay.)

baf Akciğer (Kr.)

bağ Guatr (Ant.)

bağa 1. Guatr (İsp. Brd. Dz. İz. Mn. Ar. Kn. Ant. Mg.)

2. Ur, vücudun herhangi bir yerinde olan şişlik (İsp.)

bağalaklı Öksürüklü, tıknaz, hastalıklı (Af.)

bağalı Guatr hastalığı olan kişi (Dz. Ay. İz. Ar. Mg.)

bağana Yeni doğmuş çocuk, üç yaşına kadar olan çocuklara verilen genel ad (Ba. Brs. Ar. Ezc.)

bağar Karnı bir hastalıktan şişmiş kimse (Ağ.)

bağarsık Bağırsak (Af.)

bağım Büyü (İz.)

bağır Guatr (Dz.)

bağırca Göğüs ağrısı, yürek ağrısı (Ada.)

bağır geçmek Uykulamak, yeni uykuya geçmek (Ng. Af.)

bağıröhvə Karaciğer ve akciğer (Kr.)

bağlanmak Zifaf gecesi iktidarsız olmak (Rz.)

bağlantı Çocuğu olmayanların başvurduğu de-
de (Kn.)

bağlı Büyülü, erkeğin büyülenerek cinsel bakımdan iktidarsız olması (Es. Or. Tr. Gm. Ml. Ng. Kn. Krk.)

bağnak Yeni doğmuş çocuk, üç yaşına kadar olan çocuklara verilen genel ad (Or.)

bağrıaçık Çocukluktan kurtulamayan (Brd.)

bağrıgeçik Karnı içine çekik kimse ya da hayvan (Çr.)

bağrı geçmek Uykulamak, geçmek (Es. İst. To. Ks. Sv. Yz. Ky. Nş. Ng.)

bağrıntı Yeni doğmuş çocuk, üç yaşına kadar olan çocuklara verilen genel ad (Kn.)

bağrsuk Yüzü kansız, ince yapılı (Gr.)

bağru Yeni doğmuş çocuk, üç yaşına kadar olan çocuklara verilen genel ad (Ar.)

bahak Çok öksürüklü kişi (Kn.)

bahaklaşmak Cildi lekelenmek, beneklenmek, gebelikte lekeler ortaya çıkmak (Zn.)

bahana Yeni doğmuş çocuk, üç yaşına kadar olan çocuklara verilen genel ad (Brs.)

bahank Vücutta ve elde meydana gelen beyaz benekler (Dz. Ay. Ba. Kü.)

bahar Gusülhane (Kü.)

bahadl Deli (İç.)

bajala 5-6 aylık çocuklarda karın ağrısı ile birlikte olan bir hastalık (Kerkük)

bakanak Göz, gözbebeği (İsp. To. Hat. Ng. Ant.)

bakınak Bakıma muhtaç kimse (Sm.)

bakınmak Hekime muayene olmak, tedavi olmak (Af. Isp. Brd. Dz. Iz. Es. Kc. Zn. Çr. Sm. Ama. To. Or. Tr. Gm. Ezc. Mr. Sv. Yz. Ng. Kn. Ant. Kib.)

bakırbasma 1. Vücudun yer yer kızarması ile beliren bir hastalık (Mn. Ba. Çkl. Es. Çkr.)
2. Dizlerden aşağıda çıkan yara (Ank.)

bal Yanak (Bo. Zn.)

bala 1. Çocuk, yavru, küçük (Iz. Mn. İst. Brs. Ama. To. Kr. Vn. Sv. Ank. Kn. Ada. Tk. Bt. Kerkük)
2. Oğlan çocuğu (Kerkük)

balaban Şişman, gürbüz (Isp. Mn. Bil. Zn. Ks. Sn. To. Gr. Gaz. Mr. Sv. Yz. Ank. Ng.)

balaca Çocuk, yavru, küçük (Es. Ama. Kn. Ezm. Sv.)

balada Leş (Gaz.)

balah Çocuk, yavru, küçük (Ng.)

balak 1. Çocuk, yavru, küçük (Ezc. Kn.)
2. Oğlan çocuğu (Kerkük)

balalaş Aptal, budala, deli (Tr.)

balaman Şişman, gürbüz (Ks. Ng. Kn. Ada.)

balarmak Büyümek, yetişmek, kanlanmak, canlanmak (Dz. Mn.)

balasır Şişman, gürbüz (Ng.)

balbaşı Sulu bir yara (Brd.)

bale Çocuk, yavru, küçük (Bt.)

balgımak Çıban, olgunlaşmak (Kü.)

balgam Balgam (Af. Ba. Ama. Sv. Brd.)

baliketi 1. Kolun üst kısmında şişkince duran kas kitlesi, pazı (Iz. Isp. To. Gaz. Sv. Ng. Mg.)
2. Kas (Hat.)
3. Sirt kasları (Hat.)

balkımak Sancımak, kesik kesik ağnmak (Gaz. Ama.)

ballama Karın ağrısını geçirmek için bal ve kuruyane karıştırılarak yapılan kocakarı ilacı (Yz.)

balşınmak Hekime muayene olmak (Ky.)

baltama Mumya (Kü.)

bambal Tombul, şişman, gürbüz çocuk (Sm. Ama.)

bambık Pamuk (Isp.)

bambıl 1. Alt dudağın altında çıkan sık sakal (Ant.)
2. Ağır, şişman, ağır canlı (Af.)

bambuza Çok şişman (İst.)

banak Vücutta ve elde meydana gelen beyaz benekler (Ay. Ba.)

banbul 1. Tombul, şişman kadın veya kız (Ba. Çkl. Ar.)
2. Siska (Brd.)

bandıkmak 1. Çok susamak (Dz. Çkr. Ng. Krş. Kn. Mg.)

2. Çok acıkmak (Af. Brd. Ba. Ng. Ank.)

banıkmak Çok susamak (Isp. Ama. Kn.)

bannah Parmak (Yz. Ky.)

barak 1. Çok kıllı insan (Af. Isp. Ba. Sv.)

2. Çopur, çiçek bozuğu (Kü. İst.)

3. Çocuk, küçük çocuk (Af. Ng.)

bardak Kısa boylu, bodur, cüce (Isp.)

bardelhana Genelev (Kr.)

barı bışmek 1. Sıcaktan yanmak, terlemek (Af.)
2. Çok susamak (Af.)

barın Göğüs (Dz. Ay. Mr. Mg.)

barmak Parmak (Ba. Bo. Tr. To. Or. Gr. Gm. Gaz. Hat. Kn. Kr. Vn. Isp. Brs. Es. Mr. Yz. Ank. Ada. İç. Ky.)

barnak Parmak (Isp. Brs. Es. Bo. Mr. Hat. Yz. Ank. Ky. Kn. Ada. İç.)

basarak Görme kudreti (Bo.)

basarda Meşru olmayan çocuk, piç (Kib.)

basıldibacak Paytak yürüyen, bacakları çarpık olan (Ant.)

basgın Cin tuttuğuna inanılan hasta (Af.)

basık Türlü nedenlerle basıldığına inanılan ve bu yüzden hastalanan lohusa kadın, yürümesi geciken çocuk (Tr. Gm. Ar. Zn. Or.)

basılma Yeni doğmuş bir çocuğun yanına et getirilirse ya da yeni doğmuş çocuğun evinden bir başka yeni doğmuş çocuğun evine gidilirse, gidilen evin çocuğunda gerileme meydana getirdiğine inanılan hastalık (Ar.)

baskın 1. Cin ve periler tarafından tutulduğu sanılan siska, cılız çocuk (Ezc.)
2. Gelişmiş dolgun vücutlu (Ar.)

basma Anjin, boğaz ağrısı (Brs. Es. Çr. Ama. Ezc. Sv. Ank. Krk.)

basmak Cinsel ilişkide bulunmak (Yz.)

basra Yüzde çil ve leke (Dz.)

bastancak Küçük çocukların ayakta durabilmeleri için yapılan kafes (Ama.)

bastarda Meşru olmayan çocuk, piç (Kib.)

bastırıklanmak Hasta ve bitkin bir durumda olmak, sayıklamak (Kn.)

bastıbacak Kısa boylu (Sk. Ant.)

bastırmak Kız ya da kadınla güç kullanarak cinsel ilişkide bulunmak. (Af.)

basuk dermanı Büyü yüzünden yürüyemeyen çocuk veya hastalanan lohusaya kurşun dökmek, çocuğun ayaklarına bağlanan bağı cami kapısında kestirmek gibi şeyler (Tr.)

basuk dillil Kekeme (Bo.)

baş Çıban, yara (Sv.)

başara parmak İşaret parmağı (To. Ar.)

baş almak Onmak, kurtulmak, iyileşmek (Bo.)

başara parmak İşaret parmağı (Gm.)

- başarat parmağı** Baş parmak (Gm.)
- başcığez** Çıban başı (El.)
- baş hapı** Aspirin (Dz. İz.)
- başı çığzenmek** Başı dönmek (Çkl.)
- başı fırlanmak** Başı dönmek (Gm. Kn.)
- başı fulanmak** Başı dönmek (Kn.)
- başıkabak** Küçük çocuk (Brd.)
- başı kurtulmak** Çocuk doğurmak (Yz.)
- başına çökmek** Birinin ırzına geçmek (Ama. To. Yz. Af.)
- başını balamak** Sözde hastalık nedeniyle işten kaçmak (Af.)
- başı tutmak** Sara nöbeti gelmek (Çr. Ama.)
- başı zonguldamak** Başı ağrımak (Af. Ng.)
- başla barmak** İşaret parmağı (Kn.)
- başlı** Başı gözüken çıban (Af. Ng.)
- başsız** Başı gözükmeyen çıban (Ng.)
- başsuyu** Doğumdan biraz önce gelen kanlı su (Ama. Hat.)
- baştankara** Koma halinde hasta (Gaz.)
- baştar** Meşru olmayan çocuk, piç (To. Mg.)
- başarda** Meşru olmayan çocuk, piç (İz. Mg. Tr.)
- baş vermek** Çıbanın olgunlaşması (İz. Sm. Ng. Ant. Af.)
- batak** 1. Zatülcenp, plörezi (Ada.)
2. Sancı, ağrı (Daha çok göğüs ve karın ağrısı) (Ada.)
- bataleş** Çöplük (Kü.)
- batan** Zatürree ve zatülcenp hastalıklarında göğüste ve sırtta hissedilen ağrı (Es.)
- batar** 1. Sancı, ağrı [Daha çok göğüs ve karın ağrısı] (Uş. Brd. Dz. Ay. İz. Mn. Kc. İç. Ant. Mg.)
2. Zatürree (Adá. İç.)
- batarca** Ağrı, sancı (Ada.)
- batmak** Acımak, batar gibi ağrımak (Sv. Kn. Ng.)
- battı** Kısa boylu, bodur, cüce (Ng.)
- bavur** Karaciğer (Es. To. Kn.)
- baydak** Paytak yürüyen, bacakları çarpık olan (Kr.)
- baydır** Güçlü, kuvvetli (Tk.)
- baygun** Yorgun (Or. Gr.)
- bayılma** Sara hastalığı (Kr.)
- bayımak** Büyümek (Dz.)
- bayım bayım bayılmak** Sık sık bayılmak (Çr. Sm.)
- bayındırmak** 1. Uyumak (Ng.)
2. Bayıltmak (Ng.)
- bayınmak** 1. Bayılmak (Gaz. Mr. Sv. Ank. Ng. Kn. Ada. Dz. Es. To.)
2. Uyumak (Ng. Kn.)
3. Büyümek, boylanmak (Ank.)
- bayır bayır yanmak** Susamak, ağız kurumak (Af.)
- baykara** Deli (Tr.)
- baylık** Ergin, gelişmiş, olgun (Dz.)
- baylımak** Büyümek, gelişmek, güçlenmek (Ank.)
- baymak** 1. Yiyeceğin baygınlık vermesi, mideyi hafifçe bulandırması, midede ezinti yapması (Dz. İz. Kü. Es. Kc. Zn. Çkr. Sm. Gr. Ank. Ng. Mg. Af. Gaz. Or.)
2. Bayıltmak (Dz. Ks. To. Gr.)
3. Yormak (Ks.)
4. Büyümek gelişmek, serpmek, şişmanlamak (Uş. Dz. Mn. Kü. Es. Bo. Ank. Kc.)
- bayrambeyl** Midesi bozulup geçirdiğe pis kokular çıkartan kimse (Ks. Sv. Krş.)
- bayrambeyl olmak** Midesi bozulmak, ishal olmak (İsp. Çkr. Gaz. Sv. Ank. Ky.)
- bayramcalık** Mide ekşimesi (Sm.)
- baytak** Paytak yürüyen, bacakları çarpık olan (Çkr.)
- baz** 1. Vücut (Ank.)
2. Bir yara dolayısıyla şişen bacak aralarının ve koltuk altındaki bezler (Hat.)
3. Boğaz (Gaz.)
- bazı** Pazı, kolun üst kısmının ön tarafındaki kas kitlesi (Hat.)
- be** Büyük abtest (Kn.)
- bebek** Yetişkin erkek (Çr.)
- beber** İhtiyar kadın (Ar.)
- bebe toprağı** Çocukların bacak aralarına konan kavrulmuş toprak (Ank.)
- bebey** Kırk günlük çocuk, bebek (Kn.)
- bebildek** İyi konuşamayan, söylediği anlaşılmayan (Ama.)
- bebillenmek** Büyümek (Brd.)
- bebrek** Böbrek (Bo.)
- bebük** Çocuk (Ks.)
- becenellik** Batakılık (Bil.)
- becerlemek** ırzına geçmek (Ng.)
- beciğnellik** Cinlerin bulunduğu inanan pis yer (Sn.)
- becik** Meme, meme başı (İç.)
- beç** Aptal, deli, akli başında olmayan (Ar. Kr.)
- beçel** Sakat insan veya hayvan (Af. Ks. Sn. Es.)
- beçin** Çocuk (İsp.)
- bedirlik** Pis, kirli (İsp.)
- bedre** Göz bebeğinde görülen, perdeye benzer leke (Ng.)
- bedrell** Perdeli, lekeli göz (Ng.)
- beğ** Gilt üzerindeki koyu renk leke (Ky.)
- beğ olmak** Midesi bozulmak, ishal olmak (Ng.)
- beheme** Aptal, budala (Ml.)
- beklik** Kabızlık, peklik (Sm. To. Or. Yz. Ml. Gaz. Ng.)
- bekmez** Kan (Af.)
- bel** 1. Meni (İsp. Brd. Dz. Mn. Es. Ks. Çkr.)

- Sm. To. Kr. Bt. Ml. Ur. Gaz. Sv. Ank. Ky. —
 Ng. İ. Ant. Mg. Krk.)
 2. Omurga (Kr. Mg.)
 3. Çocuğun anne karnında boğulmasına
 neden olan bir hastalık (İsp.)
- belek** Çocuk bezi, kundak (Yz.)
- belemek** Çocuğu kundaklamak (Ng. Krk.)
- belemek** Çocuğu kundaklamak, sarmak, beşiğe
 bağlayarak, sararak yatırmak (Af. Uş. İsp.
 Brd. Dz. Ay. İz. Brs. Es. Bo. Sk. Zn. Ks.
 Çkr. Çr. Sn. Sm. Ama. To. Or. Gr. Kr.
 Ezc. Vn. El. Ml. Gaz. Mr. Hat. Sv. Yz. Ank.
 Krş. Ky. Ng. Kn. Ada. İ. Ant. Mg. Ed. Krk.
 Tk. Kib. Kerkük)
- belen** 1. Havale denilen hastalık (Dz. Ay. İz.
 Mn. Mg.)
 2. Sara (Dz. Kn.)
 3. Uçuk, dudaklarda görülen bir çeşit deri
 hastalığı (Kü.)
 4. Deli (Es. Brd.)
- belenk** Kundak (İsp.)
- belenmek** Çocuğu kundaklamak, sararak beşi-
 ğe yatırmak (Dz. Ay. İz. Es. Ks. Çr. Sn.
 Ama. To. Kr. Gaz. Sv. Ng. Kn. İ.)
- belen olmak** 1. Havale hastalığına tutulmak,
 havale gelmek (Dz. Ay. Kn.)
 2. Uyurgezer olmak (Dz.)
- belercin** Ahmak, budala (Kü.)
- belere kalmak** 1. Çocuk ağlarken nefessiz kal-
 mak, katılmak (Ank.)
 2. Gözleri hastalık ve zayıflıktan iyice irileş-
 mek (Ba.)
- belergen** Gözlerin patlak, dışarı fırlamış, devrik
 olması (Af. İz.)
- belermek** 1. Otan zehirlenerek ölmek (Es.)
 2. Çarpmadan, basınç veya çimdikten hafif
 morarmak (Bo.)
 3. İşemek (Gm.)
 4. Göz çok fazla açılmak, dışarıya fırlamak
 (Af. Gaz. Yz.)
- belerti** Deride hafif morumsu renk (Bo.)
- belertmek** Hafif morumsu bir renk bırakacak
 şekilde deriyi örselemek (Bo.)
- belerük** Gözlerin patlak, dışarı fırlamış, devrik
 olması (Gm.)
- belez** 1. Sızı, ağrı (Dz.)
 2. Romatizma (Ada.)
- belezek** Uyku kaçması hali (Mg.)
- bel getirmek** Meniyi indirmek (Ng.)
- bel gevşekliği** Meniyi tutamama durumu (Ng.)
- bell açılmak** Sık sık aybaşı olup, çocuk tuta-
 mamak (Ng.)
- bell ayrılmak** 1. Çalışmaktan halsiz, bitkin
 düşmek (Ng.)
 2. Beli çok ağrımak (Af. Yz.)
- bell çökertmek** Kamburlaştırmak (Ng.)
- bell gevşek** 1. Menisi çabuk gelen (Ng. Af.)
 2. Yatağına işeyen (Yz.)
- bellin** 1. Deri üzerinde görülen şişlik (Brs.)
 2. Havale denilen hastalık (Kü.)
 3. Deli (Brd.)
- bellini almak** Bellini doğrultup yerinden kalkabil-
 mek ve sendelemen yürüyebilmek (Ng.)
- bellini getirmek** Meniyi akıtmak (Af.)
- bellinlemek** 1. Uçuklamak, dudakta uçuk çık-
 mak (Kü.)
 2. Havale hastalığına tutulmak (Kn.)
- bell salınmak** Beli çıkmak (Brd.)
- bellea** 1. Pis kokan su birikintisi (Ur.)
 2. Lağım (Hat.)
- bellegen** Bellek (To.)
- bellemek** 1. Hasta yoklamak, hasta ziyaretine
 gitmek (Ml. Gaz. Ur.)
 2. Cinsel ilişkide bulunmak (Aşağılamak
 için kullanılır) (Af. Ng.)
- bellik** Kambur (Ml.)
- bellim** Bebek (Ky.)
- bel zincirli** Bel kemiği (Brd. Dz. Ay. Mn. Kn.)
- bembaz** Solgun renkli (Ml.)
- ben** Saçta, sakalda beliren beyazlık (Af. Ng.)
- ben düşmek** Saçta, sakalda beyazlık, ak belir-
 mek (Ng.)
- bengiltmek** Bayıltmak (Krk.)
- benğ** Cilt üzerindeki koyu renk leke (Ks.)
- benk** Cilt üzerindeki koyu renk leke (Tr. Ar.
 Ky. Ks.)
- benleme** Vücudun şişmesi ile beliren bir hasta-
 lık (Sm.)
- benzi bezik** Yüzü soluk, renksiz (Kc.)
- benzi boz** Yüzü soluk (Brd.)
- berbeyit yatmak** Hastalık dolayısıyla baygın ve
 sessiz yatmak (Bo.)
- berç** Nasır, deri üstünde oluşan sertlik (Af.
 Kn.)
- berdelik** Bataklık (İst.)
- bere** 1. Bebek, çocuk (erkek) (Bo. Ar.)
 2. Yara izi (Mn.)
- berem** 1. Verem (Gr.)
 2. Solgun yüzü (Gr.)
- beri dönmek** Hasta biraz iyileşmek (Bo.)
- berilmek** Berelenmek (Ng.)
- berinmek** Uykuda kendi kendine konuşmak
 (Or.)
- berkilmek** İncinmek, burkulmak (Dz.)
- berkimek** İyileşmek, sağlamlaşmak (Gaz.)
- berkmek** İncinmek, burkulmak (Mn.)
- bertemek** İncinmek, burkulmak (Ur.)
- bertig** Yara, bere (Brd.)
- bertik** 1. Yara, bere (Brd. Dz. Ay. Es. Bo. To.
 Kn. Mg. Kü. Ks. Zn. Ama. Sn.)
 2. İncinmiş, burkulmuş eklem (Dz. İz. Mn.
 Çkl. Es. Bo. Or. Kn. Ed. Krk.)

3. İncinme, burkulma (Af. Uş. Brd. Dz. Ay. Ba. Brs. Kü. Ks. Çkr. Ama. Or. Ed. Ant. Mg. Tk. İz.)
4. Deride mor leke, çürük (Dz. Bo. To.)
5. Hazımsızlıktan karında meydana gelen şişkinlik (Ur.)
- bertikmek** 1. Yarası azmak (Brd. Çr.)
2. İncinmek, burkulmak (Af. Dz. İz. Kü. Çkr. Çr. Ks. Ama. Ant.)
3. Morarmak (Bo.)
4. Berelenmek (Ks.)
- bertilmek** 1. İncinmek, burkulmak (Isp. Brd. Dz. Ay. Ba. Çkl. Brs. Kc. Zn. Ks. Or. Gr. Ezc. Ng. Kn. İç. Ant. Ed. Krk.)
2. Berelenmek, yaralanmak (Or. Kn. Ng.)
3. Morarmak (İç. Bo. Zn. Çkl.)
- bertimek** 1. İncinmek, burkulmak (Brd. Ay. Ba.)
2. Morarmak (Zn.)
- bertinmek** İncinmek, burkulmak (İz. Gr.)
- bertlemek** İncinmek, burkulmak (Brs.)
- bertmek** 1. İncinmek, burkulmak (İz. Ba. Kü. Ur. İç. Mg.)
2. Morarmak (Çkl.)
- bertük** İncinme, burkulma (İz.)
- berühlemek** Hasta biraz iyileşmek (Gm.)
- besdenmek** Beslenmek (Kr.)
- besen** Hastanın dudağının etrafında görülen beyazlık (Ky.)
- beserek** Aptal, sersem (Bo.)
- besge** Kansız, cansız kimse (Zn.)
- besti** Zayıf, cılız (Gm.)
- beşik** Bebek, beşik çocuğu (Gr.)
- beşış** Şaşı (Ks.)
- beşöyür** Şuursuzca, düşünmeden yapılan hareket (Kr.)
- beten** Can (İst.)
- betin** Beniz (Isp.)
- betire** Bir göz hastalığı (Sv.)
- betümbetmez konuşmak** Abuk sabuk, saçma sapan konuşmak (Bo.)
- bey** Mide dolgunluğu (Kn.)
- beyneek** Ayak parmaklarının altındaki şişkin kısım (Rz.)
- beyinmek** Büyümek (Rz.)
- beyman** Çocuğu olmayan, kısır (Kr.)
- bey olmak** Midesi bozulmak, ishal olmak (Gaz. Hat. Ng.)
- beytambala** Ölmek, yok olmak (İç.)
- bez** 1. Sinek (Gm.)
2. Deri altında yara vb. nedenlerle oluşan ağırlı şişkinlik (Af.)
- bezdırme** Yaraya, incinen, çıkan ve kırılan yere yapıştırılan, tuzlu ve zeytinyağlı hamur (Gaz.)
- beze** 1. Bünye, vücut yapısı (Kn.)
2. Bir çeşit kocakarı ilacı (Isp.)
- bezeleme** Vücutta şiş ve kızarıklarla beliren bir deri hastalığı (Brd. Dz. Bo. Mg.)
- bezeli** Gürbüz, iri, kuvvetli, besili (Uş. Brd. Ay. Ant. Mg.)
- bezeme** 1. Vücutta şiş ve kızarıklarla beliren bir deri hastalığı (Uş. Isp. Brd. Dz. İz. Ba. Çkl. Brs. Kü. Es. Bo. Ks. Sn. Ama. Or. Ank. Kn.)
2. Kızıl hastalığı (Es.)
3. Firengi (Kü.)
4. Vücutta akşamları çıkıp, sabahları batan kabarcıklar şeklinde olan deri hastalığı (İz.)
5. Yüzde görülen bir deri hastalığı (İz.)
6. Çiçek hastalığı (Kn.)
- bezemek** 1. İnsan veya hayvan vücudunda şişlik meydana gelmek (İç.)
2. Vücutta meydana gelen şişkinliği ayarlamak, yoğurtla ovma (Brd.)
3. Şifalı olduğuna inanılan çamur, toprak veya suyu ele yüze sürmek (Çkr.)
- bezeme yapmak** Bir çeşit kocakarı ilacı ile hastalığı tedavi etmek (Dz.)
- bezenk** Baygın, bitkin, yıpranmış (Isp.)
- bezenmek** 1. Vücutta meydana gelen kızarıklara karşı tedavi edilmek (Isp. Ama.)
2. Hoca tarafından okunup üflenmek (Isp. Çr.)
- bezerme** Vücutta şiş ve kızarıklarla bir hastalığın belirmesi (Gaz.)
- bezermek** Yarası iyileşmeye başlamak (Es. İç.)
- bezetmek** Bir çeşit deri hastalığını iyileştirdiğine inanılan, ocak denilen kimselere em, toprak vb. nesneler sürdürmek (Af.)
- bezgek** Sıtma (To. Kn.)
- bezi** 1. Bir çeşit kocakarı ilacı (Isp.)
2. Yara veya çiban dolayısıyla vücudun herhangi bir yerinde meydana gelen şişkinlik, beze (Ay.)
- bezileme** Vücutta şiş ve kızarıklarla beliren bir deri hastalığı (Brd.)
- bezime** 1. Yara, bere (Af.)
2. Deride morluk, çürük (Af.)
3. Deride şiş ve kızarıklarla beliren bir deri hastalığı (Brd.)
- bezlemek** 1. Cildi pul pul kabarmak (Gm.)
2. Çocuğu bezlerine sarmak (Tr.)
- bıbık** Küçük kızların cinsel organları (To.)
- bıcı bıcı bılmek** Yediği yaramak, şişmanlamak (Sv.)
- bıcık** Ter, pislik, çamur gibi nedenlerle olan sulu yara (Ezc.)
- bıcılanmak** 1. İyileşmek, toplanmak (Ada. Tk.)
2. Sızlanmak (İç.)
- bıcılğan** Ter, pislik, çamur gibi nedenlerle olan sulu yara (Ml. Ank.)

bıcılkan Ter, pislik, çamur gibi nedenlerle olan sulu yara (Ng. Ama.)

bıcırgan Ter, pislik ve çamur gibi nedenlerle olan sulu yara (Ay. Ba. İst. Ama. Sn. Sm. Ağ. Ezm. Bt. Ml. Mr. Ky. Krş. Ng. İç. Ed. Krk. Tk. Ant.)

bıcırgı Ter, pislik, çamur gibi nedenlerle olan sulu yara (Krş.)

bıcırgan Ter, pislik, çamur gibi nedenlerle olan sulu yara (Gm.)

bıcırick Siska, çelimsiz (Kc. Rz.)

bıçak bıçak olmak Bir yeri sancımak (Sm.)

bıçık Ter, pislik, çamur gibi nedenlerle olan sulu yara (Af. Brd. Krş. İç.)

bıçılğan Kadınların meme uçlarında, çocukların ayaklarında, ter, pislik, çamur gibi nedenlerle olan sulu yara (Uş. İsp. Dz. Ay. Es. Ks. Ama. Or. Gaz. Sv. Ank. Ng. Kn. Ada. İç. Ant.)

bıçılğan Ter, pislik, çamur gibi nedenlerle olan sulu yara (Ml. Gm.)

bıçılğın Ter, pislik, çamur gibi nedenlerle olan sulu yara (İç.)

bıçılkan Ter, pislik ve çamur gibi nedenlerle olan sulu yara (Sv. Ank. Ng. Kn. Ada. İç.)

bıçılmak Sidik, soğuk su ve havanın etkisiyle deride ince yarıklar çatlamak açılmak (İç.)

bıçıntı Bıçağın parmağı hafifce kesmesinden meydana gelen küçük yarık (Dz.)

bıçırgan Ter, pislik, çamur gibi nedenlerle olan sulu yara (İsp. Ar. Kr. Ng. Mg. Tk.)

bıçırgan Ter, pislik, çamur gibi nedenlerle olan sulu yara (Hat.)

bıçırgan Ter, pislik, çamur gibi nedenlerle olan sulu yara (Ank. Ada.)

bıd bid Çarpık, eğri, yalpalayarak yürüyüş, ördek yürüyüşü (Gm.)

bıdı Böbrek (Es. Ank.)

bıdık 1. Bızır, klitoris (Ng.)
2. Şişman, etli ve yuvarlak yüzlü (Ky.)
3. Kısa boylu, bodur, cüce (Mn. Es. Çr. Ama. Ank.)
4. Böbrek (To.)

bıdı Paytak yürüyen, bacakları çarpık olan (Af.)

bıdılavık Ağzının içinde konuşan, ne dediği anlaşılmayan (Kn.)

bıdılcın Ter, pislik ve çamur gibi nedenlerle olan sulu yara (Kü.)

bıdırgı Vehim, vesvese, kuruntu (Ank.)

bıdı bid Çarpık, eğri, yalpalayarak yürüyüş, ördek yürüyüşü (Kü.)

bıdık Kısa boylu, bodur, cüce (İst.)

bıdı Kısa boylu, bodur, cüce (Kü.)

bıdır Ur, vücudun herhangi bir yerinde olan şişlik (Brs. Kü. Ks. To.)

bıdır bıdır bılmek Çok şişmanlamak (Çr.)

bihin 1. Göğüs (Gaz.)
2. Bel, omurga (Ng.)

bıhmak Çok terlemek (Mn.)

bıhtı Pihti (İsp. Çr.)

bıjıldamak Gözü kanlanmak, sulanmak (Bt.)

bıjrgan Ter, pislik ve çamur gibi nedenlerle olan sulu yara (Kn.)

bıkağılık Ayak, bilek, diz eklemi (Ama.)

bıkanak Ayak, bilek, diz eklemi (Uş. Dz. Ay. İz. Ba. Ks. Sm. To. Kn. Ada. İç. Mg.)

bıkanık Ayak, bilek, diz eklemi (Ama. Gr.)

bıkılcan Ter, pislik ve çamur gibi nedenlerle olan sulu yara (İsp. Dz. Mg.)

bıkıldamak Gövdeyi geriye bükme (Ba.)

bıkılğan Ayak, bilek, diz eklemi (Es.)

bıkım Bel, omurga (Sv.)

bıkın Omurga, bel (Brs. Ama. Sm. Gaz. Hat. Sv. Ng. Kn. Yz. Kerkük)

bıkmak 1. Eklem (Ay. İz. Mn. To. Ur. Mg.)
2. Bilek (Mn.)

bılık Erkeğin cinsel organı (Kü. El.)

bılık bılık 1. Su toplamış yara (Af.)
2. Çok su içmekden şişen karın (Af.)

bılız Kısa boylu, bodur, cüce (Mr. Sv. Ky.)

bılmak Yarası iltihaplanmak (Af. İsp. Brd. Dz. Ay. İz. Mn. Çkl. Brs. Kü. Es. Kc. Bo. Ks. Sm. Sn. Or. Gr. Mg.)

bılınmak Yarası iltihaplanmak (Mg.)

bılıkmak Yarası iltihaplanmak (Çkl.)

bingi Açılmamış çıbanın ağrısını dindirmek için yapılan ilâc (İç.)

bingil bingil 1. Şişman, etli, yağlı, tıkHz, dolgun (Brd. Dz. Ba. Çkl. Brs. Es. İst. Sm. Gaz. Sv. Ng. İç. Ant. Krk. Bo. Ama. Hat. Yz. Kn. İsp. Gm.)
2. Azmış, iltihaplanmış yara (Kü.)

bingıldak 1. Mide (Ada.)
2. Bataklik (Çkr. Ky. Ada.)

bingıldamak Zonklamak (İsp. Dz. Ba. Zn. Dy. Ky. Ant. Mg.)

bırbıra Bel, omurga (Kerkük)

bırtık Kısa boylu, bodur, cüce (Kü.)

bırtmaz Çökük burunlu (Sv. Ky.)

bışluk Pişik, kasıklarda kızartı (Bo.)

bıtrak Öd (Mg.)

bıttıç Kısa boylu, bodur, cüce (Ank.)

bıybırtmak Üşüyüp titreyerek büzülmek (İç.)

bıyıklı fadime Kadın yaradılışı erkek (Ng.)

bızdık 1. Cinsel organ (Gm.)
2. Kısa boylu, bodur, cüce (Af. Çkl. Çr. Bo. Ama. To. Sm. Gr. Sv. Krş. Ky. Ng. Kn.)
3. Kuyruk sokumu, anüs (Gm.)

bızdın Kuyruk sokumu, anüs (Or. Kr.)

bızeme Deride şiş ve kızartılarla beliren bir deri hastalığı (Ks.)

- bızık** Sidik (Ml. El.)
bızır Zehir (Hat.)
bızık Kışta çıkan ucu sivri yara (El.)
bızık etmek İşemek (Ml.)
bızlamak İşemek (Sv. Ky.)
bızık Kıç, makat, anüs (İsp.)
bibi Çocuk dilinde cinsel organ (Ba. Sn. Tk.)
bibil Kısa boylu, bodur, cüce (Sm. Tr.)
bibiş etmek İşemek (Hat.)
bicibicli Bit, pire (Dz.)
bicli Meme, meme başı (Ks. Kn. Mğ.)
bicig Meme, meme başı (Brd.)
bicik Meme, meme başı (Af. Uş. İsp. Brd. Dz. Ay. İz. Mn. Kc. Ks. Ama. Or. Ml. Ank. Krş. Ky. Ng. Kn. Ada. İç. Ant. Kib.)
bicikil Göğsü büyümeye başlamış genç kız (Ng.)
biçi Erkek çocuk (Ar.)
biçik 1. Ter, pislik ve çamur gibi nedenlerle olan sulu yara (Dz. Ant.)
 2. Meme, meme başı (Brd.)
biçilgen Ter, pislik ve çamur gibi nedenlerle olan sulu yara (Or. Kn.)
biçirgen Ter, pislik ve çamur gibi nedenlerle olan sulu yara (Ar. Ank.)
biçirgen Ter, pislik ve çamur gibi nedenlerle olan sulu yara (Or. Gr.)
bidik Kısa boylu, bodur, cüce (Af. Ay. Mn. Ezc.)
biçiklemek İşemek (El.)
bilik 1. Kadının cinsel organı (Gm.)
 2. Erkeğin cinsel organı (Ant.)
biliz Cüce (Ky.)
bilile Erkeğin cinsel organı (Kn.)
billor Erkeklik bezi, testis (İz.)
billur Erkeklik bezi (Sm.)
bilor Erkeklik bezi, testis (Kr.)
biyor Erkeklik bezi, testis (Ant.)
blmli Kısa boylu, bodur, cüce (Gm. Ezm. Sv.)
bindik Kısa boylu adam (Ml.)
bl pırtık Çelimsiz, kısa boylu (Ur.)
birçek Saç, kakül, zülüf (Dz. Ama. Vn.)
bir kımık 1. Sekiz, on yaşlarında çocuk (Hat.)
 2. Kısa boylu, bodur, cüce (Hat.)
biş Çocuk dilinde çiş (Brd.)
bişik Pişik (Mn. Ba. Çkl. Bo. Sm. Ama.)
bişirgen Ter, pislik ve çamur gibi nedenlerle olan sulu yara (Or.)
bişirük Ter, pislik ve çamur gibi nedenlerle olan sulu yara (Or.)
bişiruk Ter, pislik ve çamur gibi nedenlerle olan sulu yara (El.)
bişsa Çocuk dilinde çiş (Kib.)
bite Ayakta durabilen çocuğun yürütmesine yardım eden tahta araç (Es.)
bitev Tamam, ameliyatla açılması gereken kızlık zarı (Dz. Vn.)
bltevür olmak Tuhaflaşmak (El.)
bitik 1. Halsiz, zayıf (Krk.)
 2. Tamam, ameliyatla açılması gereken kızlık zarı (Dz. Ama. Gr. Ng. Kn.)
bitilgen Ter, pislik ve çamur gibi nedenlerle olan sulu yara (Or.)
bitmiyeyazmış Zayıf, cılız (Mğ.)
biyaz Kız (Kr.)
bızdık Erkek çocuk (Ky.)
bızık Kıç, makat, anüs (Tr.)
bızık etmek İşemek (Ml.)
bızırdemek Organları uyuşmak (Or.)
bizlemek An ve akrep sokmak (Dz. İç.)
bobuş Erkeğin cinsel organı (Kn.)
boçl Küçük çocuk (Dy.)
bocuk Kambur, zayıf, iş yapamayan (Rz.)
bocurgat İriyan adam (Brs.)
boço Kısa boylu, bodur, cüce (Tr.)
boçot Kısa boylu, bodur, cüce (Rz.)
bodl Kısa boylu, bodur, cüce (Çr. Kn.)
bodlik Kısa boylu, bodur, cüce (To. Ezc. Kr.)
bodlri Kısa boylu, bodur, cüce (Kıbrıs)
bedu Kısa boylu, bodur (Ank.)
boduç Kısa boylu, bodur, cüce (Sm. Ank.)
bodug Kısa boylu, bodur, cüce (Brd.)
boduk 1. Erkeğin cinsel organı (Sv.)
 2. Kısa boylu, şişman çocuk (Af.)
 3. Kısa boylu, bodur, cüce (İsp. Dz.)
bodurmahmut İlaç olarak kullanılan, güve için tütsü yapılan bir çeşit ot, teucrium labiatac (Af. İsp. İz. Sm.)
boduş Kısa boylu, bodur, cüce (Brd.)
bogarsak Obur (Uş. Yz.)
bogür Böğür (Dz.)
boğ Çöplük, gübre (Kr.)
boğacci Obur (Kn.)
boğaçıl Obur (Ank.)
boğarsak Obur (Ama. Yz.)
boğassak Obur, pisboğaz çocuk (Af. İsp. Çr. Ml. Mr. Sv. Kn.)
boğa tikenli Çıban için ilaç olarak kullanılan bir bitki (Ky.)
boğaz Yiyecek (Ng.)
boğaz çekmek Boğazı bir insan tarafından sıvazlanmak (Ank.)
boğazdanmak Boğazlanmak (Kr.)
boğaz düşmek Bademciklerin şişmesi ile birlikte boğazı ağrımak (Ng.)
boğazkısı Anjın, boğaz ağrısı (Dz. Ada.)
boğazlak Obur (Mğ.)
boğazlanmak İştahı açılmak, bol bol yemek (Ng.)
boğazlı Obur (Brd. Ba. Kü. Or.)
boğazsak Obur, pisboğaz (Af. Ba. Kü. Bo. Çr. Ama. To. Or. Mr. Sv. Yz. Ky. Ed.)

boğazsız İştahsız, az yemek yiyen (Ezc. Krk.)
boğoz Obur (Ar.)
boğozlu Obur (Ar.)
boğör Böğür (To.)
boğrek Böbrek (Ky. İç.)
boğurdak Gırtlak (Af. To. Kn.)
boğurtlak Gırtlak (Çkl. Ng. Kn.)
bohluh 1. Mide, kann (Yz.)
 2. Hayvan dışıklarının atıldığı yer, gübrelik (Yz.)
bohna Ahır (Ed.)
bok Pamukçuk hastalığında çocukların ağzında görülen kabarcıklar (Mğ.)
bokboğaz Obur (Af. Dz. Or.)
boklağı Helâ (Çkr. Kn.)
bokluk Helâ (Kn.)
boklu şehit Dikkatsizliği yüzünden bir kaza sonucu ölen (Ng.)
boksalık Yassı burunlu insan (Ks.)
bollik Çocuğun cinsel organı (Ezc.)
boorek Böbrek (Sv.)
boran İç sıkıntısı (Af. Bo. Ank.)
borcabahar Müshil olarak kullanılan ince köklü bir ot, sütlege (Gaz.)
borl Kan emen büyük sinek (Ar.)
bork Kulak (Ky.)
bostancık Çibana benzer, büyükçe şişlik (Mr.)
bosukmak Boğulmak (Mr.)
boşböğür Kalça ile kaburga arasındaki kısım (Dz. Ant. Mğ. Kib.)
bour Karaciğer (İst.)
bovartlak Gırtlak (Or.)
boyanmak 1. Zıkkımlanmak (Gaz.)
 2. Zehirlenmek (Gaz.)
boyu Gebe (Es. Bo. Kr. Ank.)
boynuburuk İnsan pıslığı (Brd.)
boyu yoğun Şişman, boynu kalın (Kr.)
boynuk Boynu kısa (Sv.)
boyu batmak Ölmek (Ng.)
boyu boyanmak Ölmek (Vn.)
boyu boyarlı olmak Ölmek (Vn.)
boyunçakalağı Gerdan (Bo.)
boyunda olmak Çocuk, ana karnında olmak (Bo.)
boyun kökü Ense (To. Ant.)
boyun kütüğü Ense (To.)
boyuntucu Ense kökü (Ng.)
bozak Erkek çocuk (Zn.)
bozalacı Gebe (İç.)
bozalak 1. Ekzama gibi bir deri hastalığı (İsp. Brd.)
 2. Kel (İz.)
bozanak Ekzema gibi bir deri hastalığı (Es.)
bozatmak Gözün beyaz kısmında beyaz bir leke meydana gelmek (Mr.)
boz düşmek Göz bebeğinde leke olmak (Ng.)

bozgun 1. İshal (Krş. Ml.)
 2. Zayıf, sağlık durumu bozuk (Ng.)
bozguna düşmek İshal olmak (Ezc.)
bozkarava Siska (Mğ.)
boztülü Onüç on dört yaşında kız (Kn.)
bozuk Bakire olmayan kız (İsp. Sm. Ky. Ng.)
bozulacı Gebe (Or.)
bozulmak Kızlığı giderilmek (Sm. Tr. Mğ.)
böbek Bebek (Dz. Ay. Ba. Bo. Ada. İç.)
böbü Bebek (Dz.)
böbüce Bebek (Dz.)
böbük Bebek (Af. Dz.)
böceklenmek Bitlenmek (Ng.)
böcükli Bağırsağında solucan olan (Mr.)
bödek 1. İç organlar (Çkr.)
 2. Yürek (Zn.)
 3. Böbrek (Bil.)
bödeleği düşük Kansız (Bo.)
bödelek 1. Öd kesesi (Ks.)
 2. Karın (Ank.)
 3. Böbrek (Ank. Af. İsp. Es. Bo. Çkr. Çr. Yz. Ant. Kn.)
böderek Böbrek (Dz.)
bödülek Böbrek (Es.)
bögür Böğür (Ks. Hat. Mr. Ezc. Ağı. Kr. Krş. Ank. Kn. İç.)
böğür Karaciğer (Ks.)
böğür Karaciğer (İç.)
böğürce Böbrek sancısı (Ada.)
böğürtük Kansız, zayıf (Or.)
böğrek Böbrek (Çr. Ks. Gr. Ar. Gm. Kr. Gaz. Mr. Sv. Ky. Krş. Ng. Ada. İç.)
böğrü böğrüne geçmek Açlıktan zayıflamak (Ng.)
böğür Göğüs (Or.)
böğür ağrısı Göğüs ağrısı (Ay.)
böğürcük Böbrek (El.)
böhürmek Kusmak (İsp.)
bölemek Çocuğu kundaklamak (Af. To. Ecz. Ank. Kn.)
bölerük Gözlerin patlak, dışarı fırlamış, devrik olması (Or.)
bönce Karaciğer (Dz.)
böbrek Böbrek (Gr.)
böörtmek İnsan ya da hayvan, acı ses çıkartmak (Or.)
börek Kadının cinsel organı (Af.)
börmek 1. Hastalık nedeniyle yüzün değişmesi (El.)
 2. Terlemek, bunalmak (Gaz.)
börliyen El üzerinde çıkan bir yara (Kü. Es.)
börnekeç Piç (Ant.)
börtlemek 1. Terlemek, bunalmak (Dz.)
 2. Güneşte ya da ateşte yanmak (Kn. Ada.)
börtmek 1. Çok susamak (Af.)

2. Ateşten yüz kızarmak, terlemek (Af. Hat.)
 3. Terlemek, bunalmak (İsp.)
börtük 1. Zayıf, çelimsiz (Ks. Or.)
 2. Yara, bere (Brd. Kü. Ks. Zn. To. Ama. Sn.)
börümek Terlemek, bunalmak (Brd.)
böyreğ Böbrek (Ezc. Ezm. Sv. Kn.)
böyreğh Böbrek (Kr.)
buaz Gebe (Kn.)
buazak Obur (Dz.)
buber beni Siyah ben (Çkl.)
bubu Bir iki yaşındaki çocuk (Hat.)
bucirik Cılız adam (Rz.)
bucılanmak Uyuşmak, hissi azalmak, karıncalanmak (Kr.)
bucud Kısa boylu adam (Çr.)
bucur Bacaksız, kısa boylu, gelişmemiş, ufak tefek (Dz. Gm.)
bucur bucur Sıhhatli, kanlı canlı (İz.)
buç Kık, makat (Kr.)
buçuk Dudakta olan uçuk (Ezc.)
buđuk Kısa boylu, bodur, cüce (Dz.)
buğrú Kambur (Kn.)
buğ Afet, felaket, hastalık (Kn.)
buğa dikení Yılan sokmasında ilâç yerine kullanılan bir bitki (Af.)
buğarsak Obur (Çr. Yz.)
buğaz Gebe (İst. Ama.)
buğazsak Obur (Ama. Mr.)
buğlez Kambur (Nş. Ng.)
buğsıkmak Terlemek (Ada.)
buğun Bilek (To.)
buğur Omurgayla kaburganın birleştiği yer (Kn.)
buğ verme Halk arasında bazı hastalıkları iyileştirmek için başvurulan yol (Ant.)
buhağ Gerdan (Ar. Ezm. Vn.)
buhah Gerdan (Ar. Ezm. Kr.)
buhak Gerdan (Ar.)
buhan Gerdan altındaki et (Vn.)
buhav Gerdan (İst.)
buhof Gerdan (Kr.)
buhun "Bel" sözcüğü ile birlikte kullanılır: Belim buhunum ağrıyor, gibi (Dy. Ezm.)
bujlanmak Uyuşmak (Kr.)
bujma Sümük (Kn.)
bukak Gerdan (Kerkük)
bukmak Burkulmak (Dz.)
bulamaç Yedi güne kadar hasta sayılan lohusa (İz.)
bulaşık Yarı deli (To.)
bulatalık Bataklik (Ed.)
buldur Fıtık (Ank.)
bulgurlanmak Karıncalanmak, uyuşmak (Brd.)
bulgur püskürtmesi Bir çıban (Ank.)

bulkamak Yarası iltihaplanmak (Dz.)
bulkümek Ekşimek, midesi gaz yapmak (Mğ.)
bulüz Kambur (Ada.)
bumbur İhtiyar (Gr.)
bumburek Böbrek (Tr.)
bun Sıkıntı (Uş.)
bunamak Ağızı kokmak (Ng.)
buncıkmak Çok acımak (Çr.)
buncukmak Çok acıkmak (Ml.)
bundukmak Açlık, susuzluktan bayılacak duruma gelmek (Ml.)
bunlanmak Doğumu yakın olan kadın hastalanmak (İç.)
bunnu yillenmek Cinsel isteklerle kendini bazı aşırı heveslere kaptırmak (Ng.)
burç Karın ağrısı (Ng.)
burgu 1. Diş ağrısı (Gm.)
 2. İshal, dizanteri (Dy. El.)
burguçmak Yorulmak (Ada.)
burgun İshal, dizanteri (Es. Ant. Mğ.)
burğun İshal, dizanteri (Çr.)
burkuk Burkulmuş ayak, kol vb. (Bo.)
burkuntu Mide bulantısı, sancı (Brd. Or. Rz.)
burmak Karnı sancımak (Gaz.)
buruğ İshal, dizanteri (Kerkük)
buruk 1. Topal, aksak (Yz. Ky.)
 2. Kambur (İç.)
burulgan 1. İshal, dizanteri (Or.)
 2. Burkulmuş ayak, kol vb. (To.)
burumak Sancılanmak (Mr. Ky.)
burun atmak Burun temizlemek (İz.)
burunsalık Çocuklarda görülen bir çeşit hastalık (Ng.)
buruntu Sürgün, bağırsak bozukluğu (İsp.)
burut gibi Gürbüz (İsp.)
burutmak 1. Topallamak, aksamak (İsp. Kn.)
 2. Yellenmek (Ky.)
burü Kambur (Ant.)
burüz Kambur (Ky.)
bus Tanrının ceza olsun diye verdiği devamlı hastalık (Tn.)
butur 1. Omuz ağrısı, kulunç (İst.)
 2. Çiçek hastalığı geçirmiş insanın yüzü (Ks.)
buvacı Obur, çok yemek yiyen (Nş.)
buvala Boğmaca (Kn.)
buvaz Gebe (To.)
buyalacı Gebe (Sn.)
buymak Çok üşümek (Uş. Ml. Gaz. Yz. Ky.)
buzat Üşüme (Krş.)
bücük Meme, meme başı (Kıb.)
bücüş Kısır (İst.)
büdük Çelimsiz ve zayıf çocuk (Sm.)
büğdez Kambur (Yz.)
büğdür Cılız, hastalıklı kimse (Ank.)
büğdüz Kambur (İsp. Krş. Kn. Gaz.)

büğlez Kambur (Ng.)
büglüz Kambur (Ky. Ng.)
büğü Kambur (Kn. Ada.)
büğü Kambur (Sv. Yz.)
bükeç 1. Çene (Es. To.)
 2. Kambur (Or.)
bükene Diz kapağı altı (İç.)
büklesin Göbek kacıklığından ileri gelen ve
 bükülünce geçeceği sanılan bir çeşit karın
 ağrısı (Tk.)
bükmece Belden aşağıda olan felç hastalığı
 (Ada.)
bükre Kambur (Mn.)
bükürü Kambur (Af. Brd. Dz. Kü. Or. Ky. Ada.
 Mg.)
bükürce Kambur (Brs.)
büküre Kambur (Dz.)
bükürü Kambur (Dz.)
bülengez Kambur (Krş.)
büle Kambur (Gr. Mg.)
bülük Küçük erkek çocuğun cinsel organı (İç.)
bülüçük Küçük erkek çocuğun cinsel organı
 (İç.)
bülük Küçük erkek çocuğun cinsel organı (Af.
 Isp. Brd. Dz. İz. Ay. Mn. Ba. Kü. Es. Bo.
 Mr. Hat. Ky. Ng. Kn. Ada. İç. Ant. Mg.)
bülüçü Sünnetçi (İz.)
bümbül Küçük erkek çocuğun cinsel organı
 (Ng.)
büngeçmek 1. Ayak sinirleri uyuşmak (Dz.)
 2. İncinmek, halk deyişiyle-damar damar
 üstüne gelmek (Dz.)
bürç Lohusa kadına arayla gelen sancı (Yz.)
bürçe Pire (Kn.)

bürçek Saç, kakül, zülüf (Dz.)
büregavruzu Böbrek hastalığı (Kn.)
bürmek Midesi bulanmak (Hat.)
büşürge Pişik (Or.)
büvellemek Emeklemek (Gr. Gm.)
büven Çocuk bezi (Çkl.)
büvenmek Eğilmek, çömelmek (Mg. Tn.)
büydüm Kambur (İst. Gaz. Ank.)
büydüz Kıç, makat, anüs (Gaz.)
büylüz Kambur (Ky.)
büyrüz Kambur (Krş.)
büyük kırk Doğurmuş bir kadının kırkinci günü
 (Ml. Sv.)
büyük öksürük Boğmaca (Sn.)
büzdüm Kuyruk sokumu, anüs (Af. Brd. Kü.
 İst. Ama. Kr. Mg.)
büzdüm kemiği Kuyruk sokumu kemiği, kok-
 siks (Çkl.)
büzlemek Diş karıştırmak (İç.)
büzmece 1. Yeni doğmuş çocukların topukla-
 rında çıkan bir çeşit yara (Mr.)
 2. Sinirin çekilip büzülmesi (Ng.)
büzürt Kuyruk sokumu, anüs (Sm.)
büzünük Kuyruk sokumu, anüs (Ng.)
büzünük kemiği Kuyruk sokumu kemiği (Ng.)
büzük Kıç, makat, anüs (Çr.)
büzülmek Süt çocuğu hastalanmak (Kerkük)
büzütmek Soğuktan uyuşup büzülmek (Af.
 Brd. Dz. Ay. İz. Ba. Kü. Es. Ks. Çkr. Çr.
 Sv. Ank. Krş. Ky. Ng. Kn. Ada. İç. Mg.)
büzüzük 1. Kıç, makat, anüs (Mr. Hat. Yz. Ky.
 Ng. Ada. İç.)
 2. Kalça (Hat.)
büzüzük devirmek Yan yatmak (Ng.)

C

caam İştahsız kimse (Gaz.)
cabar Bebeklikten çıkmış çocuk (Brd. Dz.)
cabı Ciliz, zayıf (Ba.)
cabul Erkeğin cinsel organı (Gm.)
cabur Ciliz, zayıf (Dz. Or.)
cac Sakat, düzgün yürüyemeyen kimse (Ar.)
caflak Tüysüz (İsp.)
cağ 1. Baldır kemiği (Gr.)
 2. Meni (Bt. Ur.)
cağ etmek Karnını doyurmak (Ur.)
cağ kemiği Kolun döner kemiği (Sv.)
ca kemiği Kolun döner kemiği (Mr.)
calaba Vurgun; dalgıcın ağzının eğrilmesi, dilinin tutulması (Mğ.)
calduragin Çiş yap anlamında kullanılır (Gm.)
camat Saç demeti (Tr.)
camba Şirpence de denilen bir çıban (Gaz.)
can alıcı 1. Öldürücü hastalık (Nğ.)
 2. Azrail (Nğ. İç.)
canavi Kalp, yürek (Ezm.)
canaz Sinirli (Sv.)
can cara Derman, güç (Yz. Nğ.)
can cere Derman, güç (Yz. Nğ.)
canclıktan düşme Dölden kesilme (Ar.)
can çekmek Can çekişmek (Gaz.)
can dili Göğüs (Ks.)
canev Yürek, kalp (İsp.)
canevi 1. Kalbin altı, göğüs kemiğinin bittiği yer (Af. Gaz.)
 2. Yürek, kalp (İsp. Ml. Af. Mn. Ank.)
 3. İnsanın en nazik yeri (El.)
cangalaz Zayıf, cılız (Çkl.)
cangirtiya girmek Boşu boşuna ölmek (Af.)
canı azalmak Sıkıntı basmak (Dz.)
canı çekilmek İçi sıkışmak (Çkl.)
canı çekmek Uykuya dalmak (Af. Dz.)
cank Avuç, el (Ar.)
cannı Güçlü, şişman, iri (Kr.)
can suyu 1. Ölmek üzere olan kimseye verilen su (Ba.)
 2. Kan (Bil.)
can tahtası Göğüs kemiği (Af. İsp. Brd. Dz. Ay. Es. Çr. Or. Tr. Gm. Sv. Kn. Ant.)
capçak ağızlı Çok ağlayan çocuk (Mn.)
car 1. Hayvanları hastalıklı olan kimse (Ama.)
 2. Döl yatağı, yavruyu saran zar, eş (Brd.)
cara 1. Boğazı uzun adam (Sv.)
 2. Döl yatağı, yavruyu saran zar, eş (İsp. Brd. Dz.)
caran Sevimli, uzun boylu, güzel gözlü insan ya da hayvan (İsp. Brd. Kn.)
cardon Uzun bacaklı insan (El.)

carıs olmak 1. Rahatsız olmak (Kerkük)
 2. Husyesi kopmak (Kerkük)
caruh Gelişmemiş, büyümemiş (To.)
caş Genç, delikanlı (Es. İst. To. Kn.)
cattirik Kısa boylu adam (Ama.)
cava Döl yatağı, yavruyu saran zar, eş (Mğ.)
cavlak Zayıf, cılız (Ml.)
cavsıtmak Konuşurken saçmalamak, söz düzenini yitirmek (Mr. Gaz.)
cavur Kalça (Kn.)
cayak Yanak (Kn.)
cayak tuş Azıdişi (Kn.)
caydak 1. Yalınayak (Çr. Sm. Ama. Or. Tr. Sv.)
 2. Çıplak (Gr. Tr.)
caynaz Sıska, zayıf, cılız (Krş. Ky. Nğ. Kn. Çr. Kr. Ada. Bo)
cebabendek Çırilçıplak (Mr.)
cebe Erkeğin cinsel organı (Niğ.)
cebedak Öksüz, yetim (Zn.)
cebelek Gözleri küçük ve görmesi zayıf olan kimse (Gm.)
ceber Bebeklikten çıkmış çocuk (İst.)
cebernuş olmak Kemiği çatlamak (Rz.)
cebik Ciliz, zayıf (Sv.)
ceğer Ciğer (Rz.)
ceğin Omuz (İst.)
celep 1. Zayıf, ince kimse (Ank. Kn. Tk.)
 2. Kaba yapılı, biçimsiz kimse (To. Or. Gaz. Hat. Sv.)
celimsiz 1. Zayıf, cılız (Dz. Mğ.)
 2. Halsiz (Mğ.)
celpmek Göz kızarmak (İç.)
cembek Kalabalık aile (El.)
cemberek Difteri hastalığı (Ada. İç.)
cemcük ağız 1. Sözleri tam telafuz edemeyen kimse (Gm.)
 2. Bir tarafa çarpık ağız (Gm.)
cemdek İnsan ya da hayvan ölüsü (Kr.)
cemdeyh İnsan ya da hayvan ölüsü (Kr.)
ceme 1. Kalabalık aile (Dz.)
 2. Çocuk (Dz.)
cemik İkiz (Vn.)
cenberek Difteri hastalığı (Sv.)
cendek 1. İnsan ya da hayvan ölüsü (Çr. Sm. Ama. Tr. Gm. Ar. Kr. Ezm. Ezc. Vn. Bt. Sv. Kn. Ada. El.)
 2. Beden (İst. To. Ada. Kr.)
cene Yeni doğmuş çocuk (Dz.)
cenelemek Çocuğun sebepsiz yere uzun uzun ağlaması (Sv.)
cenet Kalça (İsp.)

cenev 1. Göğüs, bağır (Isp. Ks.)

2. Mide (Kü.)

cenevl Göğüs, bağır (Isp.)

cenkeş olmak Uyku sersemi olmak (Kr.)

cera Can (Gr.)

ceran Sevimli, uzun boylu, güzel gözlü insan ya da hayvan (Gr. Sv. Ng. Kn.)

cere cüre Çelimsiz, ufak tefek (Gm.)

cerrek Kaburga kemiği (İts. Ezc.)

cerlek Gözleri dışarı çıkık olan kimse (Gr.)

cet Cüce, çok kısa boylu (Bt.)

cevclik Dudaklarla yanağın birleştiği yer (Kerkük)

cevlik İkiz olan çocuklar (Vn.)

cevkirmek Yeni doğan çocuk, ağlamak (Tk.)

cıba 1. Kel, saçsız (Ks.)

2. Zayıf, ince ve küçük (Isp. Dz. İst.)

3. Bebeklikten çıkmış çocuk (İz. Mn. Ba. İst. Çr. Tr. Kü.)

4. Çıplak (Es.)

cıbag Bebeklikten çıkmış çocuk (Mn.)

cıbar 1. Bebeklikten çıkmış çocuk (Uş. Isp. Dz. Ba. Kü. İst. Çkr. Ng. Mg. Brd. İz. Mn. Çr. Ay. Kn.)

2. Zayıf çocuk (Isp.)

3. Bel ağrılarında, kırık ve çıkıkların tedavisinde kullanılan iç yağı ve kara sakız karışımı yağı (Mr. Hat. Ky. Ada. İç. Sv. Ml.)

4. Çiçek hastalığı (Sm.)

cıbara Çıplak (Isp. Çr.)

cıbarmak 1. Cildi dövülmekten kabarmak (Isp. To. Yz. Bo. Dy. Ml. Kn. İç.)

2. Yarası iltihap ve su toplamak (Çr. Yz.)

3. Ölmek, gebermek (Ank.)

cıbba Çapak (Mg.)

cıbban 1. Küçük el (Kn.)

2. Çapak (Sm. Or. Tr. Gr. Ezc. Ağ. Ank. Kn. Mg.)

cıbdıh Çapak (Kr.)

cıbil 1. Erkeğin cinsel organı (Zn.)

2. Çıplak (Mn. Brs. Kü. Es. İst. Gr. Gm. Kr. Ant.)

cıbilah Çıplak (Bo.)

cıbil cıbil çımmek Yıkanmak (Sm. Gr.)

cıbildak 1. Yalınayak (Bo.)

2. Çıplak (Or. Ng.)

cıbir 1. Kısa boylu insan (Brd. Tr.)

2. Yaşı büyük, boyu küçük (Dz.)

3. Cılız, zayıf (Isp. Brd. Brs. Es. Ks. Sm. Or. Ank. Kn. Dz. İz. İç. Zn. Ng. Ky.)

4. Çıplak (Isp. Brd. Çkr. Ank. Ky.)

cıbrılamak Zayıflamak (Brd.)

cıbiz Çıplak (Dz. Ezc.)

cıblak Çıplak (Çır. To. Ezc.)

cıbrı Çapak (Ar.)

cıbrıt Çapak (Ezm.)

cıcık 1. İç organlar (Dz. Ng.)

2. Göbek (Ng.)

cıdav 1. Ezik, çürük (Uş.)

2. Omuzbaşı, kürek kemiğinin üstü (Isp. Brs. Ada.)

cıdavı 1. Ezik, çürük (Brd.)

2. Omuzbaşı, kürek kemiğinin üstü (Dz. Ada.)

cıdavı 1. Ezik, çürük (Brd.)

2. Omuzbaşı, kürek kemiğinin üstü (Dz. Ada.)

cıdavılaşmak Çıban ya da yarası olgunlaşmak (Brd.)

cıdavlu Vücudunda daima yara bulunan kimse (Sv.)

cıdavı Omuzbaşı, kürek kemiğinin üstü (Çr. Çkr. Gm.)

cıddık parmak Elin en küçük parmağı (El.)

cıdı Elin en küçük parmağı (Ezm. Ezc.)

cıdır 1. İrileşmiş yara (Af. Isp.)

2. Vücutta sık sık çıkan yara (Isp.)

3. Kuvvet, güç (Gm.)

4. İnsan vücudundaki kir (Dz.)

cıdınc İshal (Dz. Sn.)

cıdırlı 1. Deli (Sv.)

2. Daimi hasta (Brd.)

3. Vücudu yaradan kurtulamayan (Af.)

cıdırlık Sinirlilik (Isp.)

cıfıt ısıtması Geceleri ateş yapan bir çeşit sıtma (Yz.)

cığa Zayıf ve uzun boylu (Isp. Çkr.)

cıgalak Zayıf adam (To.)

cığıltı Yeni doğan çocuk (Ar. Ed.)

cıgın Omuz (Ky.)

cığıt Gebelerin yüzlerinde oluşan lekeler (Ank. Gaz.)

cığla Büyümemiş, bodur kimse (Sv.)

cıhar Bel ağrılarında, kırık ve çıkıkların tedavisinde kullanılan iç yağı ve karasakız karışımı yağı (Sv.)

cıhit Gebelerin bacaklarında çıkan sivilceler (Es.)

cıkka Gelişmemiş, büyümemiş (Gm. Krş.)

cılaz Hastalıklı çocuk (Vn.)

cılbağa 1. Yaramaz, huysuz çocuk (Gm. Ar. Vn.)

2. Sıska, cılız (Ezc. Mr.)

cılbah Çıplak (To. Gaz.)

cılbak Çıplak (İz. To. Gaz. Mr. Hat. Ky. Ng.)

cılbanmak Soyunmak (Uş. Çr. Ama. Af. Mr. Gaz. Ank. Nş. Ng. İç.)

cıbil Çıplak (Mn.)

cılım Küçük abdest (Ezm.)

cılımın İnsan gücü (Gm.)

cılız 1. Yeni doğmuş küçük çocuk (Bo.)

2. Hastalıklı (Ba.)

- cıllak** ince ve pürüzlü ses (Çr. To.)
cıllık Erkeğin cinsel organı (El.)
cılpak Çıplak (Ama.)
cimbar Zayıf (Krk.)
cimbaryemek Dayak yemek (Yz.)
cimbıl Zayıf, cılız (Dz. Mg.)
cimbırık Ufak tefek insan (Kc.)
cimcime Ufak tefek insan (Ezm. Nş.)
cimgışmak Uyuşmak, ürpermek (Es.)
cimkişmak 1. Vücudun bir yeri ağrımak (Brd. Ks.)
 2. Kaşınmak (Dz.)
cimucık Ufak tefek insan (Brd.)
cincik göz Çakır göz (Ada.)
cincila Nezle, soğuk algınlığından meydana gelen, öksürüklü hastalık (Ar.)
cındarlanmak Sinir buhranı geçirmek (Gm.)
cındıra Ufak tefek insan (Gr.)
cindürük Kurumuş, incelmış vücut (Gm.)
cıngı Göz yaşı (Ba.)
cıngıl Böbrek (Ng.)
cıpan etmek Yıkanmak (Ar.)
cıpcıplak Çıplak (Rz. Yz.)
cıp etmek Yıkanmak (Gm.)
cıpıl Çıplak (Ezm.)
cıptı Çapak (Ar.)
cırba Gelişmemiş, cılız çocuk (Brd. Ed.)
cırbağa 1. Küçük çocuk (Or. Gm. Ar. Kr. Ezm.)
 2. Gelişmemiş, cılız çocuk (Ar. Ezm.)
cırbağu Gelişmemiş, cılız çocuk (Tr.)
cırbala Gelişmemiş, cılız çocuk (Mg.)
cırbana Gelişmemiş, cılız çocuk (İst.)
cırıt Çapak (Kr. Ezm. Vn. Bt.)
cırcıplak Çıplak (Brd. Ar.)
cırcır İshal, sürgün (Ba. İst.)
cırcırın İshal, sürgün (Hat.)
cırcır olmak İshal olmak (Es.)
cırcıvıak Çıplak (Brd. Zn. To. İç. Ant. Mg.)
cırganak Karın boşluğundaki organlar (Dz.)
cırık Büyümemiş, gelişmemiş (Uş. İsp. Dz. Es. Bo. İst. Ks. Çr. Ama To.)
cırılı Yeni doğan çocuk (Ed.)
cırlamak İşemek (Sv.)
cırmak Delirmek (Ks.)
cırmak atmak Tırnaklamak, tırnak atmak (Or. Gr. Tr.)
cırmaklamak Tırnaklamak (Or. Gr. Tr.)
cırmık 1. Tırnak izi (İsp. Ks. Kr. Ant.)
 2. Çimdik (Çr.)
 3. Tırmalamak, tırmık (Ank.)
cırmıklamak Tırmalamak (Ank.)
cırmuk Tırnak izi (Sm.)
cırnaz Cılız (Gaz.)
cırnez Cılız (Kr.)
cırt Küçük çocukların zamansız işemesi (Ba.)
cırtak Gaz çıkartma, yellenme (Bo.)
cırtana Gaz çıkarmak, yellenme (Bo.)
cırtanak Gaz çıkarma, yellenme (Bo.)
cırtlak 1. Pek çabuk pisleyen çocuk (Mn.)
 2. Bahçelerde yetişen ve ilâç yapımında kullanılan bir bitki (Brs.)
cırtlık Küçük, cüce (Or.)
cırtlık parmak Küçük parmak (Or. Ezm.)
cıscıbil Çıplak (Mn. Çr. Sv.)
cıscıbil olmak Soyunmak (İsp.)
cıscıvıak Çıplak (İsp. Ks.)
cıslı Hastalıklı (Sv.)
cıvdırmak Delirmek (İsp. Dz. Or. Mr. Ng. Ada. İç. Ant.)
cıvgışmak Kaşınmak (Es.)
cıvıklamak İshal olmak (Sv. Gm.)
cıvılatmah İstemeksizin gaz çıkarmak (Gm.)
cıvıtmak Delirmek (Gm.)
cıvmak 1. Boy atmak (İsp.)
 2. Delirmek (İsp. Or.)
cıvsıtmak 1. Konuşurken saçmalamak, konuşma düzenini yitirmek (İç.)
 2. Delirmek (Mr.)
cıydak Çok ağlayan çocuk (Ks.)
cıtnaz 1. Durmadan ağlayan çocuk (Mr. Ada.)
 2. Çok ince, kuru adam (Ky.)
cız İç, can (İst. İç.)
cızdah Zayıf adam (Kr.)
cızdırmak Vücudun bir yerinden kan aldirmek (Gaz.)
cızdık Kalça (Gm.)
cızgıl Zayıf adam (Ank.)
cızı bızıkmaq Canı sıkılmak, canı yanmak (İst.)
cızığı bızıkmaq Can sıkılmak, canı yanmak (Bo. Ks. Ank.)
cızuk İç, can (Af. İz. Ks. Çkr. Gr. Ank. Kn.)
cızıldayıp durmak Hiç susmadan ağlamak (Dz.)
cızırdamak 1. Ağlamaya başlamak (Ks.)
 2. İnce sesle hiç durmadan yellenmek (Bo.)
cızızık İç, can (İsp.)
cıba 1. Göbek (Tr.)
 2. Bebeklikten çıkmış çocuk (Mn. İst.)
cıbar 1. Bebek, süt çocuğu (Mg.)
 2. Bebeklikten çıkmış çocuk (Dz. Mn. İst. Kn. Mg.)
 3. Bel ağrılarında, kırık ve çıkık tedavisinde kullanılan iç yağı ve karasakız karışımı yağı (Ml. Hat. Sv. İç.)
cıbe Çiçek bozuğu (Ank.)
cıbek Çapak (Sv.)
cıbenek Sinek (İst.)
cıberik Sulanmış yara (Ank.)
cıbermek Yarası sulanmak (Bo. Ank.)
cıblı 1. Cılız, zayıf (Ba.)

2. Bebek, süt çocuğu (İsp. Brd. İst.)
cıbgöz Küçük göz (Brd. Ant.)
cıbk Çapak (Ml. Sv.)
cıblı Çapak (Kn. İç.)
cıbil cıbil Yaranın sulanmasını anlatır (Es.)
cıbil cıbil yunmak Bol su ile yıkanmak (Or.)
cıbilil Gözü çapaklı (Brd. Ay.)
cıbin 1. Tatarcık (Kn.)
 2. Karasinek (Brd. Gm. Ur. Ng. Kerkük)
 3. Sivrisinek (İst. Sn. Ama.)
cıbindirlik Cıbinlik (Af. İsp. Brd. Dz. Ay. İz. Mn. Brs. Kü. Es. Mr. Yz. Ng. Kn. Ant. İç. Mg. Tk.)
cıbinnik Cıbinlik (Gaz. Mr.)
cıbir cıbir Yaranın sulanmasını anlatır (Es.)
cıbirik Çapak (Kn.)
cıbiş 1. Kirpiği kısa ve az olan (Dz.)
 2. Ufak tefek (Sm.)
 3. Çapak (Gr.)
cıavat Zeki fakat vücutca normal olmayan kimse (Ur.)
cıcık 1. Meme (Af. Dz. Çkl. Çr. Sm. Ama. To. Or. Ar. Ezc. Bt. Ml. Sv. Yz. Ank. Ky.)
 2. İrinli açık yara (Brd. Kn. Ant.)
 3. Yeni doğan çocuk (İsp.)
 4. İç, can (Ng.)
cicin Meme (Sn.)
cıdago Omuzbaşı, kürek kemiğinin üstü (Sv.)
cıdağı Omuzbaşı kürek kemiğinin üstü (Ky.)
cıdav 1. Ezik, çürük (Brd. Ay.)
 2. Omuzbaşı, kürek kemiğinin üstü (Ezm. Ng. Kn. Ant.)
 3. Yeni açılan yara (Ml.)
cıdavı 1. Ezik, çürük (Brd.)
 2. Omuzbaşı, kürek kemiğinin üstü (Es. Bo.)
cıdaviğ Omuzbaşı, kürek kemiğinin üstü (Kerkük)
cıdırıklı Dizanterili (Sn.)
cıdov Omuzbaşı, kürek kemiğinin üstü (Sv.)
cığır ağzından gelmek Öğürmek, kusmak (Ng.)
cığır beni Yüzde ve boyunda olan kırmızı ben (Ay. Çkl.)
cığın Omuz (Dz. Ng.)
cıgni Omuz (Mn.)
cıhar Vücut ağrılarını gidermede kullanılan, beze sürülmüş kara sakız (El.)
cıjık Meme (El.)
cık Sirt üstü yatış şekli (Ank.)
cıladan İnce, uzun ve çelimsiz kimse (Ng.)
cılinkaz İnce, uzun ve çelimsiz kimse (Ng.)
cılbah Çıplak (Sn.)
cılbır Çapak (Ng. Kn.)
cile Çopur (Ank.)
cılık Dişilik organı (Ks. To.)

cillek Pisboğaz, obur (Vn.)
cillik Dişilik organı (Ks. Çkr. Sv. Ank.)
cimbala Kel (Es.)
cimbarlamak Dövmek, dayak atmak (Yz.)
cimbek Çok esmer (Çr.)
cimbil Çapaktan gözlerin yapışmış durumu (Kn.)
cimbıldamak Bağırsakları, karnı guruldamak (Ank.)
cimbilil Gözü çapaklı (Dz.)
cimcik yemek Öldürmek (İsp.)
cimcima Ufak tefek (Mn.)
cimcime Ufak tefek (Sv.)
cimcime kuması Ufak tefek (İsp. Çkr. Ezm. Krş. Nş.)
cimcimelik Bataklık (Kr.)
cimcim etmek Yıkamak (Çr. Tn.)
cimcılık Ufak tefek (İst. Kr.)
cimdirmek Yıkamak (Mr.)
cimi Omuz (İst.)
cimik Ufak tefek (Dz. Sv. Ant.)
cimil Cılız çocuk (İsp.)
cimilleşmek Uyuşmak, ürpemek (Kr.)
cimin Tatarcık (Çr. Sn. Sm. Ama. To.)
ciminlik Cıbinlik (Çr. Ama. Ank.)
cimirl Ufak tefek (Mg.)
cimirseme Buluğa ermiş erkek çocuk aşırı hareket etmek (Dz.)
cimış cimış Yaranın zonklamasını anlatır (Çr. Mr.)
cimış cimış olmak Vücudun bir yerinin ağrıması (Mr.)
cimit Yanmış İnsan dışkısı (Ur.)
cinahatsız Cinsel sapık, normal insanın beğenmediği, sevmediği şeyleri seven adam (İsp.)
cınak Cinsel sapık (Gaz.)
cınbaş Zeki, uyanık (Sv. Ng. Ant.)
cınblt Çapak (To.)
cınbüzüh Çok ağlayan çocuk (Sn.)
cınbüzük 1. Sinirli, öfkeli (Ba. Çkr. Mr. Sv. Mg.)
 2. Çok ağlayan çocuk (Sv.)
cınbüzük Çok ağlayan çocuk (İç.)
cincik Ufak tefek (Ks. Ky.)
cincik Ufak tefek (Gm. Ank.)
cincevik İnce, narin (Ks.)
cincoloz Çok küçük insan veya hayvan (Ank.)
cincüvez Çok küçük insan veya hayvan (Zn.)
cın çarpması Sara hastalığı (Sv.)
cındal Omuz başı (Ant.)
cindeğışi Cılız (Kr.)
cindeyişgiş Cılız (Kr.)
cine Omuz (Ky.)
cineviz 1. Kısa boylu fakat akıllı adam (Ks. Gaz. Mr. Krş. Krk.)

2. Köse (Tk.)
cingil Nezleyken burnundan damlayan su (Isp. Ank. Ng. Kn.)
cingilli Burnunun ucunda sürekli su bulunan adam (Ng.)
cingirdemek Ağlamak (Bo.)
cingöz İnce, zayıf (Sv.)
cingözlü Küçük gözlü (Or.)
cinigöz Gök renkli göz (Isp.)
cinilmek Ağlamak (Ank.)
clnka Zayıf, cansız kız (Ar.)
clnkoz Zayıf, cılız (Ed.)
clnmek Yıkanmak (Tr.)
clnennenmek Cin çarpmak, delirmek (Mr.)
clrağ Siska (Bil.)
clran Siska çocuk (Ar.)
clrbik Çapak (Yz.)
clrbit Çapak (Ama. To. Ezm. Ezc. Sv. Yz. İç.)
clrcir Çok yiyen obur çocuk (Gaz.)
clret İrin (Dz. Ks.)
clrik Sümük (Sv.)
clrmık Tırmık (İst.)
cls Yara (Sv.)
clscibil Çıplak (Isp. Dz. Kn.)
clsetmek İşemek (Dz.)
cltlamuk Ufak tefek adam (Gr.)
clv Ufak tefek (Gr.)
clvcivanası Yüzük parmağı (Çkl.)
clvildirik Sıcaktan bunalarak bayılan kimse (Ur.)
clvindirik Cibinlik (Isp.)
clvremek Cin çarpmasından veya nazar değişmesinden vücutta kırmızı kabarcıklar meydana gelmek (Ks.)
clvrilmek Donmak (Brd.)
clyar Çiğer (Kr.)
clyfe İrin, pislik (Es.)
clyln Omuz (Isp. Dz.)
clynak Köprücük kemiği (Ağ.)
clyret İrin, pislik (Kc.)
clziği blzilmek Canı sıkılmak, canı yanmak (Ank.)
clzıak Kansız (Tk.)
cop cop sancımak Çıbanı zonklamak (Ank.)
cobuk Çopur, çiçek bozuğu yüzlü (Kn.)
cobul düşmek Yemeği iştahla yemek (İç.)
coco Bebek sidiği (Ml.)
codam Sakat ve çirkin (Gaz.)
codar Sakat ve çirkin (Gaz.)
coddu 1. Kısa boylu (Ank.)
 2. Çopur, çiçek bozuğu yüzlü (Kr.)
codur Kısa boylu (Kü.)
codura Lazımlık (Çr.)
cognık Burnu çökük olan kişi (Sv.)
coğmak Doğmak (Ng.)
cohar Sitma (Or.)

colak Bir kolu kesilmiş adam (Tr.)
coldur coldur coldurmak Oraya buraya çişini yapmak (Gm.)
collak Erkeklik bezi yarım olan (To.)
colum Kalça (Brs.)
comba Güçlü, kuvvetli erkek çocuğu (Ama.)
comburt Kadınların belden aşağı kısmı (Or.)
comu Erkeğin cinsel organı (Yz.)
comman İri yarı aptal çocuk (Isp.)
con Kalça (Ks.)
conak Konak, küçük çocukların başlarındaki kepekler (Ng.)
concolos Sara hastalığını yaptığına ve karakis geceleri dolaştığına inanılan peri (Kü.)
concoloz İhtiyar kadın (Dz.)
conculaz İhtiyar kadın (Brd.)
condu Küçük, ufak tefek (Ank.)
condul Bacakları kısa olan adam (Ky.)
conevl Yürek, kalp (Gm.)
congala Kâbus (Kn.)
congalaz 1. İhtiyar kadın (İst. Ks. Sn. Kn. İç. Ed. Tk.)
 2. Bunak kadın (Kn.)
 3. Ufak tefek, çok açığız çocuk (İç.)
cop Bataklık (Mr.)
cop cop etmek Yıkanmak (El.)
cor 1. Fıtık hastalığı (Sn. Ama.)
 2. Erkeklik bezi (Or.)
corcu Obur (Ada.)
corhudak Boğazdan çıkan hırıltılı ses (Çr.)
corruh Çocuk (Ng.)
coruh Gelişmemiş, büyümemiş (Sv. Krş.)
coruk 1. İnatçı (Sv. Ank. Yz.)
 2. Fıtkılı kimse (Çr. Ama.)
coruklamak 1. Zayıflamak (Or.)
 2. Uykulamak (Ada.)
coş Genç (Ank.)
coşak Bataklık (Ky.)
coşka Siska, cılız çocuk (Bo.)
cotten Gelişmemiş, büyümemiş (Es.)
cotuşmak Çiftleşmek (Ng.)
coydak Çıplak (Dz. Or.)
coynal Gelişmemiş, büyümemiş (Dz.)
coz 1. Göz ağrısı (Sm.)
 2. Kambur (Zn.)
cozak Hastalıklı, soluk yüzlü kimse (Bo.)
cozalak Hastalıklı, soluk yüzlü kimse (Bo.)
cozırlık Gelişmemiş, büyümemiş (To.)
cozutmak Soğuktan büzüşmek (Nş.)
cöbez Gelişmemiş, büyümemiş (Bo.)
cöbürlü Bağırsak ve mide hastalığı olan kimse (Hat.)
cöçün Ayakları romatizmalı veya inmeli olan kimse (Gaz.)
cöddü Gelişmemiş, büyümemiş (Ks.)
cödü 1. Yeni konuşmaya başlayan çocuk (Ks.)

2. Kendinden umulmayan sözlerle çevre-
sindekileri şaşırtan çocuk (Ks.)
cödürmek Küçük çocuk, yeni konuşmaya baş-
lamak (Bo.)
cölepe Küçük çocuk (İç.)
cömbek Karın, mide (Bo.)
cüneş Büyümemiş, gelişmemiş çocuk (Dz.)
cör Batakılık (Ar.)
cöritmek Soyunmak (Ank.)
cörletmek Çocuk dilinde işlemek (Ank.)
cört Topal, çolak (Yz.)
cörtlek 1. Gözleri bozuk olan (Ezc.)
2. Cüce, çok kısa boylu (Or.)
cörtlemen Cüce, çok kısa boylu (Or.)
cörtme Cüce, çok kısa boylu (Gr.)
cöşdük Cüce, çok kısa boylu (Bo.)
cövdürmek İşemek (Ba. Mr. Sv.)
cötel etmek Öksürmek (İst.)
cötlem Cüce, çok kısa boylu (To.)
cubbal Cankurtaran düdüğü (Ada.)
cubur Çiçek bozuğu yüzlü, çopur (Kn.)
cubut Kısa boylu (Ks.)
cucul Erkeğin cinsel organı (Ar.)
cucul göz Küçük göz (Kr.)
cuda Bodur, kısa, çelimsiz (Kü. Mr. Kn.)
cudam 1. Cüzam (Çr. Kr.)
2. Sakat ve çirkin (Gaz.)
cudar Sakat ve çirkin (Gaz.)
cugullanmak Hastalıktan bitkin hale gelmek
(Çr.)
cuğurdatmak İstekle yutkunmak (Ay.)
cuğutmak Üşüyerek büzülmek (Mğ. Nş.)
cuhar Sıtmaya benzer ateşli bir hastalık (Gr.
Tr. Rz.)
cuharlamak Sıtmaya benzer ateşli bir hastalığa
tutulmak (İst. Or. Gr.)
cuhup Mezarlık (Dy.)
cuhurdatmak İstekle yutkunmak (Kr.)
cuk Kadınların cinsel organı (Tr.)
cukcuk Çocuk gerdanı (İsp.)
cukga İnsan ya da hayvan memesi (To. Kn.)
cukka İnsan ya da hayvan memesi (Af. İsp.
Dz. To. Mğ.)
cuklamak Uyuklamak (İst. Kn.)
cuklap Uykulu (İst.)
cukurdamak İstekle yutkunmak (Yz. Nğ.)
cukurdatmak İstekle yutkunmak (Af. İsp. Brd.
Kü. To. Yz. Nğ. Mğ.)
culcul Çiş anlamında kullanılır (Ezm.)
culdur Fıtık hastalığı olan kimse (Brd. Kn.)
culk culk etmek Birisi yerken ağzı sulanıp yut-
kunmak (Gaz.)
cullamak 1. İşemek (To. Kr.)
2. Üşüyüp bir kenara çekilerek büzülmek
(Es.)
culuk Erkeğin cinsel organı (Gm.)

culuz Boyun (Yz.)
culuz etmek Yutmak (Or.)
cummah Yıkanmak (Kr.)
cummak Yıkanmak (Ama.)
cumuk Göz kapaklarının şişliğinden gözlerini
açamayan kimse (Sv. Krş. Ada.)
cunda Kucak (Mğ.)
cundasız 1. Kuvvetsiz (Ay.)
2. Ufak tefek, gelişmemiş (Ay.)
cunut Batakılık (Ky.)
cupdal Uzun boylu, kılıksız ve çirkin (Ada.)
cura Ufak tefek, gelişmemiş (İsp. Es. Çr. Sm.
Ama. Bt. Ml. Gaz. Mr. Sv. Ada. İç. Ant.
Mğ. Kib.)
curasız Ufak tefek, gelişmemiş (Nğ.)
curatsız Ufak tefek, gelişmemiş (Brs.)
curcun Deli, azgın, çılgın (Ant.)
curcur Çiş anlamında kullanılır (Bo.)
curdasız Ufak tefek, gelişmemiş (Mğ.)
cure Cüce (Ama.)
cur etmek İşemek (Ml.)
curgut Fıtık hastalığı olan kimse (Çr.)
curlamak Gaz çıkarmak (Dz.)
curra Ufak tefek, gelişmemiş (Ada.)
curul Fıtık hastalığı (Ar.)
curuş Ufak tefek, gelişmemiş (Uş.)
curuz Ufak tefek, gelişmemiş (Ar.)
curuzlamak Uyuşmak, büzülmek (Zn.)
cuvurmak Koşarak yürümek (Es. İst.)
cuvutmak Kendinden geçmek, dalmak (Kü.
Ank.)
cüce Çocuğun cinsel organı (Bo.)
cücen Kısa boylu, cüce (Sv.)
cücü 1. Çocuğun cinsel organı (Ml.)
2. Kısa boylu, cüce (Dz. Sv.)
cücük Çıbanın ortasında toplanan katı irin (Ml.
Haz. Krş. Ky.)
cücül Kısa boylu, cüce (To.)
cüdde Vücut, gövde (Brd. Mn. Es. Mr.)
cüfer Sıtmaya benzer ateşli bir hastalık (Gr.)
cügütlemek Üşüyerek büzülmek (Af.)
cüher Sıtmaya benzer ateşli bir hastalık (Gr.)
cüherlemek Sıtmaya benzer ateşli bir hastalığa
tutulmak (Çkl.)
cük 1. Kadının cinsel organı (İç.)
2. Küçük erkek çocuğun cinsel organı (İsp.
Kr. Ada. İç.)
cüleke Cılız adam (Kn. İç.)
cüley Cılız adam (To.)
cülle Kafa (Sv.)
cüllemek İşemek (Kr.)
cüllü 1. Kadının cinsel organı (Yz.)
2. Cılız adam (Sv.)
cüllük 1. Erkeğin cinsel organı (Sv.)
2. Kısa boylu, cüce (Nş.)
cüllük Cılız adam (Ezc.)

cünblili Gözü akan adam (İst.)

cünüs Küçük gözlü (Ar.)

cürbek Çapak (To.)

cürcür 1. Erkek (İst.)

2. İshal, sürgün (Kıb.)

cüre Ufak tefek, gelişmemiş (Sm. Ama. To. Or. Rz. Bt. Sv. Yz.)

cüreg avruv Kalp hastalığı (Kn.)

cürre Ufak tefek, gelişmemiş (Kerkük)

cürümsüz Hastalıklı, arık (Gm.)

cüttür Cüce (Kn.)

Ç

ça Bebek, çocuk (İst. Çr. Ama.)

çaba 1. Çarpıntı (Ada)

2. Tasa (Çkr. To. Gaz. Hat. Ank. Ky. Ng. Kn.)

çabak Çapak, göz kiri (Kn.)

çabras Şaşı (Or.)

çapal Çıplak (Tr.)

çaç Saç (Kn.)

çaça Sulu yara (Ar.)

çafilemak Tırmalamak (Rz.)

çaflı Tırnak (Rz.)

çağ Bebek, çocuk (Çr. Ama. Gr. Ml. Sv.)

çağa Bebek, çocuk (Af. İsp. Ay. Sk. Brs. İst. Çr. Ks. Sm. Ama. To. Or. Tr. Kr. Ezc. El. Ml. Ur. Gaz. Mr. Sv. Ank. Ky. Kn. Ada.)

çağabacak İnce bacaklı insan (Ant.)

çağalamak Yaşlı insan, çocuk gibi davranmak (El.)

çağaldak Pis insan (Tr.)

çağbacak İnce bacaklı insan (Ant.)

çağ kemiği Uyluk kemiği, femur (Mr.)

çağlı Yaşlı, kocamış (İz. Ar.)

çah Kuyu (Kn.)

çahıp conmak Dövmek, her tarafına vurmak (Mr.)

çahırgöz Siyahla ela arası göz (Mr.)

çahmah Yüzde olan ve çakmak taşı çakılarak tedavi edilen bir cilt hastalığı (Vn.)

çahmur Süt mavisi göz (Vn. Kerkük)

çahşah Bozuk yürüyüşlü kimse (Gaz. Sv.)

çahşamak Üşümek, titremek (Ks.)

çahtana Ayak yolu, helâ (Kn.)

çak Başla saçların birleştiği yer (Ank.)

çakal Mavi gözlü sarışın kimse (Kr.)

çakal uykusu Bir aralık kestiriverilen uyku (Bo.)

çakıcı Koyu esmer (Kn.)

çakılamak Tırmalamak (Rz.)

çakıldak İlaç yapmakta kullanılan, zar içinde tohumları olan baklagillerden bir bitki, colutea arborescens (Ama. Yz.)

çakılmak Gömülmek (İç.)

çakın Mavi gözlü (Ky.)

çakışma Hastalık ya da yaranın yayılması (Mğ.)

çakla Bir çeşit göz bozukluğu (Kerkük)

çalih Kötürüm, inmeli, sakat (Sv.)

çalık Kötürüm, inmeli, sakat (Uş. Dz. İz. Brs. İst. Kü. Ama. To. Ar. Krç Ezm. Ezc. Ml. Sv. Yz. Ky. Ng. Ada. İç.)

çakma Deri hastalığı, yara, çıban (Af. Uş. Dz. Ay. İz. Ba. Çkl. Brs. Kü. Es. Sm. Ank. İz. Krk. Tk.)

çakmaca Deri hastalığı, yara, çıban (Ba.)

çakmak Deri hastalığı, yara, çıban (İz. Sk. Sn. Ama. To.)

çakmur Hastalıklı, sevimsiz (göz, bakış için) (Hat.)

çakrak Mavi gözlü (Uş. Gr.)

çakşak Eli ayağı titreyen kimse (Ml.)

çal Ben, çil, leke (Tr. Ada.)

çala Bebek, çocuk (İst.)

çalaf İnce, zayıf (Kü.)

çalak Deli (Ada.)

çalapata Dövmek hakkında (İz.)

çalçar Eğri yürüyen, yürürken bacakları dolaşan kimse (Ky. Kn.)

çalgın 1. Deli, delimsi (İsp. Brd. Gaz. Mr. Sv. Ng. Ada. Mğ.)

2. Kötürüm, inmeli, sakat (Çkr. Çr. Kr. Ezm. Ezc. Ml. Gaz. Mr. Sv. Krş.)

çalık 1. Yara, çıban izi (Brd. Kü. Sm. Gaz. Mr.)

2. Kadının aşermesi hakkında (Es. Bo. Ank.)

3. Renksiz, kansız kimse (İsp. Ks. Çr. Or. Mğ.)

4. Siska, kuvvetsiz (İsp. Dz. İst. Yz. Mğ.)

5. Deli, delimsi (Brs. Çkl. İst. Ed. Krk.)

çalıkçalımak Aşermek (Tk.)

çalınmak 1. İnme inmek (Çkl. İst. Çkr. Çr. To. Gr. Tr. Gm. Ar. Ezm. Ezc. El. Ml. Gaz. Sv. Yz. Ank. Ky. Krş. Ng. Krk.)

2. Deli olmak (Gaz.)

3. Cin çarpmak (Or. Ar.)

4. Ölmek üzere olan hastanın dili peltekleşmek (Ay.)

çalıpalma Avlunun bir köşesine yapılan, büyük bir delikten kolayca temizlenen kuyusuz helâ (Ng.)

çalkın Kötürüm, inmeli, sakat (Mr. Çr.)

çalkun Kötürüm, inmeli, sakat (Çr.)

çallanmak Saçı ağarmak (Kr.)

çalma 1. Bir cilt hastalığı (Ay. Mğ.)

2. Azmış yara veya sivilce (Ay.)

çalmak Dişi kamaşmak (Or.)

çalparalı Dalgın adam (İsp.)

çalparası çıkmak Çok fazla yorulmak (Or.)

çaltak Eğri bacak (Ama. Ky.)

çaluh Kötürüm, inmeli, sakat (Ar. Gr. Kr. Sv.)

çaluk Kötürüm, inmeli, sakat (Çr. Gr. Tr.)

çamar Cüce, kısa boylu insan ya da hayvan (Ay. Mğ.)

çam çivisi Erkeklik organı (Ng.)

çamsımak Erkek, kadınlığa meyletmek (Kü.)

Bo. Çr. Ada.)
çamsıtmak Saçmalamak (Gaz. Ky. Ng.)
çamtaklamak Tırmalamak (Çkl.)
çağçmak Bögürü, yanı sancımak (Kn.)
çandır Gök gözlü (Isp.)
çandır 1. İnce, uzun bacaklı insan (Uş.)
 2. Ciliz (Ng.)
çandır Çok uzun boylu adam (Mğ.)
çanfir Aile (Ng.)
çanıslamak Şuurunu kaybetmek, bunamak (Rz.)
çanklamak Tırmalamak (Ar.)
çanlağa Gerdan (Çr.)
çantı Leğen kemiği (Ba. İst. Ng.)
çapah Çapak, hasta gözde toplanan pislik (Sv.)
çapahlanmak Gözü çapaklanmak (Ar.)
çapak Göze inen beyaz leke (Mn. Çr. Gm. Ar. Sv. İç.)
çapar 1. Sarışın, mavi veya yeşil gözlü, çilli insan (Af. Isp. Dz. Ay. Mn. Ba. Çkl. Brs. Kü. Bil. Es. Kc. Çkr. Çr. Sn. Ank. Ng. Kn. Mğ. Ed. Krk.)
 2. Çiçek bozuğu yüz (Uş. Brd. Ay. To. Gaz. Mr. Hat. Sv. Ky. Ada.)
 3. Huysuz, ters adam (Ng. Kn.)
 4. Sakar (Ba.)
çapıt hastalığı Kolera (Kü.)
çapkin Biçimsiz yürüyen (Sv.)
çapmak Koşmak, ivmek (Af. Isp. Dz. Ay. Mn. Kü. Bo. İst. Ks. Çkr. Sn. Sm. To. Gr. Tr. Kr. Ezm. Vn. Bt. Dy. Mş. El. Ml. Ur. Sv. Ank. Ky. Kn. Ada.)
çapras Şaşı (Tr.)
çapraska Şaşı (Bo.)
çapraz Şaşı (Rz. Gm.)
çapur Çiçek bozuğu yüz (Gm. Sv.)
çara 1. Meni (Kn.)
 2. Yeni doğan yavrunun ilk pisiği (Kn. Ant. İç.)
 3. Dölyatağı, yavruyu saran zar, eş (Ank. Kn.)
çarak Helâ, yüznumara (Ks.)
çarcaviak Çıplak (Isp.)
çarga Bebek, çocuk (İst.)
çarık çıkartmaz Kolera hastalığı (Tr.)
çarkıt Sakat (Hat. Krş.)
çarmak Ağır hastanın çırpınması (Isp.)
çarmıhlı İri yapılı, gösterişli (Ba. Sv.)
çarpan Kadın (Isp. Mğ.)
çarpana yüzlü Kara kuru ve çiçek bozuğu yüzü olan kimse (Sv.)
çarplık Kısa boylu, bodur (Or.)
çarplınmak Çok heyecanlanmak (Rz.)
çarpmı İnme inme (Ezm.)
çarpuşturmak Tokatlamak (Ama.)

çaşka Bebek, çocuk (Ng. Ada.)
çaşmak Çocuk salıncağı (Zn.)
çat 1. Kuyruk sokumu (Isp. Un. Es. Sk. Vn. Gaz. Hat. İç.)
 2. Bel (Isp. Mn. Es. Sk. Vn. Gaz. Hat. İç.)
çatanak Bacakların gövdeye briaşı yarı (Ay. Ng.)
çatı Bacak arası (Dz. Ay. Es. Ur. Ank. Ng. Mğ.)
çatı ayrılmak Bacakları ayrılmak (Isp. Mn. Zn. Çkr. Sn. Or. Ezc. Gaz. İç.)
çatık Yakı (Isp.)
çatipuma olmak Tıkabasa doymak (Ist.)
çatlak 1. Kabakulak hastalığı (Ank.)
 2. Fıtık (Kib.)
çatmaca İskelet (Ks.)
çatmak Kan almak için ustura ile vücudu çizmek (Ezc.)
çatmik Kaş (İst.)
çavık Koku (Kn.)
çavkın Erkeğin cinsel organı (A.)
çavkirmek Hasta, çabalamak (Isp. Kü.)
çavmak 1. Duymak (İç.)
 2. Hasta yoklamak (Kn.)
çavırmak Başı dönmek (Ng.)
çaya Bebek, çocuk (Mğ. İst.)
çayan Mavi gözlü (Ks. Ama. Sv.)
çayana Ebe (İst.)
çaylak Bebek, çocuk (Af. To. Mğ.)
çaylamak Düşünmek (To.)
çaynak Eli kolu tutmayan, eli ve kolu sakat olan kimse (Çkr. Çr. Ama. Gaz.)
çaynaşık Eli kolu tutmayan, eli kolu sakat olan kimse (Kü.)
çaytak 1. Düztaban (Gr.)
 2. Bacakları dışa doğru eğri olan (Gr.)
çebliç çene Sivri çene (Kn.)
çebliç Kızların cinsel organı (Brd.)
çeçek Çiçek hastalığı (Kn.)
çeçen Akıllı (İz. Ba.)
çedene 1. Çok zayıf (İst.)
 2. Kısa boylu, huysuz olan kimse (Ada.)
çedim Çocuğun gelişmesi (Dz. Zn.)
çeğin Omuz (Çr.)
çehhe Çene (Gm.)
çekerek Orta boylu kimse (Ml.)
çeki Üzüntü, sıkıntı (Ba. Ed. Krk.)
çekilek Kısa boy (Es.)
çekilen Grip hastalığı (Mr. Nş. Ky.)
çekin Omuz (Kn.)
çelebi Homoseksüel erkek (Hat.)
çelek Gözü şaşı olan kimse (Ant.)
çelemek 1. Büyümek, gelişmek (Dz. Ay. Bo. Çr. Mğ.)
 2. Bebek ağırlarken tıkanmak, katılmak (İç.)
 3. Boğaza tıkanan bir şeyi çıkartmaya çalış-

mak (Nğ.)

4. Soğukta kalıp üşümek (Kn.)

5. Kan pıhtılaşmak (To.)

6. Hastalıktan kalkmak, iyi olmak (Tk.)

7. Vücudun vurulan yerinde yara oluşmak (To.)

çeletmek Büyüyüp gelişmeye yardım etmek (Dz.)

çelik Kırılan kemiğin tedavisinde kullanılan yumurta ve un karışımı madde (Gm.)

çelim Güç, kuvvet (Af. İsp. Brd. Dz. İz. Mn. Ba. Or. Tr. Ezc. Mr. Sv. Ank. Ky. Nğ. Kn. Ada. İç. Ant. Kib.)

çellemek Soğuktan donmak (Çkr. Tr.)

çelmik İlica, kaplıca (Vn.)

çelpeşik Sıtmadan yürüyemeyecek kadar bitkin kimse (Brd.)

çemcık Bir tarafa çarpık ağız (Gm.)

çemlik Kaplıca (Kr.)

çemre Çehre (Çkr.)

çemrek Çıplak kol ve bacak (Çkl. Ada.)

çemreklik Kuvvetlilik, çeviklik (Ky. Mğ.)

çemrenmek Helaya oturmak (Brd.)

çemse Öksürürken ağızdan sıçrayan tükürük parçaları (Kn.)

çemülemek Ağlamak (Sm.)

çen Omuz arası (Ada.)

çenber yağı Karın zarı (Çr.)

çencune Kısa boylu, bodur (Gaz.)

çençül Kısa boylu, bodur (Gm.)

çençün Kısa boylu, bodur (Gaz.)

çençüne Kısa boylu, bodur (Ur.)

çençüney Kısa boylu, bodur (Gaz.)

çendek 1. Yüzü çiçek bozuğu, çopur olan kimse (Or.)

2. İnsan ya da hayvan ölüsü (Ama. El.)

çendir Zayıf bayan (Sv.)

çene atma Yüksek ateşli iken çenenin istem dışı hareket etmesi (Nğ.)

çeneçüt Zayıf yapılı, çelimsiz (Af.)

çeneke 1. Kız çocuk (Tn.)

2. Çenenin uç tarafı (Kerkük)

çened Kalça (Nğ.)

çenet Kalça (Af. Uş. Brd. Dz. İsp. Ay. Kü. İst. Çkr. Sm. Ama. To. Ml. Yz. Ank. Krş. Ky. Kn. Nğ. Ada. İç. Ant.)

çenge 1. Avuç, el (Kr. Bt. Kerkük)

2. Çene (Tr. Gm. Ar. Ezm.)

çengi yeli Romatizma (Ay.)

çenitmek Çocuk, ağlamak (Mr.)

çentici Hastanın şişip sızlayan yerini, bıçağın ağzıyla yontuyormuş gibi yavaş yavaş vurarak iyileştirmeye çalışan kimse (Nğ.)

çentilmek Ağrı nedeniyle, çentici denilen mütebabbibe tedavi olmak (Nğ.)

çentmek Üfürükçü bir kastaya bıçakla dokuna-

rak okumak (İsp. Brd. İz. Nğ. Kn.)

çenttirmek Ağrıyan yerine bıçağın ağzıyla yavaş yavaş dokundurtmak (Nğ.)

çep Çöp (El.)

çepel Kir, pislik, çamur, bulaşık (Uş. İsp. Dz. İz. Ba. Es. Kc. Çr. Zn. Ks. To. Or. Mr. Hat. Ank. Ky. Nğ. Kn. Ada. İç. Mğ. Krk. Tk. Bo.)

çeperek Göz çapağı (Gm.)

çeper Kir, pislik, çamur, bulaşık (Gm. Ky.)

çepir 1. Su kuyusu (Tk.)

2. Kir, pislik, çamur, bulaşık (Bo.)

çepiş Kısa boylu, ince insan (Af.)

çepiş gözülü Gözünü kısarak bakan açık renk gözülü kimse (Es.)

çer Zehirli küçük bir böcek (Gaz. Ada. İç.)

çer çalmak Aniden hastalanmak (Nğ.)

çereke Genç kız (Nğ.)

çergöz Şaşı göz (Kr.)

çerkene Evlerde pis suların akması için açılan çukur (Rz.)

çermek İyileşmek (Çr.)

çertmek Üfürükçü, okuyarak bir hasta üzerine bıçakla dokunmak (Bo. Kr.)

çete Kısa boylu (İsp.)

çetele Soğuktan el ve ayakların çatlaması (Mn.)

çeve Çene (Kü. Or.)

çevlik Kalın bağırsak (Brd.)

çevrenmek Baş ağrımak (Ada.)

çeyin Omuz (Sm. Gr. Kr.)

çeynaklamak Tirmalamak (Ml.)

çeynemek Çiğnemek (To.)

çeynilmek Beden eğitimi yapmak, beden eğitimi yaparak çevikleşmek (Kü.)

çeyreklemek Çocuğu yüz üstü yatırıp sağ elini sol ayağı, sol elini sağ ayağı uçlarına dokundurmak (Kc.)

çibak çibak Yıkanmak (İsp.)

çibar atmak Çıban çıkartmak (Gm. Dy.)

çibarmak Darbe sonucunda derisi morarmak, kızarmak (Ant.)

çibartmak Derisi kabarcak şeklinde dövmek (Kn.)

çibık Göz hastalığı (Ky. Kn.)

çibıkçı Çubuk hastalığına yakalanmış çocukların ayağına çubuk vurarak iyileştirdiği sanılan kimse (Nğ.)

çibık kemiği Boyun kemiği (Kc.)

çibıklatma Çubuk adı verilen hastalıktan yürüyemeyen çocukların tabanına çubukla yavaş yavaş vurdurmak (Nğ.)

çibıllık Pislik (Ba.)

çibın Sinek (Çkl.)

çığan Fare (Kn.)

çığdırmak Delirmek (Çr. Ky.)

çığır Kel (Kn.)

çığırmaq Çığlık koparmak (Kr.)

çığırta Gebelerin yüzlerinde görülen koyu renkli lekeler (Dz.)

çığıt Gebelerin yüzlerinde görülen koyu renkli lekeler (Af. Isp. Dz. Ay. Mn. Çkl. Es. Bo. Çkr. El. Ml. Mr. Ank. Ng. Kn. İ.ç. Mg.)

çığlamak 1. Ağlamak (İst.)

2. Hastalanmak (Dz.)

çığnamak Çiğnemek (Sm. Kr.)

çığunmak Acıyla bağırmaq (Mg.)

çihma Vücutta çıkan başsız çiban (Gm. Ky.)

çika Kız çocuğu (Ada.)

çikak Kaynak, memba (Ay. Ada.)

çikğan Ekstremiteler (kol, bacak) çıkıkları (Kn.)

çikil Vücutta meydana gelen kabarcıklar (Sm.)

çikma Yara (Es. Gaz. Yz.)

çilçilpak Çıplak, çırlıçıplak (Ama.)

çilçıldak Çıplak, çırlıçıplak (Ama.)

çilbak Çıplak (Ay. İz. Mr. Mg.)

çilbamak Bir insanın giysilerini çıkartarak soy-mak (Dz.)

çıldırğı Zayıf, güçsüz (Es.)

çıldırık Gözbebeği (Or.)

çıldirdemek İyileşmek (Brd.)

çılduruk Çıldırmış kimse (Gm.)

çilğı Akıl, us (Vn. Ur.)

çilğısız Akılsız (Es. Ama. Gm. Kr. Ezm. Ur. Gaz. Ant.)

çilğıttı Çıldırmış kimse (Gm.)

çilik Evlerde pis suların dışarıya akması için yapılan uzun oluk (Çkr.)

çilkıdır Vücudunun etleri gevşemiş kimse (Çr.)

çilm Sümük (Tn.)

çilpah Çıplak (Kr. Vn.)

çilpak Çıplak (Ama.)

çilpk Gözden akan yaş (Ezm.)

çiltım Vücut güzelliği (Ada.)

çimah Bit öldüren zehirli bir ot (Gm.)

çimak 1. Bit öldüren zehirli bir ot (İst.)

2. Tirmalama sonucu deri üzerinde açılan yara, bere (Gaz.)

çimbarsı Zayıf ve uzun boylu insan ya da hayvan (Bo.)

çimbık Göz çapağı (Çkl.)

çimbıl Göz çapağı (Çkl.)

çimgışmak 1. Uyuşmak, ürpermek (İsp. Brd. Ay. İz. Mn. Ada. Kn. İ.ç. Mg.)

2. Vücudun bir yeri ağrımak (Brd. Dz. İ.ç. Mg.)

çimkırmak 1. İshal olmak (Ay. Ba.)

2. İ.çin için ağlamak (Kn.)

çimkırmak 1. Uyuşmak, ürpermek (Uş. Isp. Dz. Ay. İz. Mn. Es. Bo. Or. Kn. İ.ç. Ant.)

2. Vücudun bir yeri ağrımak (Brd. Dz. Ay. Mn. Brs. Es. Mg.)

3. Kaşınmak (Af. Dz. Es. Bo. Sn.)

4. Boğazı gıcıklanmak (Ba.)

çimkıştırmak Yara olgunlaşırken çevresinin acıyla kaşınması (Uş.)

çin Omuz (El. Ur. Gaz. Kn.)

çina Dirsek (Kn.)

çinaçık Dirsek (To.)

çınarlanmak Sinirlenmek (Es.)

çındık Tırnakla yapılan yara (El.)

çingirek İnce, kulağı yırtan sesle çok konuşan kimse (Brd.)

çingışmak 1. Uyuşmak, ürpermek (Sm. Ada. İ.ç.)

2. Vücudun bir yeri ağrımak (Nş. İ.ç.)

çinik Kırılan kemik (Ezm.)

çinnamak Çiğnemek (Kn.)

çipar Çiçek bozuğu yüz (Gm.)

çipi Bebek banyosu (Krk.)

çipil Gözleri çapaklı kimse (İz.)

çipimak Yıkamak (İst.)

çipirt Çapak (Ar.)

çiplaka Çıplak (Sv.)

çiplatmak Soymak (Yz. Ng. İ.ç.)

çir Hastalık (Tr. İ.ç.)

çirça Hadim, cinsel gücü olmayan erkek (Kerkük)

çirçir Yeni yürüyen çocukların yürümesini sağ-layan üç tekerlekli araba (Ezm.)

çirlak Gözleri dışarı çıkık olan kimse (Ml.)

çirnaz Cılız (Bt. Ur.)

çirpan Sarılığın tedavisinde kullanılan bir alet (İsp.)

çirpik Çapak (Gm.)

çirpinti Çarpıntı, heyecan (İz.)

çirpıştırmak Çocuğa hafifce vurmak (Sv.)

çirtlak Pek çabuk pisleyen çocuk ya da hayvan (Kn.)

çişçiplak Çıplak, çırlıçıplak (Ay.)

çita parmak Küçük parmak (El.)

çitavık Yara, çiban (İ.ç.)

çitır Kısa boylu, ufak kimse (Sm. Ng. Ada.)

çitırık Dert, hastalık (İsp. Ank.)

çitır mıtır Ufak tefek kimse (Ky.)

çitır pıtır Ufak tefek kimse (Dz. Mn. Ng.)

çitlak Küçük çocuğun çatılcasına ağlaması (Ml.)

çitloğ Kaburga kemiği (Or.)

çit parmak Serçe parmak (To.)

çivdirmah Delirmek (Ng.)

çivdirmak Delirmek (İsp. Dz. Ay. İz. Mn. Es. Çkr. Çr. Or. Ank.)

çiyrik Çocukları yürümeye alıştırmak için kulla-nılan üç tekerlekli araba (Gr. Ezm. Sv.)

çızılma Zayıf, yüzü şiş adamlarda dudağın iç ve alt kısmından veya kellerin başından kan alma (Kn.)

çizmik Tırnak yarası

çiba Göbek (Tr.)
çibil Çapak (Brd.)
çibim Karasinek (Bt.)
çibin 1. Karasinek (Çkl. To. Vn. Bt. Sr. Yz. Nğ. Kn. Kerkük)
 2. Sivrisinek (İst.)
çibinli Cibinlik (Kerkük)
çibinnilyh Cibinlik (Kr.)
çıcık Meme (Ezc.)
çıçe Küçük parmak (Çkl.)
ççek Firengi (Sv.)
ççeklemek Yara veya çiban etrafı kabarcıklanmak (Ay.)
ççi Yeni açılan yara (Rz.)
ççık Meme (İst. Bt. Ml.)
çiftletmek Çıbanların geçmesi için iki eli yumruk yapıp birbirine vurarak okumak (Zn.)
çğil 1. Çocuklarda elde görülen siğil (Af.)
 2. Omuz (Af. Kü.)
çğın Omuz (Uş. İsp. Dz. Ay. İz. Ba. Brs. Kū. Ks. Çr. Sm. Ama. To. Gr. Kr. Ezc. Bt. Dy. Gaz. Mr. Hat. Sv. Ky. Nş. Nğ. Kn. Ada. İç. Ant. Mğ. Kerkük)
çğınbaş Omuz başı (Mğ.)
çğit 1. Çocuğu olacak kadınların bacaklarında çıkan sivilceler (İsp.)
 2. Çocuğu olacak kadınların yüzlerinde meydana gelen lekeler (İç.)
çğiz Omuzbaşı (İsp.)
çğn Omuz (Dz. Gaz.)
çğne Omuz (Mğ.)
çğnemlik Ağızda çignenip çocuğa verilen yiyecek (Kc.)
çğni Omuz (İsp. Dz. Mn. Çkl. Mr. Kn. Ada.)
çğremek Soğuk suyla yıkandıktan sonra çişi gelmesi (Ky.)
çğrik Yeni yürüyen çocukları yürütmek için kullanılan üç tekerlekli araba (Ezm.)
çğsimek Uyuşmak, ürpermek (İz.)
çil çocuk Küçük çocuk (Ar.)
çilber Çapak (İsp. Kü.)
çilbir Çapak (İsp. Kü.)
çildir İnce uzun boylu, zayıf adam (Tn.)
çildirlik 1. Zayıf (Dz.)
 2. Şişman (Kū.)
çildirkl Zayıf (Mğ.)
çilemek Çocuk dünyaya getirmek (Ky.)
çilermek Soğuk almak (Kn.)
çilez Gelişmemiş, zayıf (Gm. Yz.)
çilgildir Zayıf, ince (İsp. Brd. Dz. Mğ.)
çillik Dişilik organı (İsp. Es. Çr. Sm. Ama. Or. Gr. Gm. Ezc. Sv. Yz. Ky. Nğ. Ada. İç. Kib.)
çillimsiz Zayıf, cılız (İz.)
çili parmak Serçe parmak (Ada.)
çills Gördüğü her yemekten isteyen çocuk

(Kerkük)
çile hamamı Kadınların sağlık dileğiyle, belirli mevsimlerde kırk gün süreyle her gün hamamda yıkanması (Kerkük)
çillemek Çocuk işemek (Sm. Gm.)
çillenenek ağlamak İçten ağlamak (Sv.)
çillik Dişilik organı (Vn. Bt. Dy. Ur. Gaz. Mr. Hat. Ank. Ada.)
çilisi Az çilli kimse (Sv.)
çilitik Bebek, çocuk (Ank.)
çimak Sarışın, mavi veya yeşil gözlü, çilli insan (Çkl.)
çimçeşmek Ürpermek (Vn.)
çimçime İçin için sızlama (İst. Kerkük)
çimdirmek Yıkamak (Af. Brd. Mn. Es. Sk. To. Ama. Dy. El. Gaz. Ky. Nğ. Kn.)
çimecek Banyo, yıkanacak yer (Sn. Sm. Ur. Gaz. Mr. Sv.)
çimek Banyo, yıkanacak yer (Nş. Kn. Ada.)
çimeige Banyo, yıkanacak yer (İç.)
çimeter Yemek seçen, az yiyen kimse (Es. Ank.)
çimeteri Yemek seçen, az yiyen kimse (Çkl.)
çimetlik Banyo, yıkanacak yer (Çr.)
çimidi Beyin (Rz.)
çimil Sivrisinek (İst. El. Ml.)
çimirmek Yıkanmak (İç.)
çimirtti Ürperti (Ml.)
çimış Ağrı, sızı (El. Ml. Gaz. Yz.)
çimişlemek Ürpermek (Af. Brd. Kn.)
çimişlik Banyo, yıkanacak yer (Kn.)
çimke 1. Bacak kemiği (Dz. Bo.)
 2. Kalça kemiği (Çr.)
 3. Topuk kemiği (Ks.)
çimkirmek İshal olmak (Çkl. Kū.)
çimla Çapak (Rz.)
çimlemek Yıkanmak (Af.)
çimil Çapak (Rz.)
çimmek Yıkanmak (Af. Uş. İsp. Brd. Dz. Ay. İz. Mn. Ba. Bil. Es. Kc. Bo. Sk. İst. Zn. Ks. Çkr. Çr. Sn. Sm. Ama. To. Or. Gr. Tr. Gm. Ar. Kr. Ezm. Ezc. Ağ. Vn. Bt. Dy. Tn. El. Ml. Ur. Gaz. Mr. Hat. Sv. Yz. Ank. Krş. Ky. Nğ. Kn. Ada. İç. Ant. Mğ. Ed. Tk.)
çimrenmek Ürpermek (Ml.)
çimya Göz çapağı (Rz.)
çin Omuz (Dz. İz. Kū. Or. Vn. Bt. Dy. El. Ml. Ur. Ank. Ky. Nş. Mğ.)
çincil Çocuk salıncağı (Bt. Ur.)
çinçin 1. Ağızda ezilip çocuklara yedirilen çiğ-nem, yutum (Krk.)
 2. Su kuyusu (İç.)
çinçirli Ufak tefek (Brs.)
çingili Omuz (Mr.)
çini Omuz (Brs. Kn.)
çinli Omuz (Af. Dz. Kū.)

çinilemek Kulak çinlması (Brd. Dz. Ama. Gm. Gaz. Ng.)

çinin Omuz (Isp.)

çinliz Omuz (Isp.)

çinmek Yıkanmak (Ezm. İç.)

çinnem Ağızda ezilip çocuklara yedirilen çiğ-nem, yutum (Ng.)

çinnemek Çiğnemek (Ng. İç.)

çinnli Omuz (Dz.)

çintirlik Kısa boylu kimse (Çkl.)

çintmek Bazı hastalıklara karşı kan almak için başın çeşitli yerlerine ustura vurarak yaralar açmak (Af. Es. Yz. Krş. Ada. İç.)

çip Göbek (Ar.)

çipa Göbek (Rz.)

çipar Çopur, çiçek bozuğu (Gm.)

çipçe Bebek, çocuk (Ant.)

çipil Gözleri çapaklı olan kimse (Af. Dz. Mn. Es. Bo. To. Ezc. Mr. Ng. Ada. İç. Mg.)

çipil çipil Gözün çapaklı olduğunu anlatır (Bo. Ks.)

çiplidek Gözleri çapaklı olan kimse (Ama.)

çiplidemek Yarası sulanmak (Ama.)

çiplidik Göz çapağı (Çkr.)

çipli gözlü Küçük gözlü kimse (Ba.)

çipillenmek Gözü çapaklanmak (Ng.)

çiplili Çapaklı göz (Ng.)

çipiş Gözü iyi görmeyen, gözünü kırparak ba-kan (Kc. Zn.)

çiplik Şeytan tırnağı (Nş.)

çirin Çapak (Dz.)

çiriş Bağırsak (Af.)

çiritmek Donmak (Isp.)

çirk Pis su (Mn.)

çirk arığı Evin kirlı sularının aktığı ark (Brd.)

çirlenmek Hastalanmak (Tr.)

çirli Hastalıklı (Tr.)

çirplik Çapak (Çr.)

çirtmek Bazı hastalıklara karşı kan almak için basın çeşitli yerlerine ustura vurarak yaralar açmak (Ama. Sv. Yz.)

çişlemek Çocuk, işemek (Ng.)

çit Kaburga kemiği (Gr.)

çite parmak Küçük parmak (El.)

çitermek Gelişmek, büyümek (Af.)

çiti 1. Kısa boylu, zarif kimse (Krş.)

2. İlik (Es.)

çiti kemiği Kaburga kemiği (Sm. Or.)

çitirlik 1. Çok sık hastalanan kimse (Ank.)

2. Ağırılık, fenalık (Kü.)

çitki Ölülerin çenesini bağlamak için kullanılan bağ (İç.)

çitlevü Göğüs kemiği (To. Gr.)

çitmidin Yaşından büyük giyiniş konuşan ço-cuk (Ama.)

çittirmek Giyinmek, örtünmek (Sv.)

çivdirmek 1. Delirmek (Ay.)

2. Küçük aptes yapmak (İç.)

çivil Karasinek (İst. Kr.)

çivlt 1. Gebelerin yüz ve vücutlarında olan le-ke (Mr. Sv. Kib.)

2. Güneşin yaptığı çil (Mr.)

3. Bir çeşit kocakarı ilâcı (Brd.)

çivizlik Sivilce (Vn.)

çivmek Birdenbire büyümek, uzamak (Mn. Ba.)

çiyil Omuz (Gaz.)

çiyilemek Birdenbire titremek (Nş. Ng.)

çiyin Omuz (Af. Isp. Brd. Dz. Ay. Mn. Brs. Kr. Ezc. Vn. Ml. Sv. Nş. Ng. İç. Ant.)

çiynelemek Çiğnemek (İç.)

çiyinl Omuz (Uş. Brd. İz. Ezc.)

çizdirme Yüz ve kolda görülen kaşıntı, kızartı (Zn.)

çizlin Omuz (İç.)

çoa Bebek, çocuk (Ant.)

çoba Omuz (Hat.)

çoban Çıban (Tr.)

çocukluk Döl yatağı, rahim (Isp.)

çoçetmek Çocuk emeklemek, sürünmek (Ar.)

çoçka Bebek, çocuk (İz. Ama.)

çodürmek İşemek (Mr.)

çoğ Bebek, çocuk (Ama.)

çoğa Bebek, çocuk (Ks. Ama.)

çoğelemek Çocuk yürümeye başlanan dönem-lerde ayağa kalkmak (İç.)

çoğmek İnsan ya da bitki, birden boy atmak (Isp.)

çohar Sıtma (Tr. Rz.)

çoharlamak Sıtmaya yakalanmak (Tr.)

çokarak düşmek Ölümüne yakın dönemde hastanın gırtlığında hırıltı belirlemek (Kü.)

çokrak Kaplıca, ılıca (Kü.)

çokramak Mide ekşimek (Isp. Kü. Bil. Ada.)

çolan Çolak (Ada.)

çolçar Eğri büyrü bacaklı, yıkıla yıkıla yürüyen kimse (Ky. Kn.)

çom Nazarlık (Bil.)

çoma Yetim, öksüz (Ml.)

çomağ Zehirli bir bitki (Rz.)

çomak Kısa boylu, bodur (Ay.)

çomar 1. Burun (Sm.)

2. Yara üzerindeki kabuk (Dz.)

3. Kısa boylu, bodur (Ay. Nş. Mg.)

çomruk Sağır (Kn.)

çomuk Kısa boylu, bodur (Dz. Mg.)

çon 1. Kalça (Bo. Kc. İst. Zn. Çkr. Sm. Ank. İç.)

2. Yaranın üzerindeki kalın kabuk (Sv.)

çona 1. Parmakları açılmayan kimse (Ml.)

2. Kalça (Mn. İst.)

çonata Eli ayağı tutmayan, kötürüm (Gaz.)

çonduk Çopur (Kn.)

çondul Bacakları kısa olan adam (Mn.)

çondur Cılız (Krş.)

çonraz Büyüyemeyen (To.)

çont Felç, inme (Ada. İç.)

çontar Çolak adam (İsp. İç.)

çonu Kalça (Ank.)

çopurlı Vücudunda çok miktarda kıl bulunan insan (Ar.)

çor 1. Hastalık (Af. İsp. Dz. Çkl. Es. Bo. Sm. Ama. To. Gr. Tr. Gm. Ar. Kr. Dy. El. Ml. Ur. Gaz. Mr. Hat. Sv. Yz. Ank. Krş. Ng. Ky. Kn. Ada. İç. Mg. Ed.)

2. İspanyol nezlesi (Mr.)

3. Zehir, zehir gibi (Sm. Gr. Rz.)

4. Öksürük (Hat.)

çoraklanmak Gözü çapaklanmak (Mr.)

çoramık Gözden hastalık nedeniyle akan su (Mr.)

çorbacı Kadın (Mg.)

çorçünlemek İhtiyarlamak (Dz.)

çordasız Zayıf, cılız, çelimsiz (Mg.)

çorlamak Yemek yemek (Sv.)

çorlan Öksürük (Ezm.)

çorlanmak Hastalanmak, dertlenmek, kederlenmek (Sv. Kn.)

çorlu 1. Hastalıklı, dertli, illetli (İsp. Dz. Ay. Mn. Çr. Sm. Ama. To. Or. Ar. Kr. Ezm. Dy. Ml. Mr. Hat. Sv. Ank. Ky. Nş. Ng. Kn. Ant. Krk. Ada.)

2. Akılsız, deli (İsp.)

3. Vücutta tam olgunlaşmamış zayıf kimse (El.)

4. Tuz ya da toprak yiyen kimse (El.)

çor tutmak Nezle olmak (İç.)

çoru dutmak Deli olmak (İsp.)

çoşka Deli (Ng.)

çot 1. El ya da ayağı sakat olan kimse, kötürüm, çolak (Af. Es. Çkr. Sm. Mr. Sv. Yz. Ank. Krş. Nş. Ky. Ada. Ant.)

2. Parmakları kısa ve küt olan kimse (Ank. Ky. Ng. Kn.)

3. Beş yaşına kadar yürüyemeyen çocuk (İz.)

4. Eğri uzayan tırnak (Nş.)

5. Ufak tefek, bodur (Mg.)

çotruk Yüzünde fazlasıyla çiçek bozuğu olan kimse (Kn.)

çotum Kalça (Ant.)

çoturuk Dişleri düzgün olmayan kimse (Ada.)

çova Bebek, çocuk (Brs.)

çoynamak 1. Felce uğramak, kötürüm olmak (Ng.)

2. Çok üşümek (Es.)

çöce Kısa boylu, bodur (İz.)

çöçe Yeni yürüyen çocuk (İz.)

çöçü Kısa boylu, bodur (Çr.)

çöçün Kısa boylu, bodur (Zn.)

çödümek İšemek (Or.)

çödürmek İšemek (Çr. Or. Sv. Yz. Ank. Krş. Ky. Ng. Kn. Krk.)

çödürük Sidik (Or.)

çöğdirmek İšemek (Çr.)

çöğdurmek İšemek (Sv.)

çöğdümek İšemek (Ks.)

çöğdürmek 1. Fışkırtarak, kavis çizerek išemek (Af. İsp. Brd. Dz. Ay. Kü. Kc. Bo. Çkr. Çr. To. Or. Ezm. Ml. Hat. Sv. Ank. Ky. Ng. Kn. İç. Ant. Mg.)

2. Kan, su gibi sıvı şeyler basınçla dışarı fışkırtmak (Dz.)

3. İšemek (İsp.)

çöge durmak Yürümeye yeni başlayan çocuk, bir kaç saniye ayakta durmak, tay durmak (İsp. Brd. Es. Çkr. Çr. Or. Vn. Gaz. Hat. Ank. İç.)

çögelemek Ayakta durmaya çalışmak (Hat.)

çöğün Omuz (Ur.)

çöğmel Baston (Kn.)

çöğneşmek El, ayak ve diğer organları uyusmak (To. Sv. Ng. Kn.)

çöhneşmek Üşümekten elleri büzülmek (Es. Ng.)

çökek Çok yaşlı, eli ayağı tutmayan (Mg.)

çökel 1. Hasta (İz. Ank.)

2. Ölüm, yokluk (Zn. Yz.)

çökermek İhtiyarlamak (Brd. Mn. Ba. Es. Tr. Mr. Hat. Ng. İç. Krk.)

çökeşmek 1. Cinsel ilişkide bulunmak (Kn.)

2. Üşümek (Af.)

çökezmek Fenalık gelmek (İsp.)

çöldürmek İšemek (İsp.)

çölenmek Karnını doyurmak (Nş. Ng.)

çöi etmek Uykuda išemek, yatağı ıslatmak (Or. Mr.)

çöllü Kısa boylu (Bo.)

çölme Baş ağrıdığı zaman alna bağlanan ince eşarp veya örtü gibi şeyler (İç.)

çölçük Çöplük (Gm.)

çömçü Kısa boylu kadın (Ks.)

çömedan 1. Bacakları uyuşmuş olan (Ng.)

2. Çolak (Ng.)

çömek Yürümeye yeni başlayan çocuk ayakta durmak (Çr.)

çömelek 1. Bacakları eğri olan (Bo.)

2. Hafif ve ince ağrı, sızı (Kn.)

çömez Kısa boylu (Af. İsp. Çkr. Çr. To. Ezm. Sv. Ky. Kn.)

çömlək Kısa boylu (Sn.)

çömrük Kaplıca (Ng.)

çön Kalça (İst. Ank.)

çöndül 1. Sağlıksız, biçimsiz, bozuk yürüyüş (Ng.)

2. Kısa boylu (Af.)
çöndürmek İşemek (Ay.)
çöne 1. Güneş dokunmasından olan hastalık (Kn.)
 2. Bebek, çocuk (Kn.)
 3. Kısa boylu (Af. Bo. To. Ezm. Sv. Mğ.)
çönetir Sakat (İç.)
çönge Kısa boylu (Bo.)
çönmek İşemek (Kn.)
çöntü Kısa boylu (Af.)
çöntük Kısa boylu (Gr.)
çöntür Kısa boylu (Dz.)
çöpel Çöp (Uş. Dz. Ay. Ank. Kn. Mğ.)
çöpten çelebi İnce, çelimsiz, zayıf kimse (Çkl. Krş.)
çöpten direk İnce, çelimsiz, zayıf kimse (Bo.)
çöpürük Hastalık, suç, kabahat (Ank.)
çör Küçük yara, bere (Bil.)
çörcük Kızamık, kızıl (Mğ.)
çörçünlemek İhtiyarlamak (Af. Sn.)
çöremen Cüce (To.)
çörez Zayıf, sıska, büyümemiş (Mr.)
çörmük Kaplıca (Nğ.)
çört Topal, çolak kimse (İç.)
çörten Küçük çocuk (Sv.)
çörtme Kalça (Ada.)
çörü Hastalıklı (Çr. Mr.)
çörüş Hastalıklı (Bo.)
çörüşük Hastalıklı (Çr.)
çörüşyürmek Gelişmesine engel olmak, zayıf bırakmak (Ama.)
çöt Topal, çolak (Ank. Ada.)
çöte Eğri çıkan, düzgün olmayan diş (Or.)
çötlemen Kısa boylu kişi (Bo.)
çötme Kalça (Nğ.)
çötün Zayıf, cılız insan ya da hayvan (Kü. Bil. Es. Kn.)
çötüre Topal, çolak (Brd.)
çötürge Kaburga kemiği (Gr.)
çövdirmek İşemek (Çr.)
çövdürmeç Sakat, topal (Ks.)
çövdürmek İşemek (Af. Dz. Ay. İz. Mn. Ba. Çkl. Es. Ks. Ama. Gaz. Hat. Sv. Ky. Kn. İç. Mğ. Krk. Tk.)
çöve durmak Yürümeye yeni başlayan çocuk ayakta durmak (Es. Çkr. Gaz.)
çöy durmak Yürümeye yeni başlayan çocuk ayakta durmak (Kn.)
çöydürmek 1. İşemek (Erkek) (Uş.)
 2. İşemek (Af. Isp. Brd. İz. Sm. Gm. Ank. İç. Mğ.)
çöydürüklemek İşemek (Gm.)
çöymek Yürümeye yeni başlayan çocuk, ayakta durmak (Isp.)
çöyneşmek El, ayak ve diğer organları uyuşmak (Ky. Ada. İç.)
çöyreşmek El, ayak ve diğer organları uyuşmak (Ml.)
çözen Zayıflık (Mr.)
çuban Çıban (Hat.)
çuçallı Sünnet olmamış erkek (Ar.)
çuğda İnsan vücudunun genel görünüşü (Ant.)
çuğurtmak Soğuktan titremek (Kerkük)
çuğutlamak Uyuqlamak (Ama.)
çuh Ağız ve dudaklarda meydana gelen kabarcıklar, uçuk (Vn.)
çullanma Kızıl hastalığı (Mr.)
çulluk Meyvası müşil yerine kullanılan bir çeşit ağaç (Ada.)
çultaklı Hastalıklı, dertli (Ks.)
çulumlamak Uyuqlamak (Kn.)
çummak Yıkanmak (İz. Ar.)
çune Ufak çocuk (Kn.)
çungur Gözleri çökük (Gaz. Ky.)
çur Açık sarı renkli, sarışın (Vn.)
çuro Açık sarı renkli, sarışın (Vn.)
çut Sık dişli adam (Ks.)
çuve durmak Yürümeye yeni başlayan çocuk, ayakta durmak (Sv.)
çüçe Sünnet olurken kesilen kısım, prepişyum (Ar.)
çüçkürtmek Aksırmak (Kn.)
çüçkürük Aksırık (Kn.)
çüçük Meme (Çr.)
çüğmek Sendeleyp düşmek (Gr.)
çüklük Küçük çocuklarda apış bezi, muşamba (Ml. Sv.)
çümbül Çocuğun erkeklik organı (Ama. Mr. Hat. Nğ.)
çümmek Yıkanmak (İz. Tr. Sv. Ada.)
çümük Yıkanılan yer, banyo (Ezc.)
çün Arka, sırt (Mğ.)
çüngül Ense (Gaz.)
çüpür Çöp (Tk.)
çür Açık sarı renkli, sarışın (Bt.)
çürüyh Hastalıklı kimse (Kr.)
çüve durmak Yürümeye yeni başlayan çocuk, ayakta durmak (Gaz.)

D

daar Lâzımlık (Tr.)

daba Hastalık nedeniyle bitkin ve cılız olma (Isp.)

dabal Kısa boylu (Ar.)

dabal dabal Çıplak ayakla yürümeyi anlatır (Bo. İç.)

daban 1. Ayak altı, taban (Uş. Isp. Brd. Dz. Mn. Ba. Kü. Es. Sm. Ama. To. Gm. Kr. Gaz. Mr. Hat. Sv. Yz. Ky. Krş. Ng. Kn. İç. Mg.)

2. Ayak ve elin bileğe yakın etli kısmı (Kr.)

3. Adım (Ar.)

4. Fahişe (Mg.)

dabanı düz Düztaban (Ama.)

daban kesen Yalınayak (Bo.)

dabas Kurdeşen (Bo.)

dabaz 1. Deri üzerinde olan ve kasıntı yapan kırmızı kabarcıklar, kurdeşen (Mn. Es. Bo. El. Ml. Ur. Gaz. Mr. Hat. Sv. Ank. Ky. Nş. Ng. Ada. İç. Krş.)

2. Kaşıntı (Bo.)

dabbasan Düztaban, uğursuz (Es. Ank.)

dabıklamak Uyuklamak, vücuda uykusuzluktan kesiklik, gevşeklik gelmek (Ba. To. Ng. Nş. Kn. İç.)

dabıkmak Çok yorulmak (Mg.)

dabil dabil Yeni yürümeye başlamış çocukların yürüyüşünü anlatır (Or.)

dabil dubul Çabuk ve dendiği anlaşılmayan konuşma için kullanılır (Ba.)

dabiş dubuş Çıplak ayakla yürümeyi anlatır (İç.)

dablak 1. Buluğ çağı yaklaşmış olan (İç.)

2. Ablak suratlı (Ng.)

dabul Deli gibi, abuk sabuk yürüyüş (Dz. Yz.)

daççık Husye (Ml.)

dad Bebek, bir aylıktan iki yaşına kadar olan çocuk (Çkl.)

dada 1. Bebek, bir aylıktan iki yaşına kadar olan çocuk (İz. Ba. Çkl. Brs. Kü. Bil. İst. Zn. Ks. Ezm. Ezc. Ng. Kn. Ed. Krk. Tk. Mn. Sv. Ky.)

2. Dilsiz (Rz.)

dadak Bebek (İç.)

dadak durmak Yürümeye yeni başlamış çocuk, ayakta durmak, tay durmak (Tr.)

dadal Pisboğaz (Yz.)

dadaş Bebek (Mn. Ba. Tk.)

dadat Bebek (Kn.)

dadık Küçük çocuğun ilk kez ayakta durması, tay durma (Sv.)

dagal Sağır, dilsiz (Or.)

dagallık Zayıflık, siskalık (Isp.)

daguc El ve kollan normal hareket etmeyen (Ar.)

dağar Oturak, çocuk lâzımlığı (Tr.)

dağarcık İnsandan yumak şeklinde dökülen solucanlar (Kü.)

dağca Zatürree, pnömoni (Mg.)

dağdaç Bebek (Ada.)

dağırsak Şiş ya da yara içinde elle dokunulduğu zaman duyulan sertlik, katılık (Ks.)

dahret almak Taharet almak, temizlenmek (Ng.)

daket Güç, derman (Rz.)

dakım Erkeğin cinsel organı (Ng.)

dakım dayra Erkeğin cinsel organı (Ng.)

dakkıç Çıkık alın (Ezm.)

dakne Şehla gözlü (Ng.)

dal 1. Omuz, omuzbaşı (Af. Es. Çr. Ama. To. Gr. Gm. Ar. Kr. Ezc. Vn. Gaz. Ank. Krş. Ky. Ng. Kn. Ada. Sv.)

2. Kol (Brs. Çr. Sm. Ezm. Sv. Kn.)

3. Arka, sırt (Isp. Dz. İz. Çık. Brs. Es. Çr. Sm. Ama. To. Gm. Ar. Kr. Ezm. Ezc. Ağ. Vn. Mş. Dy. El. Ml. Ank. Ky. Ng. Kn. Ada. İç.)

4. Boyun, ense (Isp.)

5. Çıplak (Kü. Mn. Mş. Kn.)

dalabımak Ateşli hastalıklarda sayıklamak, çırpınmak (Ng.)

dalabumak Ateşli hastalıklarda sayıklamak (Mg.)

dalağan İnce, zayıf (Gaz.)

dalağı kabarmak Heyecanlanmak, öfkelenmek (Isp.)

dalah Dalak (Kr. Sv.)

dalahlı Hastalıklı (Dz.)

dalak 1. Göğüs (İz. Mr.)

2. Göbek (Ed.)

3. Fazla su içmekten ileri gelen bir hastalık, karın şişliği (Ar. Sv.)

4. Difteri hastalığı (Krk.)

5. Pıhtılaşmış kan vb. (Isp.)

6. Şarbon hastalığı (Ay. Bo. Ar. Mg.)

dalak dalak olmak Deri kırmızı lekeler halinde kabarmak (Gr.)

dalak kesmek Fazla büyümüş dalağı, Şamanlıktan kalma bir usulle tedavi ettirmek (Kc. Ng.)

dalak kestirmek Sıtmadan büyümüş dalağı Şamanlıktan kalma bir usulle tedavi ettirmek (Ng.)

dalaklamak İnsan ya da hayvanı döverek ba-

yılmak (Or. Tr.)
dalaklanmak 1. Karnına vurulan insan ya da hayvan kendinden geçmek (Tr.)
 2. Fazla koşmaktan dalak bölgesinde ağrı meydana gelmek. (Ama. Sv.)
dalaklı Uzun yola gelemeyen kimse (Ba.)
dalanç Mantık (Ank.)
dalap dalap oynamak Ateşli hasta, bilinçsizce hareketler yapmak (Ng.)
dalapşımak İnsan ya da hayvan, aşırı cinsel istek duymak (Çr.)
dal arası Kürek kemikleri arasındaki çukurluk (Gm.)
dalaz 1. Zayıf insan (Kn.)
 2. Kalp (Af.)
 3. Sıkıntı (İz.)
dalazlanmak Vücudun bazı yerlerinde yara, çıban çıkmak (To. Kn.)
dalazlık Öğürtü (İsp.)
dalbacak 1. Çıplak bacaklı (Brd. İz. To.)
 2. Uzun bacaklı insan ya da hayvan (İsp. Ay. Ar. Ezc. Mr. Ank. İç. Mg.)
dalcımak 1. Hafif baygınlık geçirmek, bayılmak (İç.)
 2. Kusma isteği duymak, midesi bozulmak (İç.)
dalcıkmak Sinirlenmek, kızmak, öfkelenmek (To. Ky.)
dalcınmak Dalar gibi olmak, içi geçmek (Krk.)
daldaban Yalınayak (Brd. Bo.)
daldak Uzun boylu kimse (Brd.)
daldala durmak Yürümeye yeni başlayan çocuk, tay durmak (Kü.)
daldaşak Çırlıçıplak (Brd. Dz. Mn. Ezc. Hat. Mg.)
daldaşşah Çırlıçıplak (Krk.)
daldaşşak Çırlıçıplak (Af. İsp. Ba. Çr. Yz. Ng. Kn.)
daldingil 1. Aptal, akılsız (Kc.)
 2. Çırlıçıplak (İsp. Dz. Es. Çkr. Çr. Mg.)
dalh Omuz, omuz başı (Gaz.)
dalıkmak Susamak (Ky.)
dalıplamak Uyuqlamak (Ba.)
dalı yukarı Sırt üstü (İç.)
dallamak Meyve ile mideyi şişirmek (Yz.)
dallanıp budaklanmak Çocuk sahibi olmak (İsp.)
dallanmak İçi sıkılmak (Bo.)
daltaşak Çırlıçıplak (Brd. Mn. Bo.)
dalyan Uzun boylu (Sv. Yz. Ky.)
damah Damak (Sv.)
damakcak Damağın kabarması şeklinde olan hastalık (Krş.)
daman Güç, kuvvet (Hak.)
damanal Pis (Kn.)
damdazlak Çırlıçıplak (Or. Sv.)

damdırmak Hastanın ağzına azar azar su vermek (İç.)
damızlık Zayıf kadın, kız (İsp.)
damkayık Gusulhane (Kn.)
damla inme, felç (Mn. Ba. Es. Çkr. Çr. To. Tr. Kr. Gaz. Sv. Ng. Ant. Mg. Kerkük)
damlacık inme, felç (Mr. Hat.)
damla inmek Felç olmak (Kü. Es. Çkr. To. Sv.)
damla öndürmek Korkudan hastalanmak, ölmek (Ml.)
damlaya gelmek Felç olmak, inme inmek (El.)
dammak Doğmak (İsp.)
damna inme, felç (Ba.)
damzırık İlâç damlalığı (Ada.)
danaburnu Parmakta çıkan bir çeşit çıban (İsp.)
danagöz 1. İri, patlak göz (Mn.)
 2. İri, patlak gözlü adam (Brd. Çr.)
danamemesi İnsan ve hayvanlarda olan büyük çıban (Gm.)
danci Karnı şiş adam (Rz.)
dandalçak Herşeyi meydana, çıplak (İç.)
dandili Beşik (Ml.)
dangal Husye, erkeklik bezi, testis (Gm.)
dangalak 1. İriyari adam (Ama. Kn.)
 2. Çok zayıf ve uzun boylu insan ya da hayvan (Gr.)
dangır Kel, saçı dökülmüş (Krk.)
dangırdamak Sesi kalınlaşmak (Ay.)
danızmak 1. Güneş ve soğuktan, elleri ve yüzü kurumak, sertleşmek (İç.)
 2. Teri birdenbire soğumak (İç.)
dank Grip, nezle (Kü.Mn. To. Mr. Ml.)
dankalak Grip, nezle (Mr.)
dankır Kel, saçı dökülmüş (Ağ.)
dapıhlamah Uyuqlamak (Ecz. Ng.)
dapıklamak Uyuqlamak, dalmak (Ba. To. Ml. Sv. Ng. Kn. İç.)
dapılamak Uyuqlamak (El.)
dapındırık tutmak Uykusu gelmek (Ng.)
dapınmak Uyuqlamak (Ng. İç.)
dapuhlamah Uyuqlamak (To.)
dapuklamak Uyuqlamak (Çkr.)
dapulamak Uyuqlarken birdenbire uyanıp silkinmek (Ml.)
darak Ayağın parmaklara yakın olan kısmı. ayak tarağı (Bo. Hat. Ank.)
daraklık Elin ve ayağın ayası (Gaz.)
daralmak Canı sıkılmak, bunalmak (Brd. Es.)
daramak Sivilce, çıban çıkarmak (Tr.)
darazımak Canı sıkılmak, bunalmak (Ky.)
darazmak Canı sıkılmak, bunalmak (Sv.)
dardingaç Bebekleri baş, ense ve omuzlarından sarmaya yarayan, üç köşeli patiska örtü (Brs.)

darılmah Canı sıkılmak, bunalmak (Gm. Kr.)
darılmak Canı sıkılmak, bunalmak (Kr.)
darık Keder, üzüntü (Mn.)
darıkmak 1. Sıcaktan bunalmak, nefesi kesilmek (Ezm.)
 2. Canı sıkılmak, bunalmak (Bo. Gm. Ezm. Ezc. Gaz.)
darlanmak Canı sıkılmak, rahatsız olmak (Isp. Brd. Bo. Sm. Gr. Tr. Rz. Ar. Ezm. Ezc.)
darş Sıkıntı, üzüntü (Krş.)
darsıhmak Canı sıkılmak, bunalmak (Ky. Ng.)
darsıkmak Canı sıkılmak, bunalmak (Ba. Sm. Ama. Ky. Ng. İç. Krk.)
darsımak Canı sıkılmak, bunalmak (İz. Kü.)
dartmak Uykulamak (Ar.)
darucuk Çocukların karın ve yüzlerinde olan bir cilt hastalığı (Or.)
daskar Vücutta iyi gelişmemiş olan (Ama.)
daslak Yuvarlak ve geniş yüz (Zn.)
daslı darımlı Vücutta güzel, gösterişli (Bo.)
dasmaayak Yalınayak (Or.)
daşara Helâ (Ba.)
daş döven Kuvvetli, iri yapılı adam (Bo.)
daşlı köy Mezar, mezarlık (To. Ng.)
daşşak Erkeklik bezi, haya, testis (Isp. Sm. Tr. Gaz. Hat. İç.)
datdışlık Rahat, huzur, neşe, iç ferahlığı (Gaz.)
datlıcak 1. Kıtık (Isp. Çr. Ky.)
 2. Dudak kenarlarında çıkan bir çeşit yara (Gm.)
datlu balgam Tatlı balgam denilen hastalık (Gm.)
daun Taun, veba (Tr. Ezm.)
davara Kâbus (Tr.)
davdallamak Başını dönmek, şaşırarak (Ant.)
davdar Deli adam (Kn.)
davin 1. Taun, veba (Dz. İz. Çkl. Sm. Gr. Gm. Ar. Ezm. Mg.)
 2. Kan çıbanı (Af.)
 3. Zehir (Brs. Gm.)
davun, 1. Taun, veba (Dz. İz. Çkl. Sm. Gr. Ar. Ezm. Mg.)
 2. Kan çıbanı (Af.)
 3. Zehir (Brs. Gm.)
davuş Parmak izi (Ky.)
day İnce, uzun boylu (Or.)
dayak vermek Bedeni kuvvetlendirmek için oruca ara vermek (El.)
dayday 1. Yürümeye yeni başlayan çocukların ayakta duruşu, tay tay durması (Af. Ba. Ama. Gm. Rz. Ezc. Yz. Ng. Kib.)
 2. Sivrisinek (Af. Brd.)
day day durmak Tay durmak (Ba. Or.)
day day etmek Tay durmak (To.)
day durmak Yürümeye yeni başlayan çocuk ayakta durmak, tay tay durmak (Ba. Sm.

Ama. To. Or. Gm. Ar. Kr. Ezm. Ezc. Vn. Sv. Krş. Ky. Nş. Ng.)
dayfalamak Bulantı duymak, bayılma derecesine gelmek, bayılmak (İç.)
dayfalmak Bulantı duymak, bayılma derecesine gelmek, bayılmak (Af. Isp. Brd. Dz. To. Or. Kn. Ada. İç. Ant. Mg.)
dayı dayı Tay durmak (Ar.)
dayı durmak Tay durmak (Vn.)
daylah İnce, uzun boylu (Sv. Ky.)
daylak 1. Sakalı bıyığı çıkmamış delikanlı (Ng.)
 2. İnce, uzun boylu kimse (Af. Isp. Or. Ezc. Ml. Mr. Hat. Sv.)
 3. Baldırı, bacağı açık kimse (To. Kn.)
daylan Boylu bostu, gürbüz, güçlü kimse (Isp. Sn.)
daylı 1. Büyük cıban, yıl çıbanı, tehlikeli çıban (Nş. Kn.)
 2. Şiddetli sancı, dert (İç.)
 3. Zehir (Isp.)
day Tay durmak (Ky.)
daz 1. Kellerin başında kelliğten geriye kalmış izlere denir (Mr. Kn.)
 2. Saçsız baş, kel (Ba. Bo. Sn. Ama. To. Kr. V. Gaz. Sv. Ank. Ky. Ng. Ada. Tk.)
 3. Kadının cinsel organı (Sv. Yz. Krş. İç.)
dazalah Saçsız baş (Kr.)
dazırak Yellenme (To.)
debbe Fitiklı insan (Sv. Ng. Kerkük.)
debbel dübbel Düşe kalka sendeleyerek yürüme (El.)
debe Fitik (Brs. Ar. Kr. Bt.)
debedaşşah Husyeleri yaralanmış, şişmiş insan (Gm.)
debek dübek Sendeleyerek, düşe kalka yürümeyi anlatır (Mğ.)
debel debel İnsan ya da hayvanın sancıdan kıvrınmasını anlatır (Isp. Gaz.)
debel debel dönmek Kıvrınmak, acıdan, sancıdan dönüp durmak (Gaz.)
debelek Husyeleri yaralanmış, şişmiş kimse (Çr. Gm.)
debelemek Küçük çocuk, emeklemek (Ng.)
debilenmek 1. Çırpınmak, tepinmek, kıvılda-mak, hareket etmek (Af. Isp. İz. To. Kr. Ant.)
 2. Ayaklarını sürterek yürümek (Ar.)
 3. Sendelemek, yürürken dengeyi bozmak (Sv.)
debell 1. Biçimsiz yürüyen (Ar.)
 2. Fitiklı insan (Ar. Kr.)
 3. Husyeleri yaralanmış, şişmiş kişi (Ar.)
debeng Bilinçsizce hareket eden, sersem, ah-mak (Kerkük)
debermeg Nüksetmek, tekrarlamak (Brd.)
debermek Nüksetmek, tekrarlamak (Isp. Brd.

- Dz. Ay. İz. Kü. Es. Bo. Sv. Ky. Ng. Mg.)
- debez** Yürürken sendeleyeyen (Gaz.)
- debez devez** Sendeleyle sendeleyle yürümeyi anlatır (Ng.)
- debik** Yarı topallık (Ant.)
- deblil deblil** Dengesiz, sarsak, sendeleyerek yürümeyi anlatır (Bo.)
- deblil düblil** Dengesiz, sarsak, sendeleyerek yürümeyi anlatır. (Kn.)
- deblil dübül** Dengesiz, sarsak, sendeleyerek yürümeyi anlatır (İz.)
- deblildüş** Dengesiz, sarsak, sendeleyerek yürümeyi anlatır (Af.)
- deblir dübür** Dengesiz, sarsak, sendeleyerek yürümeyi anlatır (İz.)
- debiz debiz** Dengesiz, sarsak, sendeleyerek yürümeyi anlatır (Ng.)
- debreşmeg** Midenin bulanması (Brd.)
- debreşmek** Nüksetmek, tekrarlamak (Af. Isp. Dz. İz. Ba. Brs. Kc. Çr. Or. Tr. Ml. Gaz. Yz. Ky. Ng. Kn. Krk. Tk.)
- debül dübül** Dengesiz, sarsak, sendeleyerek tökezleyerek yürümeyi anlatır (Es. Sv.)
- dedaber** İhtiyar kadın (Ar.)
- dede** Kalp, yürek (Af. Isp. Brd. Dz. Ay. Kn.)
- dedek** Çocuğun tay durması (Tr.)
- defar** Çare, derman (Çr. To. El.)
- degmek** Dokunmak, hasta etmek (To.)
- değişmak** Yıkanmak (Rz.)
- değlinmek** Sağlığı bozulmak, hastalıklı, dertli olmak (Ng.)
- değirme** Deri üzerinde yuvarlak şekilde olan yara, egzama (Ky.)
- değişme** Yeni doğan çocuklarda görülen bir hastalık (İst.)
- değiş oynamak** Aynı cinsten olan biriyle cinsel ilişkide bulunmak (Ama.)
- değiştirme** 1. Raşitizm hastalığı (Kü.)
2. Gürbüz ve sağlam bir çocuğun birdenbire zayıflayarak tanınmayacak duruma gelmesi-şeytanın değiştirdiğine inanılır (İz. Mn. Es. Ezc. Mg.)
- dekil** Zorlu, kuvvetli (İç.)
- delece** Patlak, acayip bakışlı göz (Gr.)
- delek** 1. Ahmak, aptal (Or.)
2. Piç (Or.)
- delemek** Dengesiz davranışlarda bulunmak (Ada.)
- delik** Kızlığı giderilmiş, bikri bozulmuş (Brd. Ml. Ng.)
- delik taşlık olmak** Hastalık ya da başka nedenle zayıflamak, sağlığı bozulmak (Mg.)
- dellsengi** Hastalık, yorgunluk ve başka nedenlerle kafanın sersem olması (Isp. Brd. Ky.)
- dellsenk** Hastalık, yorgunluk ve başka nedenlerle kafanın sersem olması (Es.)
- delltoy** Çok genç kimse (Kıb.)
- delitoyluk** Yasına uygun hareket etmemek (Kıb.)
- deliyatalğı** Tifo hastalığı (Kr.)
- dellük** Kızlığı giderilmiş, bikri bozulmuş (Kerkük)
- dem** Kan (Mn. Yz.)
- deman** Çare, ilaç (Ay.)
- dembesek** Yürürken etrafa çarpan, sendeleyerek yürüyen, bastığı yeri bilmeyen (Us. Es. Krş.)
- deme** 1. Kekeme, dilsiz (Af.)
2. Nabız (Kn.)
- demezek** Burun kemiğinin altı, koku alan zarı, burun mukozası (Tn.)
- demirönü** Egzema, temriye (Ezc.)
- demiröyü** Egzema, temriye (Ecz.)
- demreği** 1. Egzema, temriye (Isp. Çr. Ama. To. Tr. El. Ur. Gaz. Hat. Sv.)
2. Egzema hastalığını tedavi eden kimse (El.)
- demna** Egzema, temriye (Ky.)
- demra** Egzema, temriye (Çr.)
- demravi** Egzema, temriye (Ar.)
- demre** Egzema, temriye (Çkr. Ama. Gaz.)
- demreğe** Egzema, temriye (Ama.)
- demreği** Egzema, temriye (Çr. To.)
- demrevi** Egzema, temriye (Kr.)
- demriye** Egzema, temriye (Isp.)
- demuravi** Egzema, temriye (Ar.)
- dendene** Trahom (Vn.)
- denegutnu** Kurdeşen denilen deri hastalığı (Ng.)
- denekutnu** Kurdeşen denilen deri hastalığı (Ng.)
- denezirip kalmak** Çok yorulmak (Dz.)
- dengilmek** Sağlığı düzelmek, iyileşmek (Dz.)
- dengeltmek** Dayak atmak (Dz.)
- denişmek** Büyüyüp serpmek (Tr.)
- denkleşmek** Sağlığı düzelmek, iyileşmek (Kıb.)
- depək** Sapık anlamındadır ve deli kelimesi ile birlikte kullanılır (Ng.)
- deperem** Hastalıklı insan (Isp.)
- depertmek** Hastalığı tepreşmek (Ng.)
- depmek** Nüksetmek, tekrarlamak (Mr. Gaz.)
- deprenmek** Nüksetmek, tekrarlamak (Ama.)
- depreşmek** Nüksetmek, tekrarlamak (Af. Mn. Ba. Ko. Ks. Ama. To. Gr. Tr. Mr. Hat. Sv. Nş. Kn.)
- derametli** Dertli, kederli kimse (Sm.)
- deri yatmalık** Vücudu fazla yaralanmış, berelenmiş olan. Böyle bir kişinin yeni kesilmiş bir hayvanın derisine sarılırsa yaralarının daha çabuk iyileşeceğine inanılır (Mg.)
- derma** Egzema, temriye (sv. Yz.)
- dermege** Egzema, Temriye (Ky.)

- dermeği** Egzema, temriye (Ml.)
- desi** Boyu kısa insan (Sv.)
- deşgel** Karnı şiş, koca göbekli kimse (Sn. Sm.)
- deşik** Şişman (Isp.)
- deşilmek** Şişmanlamak (Kü.)
- deşkel** Karnı şiş, koca göbekli kimse (Ba. Krk.)
- deşmek** Karnı şiş, koca göbekli kimse (Gr.)
- deşük** Şişman (Or.)
- devamı** Çocukluktan çıkmış kimse, delikanlı (Mr.)
- deve çiçeği** Erithema nodosum hastalığı (Ng.)
- develemek** Kaşınmak (Ant.)
- deve temresi** Egzema (Kü.)
- devimek** Kaşımak (İç.)
- devinmek** 1. Kimildamak, hareket etmek (Ng. Kn.)
2. Çırpınmak, kıvrınmak (Kn.)
3. Kaşınmak (Ada. İç.)
- devmek** Kaşımak (İç.)
- devşirmek** 1. Çırpınmak, debelenmek (Af. Isp. Dz. Es. Ks. Gm. Gaz.)
3. Omuzlarını kimildatarak kendi kendine kaşınmak (Es.)
- devün** Zehir (Vn.)
- dıbıka** Çocuğu yaşamama, hemen ölme (Mr.)
- dıbil dıbil** Çok yağlı, şişman kimse ya da hayvan hakkında kullanılır (Bo.)
- dıbir** Makat (Gr. Tr.)
- dıbiş** 1. Çirkin kimse (Isp. Ama. Sv.)
2. İri yapılı küçük çocuk (Tr.)
3. Bir, iki yaşındaki çocuğun midesi, karnı (Bo.)
4. Saçsız, kel (To.)
- dıbiz** 1. Saçsız, kel (Ba. Gm. Çr. Kr. Ezm. Ezc. Sv.)
2. Kısa boylu, bodur (Çkr.)
- didalamak** Üşümek, üşüme nedeniyle titremek (Es.)
- dıdih** Kadının cinsel organı (Kr.)
- dıdik** 1. Yüz, çehre (Ky. Sv. Yz.)
2. Gırtlığın boğaz ve dile yakın olan kısmı (Ky.)
3. Çıplak (Rz.)
- dıdılamak** Üşümek (Dz. Çkr.)
- diğ** Saçsız, kel (Nğ.)
- diğarik** Lohusa (El.)
- diğasken** Lohusa (Ml.)
- diğdiğ** Zayıf, kara kuru kimse (Gr.)
- diği** Cüce (Kn.)
- diğil diğil kanamak** Elleri yarılıp catlayarak kanamak (Dz.)
- diğır** Kısa boylu, bodur kimse (Kr.)
- diğiz** Saçsız, kel (Nğ.)
- diğli** Zayıf, celimsiz (Brd.)
- dıherik** Aşeren gebe kadın (Ml.)
- dıhga** Şişman (Isp.)
- dıhız** Toplu, orta boylu, sağlam yapılı, ağır kimse (İç.)
- dıhnaz** Toplu, orta boylu, sağlam yapılı, ağır kimse (Sv.)
- dık** Verem hastalığı (Kr.)
- dıka** Cilt üzerine iğne ile yapılan küçük döğme (Dy.)
- dıkam** Tırnak (Ant.)
- dıknaz** Toplu, orta boylu, sağlam yapılı, ağır kimse (Isp.)
- dıktık** Tay durmak (Rz.)
- dılacan** Zayıf insan ya da hayvan (Nğ.)
- dılak** Bızır, klitoris (Çkl.)
- dılbağ** Bızır, klitoris (Kerkük)
- dıldıbiz** Saçı tamamen dökülmüş kimse (Kr. Ezm.)
- dıldılbah** Çınlıçplak (Kr.)
- dılcan** Canlı, enerjik (Es.)
- dılık** Gene (Af.)
- dılkiç** Siska, dalağı şişmiş kimse (Dz.)
- dılkiş** Siska, dalağı şişmiş kimse (Ba.)
- dılliğ** Kadının cinsel organı (Vn.)
- dıllih** Kadının cinsel organı (Kr. Vn.)
- dıllık** Kadının üreme organı (Kr.)
- dıma** Nezle, grip, bronşit (Çr. İç.)
- dımağ** Nezle, grip, bronşit (Çr.)
- dımağı** 1. Nezle, grip, bronşit (Çr.)
2. Öksürme, öksürük (Af.)
- dımağı** Nezle, grip, bronşit (Ks.)
- dımbır** Saçı dökülmüş baş (Nğ.)
- dımdıraz** Küçük çocuk (Mr.)
- dımdırız** Şişman (Tr.)
- dımık** Uyumuş, sızmış (Dy.)
- dımımak** 1. Uyumak (Isp. Ky.)
2. Ölmek (Krş. Nğ. Ed.)
- dımır** Kısa boylu kimse (Isp.)
- dımrılamak** Yara ya da cıbanın sızlaması (İç.)
- dımır dımır** Yaranın zonklamasını, için için acı-masını anlatır (İç.)
- dımışka** Şaşılığı iyi ettiğine inanılan yuvarlak bir levha, kağıt üzerine yazılmış dua (Nğ.)
- dımışkı** Çok sık saç (Af.)
- dımışmak** Uyumak (Ml.)
- dımitmak** 1. Bayıltmak (Ada.)
2. Öldürmek (Nş. Nğ.)
- dındih** Kadının cinsel organı (Kr.)
- dındık** Kadının cinsel organı (Ama.)
- dinga** 1. Karnı şiş olan, hastalıklı (Dz.)
2. Kel hastalığının başta bıraktığı iz (Yz.)
- dingil** 1. Böbrek (Ezc.)
2. Çocuğun erkeklik organı (Bo.)
3. Erkeklik bezi, husye, testis (Gr. Gm.)
4. Sümük (Gr.)
- dingıldak** Bingıldak (Ama.)
- dıngıldamak** 1. Çocuk durmadan ağlamak

- (Ng.)
 2. Zayıflamak, halsiz düşmek (Dz.)
dıngıldoh Bingıldak (Sv.)
dıngılı Ufak tefek insan (Kr.)
dımgılmak 1. Yatmak, uyumak (Brs. Bo. Krk.)
 2. Ölmek (Bo.)
 3. Hasta olmak (Bo.)
 4. Burkulmak (Ba.)
dıngır 1. Zayıf, çelimsiz. et tutmayan kimse (Isp.)
 2. Kel, saçı dökülmüş (Sm. Sv. Yz. Kn.)
 3. Uyuz hastalığı (Dz.)
dıngış 1. Zayıf, çelimsiz kimse (Ng.)
 2. Kel, saçı dökülmüş (Af.)
dınkabak Kel, saçı dökülmüş (To.)
dinnah Tırnak (İç.)
dınnak Tırnak (Kn. İç.)
dınnak gibi Şeytan tırnağı (Ng.)
dınşlık Rahatlık, gönül ferahlığı, huzur (Ada.)
dıpdızlak Çırılçıplak (Ank.)
dıram Uyuşuk kimse (Kn.)
dıranğa Kel, saçı dökülmüş (Bo.)
dıraz 1. Kel (Bo. Gm. Ezc. Ank.)
 2. Delikanlı (Mr.)
 3. Genç kız (Sv.)
dırçan Çok zayıf (Sv. Ky.)
dırda Kambur (Kr.)
dırdalanmak Kamburu çıkmak, beli eğilmek (Kr.)
dırdası çıkmak Kamburu çıkmak, beli eğilmek (Kr.)
dırdıra Uzun boylu kimse (Vn. Bt.)
dırdılag Hastalıklı, kansız cansız (Brd.)
dırgıl Özürlü, sakat kimse (Dz. Sm.)
dırık 1. İshal (Ama. Kr.)
 2. Helâ (Kr.)
dırıklamak İshal olmak (Ama.)
dırılmak Çocuk ağlaması (Mn.)
dırmalamak Tırmalamak (Ks.)
dırnah Tırnak (Kr.)
dırnak Tırnak (Brd. Sm. Gaz. Hat. Ng. Kn.)
dısa gitmek Aptes bozmak (Sv.)
dışa çıkmak Aptes bozmak (Ng.)
dışa gılmek Aptes bozmak (Dz. Or. Gr. Sv. Yz.)
dışarı çıhmah Aptes bozmak (Hat.)
dışarı gılmek Aptes bozmak (Ar. Ezc. Sv. Ant.)
dışarlık Sara hastalığı, epilepsi (Sn.)
dışarlık olmak Akıl ve ruh hastalıklarından birine yakalanmak (İst.)
dışlığı azmak Canı sıkılmak (Ada.)
dışlığı gelmek İçi açılıp ferahlık duymak (Ank.)
dışlığı gelmemek Huzuru olmamak, canı sıkılmak, keyifsiz olmak (Dy. Ank. Ada.)
dışlık Rahat, huzur, neşe, iç ferahlığı (Es. İst. Çkr. Ama. To. Gr. Ağ. El. Ml. Ur. Gaz. Mr. Hat. Sv. Yz. Ank. Krş. Kn. Ada. İç.)
dıyak Tırnak (İst.)
dıydıy Sivrisinek (Ba. Çkl. Tk.)
dız Saçsız baş (Bo.)
dızdih Kıç, makat (Gm.)
dızdık Kıç, makat (Gm.)
dızdınan Kıç, makat (Gm.)
dızgır İri yarı adam (Ba.)
dızgırmak 1. Yellenmek (Vn.)
 2. İshal olmak (Ama.)
dızihmah Diz çökmek (Yz.)
dızık Kıç, makat (Ama.)
dızıkmak Diz çökmek (Çr. To. Yz. Ank. Nş.)
dızılamak Diz çökmek (Ky.)
dızırattmak Ses çıkarmaya çalışarak işemek (El.)
dızır dızır Sağlığı yerinde olanın dimdik, çevik, sert adımlarla yürüşünü anlatır (Ank.)
dızırmak Yellenmek (Bo.)
dızkırmah Yellenmek (Vn.)
dızman Uzun boylu, iri yapılı, kocaman, şişman kimse (Ay. Brs. İst. Ama. Gm. Ar. Kr. Ezm. Ezc. Bt. Bn. Ky. Tk.)
dızık Kıç, makat (Kü. Ank.)
dılb 1. Kıç, makat (Ng.)
 2. Bekaret, kızlık zarı (Yz. Kerkük)
dıbelek Kısa boylu şişman kimse (Krk.)
dıblığ Bekaret, kızlık zarı (Kerkük)
dıbsız Bakire olmayan kız (Kerkük)
didak Kolun dirsek kısmı (Ar.)
dıdalı Zayıf, cılız (Rz.)
dıde Kalp, yürek (Isp. Brd.)
didikleme 1. Tırmalamak (Es. Ks. Ar. Kr. Sv. Ng. Kn. Ed. Krk.)
 2. Gıdıklamak (Ant.)
didirmeg İşemek (Brd.)
didmek Tırmalamak (Ar.)
dıga Çocuk (Ama. Gm.)
dıgasken Loğusa (Sv.)
dıge durmak Küçük çocuk, ayakta durmak, tay durmak (Ama. To.)
diğdir Zayıf, cılız kimse (Kn.)
diğir diğir Cilt üzerindeki ince kabarcıkları anlatır (Çr.)
diğidirmek İşemek (Ky.)
diğrek İhtiyar olduğu halde dinç ve kuvvetli olan kimse (Sv.)
dıkdık atmak Ateşi yükselen hastanın sıçraması (Ng.)
dıkdık etmek Baş ağrıtmak (Dz.)
dıkilgen Yel, sancı (To. Sm. Or.)
dıkilme durmak Vücudun belli bir yerine sancı girmek (Gr.)
dıkilmek Vücudun belli bir yerine sancı girmek (Mg.)

dikköz Yaşlı olmakla birlikte gücü kuvveti yerinde, dinç adam (Ezc.)

diklenmek Büyümek (Ar.)

dikme Bacak (Mr.)

dil Bızır, klitoris (Ng.)

dilağ Bızır, klitoris (Dz.)

dilak Ciğer (Kn.)

dilaltı 1. Konuşmaya engel olduğuna inanılan dil altındaki bağ (Ng.)

2. Mikrop kapıldığı için dil altında çıkan ve kurbağa gibi ses çıkartan kabarcık (Sm.)

dil bilmez Küçük çocuk (Ant.)

dilcek 1. Dilsiz (Or.)

2. Bademcik (Ng.)

dilceparmak Serçe parmak (Isp.)

dilçik 1. Bızır, klitoris (Dz.)

2. Dilsiz (Isp. Ba. Ağ. Gaz. Hat.)

3. Bademcik (Ba. Çkl. Kn.)

dilcuğ Dilsiz (Rz.)

dilçeği düşmek Bademcikleri şişmek (Kerkük)

dilçek Dilsiz (Kerkük)

dilçeyh Dilsiz (Kr.)

dil değmek Nazar değmek (Isp. Brd. İç.)

dile gitmek Nazar değmek (Gm.)

dili burnuna değmek Ergenlik çağına gelmek (Ng.)

dili burnuna yetmek Ergenlik çağına gelmek (Kn.)

diliçeği düşmek Bademcikleri şişmek (Ng.)

dilliceğini kaldırmak Tonsilit olan bir kimsenin boğazını yukarı kaldırarak tedavi etmek (Ng.)

dilicek 1. Dilsiz (Ng.)

2. Bademcik (Ng.)

dili iskarç olmak Çok konuşmaktan dili kımıldamaz duruma gelmek (Ng.)

dilik Üst dudağı yukarıdan aşağıya doğru yarık olan kimse (Or. Gr. Gm. Ezc. Ng.)

dillak Bızır, klitoris (Ng.)

dillemez Dilsiz (Zn.)

dillenmek Nazar olmak (Rz.)

dillik Bızır, klitoris (Kerkük)

dilyenek Çocuk beşiğine konan lâzımlık (Ks.)

dım Tay durmak (Sv. Ky.)

dima Öksürük, boğmaca öksürüğü (Ng.)

dimağ Nezle, grip, bronşit (Sn.)

dimağı Nezle, grip, bronşit (Kü.)

dimdai Çırilçıplak (Mğ.)

dım durmak 1. Ayakta durmak (Krş. Nş. Ng.)

2. Tay durmak (Ama.)

dimit Zayıf, cılız (Kü.)

dindinkana iltihaplı yaralarıdeşmek için kullanılan iri yapraklı, sinirleri olan bir ot (Ur. Ada.)

dinelmek Ayakta durmak (Isp. Yz. Gaz.)

dingarca Çok zayıf, kuru kimse (Ng.)

dingil 1. Omuz (Mr.)

2. Bacak (Brs.)

dingildemek Sendelemek (Brd. Ank.)

dingin 1. Kuvvetsiz, zayıf yorgun (Af. Isp. Erd. Dz. Av. İz. Mn. Ba. Çkl. Kü. Es. Ky. Kn. Ada. Ant. Mğ.)

2. Durgun, sessiz düşünceli (Af. Isp. Brd. Dz. Kn. Kü. Mğ.)

dingiş 1. Çok uzun boylu ve zayıf kimse (Mr. Ada.)

2. Kötürüm (Mr.)

dinkama Çok zayıf (Hat.)

dinkoz Zayıf, cılız (Mr.)

dinlengin Dinlenmiş, yorgunluğu gitmiş (Bo.)

dinmek Çok yorulup iş göremez hale gelmek (Isp. Ay. İz. Ba. Kn.)

dip Bekâret, kızlık (Sv.)

dipçin Kuvvetli, gürbüz kimse (Çr. Sn.)

diplen Kısa boylu, şişman kimse (Uş. Brd. Dz.)

dilcelmek Şişmanlamak (Kr.)

dircinti Hastalıklı kimse (Mğ.)

dirdiplah Çırilçıplak (Ar.)

direç Uzun boylu (Ml.)

direj Uzun boylu (Kr.)

direk Çok yaşayan kimse (Brd.)

direlmek Dirilmek, canlanmak, kuvvetlenmek (Ky. Ng.)

diren durmak Tay durmak (Dz.)

direnmek Yürümeye başlamak, ayaklanmak (Dz.)

dirli Şişman etli, yağlı (Ar.)

dirlik İshal (Gm.)

dirli Ruh (Mn. İst. Çkl. Tr. Sv. Kn.)

dirimlik Hayat, sağlık (Mn. Es. Sm. Ant.)

dirimsuyu Abihayat (Mr.)

diriz Hastalık (Gr.)

dirilik Sağlık (Mn. Ba. Es. Ko. To. Rz.)

dirsek Arpacık denilen göz hastalığı (Ank.)

dişazma Düşazma, ihtilam, ergen olma, uykuda meni boşalması (Gm.)

dişdiş Dişleri iri, seyrekle ve öne doğru çıkık olan kimse (Ks. Çr. Ama.)

diş dişemek Çocuğun süt dişleri değişmek (Ama.)

dişece Tırnağın kenarındaki etler (Es. Kn.)

dişemek 1. Bebek ve hayvan yavruları diş çıkarmaya başlamak (Af. Uş. Isp. Brd. Mn. Ba. Es. Bo. Ks. Çkr. Çr. To. Gr. Sv. Ank. Krş. Ng. Kn. İç. Ant. Mğ.)

2. Yedi yaşındaki çocukların süt dişleri asılları ile değişmek (Af. Uş. Brd. Isp. Dz. Mn. Ba. Kc. Ks. Çkr. Çr. Sm. Ama. Ezc. Gaz. Hat. Sv. Ank. Ky. Nş. Ng. Kn. İç. Ant. Mğ.)

dişerlenmek Aptes bozmak (Rz.)

dışice Tırnağın kenarındaki etler (Çr. Es. Yz. İç.)
dışi dökülmek Ağrı ya da soğuktan dişler sızlamak (Ng.)
dışirmek Çocuk, diş çıkartmak (Sv. Yz. Ky.)
dışince Tırnağın kenarındaki etler (Krş.)
dışko Dişleri dışarı doğru çıkık olan kimse (Rz.)
dışlan Dişleri dışarı doğru çıkık olan kimse (Vn.)
dışlank Dişleri dışarı doğru çıkık olan kimse (Tr.)
dışleg Dişleri dışarı doğru çıkık olan kimse (Brd.)
dışlemek Yedi yaşlarındaki, çocukların süt dişleri dökülüp asıl dişleri çıkmak (Ay.)
dışlen Dişleri dışarı doğru çıkık olan kimse (Ay. İz. Ba. Es. Çkr. Mr. Hat. Sv. Yz. Kn. İç.)
dıştir Ön dişleri dışarıya doğru fırlak olan kimse (Kü.)
dış yerimek Bebek ya da hayvan yavrusu diş çıkarmaya başlamak (Gm.)
div Bekâret, kızlık zarı (Kr.)
divrili Genç olmadığı halde yıpranmamış sağlam kimse (Ay. Mn. Tk.)
diydirmek İşemek (Isp. Es. To. Ama. Ng. Ada. İç.)
diydily Sivrisinek (Tk.)
diyir diyir Cilt üzerindeki ince kabarcıkları anlatır (Çr.)
dizağurşağı Dizkapağı (Çkl.)
dizarşağı Dizkapağı (Zn.)
dizgelmek Çömelmek (Isp.)
dizilmek Diz çökmek (Nş.)
dizitmek Diz çökmek (Ank.)
dizkirmek Diz çökmek (Yz.)
diz kösmek Diz çökmek (Isp. Brd.)
dizlemek Diz üstü düşmek (Ama. Krk.)
dobaç Pazı kemiğinin omuzla birleştiği yer (Es.)
dobak 1. Saçsız baş (Ama.)
 2. Kısa boylu, tıknaz kimse (Çr.)
dobıç Kısa boylu, tıknaz kimse (Ama.)
dobuç Kısa boylu, tıknaz kimse (Or.)
dodah Dudak (Kr. Yz.)
dodak Dudak (Çkr. Sm.)
dodan Şişman, göbekli (Af.)
dodlık 1. Çocuk ayağı (Ml.)
 2. Çocuk eli (Ar.)
doduk İnsan ve hayvan ayağı (Gm.)
doğacı olmak Üşümek, soğuktan etkilenmek (Af.)
doğca Zatürree, pnömoni (Mğ.)
doğdaç 1. Yeni doğmuş bebek (Ecz. Mr. Hat. Ky. İç.)

2. Doğurma yeteneği olan, fertil (Bil. Ada.)
doğdaş 1. Doğuştan, anadan doğma (Isp. Brd. Dz. İç. Ant.)
 2. Doğurma yeteneği olan, fertil (Isp.)
 3. Yeni doğmuş çocuk (Ada.)
doğdešten Doğduğu zamandan beri (Brd.)
doğica Zatürree, pnömoni (Çkr.)
doğruk Kel (Ank.)
doğucu Tetanoz hastalığı (Gaz.)
doğugaç İlk doğan çocuk, süt emen çocuk (İz.)
doğunmak Doğmak (İç.)
doğurgeç Gebe kadın ya da hayvan (Dz.)
doğurucu Gebe kadın ya da hayvan (Sv.)
doğuzcu 1. Soğuktan donan kimse (Ada.)
 2. Soğuk algınlığı (Ada.)
dokuşmak Yiyecek mideye dokunmak (İst.)
dol Soy, soyun devamını sağlayan çocuk (Ar. Bt. Ms. Sv. Ky.)
dolaman Şişman adam (Mg.)
dolay İnsan ya da herhangi bir varlığın belden aşağı olan kısmı (Rz.)
dolcan Genç kız (Brs.)
dolkumak Karnı aç olduğu halde yorgunluk ya da başka nedenlerle doymuş gibi olmak (Ba.)
dolluk 1. Mide bozukluğu, karın şişkinliği şeklinde beliren hastalık (Mğ.)
 2. Bebeğin vücudunda çıkıp kaybolan sivilceler (Dz.)
dolman Şişman kimse (Ba.)
doluca Tetanos hastalığı (İst. Ezc. Ed. Krk.)
doluhmah Göz yaşarmak, ağlayacak gibi olmak (Ar. Kr. Sv.)
doluk Avurt (Mn.)
doluklamak Göz yaşarmak, ağlayacak gibi olmak (Mr.)
dolukma Nefes darlığı (Ng.)
dolukmak 1. Göz yaşarmak, ağlayacak gibi olmak (Isp. Dz. Ba. Es. Çkr. Çr. Sm. Ama. To. Or. Gm. Ar. Ezm. Bt. Dy. Ml. Gaz. Hat. Sv. Yz. Ank. Krş. Ky. Ng. Kn. İç. Ant.)
 2. Çeşitli nedenlerle nefesi kesilmek, kuvveti kesilmek (Dz. Es. Bo. Ks. Çkr. Ama. Sv. Ky. Ng. Kn. İç.)
 3. Koşmaktan, yorgunluktan vücudun bir yeri ağrımak (Mğ.)
 4. Karnı aç olduğu halde çeşitli nedenlerle doymuş gibi olmak, yiyememek (Ba.)
doluksamak Gözleri dolmak, ağlayacak gibi olmak (Ba. Çkr. Es. Çr. To. Ezc. Bt. Nş. Ant.)
doluksama Nefes darlığı (Ng.)
doluksamak Gözleri yaşarmak, ağlayacak gibi olmak (Hat.)

doluluk Yeni doğan çocuğun yüzündeki sivilceler (Kn.)

doluntu olmak Gözleri dolmak, yaşarmak (Isp.)

domağa Nezle, grip, bronşit (To.)

domağı Nezle, grip, bronşit (Ba.)

domalan Zehir (Mn. Ba. Ant.)

domallıç Patlak göz (Kn.)

domalmak Olmek, gebermek (Dz. Ml.)

dombadız Şişman (Isp.)

dombak Saçsız baş (Çr. Ama.)

dombalak 1. Şişman çocuk (Ar.)
2. Zatürree, pnömoni (Ada.)

dombay Şişman, kısa boylu kimse (Ng. Kn.)

dombey Şişman, kısa boylu kimse (Isp.)

dombul Omuz (Ky.)

domburdanan Yellenen kimse (Isp.)

dombuz Yumruk (Ng.)

dom durmak Tay durmak (Ml.)

domla İnme, felç (Gm.)

domra Kalınlaşmış, tabaka haline gelmiş kir (Gr.)

domur domur 1. Damla damla ter (Isp. Ay. Kü. Çr. Es. Ama. To. Kr. Ml. Sv.)
2. Kabarık kabarık (vücuttaki döküntüler hakkında) (Ky.)

domuşmak 1. Çölmek (Brd. Ama.)
2. Ölmek (Ng.)

domuşup kalmak Ölmek (Ng.)

domuzbaşı İnsanların yüz, baş ve vücutlarında şişkinliklerle ortaya çıkan bir hastalık (Gm.)

donama Kabakulak hastalığı (Ba.)

donanma 1. Bütün vücudu kaplayan, kırmızı benekler şeklinde beliren ve sonra sulu yara haline gelen hastalık (Dz. İz. Çkl. Mg.)
2. Vücutta çıkan şişler (Çkl.)
3. Çiçek hastalığı (Çkl.)
4. Dolama hastalığı, penaris (Hat.)

donat Donma salgını (Ant.)

donbay Şişman, kısa boylu kimse (Ant.)

donbul 1. Gürbüz, toplu (Rz.)
2. Omuz (Ky.)

doncak Belden aşağı çıplak (Ng.)

doncukmak Pıhtılaşmak (Or.)

don değişmek Ölmek (Sv.)

dongucu Tetanos hastalığı (Gaz.)

donra 1. Kalınlaşmış, tabaka haline gelmiş kir (Ks. Çkr. Çr. Sn.)
2. Kir, su ve ısı değişimi nedeniyle el ve ayaklarda oluşan siyahımsı çatlaklar, yaracıklar (Ama.)
3. Kalınlaşmış, sertleşmiş çıban, kel (Ama.)
4. Nasır (Ama.)
5. Soğuk etkisiyle elde ve ayaklarda oluşan çatlaklar (Ks.)

donrağı Kalınlaşmış, tabaka haline gelmiş kir (To.)

donralı Baş kepekli, konaklı kimse (Kn.)

donuca Tetanos hastalığı (İz. Ama.)

donucu Tetanos hastalığı (Gaz. Ky.)

donuksamak Üzülmek, ağlamaklı olmak (Kü.)

donulmak Donmak (Ant.)

donurca Tetanos hastalığı (Ama.)

donuşmak Hastanın iyileşmeye başlaması (Ar.)

donuşuh Uyuşuk kimse (Gm.)

dorabuç Şişman (Ank.)

doran Boylu boslu adam (Gm. Yz.)

doreyll Pek akıllı olmayan, kaçık (Brd.)

dorlak 1. Delikanlı (Ky.)
2. Onbeş yaşından küçük kız ve erkek çocuk (Ky. Ada.)
3. Küçük çocuk (Mr. Ada.)

doros gözlü Gözleri büyük ve dışarı fırlamış olan kimse (Tr.)

dortu Kısa boylu, tıknaz (Isp.)

doruk 1. Akıl (Af.)
2. Mide (Ks.)

dorun Çıban (Gm.)

dovucu Tetanos hastalığı (Isp.)

dovurma Doğurma (Ng.)

dozurdak Yellenmeyi adet edinmiş kimse (Bo.)

dozurradak Sesli yellenme hakkında kullanılır (Bo.)

dozurdak Sesli yellenme hakkında kullanılır (Bo.)

döbejlir Kısa boylu, cılız kimse (To.)

döden Kalın bağırsak (Kü.)

dögenek Nasır (Kr. Isp.)

döğlenfe Ayakkabının vurmasından ayağın altında ve zorlama sonucu elde olan iltihaplı yara (Mg.)

döğnük Vücudun çeşitli yerlerine iğne ve barut ile yapılan dövme (İç.)

döğün 1. Bacaktaki ağrıyı gidermek için nohut yakısı ile açılan yara (Kü. Gaz. Ant. Mg.)
2. Vücudun çeşitli yerlerine iğne ve barut ile yapılan dövme (Es. Gaz. İç.)

döğün otu Yara işletmekte kullanılan yapraksız, dut gibi taneleri olan bitki (Es.)

dökarmak Yarayıdeşmek (Ank.)

dökücü Kurşun döken kimse (Ks.)

döl 1. Soy, soyun devamını sağlayan çocuk (Isp. Ay. İz. Kc. İst. Sm. Ama. Gr. Ar. Ezm. Ml. Ur. Gaz. Mr. Hat. Yz. Krş. Ky. Ng. Ada. İç. Ant. Mg.)
2. Piç (Or. Ar.)
3. Canlılarda üremeyi sağlayan tohum (Isp. Dz. Mr. Es. To. Ml. Sv. Yz. Mg. Krk.)
4. Erkek, delikanlı (Mr.)

döl döş Soy, sop, nesil (Dz. Mn. Kc. İst. Ezc. Ng. Krk.)

dölek 1. Boyu bosu güzel olan kimse (Kn.)
2. Orta yaşlı kimse (Ank.)

3. Bit (Ank.)

dölempe Ayakkabının vurmasından ayağın altında, zorlanmadan elde olan iltihaplı yara (Ms.)

dölleme Soy, soyun devamını sağlayan çocuk (Mn.)

döllemek Çocuk doğurmak (Kc. Gm. Ng. Ada.)

döllemek Çiftleşmek (Isp. Ar.)

döl yatağı Rahim (Isp. Kc. Ama. Ezc. Kn.)

döl yeri Rahim (Ar. Ezc.)

dömbelek Böbrek (Isp.)

döndürme Kalın bağırsak (İç.)

döner Gusülhane (Isp.)

döngöz 1. Şaşı (Zn.)

2. Gözleri çok hareket eden kimse (Zn.)

döngüldemek Dengesini kaybedip ileri geri sallamak (Çr.)

döngüldelik Dengesiz, ileri geri sallanan kimse (Çr.)

döngün Hastalığı iyiliğe dönmüş durumda olan (Isp.)

döngüldük Zayıflık ve ihtiyarlıktan başı çöküp omuzları kalkmış durumda yürüyen kimse (Çr.)

dönük 1. Cüzzam hastalığı (Kr. Ezm. Ağ. Vn.)

2. Ayak altında ezilmekten meydana gelen yara (Mğ.)

3. Hastalık nedeniyle renk sararması (Rz.)

dönükgöz Şaşı (Bo.)

dönüşmek Hasta, iyileşmeye başlamak, nekahat devresine girmek (Ar.)

dör dös Soy sop, nesil (Kn.)

dörmelemek Çocuk, emeklemek (Uş. Dz.)

dörnelemek Çocuk, emeklemek (Dz.)

dörünmek Çocuk, ayağa kalkarak yürümeye çabalamak (Sn.)

döş 1. Göğüs, bağır (Us. Isp. Brd. Dz. Ay. İz. Mn. Ba. Çkl. Es. Bo. Zn. Ks. Çr. Sm. To. Or. Gm. Ar. Kr. Ezc. Ağ. El. Ml. Ur. Gaz. Mr. Hat. Sv. Yz. Ank. Krş. Ky. Nş. Ng. Kn. İç. Ant. Mğ. Krk. Tk.)

2. Kucak (Es. Kn.)

3. Gerdan (Isp. Kc.)

4. Karın boşluğu (Ezm.)

5. Kaba et, kalça (Gm. Kn.)

döşmeldek Orta boylu ve göbekli kimse (Gr.)

dövleme Ayakkabının vurmasından ayak altında, zorlanmadan elde olan iltihaplı yara (Mğ.)

dövün Vücudun çeşitli yerlerine iğne ve barutla yapılan dövme (Gaz.)

döymelli Sağlam, dayanıklı (Ama.)

döyüm Yara açıcı ottan yapılan bir çeşit ilaç (Ant.)

döyümlü Sağlam, dayanıklı (Ng.)

dubur Kısa boylu (Rz.)

dudu Kadının dişilik organı (Ks. Ng.)

dukur Sağır (Ant.)

duldul Etine dolgun, gürbüz (Rz.)

dullanmak Temizlenmek, yıkanmak (Bo.)

dulug Çene kemikleri (Ank.)

duluk 1. Yüz, çehre (Dz. Gaz. Nş. Ada.)

2. Yanak (Isp. Çr. Mr. Hat. Sv. Ank. Kn. Ky.)

3. Şakak (Af. Isp. Dz. Çr. Gaz. Mr. Hat. Sv. Yz. Ank. Krş. Ky. Nş. Ng. Ada. İç.)

4. Avurt (Af. Dz. Ay. Çkr. Ml. Mr. Ky. Ng. İç.)

5. Gerdan (Dz.)

6. Nefes borusu (Ank.)

7. Kulak arkası (Af.)

8. Çene kemikleri (Isp.)

9. Şakaklardaki saç, zülûf (Sv. Yz. Ank. Krş. Ng. Ada. Krk.)

10. Favori (Yz. Ada.)

11. Çene üstü (Af.)

duluklaba Kabakulak hastalığı (Af.)

dulunkabası Kabakulak hastalığı (Dz.)

dulum Şakak (Gaz.)

dulun 1. Şakak (Es. Krş. Kn. İç.)

2. Çene kemikleri (Af.)

dulunkaba Kabakulak hastalığı (Isp. Brd. Dz.)

dulunkabası Üşümekten yüzün ve boğazın şişmesi (Dz.)

dulunmak 1. Dinlenmek (Ada.)

2. Ağır hastanın gözleri canlılığını kaybetmek, donuklaşmak (Tr.)

duma 1. Nezle, grip, bronşit (Brd. Dz. Ay. İz. Ba. Çkl. Brs. Kü. Bil. Es. Kc. Bo. İst. Ks. Çkr. Çr. Sm. Ank. Ky. Ant. Mğ. Ed. Uş. Ada.)

2. Öksürük, boğmaca öksürüğü (Dz. Bo. Kn.)

dumag Nezle, grip, bronşit (Af. Ng.)

dumagi 1. Nezle, grip, bronşit (Dz. Hat.)

2. Öksürük, boğmaca öksürüğü (Dz.)

dumağ 1. Nezle, grip, bronşit (Af. Dz. Ay. İz. Ba. Brs. Bil. Kc. Sm. Ar. Ank. Ada. İç. Ant. Mğ. Ed. Krk.)

2. Öksürük, boğmaca öksürüğü (Nş. Ng.)

dumağa Nezle, grip, bronşit (To. Ng.)

dumağı 1. Nezle, grip, bronşit (Af. Uş. Isp. Brd. Dz. Ay. İz. Mn. Kü. Çr. Sn. Sm. Ama. To. Hat. Ank. Krş. Ng. Kn. Ada. İç. Ant. Mğ. Ed. Krk.)

2. Öksürük, boğmaca öksürüğü (Isp. Dz. Ng.)

dumağı Nezle, grip, bronşit (Sn. Sm.)

dumah Nezle, grip, bronşit (Ar.)

duman 1. Göz akı (Ar.)

2. Göze inen perde (Isp.)

3. Nezle, grip, bronşit (Kü. Bo.)

dumanlanmak Göze beyaz perde inmek (Brd.)
dumbuz Yumruk (Af. Ama. Kr.)
dumhuz Yumruk (Krş.)
dumo Nezle, grip, bronşit (Ks.)
dumu Öksürük, boğmaca öksürüğü (Sm.)
durgun olmak Midesi bulanmak (İç.)
durguz gelmek Uyanmak (Kr.)
durucak Sidik (Ng.)
durucuk 1. Tay durmak (Kc. Bo. Zn.)
 2. Sidik (Ng.)
durucuk durmak Tay durmak (Sm.)
durucuk yapmak Tay durmak (Kc.)
duruçış Sidik (El.)
duruk Yutulamayan, boğazda kalmış yiyecek (Zn.)
duşge Yumruk (Çr.)
duşka Yüz, çehre, yüzün çene kısmı, avurt (Çr. Yz. Ank. Krş. Ky.)
duşkaltak Yüz, çehre, yüzün çene kısmı, avurt (Çr.)
dutalağı tutmak Sarası tutmak (Gr. İç.)
dutalga Sara, epilepsi (To. Ky. Ng. Yz.)
dutalık Sara, epilepsi (Bo. Gr. Kr. Ada. İç.)
dutalka Sara, epilepsi (Ama. Mr.)
dutarağı dutmak Sarası tutmak (Sm.)
dutarak Sara, epilepsi (Sm.)
dutarga Sara, epilepsi (Sm. Gaz. Ky.)
dutargası dutmak Sarası tutmak (MI.)
dutu Sara, epilepsi (Çr.)
дутuk Kızlık zarı ameliyatsız açılmayan kız (Yz.)
duтуlga Sara, epilepsi (Ezc.)
dübbe Çok şişman kadın (Hat.)
dübez dübez yürümek Ayaklan dolanarak yürümek (Isp.)
düden 1. Mide (Ng.)
 2. Obur (Isp. Brd. İz. Es. Ng. Kn.)
düdeni deşilmek Oburluğu tutmak, iştahı çok açılmak (Ng.)
düdük Boğaz. gırtlak (Brd. Dz. İz. Brs. Tr. Yz. Ky.)
düdükleme Irza geçmek (Brs. Kc. Gaz. İç.)
düdüklük Kalbin sol karıncığından çıkan temiz

kan damarı, aorta (Çr.)
düğdüş Ense, ense kökü (Ng.)
düğese Yaşlı olduğu halde genç görünen kimse (Kn.)
düğgün Kabız (Mğ.)
düğü 1. Ecza (Ank.)
 2. Zehir (Ank.)
düğölmek 1. Süt memede pıhtılaşmak (Isp. Ba. Ant.)
 2. Yenilen bazı yemekler hazmedilmeden midede kalmak (Us. Isp.)
düğün otu Yara işletmekte kullanılan yapraksız, dut gibi taneleri olan bitki (Vn.)
düğürçük Siville (Isp. Mn. Kü. Ank.)
düğüz Kuvvetli, sağlam kimse (İz.)
düldük Çok zayıf insan ya da hayvan hakkında (Tr.)
düma Nezle, grip, bronşit (İst.)
dümbek Şişmiş küçük çocuk karnı (Kc.)
dümbeleyh Kuyruk sokumu bölgesi (Kr.)
dümsük Yumruk (Ar. Kr. Ezm. Vn.)
dümüg Akıl, zekâ (Sv.)
dümük 1. Akıl, zekâ (Krş.)
 2. Bellek (Krş.)
dümüşük Akıl, zekâ (Brd.)
dünbelec Çok şişman kimse (Isp.)
dürgü Kefetlenmiş cenaze (Gaz.)
dürtölmek 1. Ölmek (Ng.)
 2. Cinsel ilişkide bulunmak (Gm.)
düş azmak İhtilam olmak (Ng.)
düşkün 1. İhtiyar (Kr.)
 2. Halsiz, zayıf (Kr. Gaz. Hat.)
düşleşik Düşkünleşmiş, işe yaramaz (İç.)
düşnük Halsiz, zayıf (Mğ.)
düşüngülü Sıkıntılı, kederli (Ky.)
düşüt bırakmak Çocuk düşürmek (Zn.)
düvelenme Ayakkabının vurmasından ayak altında, zorlanmadan elde olan iltihaplı yara (Mğ.)
düvenek İltihaplanarak azmış yara (Mğ.)
düydüyü Ense, ense kökü (Ur.)
düzmek Şişmanlamak (Kıb.)

E

ebdesane Ayakyolu, helâ (To.)
ebecelik Doğumda ebeye verilen armağan ya da bahşiş (Gm.)
ebee Hekim, doktor (Gr.)
ebelemek Çocuğu olmayan kadınları ebeye muayene ettirmek (Ezc.)
ebelik 1. Doğum yaptıran ebe kadına verilen armağan (Çr. İç.)
 2. Yaralara sarılan ve yarayı yumuşatmaya yarayan geniş yapraklı bitki (Gr.)
ebembükme Hastaları iyileştirmekte kullanılan bir çeşit bitki (Kn.)
ebeş 1. Şişman, göbekli insan (Or.)
 2. Çirkin, koca başlı (Ada.)
 3. Kaşı, kipriği olmayan (Ky.)
ebik Pislik (Brd.)
ebilobut 1. Ahmak, sersem, kalın kafalı (Dz. Sv. Mg.)
 2. İri yarı, çöpür yüzlü (Sv.)
ebrlm ebrlm Bitkinlik, perişanlık, içten içe eriyi anlatır (Mr.)
ebrüm Şişman (Or.)
ebu Dilsiz (Kü.)
ebürnünük Obur (Ada. İç.)
ecene Cüce, kısa boylu (Sv.)
ecik 1. Kasık (İst. Gm. Kr. Ezc. Ml.)
 2. Küçük çocuk (Ng.)
ecil ecivat Hastalık, boya vb. şeylerle yüzünün şekli değişen kimse (İsp.)
ecük Kalça (İst. El.)
ecük becük Çok küçük çocuklara verilen isim (Rz.)
ede Yirmi yaşına kadar olan çocuk (Ank.)
edee Ebe (Sv.)
edehlemek Küçük çocuk yürümeye başlamak (Kr.)
edilcev Sünnet (Or.)
edir Zayıf, hastalıklı (Ks.)
edişmek Cinsel ilişkide bulunmak (İsp. Brd. Dz. Kü. Sv. İç.)
eesik Günü gelmeden doğan çocuk (Ks.)
efci Kadın gibi iş gören erkeklere verilen ad (Kr.)
efenek Çok gıdıklanan kimse (İç.)
efetufa Sigara (İç.)
efildemek Korku ya da sevinç etkisiyle yüreği çarpmak (Es. Çr.)
efilemek Korku ya da sevinç etkisiyle yüreği çarpmak (Çr. Ml. Sv. Krş. Ky. Nş. Ng. Ada.)
efilti Yürek çarpıntısı (Çr. Ml. Sv. Yz. Ky. İç. Mg.)

eftiği daralmak Canı sıkılmak (Kn.)
egек Çene (Ank.)
egeze Ciliz, zayıf, kudretsiz (Dz.)
egni Vücut, beden (Ama.)
eğ 1. Vücuttaki eklem yerleri (Krş.)
 2. Parmak boğumu (Gaz.)
eğecen Vücuttaki eklem yerleri (Ama.)
eğеği Kaburga (Hat.)
eğen Vücut, beden (İz.)
eğgilenmek Zayıflamak, incelmek (Kn. Ada.)
eğef Beli bükülmüş ihtiyar (Ay.)
eğek Alt çene kemiği (Brs.)
eğelik Çocuğu olmayan kadınlara çocuğu olması için yapılan ilaç (Gr.)
eğemek İğdiş etmek (Dz.)
eğen Omuz (Ng.)
eğercemayana Lohusa kadınlara, sancılarını dindirmek için, kaynatılıp suyuna şeker koyularak içirilen kokulu bir otun tohumu (Sv.)
eğez Ciliz, zayıf, kudretsiz (İsp.)
eğeze Ciliz, zayıf, kudretsiz (dz.)
eğil 1. Çocukların karın ağrılarını geçirmek için kullanılan bir çeşit baharat (İç.)
eğlin Sirt, arka (İz.)
eğlr Karın ağrısına karşı kullanılan bir çeşit kök (Mn. Kn.)
eğiz buğuz Sıkıntı, işkence (Bo.)
eğmeç Vücuttaki eklem yerleri (Sv.)
eğn Ense (Mn.)
eğrice Baldır siniri (İz. Çkl.)
eğrimboz Eğri ayaklı ve yürüyüşlü kimse (Kıb.)
eğşümük 1. Kusmak, mide bulantısı (Ks.)
 2. Ekşimiş, bozulmuş (Ks.)
eh Küçük çocukların pisiği (Dz.)
ehal Orta yaşlı insan (Vn. Krş.)
ehdiyarlık İhtiyarca, az ihtiyar (İç.)
eheşmek Buluğa ermek (Or.)
ehlez Ciliz, zayıf, kudretsiz (Dz. Or. Tr. Gaz.)
ehlezilmek 1. Kuvvetten düşmek (Krş.)
 2. Kuvvet bulmak, derman kazanmak (İsp.)
ehnez Ciliz, zayıf kudretsiz (Gr. Gm. Yz. İç.)
ehnezilmek 1. Açlıktan zayıf düşmek, zayıflamak (İz. Kn. Ada. İç.)
 2. Çok acıkmak, içi geçmek (Krş. İç.)
 3. Kuvvetsizlikten, cansızlıktan esnemek (Ada.)
 4. Gücü, dayanağı azalmak (Yz. Krş. Ng. Kn. İç.)
 5. Az yorulmak (Ada.)
ehnezlemek Zayıflamak (Tr.)
ehnezleşmek Vücudu kuvvetten düşmek, zayıf-

lıktan kötüleşmek (Gm.)
ehnlz çöhnüz Cılız, zayıf, kudretsiz (Çr.)
ehrez Dilsiz (Hat.)
ehlti 1. İhtiyar (Zn.)
 2. Anadan doğma yetim (Bo.)
ek Eklem (Dz. Ky.)
ekdl Yetim çocuk (Ks.)
eke Büyük, yetişkin, yaşlı, kart, olgun insan ya da hayvan (Ba. Es. Çkr. Çr. Sm. Ama. To. Gr. Gm. Ar. Kr. Ezm. Ezc. Ağ. Ml. Gaz. Mr. Sv. Ank. Nş. Kn. Ada.)
ekece Orta yaşlı (Çr. Ezc.)
ekek İki çene kemiğinin birleştiği yer (Kn.)
ekelenmek 1. Yaşlanmak (Çr.)
 2. Tam olgunlaşmak (insan için) (Sm.)
েকেleşmek Vucutça kuvvetlenmek, olgunlaşmak (Ks. Ama. To. Or. Ezc. Gaz. Mr. Sv. Krş. Ada.)
ekelmek Büyümek, yetişmek, çocukluk çağını geçirmek (Çkr. El. Ng.)
ekinl gevremek Çok ihtiyarlamak, ölüm hali gelip çatmak (Ng.)
ekne Ense (Ank.)
eksik Zamanı gelmeden doğan insan ya da hayvan yavrusu (Ezc.)
eksin 1. İhtiyar (iz.)
 2. Yaşlılık ya da şiddetli bir hastalık nede- niyle bunamış kimse (Ay.)
ektl Obur (Bo.)
el ayağa kavuşmak Doğurmak (insan için) (Gaz.)
el ayak Küçük çocuklara yaptırılan idman (Hat.)
elçik 1. Küçük el (Çr.)
 2. Kısa boylu kadın (Ezm.)
elçük Küçük yüz (Çr.)
el değıştirmek Süt çocuklarının kollarını ve bacaklarını, çaprazlayarak vücutlarına idman yaptırmak (Çkr.)
elden ayaktan çıkmak Hastalık nöbetinin şiddetinden dalmak (Ng.)
el döymek 1. Eli sıcaklık ya da soğukluğa dayanmak (Ng.)
 2. Sıcaklık ve soğukluk derecesi el dayana- cak kadar olmak (Ng.)
elenge Zayıf, çelimsiz (Kr.)
elenti Üşüme, titreme (Ky.)
elgölgellği Kız çocuğu (Rz.)
el gurtaran İncinen ele lapa halinde sarılan, yaprağı ıtır yaprağına benzeyen bir çeşit bitki (Ng.)
elhan Obur (Mğ.)
eli başına değmek Buluğ çağına ermek (Ba.)
eli başına ermek Buluğ çağına ermek (Ba. Or.)
eli başına yetmek Buluğa erip kendi kendini idare edecek duruma gelmek (Or. Gm. Rz.

Ar. Kr. Ezm. Mr. Sv.)
ellilemek 1. Büyümek (çoğu zaman fetüsün ana karında büyümesi için kullanılır) (Or.)
 2. Anasız, babasız çocuğu evlat edinmek, büyütme (Gm.)
elli Kör (Kr.)
elim Ölüm (Tr.)
elkanası Lohusa kadınlara zarar verdiğine inanılan hayali yaratık (Vn.)
elmak Ölmek (Rz.)
el mayası Elin iç kısmının parmaklara yakın yeri (İz.)
elmek Ölmek (Tr.)
elmişek Sütkardeş (Ama.)
el vurmak Güç doğumlara el ile yardım etmek (Dz.)
em 1. İlaç, merhem (Af. Kü. Bo. Ks. Çr. Sm. Ama. To. Or. Gr. Gm. Ezc. El. Ml. Ur. Gaz. Mr. Hat. Sv. Ank. Ky. Nş. Kn. Ada. İç.)
 2. İyileştirme inancıyla, yatırlardan getirile- rek, hastalara dokundurulan ağırlık (Kerkük)
emcek 1. Sütanne (To.)
 2. Emzik, yalancı meme (Sv. Ky. Kerkük)
 3. Biberon (Kn.)
emcl 1. Eczacı (Brs. Kü. Çr. Sv. Ky. Ed. Gaz.)
 2. Hekim, operatör, ebe (Ada. İç.)
emçe İlaç, merhem (İst.)
emçi Hekim, operatör, ebe (İst.)
emçin Hekim, operatör, ebe (El.)
em düzmek Melhem yapmak (Gaz.)
emeksiz Evlilik dışı çocuk (Gr.)
emer Memeden kesilmemiş çocuk (Af. İsp. Brd. Dz. Es. Bo. Ng. Kn.)
emgeç Bingıldak (Kr.)
emicek Besin, gıda, azık (Ng.)
emici Hekim, operatör, ebe (Ada.)
emik 1. İnsan beyni (Brd. Dz. İz. Mn. Mğ.)
 2. Bingıldak (Dz. Mn. İç.)
 3. Başın tam üstü, düz kemik yeri (Mn.)
 4. Boğaz, hançere (İz.)
 5. Alın (İz. Ay.)
emina Kolera ve tifonun tehlikelisi (Ks. Kn.)
emış Sütkardeş (Dz. Bo. Gaz. Hat. Sv. Ada. İç.)
emişig Sütkardeş (Brd.)
emişik Sütkardeş (Af. Uş. Brd. Dz. Ay. Ba. Es. Bo. Ks. Çkr. Çr. Ama. Or. Gaz. Mr. Hat. Sv. Yz. Ank. Ky. Ng. Kn. İç. Ant. Mğ.)
emişken Meme emmeğe düşkün çocuk (Çr.)
emişme Sütkardeş (Or. Gaz. Kn. Ada.)
emişmek Bir çocuk hastalandığı zaman, iyileş- mesi için yaşlı bir çocuğun annesini em- mek (Kn.)
emişük Sütkardeş (Or.)
emişüklü Sütkardeş (Gm.)

emiş yakış Sütkardeşlik (Hat.)
emleme emlemek Yaraya merhem sürmek, iyileştirmek (Çr.)
emlemek Yaraya merhem sürmek, iyileştirmek (Es. Or. Ama. Ezc. Gaz. Mr. Hat. Sv. Ng. Ada. Ant.)
emlik Süt emmekte olan insan ya da hayvan yavrusu (Isp. Dz. Es. Ks. Sm. Ama. To. Tn. Ml. Mr. Gaz. Hat. Sv. Ank. Ky. Ng. Kn. İç.)
emme Kôr (El.)
emsel Yaşit (Ay.)
emsem İlâç, merhem (Ba.)
emüşük Sütkardeş (Or.)
emzikçi Başkasının çocuğunu emziren kadın, süt nine (Ml.)
emzüyh sürmek Çocuğunu emziren anne gebe kalmamak, emzirme gebelikten korumak (Gm.)
en 1. Parmağın ek yeri, eklem (Es. Çr. Gaz. İç.)
 2. Tırnak etlerinin lif gibi kabaran kısmı (Sv.)
 3. El ayası (Hat.)
encek Beş altı yaşına kadar olan çocuk (İz. Kü. Brs. Bo. Ama. Kn.)
enceklemek Çocuk, emeklemek (İz.)
encik 1. Beş altı yaşına kadar olan çocuk (Kc.)
 2. Diz kapağı ile kalça kemiği arası (Or.)
endem Boy bos, endam (Kr.)
enelmek 1. Büyümek, ele gelmek (Ant.)
 2. İğdiş olmak (Ml.)
eneze 1. Cılız zayıf, kudretsiz (Dz. Ba. Bo. İst. Çkr. Kn. Ada.)
 2. Can çekişen, ölümü yaklaşan (Ant.)
enezlemek Zayıflamak (Bo.)
engezlemek İrzına geçmek (Ng.)
engli 1. Nezle (Brd. İz. Krş. Ky. Kn. İç.)
 2. Tonsilit (İç.)
 3. Sancı, ağrı (Ezc. Kn.)
 4. Felç (Yz.)
 5. Çene (Kr.)
 6. Çocuk (İz. Kü.)
 7. Ateşli hastalıkta gelen bunalma, nöbet (Sv. Ky.)
engli Bir yaşındaki çocuk (Ky.)
englin 1. Diş nezlesi (Isp. Dz.)
 2. Genellikle çene altının ve yüzün şişmesiyle beliren hastalık (Dz.)
 3. Ağır hasta, durumu ölüme yakın olan hasta (Ay. Bo. Es.)
 4. Nezle (Isp. Brd. Dz. Ant. Mg.)
englin enmek Nezleye tutulmak (Af. Isp. Brd. Dz.)
engine vermek Sürekli ağlamanın sonunda kendini tutamarak uzun uzun iç çekmek

(Bt.)
englin olmag Nezleye tutulmak (Brd.)
englin olmak Nezleye tutulmak (Brd.)
enlze Cılız, zayıf, kudretsiz (Brd.)
enk 1. Çene kemiklerinin birleştiği yer (Vn. Bt.)
 2. Parmağın ek yeri, eklem (Ml.)
enme 1. İnme, felç (Bo. Sv.)
 2. Nezle (İz. Hat.)
ensan İnsan (Hak.)
epçirmek Aksırmak (Hat.)
epelemek Çocuğu yürütmeye alıştırmak (Dz. Tr. Gm.)
epenek Kulunç hastalığı (Zn.)
eperilmek Genizden konuşmak (İz.)
epirmek 1. Çok yorulmak (Ks. Tk.)
 2. Genizden konuşmak (Tr.)
epmek Öpmek (Tr.)
epmek ylemek Yemek yemek (Ng.)
epirmek Genizden konuşmak (İz.)
eprünmek Çok yorulmak (Mş.)
epseme Tatarcık (Yz.)
eptes pozan Tenya, şerit (Hat.)
erembük Zayıf, çelimsiz insan ve hayvan (Gm.)
eremeke Yetişkin, erişkin (Mr.)
eremik 1. Kısır, hiç doğurmayan kadın ya da hayvan (Vn. P* Ky.)
 2. Cılız kalmış, büyüyememiş (Ama. Ezc.)
 3. Göğsü olmayan, memeleri büyümemiş kız ya da kadın (Kü.)
 4. Ürün, döl vermeyen canlı (Kr.)
eren evi Ölü çıkan ev (Kü.)
ereşmek Dinlenmek (Ada.)
erez tutmak Hasta olmak (Isp.)
ergem Evlenme çağına gelmiş genç kız (Ks.)
ergencelik Evlenmemiş kız ya da erkeğin yüzünde ve boynunda çıkan sivilce (Es. Çr. To. Gm. Ar. Kr. Ezc. Sv. Yz. Ank. Krş.)
ergençelik Evlenmemiş kız ya da erkeğin yüzünde ve boynunda çıkan sivilceler (Kr. Ezm.)
ergenlik kabası Evlenmemiş kız ya da erkeğin yüzünde ve boynunda çıkan sivilceler (Or.)
ergense Evlenmemiş kız ya da erkeğin yüzünde ve boynunda çıkan sivilceler (Dz. Ay. Mg.)
ergensellik Evlenmemiş kız ya da erkeğin yüzünde ve boynunda çıkan sivilceler (Af. Dz. Ba.)
ergil Fahişe (Ank.)
erginlik kabarı Evlenmemiş kız ya da erkeğin yüzünde ve boynunda çıkan sivilceler (Or.)
ergencelik Evlenmemiş kız ya da erkeğin yüzünde ve boynunda çıkan sivilceler (Çr.)
erlig Temiz (Ks. Çkr.)

erig İştah açıcı (Ks. Or.)

erilmek Gençlik çağına ermek (İç.)

erin Dudak (ist.)

erintli Üzüntü, tasa (İz.)

erişgin 1. Yetişkin, evlenme çağına gelmiş kız (Ba. Çkr.)

2. İhtiyar (Mğ.)

erişgil Hastalıklı, zayıf, kendini toparlayamayan (Brd.)

erişik 1. Şeytan çarpmasıyla olduğuna inanılan, çırpınma ve seğirme belirtileri de gösteren bir çeşit sinir hastalığı (Af. Isp. Dz. Kr. Ky. Ant.)

2. Deli (Isp. Dz.)

3. Yetişkin, evlenme çağına gelmiş kız (Sv.)

erişkil 1. Sinirli, çabuk öfkelenen (Af. Isp. Dz.)

2. İnanışa göre cin, şeytan çarpmasıyla herhangi bir uzvu eğrilen ya da tutmayan, sara tutmuş gibi çırpınan kimse (Isp. Brd.)

erişkin Yetişkin, evlenme çağına gelmiş kız (Isp. Brd. Dz. Mn.)

erişmek Şeytan, cin çarpmak (Af. Brd. Dz. Ant.)

eriyip akmak Çok zayıflamak (Nğ.)

erkek gadife Erkek yapılı kadın (Nğ.)

erkeklemek Kendini bulmak, buluşa ermek (Ar.)

erkelemek Çok sevmek, çocuğu nazla büyütmek (To.)

erkit Vücut organlarından birinin sakatlık ya da eksikliği (Ezm.)

erkliz İkiz (El.)

erlenmek Cin çarpmak (Mğ.)

erleşikil Cin çarpmış (Dz.)

erleşmek Cin çarpmak (Dz. Mğ.)

erilgi kesilmek Şiddetli ve birdenbire olan korku etkisiyle erkeklik yeteneğini kaybetmek (Tr.)

erlik Meni (Kn.)

ersek Erkeğe düşkün kadın (Isp. Es. Bo. Ama. Kn. Nğ. İç.)

ersenek Erkeğe düşkün kadın (Nğ.)

ertişmek Vücut organlarından biri, ters hareket nedeniyle incinmek, burkulmak (Gaz.)

ervan Delikanlı (Zn.)

erzük Erkeğe düşkün kadın (Tn.)

eşelemek İrileşmek, büyümek, boylanmak (Af. Isp. Brd. Dz. Ay. Brs. Kü. Bo. Ada. İç. Ant. Ml. Mğ.)

esem Sağlam, sağlığı yerinde olan kimse (Sv.)

esemeli Deli (Sv.)

eser 1. Sara, epilepsi (Ay. Gm. Ar. Mğ.)

2. Delilik (Ar. Ezm.)

eserge Sara, epilepsi (Ama.)

eserlik Sarhoş (Isp.)

eseril 1. Deli, delişmen (Isp. Brd. Dz. İz. Ba. Ama. Tr. Ar. Ezm. Sv. Kn. İç. Mğ. Krk.)

2. Sarhoş (Es.)

3. Saralı kimse (İz. Zn. Sv. Kn. İç.)

4. İnneli, felçli kimse (Dz.)

esermek Beslenmek, gelişip gürbüzleşmek (Ay.)

eserük Deli (Ks.)

eserüklü Deli (Gm.)

esetlemek Çocuk ya da hastaya özenerek bakmak (Or.)

esilmek İçini dökmek, iç sıkıntısından kurtulmak (Dz.)

esirek Sarhoş (Isp.)

esirekil Kuruntulu, işkilli, sinirli (Isp. Ay.)

esiremek Sarhoş olmak (Nğ.)

esiren 1. Kuduz köpek (Ezm.)

2. Kuruntulu, işkilli, sinirli (Ar.)

esirgemek İğrenmek (Kib.)

esirlik 1. Kızgın, öfkeli (İz. Ba. Çkl. Çkr. Or. Kr. Sv. Ank. Ed.)

2. Deli (Brd. Çkl. Bo. Ank.)

3. Sarhoş (Bo. İst.)

esirlikli Kızgın, öfkeli (Isp. Brd. Dz. İz. Ba. Brs. Es. Çr. Sv. Ank. Krş. Nğ. Mğ.)

esirmek Sarhoş olmak (Es. Bo. Ank.)

esirtgen Besleyici, besleyen (Or.)

esirtmek 1. Beslemek (Or.)

2. Sarhoş yapmak (To.)

3. Delirmek (Or.)

eski Çocukların ara bezi (Sn.)

eskihasır Kulunç hastalığı (Ank.)

esnek 1. Ağzı açmak için çeneye bastırmakda kullanılan araç, destek (Ky.)

2. Esneme (Ky.)

esprilemek Ölüm derecesinde hasta olanların yüzünde ölümün yaklaştığını gösteren kibarçıklar belirlemek (Nğ.)

esrek 1. Sarhoş (Ank.)

2. Deli (Es.)

esremek 1. Sarhoş olmak (ist.)

2. Delirmek (Es.)

esrik 1. Üzüntü (Isp.)

2. Sarhoş (Çr. To.)

esrlmek Üzülmek (Isp.)

esrlremek Sarhoş olmak (Kn.)

esrük Sarhoş (Kr.)

esürük 1. Cin, peri çarpmış kimse (To.)

2. Saralı (Ama.)

eş Plesenta, son, etene (Çkl. Bo. Ks. Sm. Ama. Tr. Ezc. El. Hat. Sv. İç. Kerkük)

eşek gummas Kanser (Kn.)

eşelek 1. Sinir, kızgınlık (Bo.)

2. Şişman kadınlara verilen ad (Or.)

eşir 1. Obur (Ezc.)

2. İri ağızlı (Ezc.)

eşîref Çok kısa boylu insan (Sv.)

etdirseği Gözde çıkan arpacık (Ba. Çkl. Brs Gaz.)

eteğine cıgız Fazla cinsel istek duyan, tatmin olmayan kişi (Sv.)

eteğine pis Fazla cinsel istek duyan, tatmin olmayan kişi (Ng.)

etek 1. Çocuk kundağı (Kn.)

2. Kasık (Mğ.)

3. İnsanın üreme organı (Yz. Ky.)

eteni 1. Plesenta, eş (İç.)

2. Şişmanca (İsp. Ng. İç.)

eter Çocuk kokusu (Hat.)

et et üstüne koymak Şişmanlamak (Gm.)

etevinli Şişmanca, etine dolgun (Ks.)

etik Kırıkçı, sınıkçı (Gr.)

eti kopmak Çok korkup ürpermek (Tr.)

etine gılmek Şişmanlamak (Ng.)

etine yarı Şişmanca (İç.)

et itmek Baygın, hareketsiz duruma gelmek (Ng.)

et kesîği Adale ağrısı (Or. Gr. Tr.)

et kırılmak Çok yorulup terledikten sonra kol ve bacakları sızlamak, tutulmak (İz.)

et kırmak Çok yorulup terledikten sonra kol ve bacakları sızlamak, tutulmak (İz.)

et mihî El ve ayak parmaklarında olan nasır (Gm.)

et olmak İnme inmek, eli ayağı tutmamak (Es.)

etren Çıplak, elbisesiz (Mğ.)

ettendirek Dolgun, şişman kimse (Bo.)

evclik Kasık (El.)

eveçli Ebe, doğum yaptıran kadın (Kr.)

evelenmeh Çocuk ya da hayvan, sırt üstü yatıp o yana bu yana dönmek (Kerkük)

everim Evlenecek çağa gelmiş kimse (Gr.)

evrem Obur (İz.)

evren Boylu boslu, iri yarı, yakışıklı (Uş. Brd. Mğ.)

evsane Deli, aklını yitirmiş (Or.)

evsinmek 1. Kalbi çarpmak (Af.)

2. Açlıktan içi ezilmek, baygınlık geçirmek (Brs.)

3. Acıkmak (Af.)

evsük Gününden önce doğmuş çocuk (Or.)

evşen etmek İşemek (Çr. Kr.)

evşinmek Küçük çocuk emekleme döneminde önce el kol sallayarak emekleme çabası göstermek (Af.)

evtiği artırmak Aşırı bunaltı ve acı ile kıvranıp durmak (Ng.)

evtlnmek Hastalığın verdiği ağrı, sızı ve acı ile kıvranmak, herhangi bir yeri didiklemek (İsp. İç.)

evtüklemek Üzerine çöken bir sıkıntı ve bunaltı etkisiyle hiç bir iş yapamadan oturtmak (İsp. Kn.)

eye Kaburga kemiği (İsp. Es. Ank. Ng. Ant. Mğ.)

eyek Alt çene (Kerkük)

eyek çalmak Hasta, en son dakikalarını yaşamak (Kerkük)

eylkmek İyileşmek, onmak (Ky. Çr.)

eyllenmek Tombullaşmak, şişmanlamak (Yz. Ky.)

eyln 1. Vücut, beden (Dz. Ks. Sn. To. Or. Kr. Ank.)

2. Sırt, arka (Dz. Ks. Sn. To. Or. Kr. Ank.)

3. Göğüs kemiği (İst.)

eyleşük Hastalıktan kalkmış, yeni yeni iyileşmeye başlamış kimse (Gm.)

eymece Eklem yerleri (Or. Gr. Tr.)

eynal Kaplıca (Kü.)

eyrek Göğüs kemiğine birleşmeyen en alttaki üç kaburga kemiği (Ks. Çr.)

ezalanmak Doğum sancısı ya da onun gibi şiddetli sancı çekmek (Tr.)

eze 1. Zayıf (Ba.)

2. Tırnakların dibindeki deri (Çkr. To.)

3. Avuç ortası, aya (Dz.)

4. Vücut (Ama.)

ezgi Sıkıntı (Sv. Yz. Ky.)

ezgln Yorgun, bitkin (Ky.)

ezi 1. El ayasındaki sert ve nasırlı kısım (Brd.)

2. Şeytanırnağı (Uş.)

ezlnmek Yıkanmak (Brd. Dz. İç.)

ezva 1. İlâç, ecza (Or. Kr. Sv. Ng.)

2. Kapsül (Or. Kr. Sv. Ng.)

ezvacı Eczacı (Ng.)

ezvahli Sıkıntılı (Mn.)

ezve İlâç, ecza (Sv. Ada İç.)

F

fafa Akılsız, aptal (Rz.)

fah fah Genizden, burundan konuşma için söylenir (Çkl.)

faldırmak 1. Soğuktan titremek, çeneleri birbirine vurmak (Nğ. Kn. İç.)

2. Yaşlılıktan dolayı sesi titremek (İç.)

faldırık Sözleri ve hareketleri normal olmayan kimse (Çr.)

faldırmak Soğuktan titremek, çeneleri birbirine vurmak (Mğ.)

fallıç Felç (Hat.)

fallamak 1. Aklını oynatmak (Ay.)

2. Büyük abdest yapmak (Gaz.)

falle Gece yatağa işeyen kimse (İsp.)

fanfanlamak İhtiyarlamak (Ks.)

fanılamak Kulağı çınlamak (Dz.)

fannamak 1. Kulağı çınlamak (Dz. Kü. Çkr. Ks. To. Ank. Ns. Nğ. Kn. Ant. Mğ.)

2. Gürültü ya da üşümekten dolayı baş ya da kulağı uğuldamak (Uş. Ama.)

farımag 1. İhtiyarlamak (Brd.)

2. Zayıflamak (Brd.)

farılamak İhtiyarlamak (Sv.)

farımak 1. İhtiyarlamak (Af. İsp. Brd. Dz. Ay. To. Ml. Kn. Ada. İç. Ant. Mğ.)

2. Zayıflamak (Af. İsp. Mğ.)

3. Yorulmak, yorgunluktan halsiz düşmek (Ba. Brs. Ko. Ada. Mğ. Ed. Tk.)

4. Kuvvetten düşmek, kuvvetsiz kalmak (Dz. Bil. Es. Tk.)

farımek 1. Kuvvetten düşmek, kuvvetsiz kalmak (Ama. Kn.)

2. İhtiyarlamak (Af. İsp. İz. Mn. Ama. Nğ. Kn.)

3. Zayıflamak (Kn.)

fas Baş (Çkr.)

fasaklı Kirli, pasaklı (İsp.)

faskulak Kulağı az duyan kimse (Nş. Ada.)

fasla Ablak yüzlü kimse (Bo.)

faslak 1. Çok şişman ve kızıl renkli kimse (İç.)

2. Ablak yüzlü kimse (Kü.)

3. Kör olmuş göz (Ama.)

faslamak Yanık nedeniyle cildi kabarmak (Çkr.)

fat Kekeme (Ank.)

faysak Herhangi bir üzüntü ya da hastalığa dayanamayan, kendini bırakıveren kimse (İç.)

fehîr Kalp, yürek (Kü.)

feldirdemek Titremek (Organ için kullanılır) (İsp. Dz. Mr. Krş. Ky. İç. Nğ.)

feldirmek 1. Zayıflık ya da hastalık nedeniyle ürperip titremek (Uş. Nğ.)

2. Titremek (Organ için) (Nğ. Kn. İç. Mğ.)

feldirmek Titremek (Organ için) (Kn.)

fel fel esmek Kalbi şiddetle çarpmak (Ama.)

felfelemek Dişleri çürüyüp sallanmak (İsp.)

felfellemek Titremek (Organ için) (Mr.)

felenlemek İhtiyarlamak, yorgunluk ya da hastalık nedeniyle tökezlemek, sendelemek (Ky. Kn.)

ferlkmek 1. Baş dönme (Af. Çr. Ama. To. El. Ml. Ky. Kn.)

2. Bunalmak, yarı baygınlık geçirmek, sıkıntı basmak (Ama. Bt. Dy. Tn. Ur. Gaz. Mr.)

3. Ağlamaktan ya da bağırmaktan yorgun düşmek (Tr. Gm. Sv.)

4. Solumak, tık nefes olmak (Ezc.)

5. Açlıktan bayılacak gibi olmak, gözü dönmek (Gm. Gaz.)

ferfellelemek İhtiyarlayıp kuvvetten düşmek (İsp. Sv.)

ferfilemek Çocuk, sesi kesilinceye kadar bağırarak (Ur.)

ferfillemek İhtiyarlayıp kuvvetten düşmek (Ama.)

ferfüllemek İhtiyarlayıp kuvvetten düşmek (Ama.)

ferfit Zayıf, güçsüz (Mr. Ky.)

ferimek 1. İhtiyarlamak (Ank. Nğ.)

2. Kuvvet ve kudretten düşmek (Uş. İsp. Dz. Ba. Çr. Or. Sv. Mğ.)

ferkline garmak Kötü hastalığa tutulmak, inmek (Es.)

ferkintl Mezarlık (Ky.)

ferteş Şişman, toplu (Brd.)

fes olmak Çok içerek kendini kaybedecek kadar sarhoş olmak (Kıb.)

fesüklük Kekemelik (Or.)

feyllisiz Doymak bilmeyen, obur (Af. Brd. Ba. Ank. Mğ.)

feyllisüz Doymak bilmeyen, obur (Ama.)

fıçı Eti, şişman kimse (Brd.)

fıdıdik etmek Üşümek (Dz.)

fıdııl Erkeklik bezi, testis (Or.)

fığla Kalça kemiği (Kn. Mğ.)

fığlamak Bağırmak, ağlamak (Brd.)

fıkkadak Ani ölümü anlatır (Sm.)

fıkkadan Ani ölümü anlatır (Sm.)

fıkrak İnsanın içinden gelen tutamadığı ağlama (İsp.)

fıldırmak Çıldırarak (Dz.)

fıncıh Vajen, döl yolu, rahim yolu (Gm.)

fıncık 1. Cinsel organ (Kn.)

2. Tekme, çifte (El.)

fıncık Tekme, çifte (El.)

fındık Erkeklik bezi (Gm.)
finlamak Kulağı çınlamak (Ant.)
fır 1. Ur, şişkinlik (Kr.)
 2. Baş dönmesi (El.)
fırfıs Nedeni olmayan sinir, öfke (Af.)
fırıği cıhmah Derisi tamamen soyulmak (Kr.)
fırkaç Beşik (Brs.)
fırlanmak Başı dönmek (Yz.)
fırtatma Damar damar üstüne binmesi olarak tanımlanan ve ağrı yapan durum (Bt.)
fırtıldık Sümük (Vn.)
fırtıldıklı Burnu akan çocuk (Kr.)
fırtış Sümük (Ky. Ar.)
fırtık Sümük (Kr. Ezm.)
fırtıkmak kol, bacak ya da bir eklemi burkulmak, incinmek, çıkmak (Krş. Nğ. Kn.)
fırtılılı Sümük (Kr.)
fırtılık 1. Burun (Kr.)
 2. Sümük (Ama.)
fırtılamak 1. Gözü dışarı fırlamak (Bo.)
 2. Burun çekmek (Bo.)
fısın Uykü (Nğ.)
fısınlamak Uyuklamak (Nğ.)
fısırgı Sivilce, kabarcık, yanık kabarcığı (Kn.)
fısırtı Sivilce, kabarcık, yanık kabarcığı (Bo.)
fıska Sivilce, kabarcık, yanık kabarcığı (Af. Brd. İz. Ba. Ks. Sm. Mr. Nğ. Ed.)
fışkıl Sivilce, kabarcık, yanık kabarcığı (Kc.)
fışkışmak Nefes almak (Or.)
fısra Makad, kış (İç.)
fışdılık Mesane, sidik torbası (Gm.)
fışfırdal Sidiğini tutamayan kimse (Es.)
fışgırış Sivilce, kabarcık, yanık kabarcığı (Gm.)
fışkıl Yanığın deride oluşturduğu sulu kabarcıklar, vezikül (Tr.)
fışkılık Gübrelik (Af.)
fışlak Çok sarışın ve mavi gözlü kimse (To. Ky.)
fışlan Çok sarışın ve mavi gözlü kimse (Mr. Krş.)
fıttırmak Delirmek (Af.)
fıclır Kalça kemiğinin topuz gibi çıkıntılı olan kısmı (To.)
fıclır kemiği Diz kapağı kemiği, patella (To.)
fık fık yapmak Cinsel ilişkide bulunmak (Ay.)
fildirliş Abdestini tutamayan çocuk (Ama.)
fileke Kürek kemiği (Kn.)
fil 1. Uyluk kemiği (İsp. Ant.)
 2. Kol ya da bacak kemiklerinin çıkıntıları, kenetleri (İsp. Kn.)
filini toplamak Gereğinden fazla yemek (Sm.)
fillemek Kanamak (İz.)

flıncık Tekme (Ezc.)
fineri Kuruntu (İsp.)
finlik Burun deliklerinde olan kirler (Sv.)
finlik finlik Çocukların tıpış tıpış yürümesini anlatır (Sv.)
finiklemek Baş dönmek (Kn.)
finmek Baş dönmek (Ama.)
fink Kadının cinsel organı (Ank.)
finnik Kısa boylu kimse (Dz. Ur. Gaz.)
finoyur olmak Delirmek, çıldırmak (Kr.)
fıra düşmek Zayıflamak (Ank. Mğ.)
fire düşmek Zayıflamak (Or.)
firekli Firengili (Mr.)
firez gibi Çok zayıf (Nğ.)
fırıklemek Çok şiddetli ishal olmak (Kerkük)
fısgermek Çıban ya da sivilce çıkmaya başlamak (İç.)
fısgılı Ufak çıban başı (Uş. Nğ. Kn. İç.)
fısgırmek Çıban ya da sivilce çıkmaya başlamak (İç.)
fıskırmek Nezleden ağız ve burunu akmak (Brd.)
focullanmak Sinirlenmek, öfkelenmek (Ezc.)
fokye El ve yüz şişmesiyle belirgen ve bu şişliklerde kanın hareketinin hissedildiği bir çeşit hastalık (Ed.)
fonlamak Kulağı çınlamak (Sv.)
fortuk 1. Kısa boylu kimse (Or.)
 2. Sekiz dokuz yaşlarındaki çocuk (Or.)
 3. İhtiyar (Sv.)
forul forul Uykuda horlamayı anlatır (Af.)
fosalak Şişman olduğu halde kuvvetsiz olan kimse (Ama. Or.)
foslak Gücü, kuvveti olmayan, bitkin ve üzeri ne gevşeklik çökmüş kimse (Çr.)
foslamak Başı dönmek, sersemlemek (Ay. Kn.)
fossuk Şişman, iri kalçalı kadın (Sv.)
fosuk Gücü, kuvveti yerinde olmayan kimse (Or.)
fosuldamak Burundan çabuk çabuk solumak (Af.)
fosur Homoseksüel erkek (To.)
fosurdak Burnu tıkalı olup da nefes alırken göğsü körük gibi ses çıkaran kimse (Es.)
fosut Sağır, kulakları işitmeyen (Ky.)
fösük Dişsiz ya da dişsiz gibi konuşan (Or. Gr.)
fufu Çocuk dilinde yara, bere (Tr.)
fufudl Ergenlik, sivilce (Rz.)
fufull Ergenlik, sivilce (Rz.)
fusa Tasa, üzüntü, sıkıntı (Brd. Dz.)
fut olmak Kızmak (Ank.)

G

gaa Kafa (İç.)
gaba Şişman (Gr.)
gabalak Bebek yatağı (Dz.)
gabalık Bebek yatağı (Dz.)
gabar gabar olmak Vücutta yer yer kabarcıklar olmak (Gaz.)
gabeç Gövdesi iri, bacakları ince olan insan tipi (İsp.)
gabeş Saçsız insan (Dz.)
gabık Evlenmemiş kız (Or.)
gabiş Saçsız insan (To.)
gabız Canlıların bağırsaklarının çalışmama durumu (Or.)
gacı Yeni doğan bebek (Dz.)
gada Dert, hastalık (Es. Çr. Sm. Ama. To. Or. Gr. Gm. Ar. Kr. Ezc. El. Ml. Gaz. Sv. Ky. Ng. Kn. Ada.)
gadakmak Ölmek (İç.)
gaden Gerdan (Ay.)
gafa Kafa (Sm.)
gafalı Akıllı (İsp.)
gafı Kafa (Kn.)
gafurluk Siska, hastalıklı kimse (Ar.)
gagaç Uzun burunlu kimse (Gr.)
gagaçlamak 1. Felç olmak (Kr.)
 2. Soğuktan donup kaskatı olmak (Kr.)
gagak Uzun burunlu kimse (Or.)
gagal 1. Göz bebeği (Ar.)
 2. Erkeklik organı (Or.)
gagaleş Çok zayıf kimse (Kc.)
gagan Gırtlak (Brs.)
gagure Zayıf (Af.)
gağıldamak Hasta anlaşılmas sesler çıkartmak (İç.)
gağrık Balgam (İsp. Brd. Kn.)
gağşak Yara üstündeki kabuk (Ng.)
gah doğan Zayıf, cılız kimse (Kr.)
gahel Çocuk (Ank.)
gakaç Donma (Ks.)
gakmak Yara üzerindeki kabuk (Es.)
galafat 1. Heybet, görünüş (İsp.)
 2. Güç, kuvvet (İsp.)
galak 1. Burun kemiği (İsp. Ks.)
 2. Çene altı, gerdan (Kn. Kr.)
galça Kalça (Sm.)
galebet Zayıf, çelimsiz (Af.)
galefet Zayıf, çelimsiz (Dz.)
galgun Sürekli yorgun kimse (Ks.)
galız Zayıf, cılız (Kü.)
gallenguş uşağı Gezici sağlık memuru (Ng.)
galpmak Göz açıp kapamak, kırpma (İç.)
galuş Saçsız insan (Ng.)

gamalak Karnı büyük olan kimse (Or.)
gamar Yüzü çiçek bozuğu olan kimse (Dz. İz. Mg.)
gambah Saçları dökülmüş (To. Sv.)
gambak 1. Saçları dökülmüş baş, kel (Or.)
 2. Dişleri dökülmüş kimse (Bo.)
 3. Dolgun yüzlü (Sv.)
gamelmek Soğuktan donmak (Ank.)
gangak Yara üstündeki kabuk (Es.)
gamile Zayıf (Mg.)
gamina Zayıf (Mg.)
gamlamak Doğurmak (Ky.)
gamzella Çok zayıf kimse (Mg.)
gan Kan (Bo. Sm. To. Kr. Gaz.)
ganak Çocukların başındaki kepek (Kn.)
gancık Dişi insan ya da hayvan (İsp. Brd. Dz. Ba. Bo. Zn. Ks. Sm. Or. İç.)
gandak Zayıf adam (Ng.)
gandlı gafes Çok zayıf (Ng.)
ganere 1. Yüznumara, helâ (Dz.)
 2. Çok zayıf (Mg.)
gangalazlaşmak Çok ihtiyarlamak (Dz.)
gangal Çok zayıf insan ya da hayvan (Mg.)
gangal göz Büyük ve çıkık göz (Gm.)
gangıldak Çok zayıf insan ya da hayvan (Uş. Ay. Ba. Bo. Ng.)
gangıldamak 1. Zayıflamak, kemikleri fırlamak (Ba.)
 2. Çok ihtiyarlamak (Bo.)
 3. Bunamak (Sv.)
gangıldayık 1. Çok zayıf insan ya da hayvan (İsp. Ks.)
 2. İhtiyarlıktan titreyerek yürüyen insan ya da hayvan (Çr.)
gangıran Kangren (Dz.)
gangırtmak İncitmek, burkmak (Rz.)
ganglı inek Zayıf, çarpık insan (Or.)
ganguldak İhtiyarlıktan titreyerek yürüyen insan ya da hayvan (Bo.)
gağıldak Çok zayıf insan ya da hayvan (Çr.)
ganırık Balgam (Ba.)
ganırmak İncitmek, burkmak (Gm.)
ganırmuk Balgam (Ks.)
ganışmak Kişi dengesini kaybederek bir tarafa eğilmek (Ks.)
ganık Küçük çocuk (Ba. El. Ed. Krk.)
gankmak Sesi sıslamak (Dz.)
ganlı İskelet (Mg.)
ganrık Balgam (İsp. Ay. Çr. Ama. Ng. Kn.)
ganrılmak Göğsü arkaya doğru atmak (Brd.)
ganruk Balgam (Ama.)
ganşak Sarhoş (Ks.)

- garacığer** Karacığer (Sm.)
- gara gabarcuk** Yalınayak gezen çocukların ayağında ya da el içinde çıkan bir çeşit çıban (Ks.)
- garagan** Çarpma ya da vurma ile vücutta meydana gelen morarma (El.)
- garağabar** Yalınayak gezen çocukların ayağında ya da el içinde çıkan bir çeşit çıban (Kn.)
- garak** Bademciklerin şişmesi durumu (Tr.)
- gara kabarcık** Dilde çıkan çıban gibi küçük şişlik (Brd.)
- garaklamak** Sesi bağırmaktan ya da hastalıktan kalınlaşmak ya da incelmek (Isp. Mg.)
- garakmak** Sesi bağırmaktan ya da hastalıktan kalınlaşmak ya da incelmek (Brd. Kn.)
- garametli baş** Üzüntülü, mutsuz (Ama. Sv.)
- gara ot** Şiddetli ağrılara ilaç için kullanılan bir çeşit ot (İç.)
- gara salgın** Bulaşıcı hastalığın yarattığı tehlike (Gm.)
- garayanız** Esmer kimse (Ks.)
- garacımag** Sesi bağırmaktan ya da hastalıktan kalınlaşmak ya da incelmek (Brd.)
- garıcık** Sesi bağırmaktan ya da hastalıktan kalınlaşmak ya da incelmek (Af. Isp. Brd.)
- garde** Kurdeşen, kaşıntılı bir hastalık (Ar.)
- gargın** Gebe (Ada.)
- garık** 1. Gözleri kardan rahatsız olmak (Es. Ar. Ezm. Ml. Sv. Ky.)
2. Sesi bağırmaktan ya da hastalıktan kalınlaşmak ya da incelmek (Brd. Dz. Kü. İç. Ant. Mg.)
- garılmak** 1. Büyümek, olgunlaşmak (Mg.)
2. Cinsel ilişkide bulunmak (Brd. Dz. Ay. Es. Bo. Ks. Çkr. Ama. To. Or. Ada. İç.)
3. Sesi bağırmaktan ya da hastalıktan kalınlaşmak ya da incelmek (Ay.)
- garın** Karın (Sm. Kr.)
- garıncalanmak** Karıncalanmak, uyuşmak (Ng.)
- garıncımak** Sesi bağırmaktan ya da hastalıktan kalınlaşmak ya da incelmek (Ks.)
- garıcık** Suda uzunca süre kalan ellerin buruşması (Gaz.)
- garıklanmak** Soğuktan donmak (Ar.)
- garlaşmak** Cinsel ilişkide bulunmak (Ay.)
- garleşmek** Cinsel ilişkide bulunmak (Ay.)
- garmak** Bir hastalığa yakalanmak (Isp. Ks. Ant.)
- garmap** Karnı büyük, göbekli kimse (Gm.)
- garnapa** Karnı büyük, göbekli kimse (Gm.)
- garnegirisi** Karın ağrısı (El.)
- garneşme** Esneme (Mg.)
- garranguç** Göz hastalıklarını tedavi eden gezici kimse (Sv.)
- gars** İki kürek kemiği arası (Kr.)
- garsuh** Kasık (Gm.)
- garşuhbağı** Kasık bağı (Gm.)
- gart** İhtiyar (Brd. Dz. Ks. Sm. Gm. Ank.)
- gartalmah** Yaşlanmak (Gm.)
- gartdaşmah** Yaşlanmak (Kr.)
- gartlaç** İhtiyar (Sv.)
- gartmak** Yara üstündeki kabuk (Es.)
- gartmış** Evlenmemiş kız (Ml.)
- garugaru** Sivrisinek (Brd.)
- garuk** İnsanın başında bir yere vurmaktan olan şiş (Rz.)
- garızık** Sesi bağırmaktan ya da hastalıktan kalınlaşmak ya da incelmek (Brd.)
- gasık** Kasık (Sm.)
- gasmuk** 1. Kir, pislik (Or.)
2. Burnu çökük olan kimse (Or.)
- gastik** Kir, pislik (Ezc.)
- gaşgoz** Hamam (Ks.)
- gaşıma** Uyuz (Kr.)
- gatıdak kalmak** Gücsüz kalmak (Ba.)
- gatla** Ensedeki hafif çukurluk (Rz.)
- gat kelle** Kocaman başlı kimse (Gm.)
- gattik** Kısa boylu kimse (El.)
- gatuva** Güçlü, kuvvetli erkek (Sm. Or.)
- gav** Adım (Bt.)
- gaval incik** İnce, zayıf bacak (Ng.)
- gavara** Yellenme (Ba. Çkl. Ks. Sm. Ama. Or. Gr. Te. Gm. Ar. El. Sv. Ky. Ng.)
- gavara çekmek** Yellenmek (Ama. Or. Gm. Yz.)
- gavat** Kuvvet (Hak.)
- gavırğa** Kaburga kemiği (Kr.)
- gavıtmak** Üşüyüp büzülmek (Mg.)
- gavil** Deri (Hak.)
- gavlamak** Derisi güneşten soyulmak (Isp. Ay.)
- gavramak** Köpek, ısırarak (Brd.)
- gavrik** Zayıf, cılız (Af.)
- gay** Kusmuk (Or.)
- gaydalanmak** Sekerek yürümek (Es.)
- gaydalanmak** 1. Bayılacak kadar korkmak (El.)
2. Delirmek (El.)
3. Sekerek yürümek (Sv. Nş.)
4. Koşmak (Sv.)
- gaydalı olmak** Delilik belirtileri göstermek (El.)
- gaykalmak** 1. Başını geriye doğru dik tutmak (Ky.)
2. Sekerek yürümek (Mr. Ada.)
- gaysak** Yara üzerinde meydana gelen kabuk (Ama. To. Kr. Kn. İç.)
- gaytarmak** Kusmak (Gr.)
- gazan garası** Yüzde ya da elde çıkan sarı yaralara sürülen bir çeşit ilaç (Kr.)
- gazık** Çocuklarda yeni çıkmaya başlayan dişlerin durumu (Sv.)
- gebece** Böbrek yatağı boşluğu (Or.)
- gebeç** 1. Kısa boylu, şişman kimse (Isp. Or.)

2. Gebe (Sv.)
gebedek Kısa boylu şişman kimse (Bo. Zn.)
gebelek 1. Siska (Isp. Krş.)
 2. Buğday ve arpada olan, insanlarda kaşıntı yapan böcek (Gz. Hat.)
 3. Hastalık nedeniyle şiş karınlı kimse (Sv. Kn.)
 4. Kısa boylu, şişman kimse (Dz.)
gebercilk Ölü (Ks. El. Ng.)
gebere İlâç yapılan ve yenilen, yuvarlak boz renkli bir çeşit bitki (Mğ.)
gebermek Pislemek (El.)
gebertü İnsan dışkısı (El.)
gebeş 1. Karnı şiş olan kimse (Af. Isp. Brd. Dz. Ba. Kü. Bo. Or. Rz. Yz. Ank. Kn. Ada. Ant. Mğ.)
 2. Büyük başlı kimse (Or.)
 3. Kısa boylu, şişman kimse (Af. Dz. Çkl. Bo. Zn. Ks. Sm. Ama. Or. Tr. Ur. Sv. Ank. Krş. Ng. Kn.)
gebez Zayıf, cılız (Ank.)
gebib Alt çenesi uzun kimse (Isp.)
gebil Kalp (Gm.)
gece gabaruğu Vücutta kabarcıklar yapan bir çeşit hastalık (Gm.)
gece kabarcığı Vücutta kabarcıklar yapan bir çeşit hastalık (Krş.)
gecelmek Gözü kararıp düşmek, fenalaşmak (Bt.)
gecere Siska, zayıf (Krk.)
gece yanuğu Vücutta kabarcıklar yapan bir çeşit hastalık (Gm.)
gecger olmak Sersemlemek, uyuşmak (Bt.)
gecik Dizkapağı (Ezm.)
gecinmek Ölmek (Kc. Rz. Mğ.)
geç Genç (Bo. İç.)
geçek Dayaniksız insan ya da hayvan (İç.)
geçemenli Kendinden geçmiş, ağır hasta (Ba.)
geçgel İhtiyar (Sv.)
geçgin İhtiyar (Ezm.)
geçlik İhtiyar (Isp.)
geçinmek Ölmek (Isp. Brd. Dz. Ay. İz. Mn. Ba. Çkl. Brs. Es. Ama. Or. Gm. Ar. Bt. El. Gaz. Mr. Hat. Sv. Ng. Kn. Ada. İç. Ant. Mğ.)
geçirilmek 1. Uyumak (Mğ.)
 2. Ölmek (Ant. Mğ.)
geçkin Cin, peri (Mğ.)
geçmek 1. Uykuya dalmak (Isp. Brd. Dz. Ay. Mn. Es. Kc. Sm. Ama. Ank. Ky. Ng. Mğ. Kib.)
 2. Bilincini yitirmek (Ama.)
geçük İhtiyar (Or. Gr. Tn.)
gede 1. Çelimsiz, zayıf, cüce kimse (Af. Isp. Brd. Dz. İz. Sv. Ank. Mn. Mğ.)
 2. Karnı şiş hastalıklı kimse (Isp. Brd. Dz.

Bil. Kn. Ant. Mğ.)
 3. Erkek çocuğu (Brs. Kr. Bt. Mş.)
gedeği Ahır (Ant.)
gedelek Karnı şiş, hastalıklı kimse (Bo. Zn.)
gedeş 1. Çelimsiz, zayıf, cüce (Dz.)
 2. Karnı şiş, hastalıklı (Isp. Brd. Mn.)
gedik Ağızı yamuk kişi (Ama.)
gedik etmek Deşmek, yarmak (Çkl.)
gedikgame Dişleri dökülmüş kimse (Af.)
gedişmek Kaşınmak (İz.)
gege Çelimsiz, zayıf, cüce (Ay. Kn.)
gege burun Kanca şeklinde burun (Bo.)
gegeği çıkmak Çok zayıflamak (Bo.)
gegek burun Kanca şeklinde burun (Bo.)
gegirmek Geçirmek (Gm.)
geğirmek Geçirmek (Or.)
geğinz Geniz, nasofarenks (Sv.)
geğirtlek Gırtlak kemiği (Dz. Krş.)
geğrek Geçirti (Af. Mğ.)
gej Beyinin uyuşuk durumu (Bt.)
geklilik Mide, kursak (Krş. Ky.)
gekrilik Mide, kursak (Ada.)
gelezmek Yorulmak, bitkin düşmek (Sm. Or.)
gelgeç Unutkan kimse (Ba. Ks. Krk.)
gelgeç akıllı Unutkan kimse (Krk.)
gellincik 1. Verem (İst. Ank. Ky. Ng. Kib.)
 2. Kalp hastalığı (Ng.)
 3. Yılcık hastalığı (Brd. Mn. Kc. Yz.)
 4. Gözde arpacık (Dy.)
 5. Böbrek hastalığı (İst. Ng. Krş. Kn.)
 6. Lenfa düğümü iltihabı, boyun sıracası (Çkr. Sn.)
 7. Yüzde olan bir çeşit çiban (Ba.)
 8. Süt çocuklarında görülen öldürücü bir hastalık (Ba. Kü.)
gellinciklenme Heyecandan ileri gelen bir çeşit sinir hastalığı (Zn.)
gelin tepmek Çocukların topuğunun arkasında çiban çıkmak (İç.)
gellindeş Etli butlu kimse (Ank.)
gelişkin Eziyet çeken, üzülen kimse (Ng.)
gelişmek Şişmanlamak (Dz. Ba. Es. Çr. Sm. Rz. Kr. Hat. Sv. Ng. Mğ. Krk. Kib.)
geliştirmek Büyütmek, yetiştirmek (Rz.)
gelmezine gitmek Ölmek (Ng.)
gem 1. Kuvvet (Ank.)
 2. İnsan ya da hayvanlarda alt ve üst dudanın birleştiği yerde meydana gelen çatlak, yara (Krk.)
gembe Karnı şiş olan kimse (Or.)
gembeş Karnı şiş olan kimse (Or. Bo. Kn. Ank.)
game 1. Büyük dişli kimse (Ks.)
 2. Düzgün, beyaz dişli kimse (Kn.)
 3. Alt ya da üst çenesi uzun kimse (Af. Kü. Es. Çkr. Ank.)

4. Ön dişleri öne doğru çıkık kimse (Af.)
gemeç Alt ya da üst çenesi uzun kimse (Isp. Dz. Ar.)
gemeş 1. Ön dişleri olmayan ya da küçük olan kimse (Uş. Dz.)
 2. Geniş ağızlı kimse (Dz.)
gemirlik Aralıklı (Diş için) (Isp.)
gemirtik Kulağın kıkırdak kısmı, kulak kepçesi (Ur.)
gemiş Şişman (Bo.)
gemleme Ağızda olan bir hastalık (Ml.)
gemrlik Zayıf, çukurlaşmış (Yüz için) (Sv.)
gemşin Omuz kemiği (Kn.)
gemük Kemik (Ks. Sm. El.)
gendini bilmek Buluğ çağına ermek (Ng.)
genekop Aile (Ar.)
genelmek Yemek isteği artmak (Mr.)
gengildek Çok zayıf ve sarsak kimse (Bo.)
gengüldök Çok zayıf ve sarsak kimse (Bo.)
gengüldemek İhtiyarlamak, zayıflamak, sarsaklaşmak (Bo.)
genilti Geçirti (To.)
genirmek Geçirmek (Bo. Hat.)
genirli Geçirti (Çr.)
genirtlek Devamlı geçiren kimse, midesi bozuk kimse (Çr.)
gen olmak Ağzın iki yanında yara olmak (Gaz.)
genrik 1. Balgam (Isp. Ng.)
 2. Geçirti (Çr.)
genzek Genizden konuşan, konuşurken burnunun tutukluğu belli olan kimse (Çkl. Es. Çr. Ama. Ml. Gaz. Mr. Sv. Nş. Ng. Kn.)
gerden İki kürek arası (Ar.)
gergek bulmak Ölmek (Brs.)
gerik Çiçek bozuğu, çopur (Çr. Sn. Ama.)
gerik burun Ucu yuvarlak kısa burun (Isp.)
gerikmek 1. Yara dolup gerginleşmek, şişmek, kabarmak (Es. Çr. Or. Sv. Krş. Ky.)
 2. Çok yorulmak (Ank.)
gerim Kol, bacak vb organların iriliği, gelişimi (Krş.)
geriz 1. İnsan dışkısı, pislik (İz. Ks. Krş.)
 2. Kanalizasyon (Uş. İz. Zn. Krş.)
geme Dişsiz ya da yamuk, çarpık (ağız için) (Bo. Ks. Ank. Nş.)
gemeş Dişsiz ya da yamuk, çarpık (ağız için) (Af.)
gerpmek Göz kırmak (İç.)
gers 1. Buluğa ermiş, yetişkin kız (Gaz.)
 2. Kanalizasyon (Krş.)
gert Kanalizasyon (Es.)
gertek Elmacık kemiği (Ank.)
gertlek 1. Kendisi zayıf, karnı hastalıktan şişmiş kimse (Kn.)
 2. Ağız büyük, elmacık kemikleri çıkık, fır-lak dişli kimse (Kn.)

gertlez Kansız, zayıf, soluk renkli kimse (Ezc. Gaz. Kn.)
gerük Yara izi (Ama.)
gerz Kanalizasyon (Kn.)
geş olmak Ölmek (Ant.)
geveme Kaşıntılı bir deri hastalığı (Ng. İç.)
gevgeç Seyrek dişli, büyük ağızlı kimse (Ezm.)
gevgeçlemek Zayıflamak (Ar.)
gevlik Dişsiz ya da yamuk, çarpık (ağız için) (Isp. Brd. Dz. Ay. İz. Es. Ng. Ant. Mg.)
gevilcenli olmak Yarası iyileşmemek, kötüye gitmek (Yz.)
gevlili Dişsiz ya da yamuk, çarpık (ağız için) (Dz.)
gevirici Çocuklarda kızamık hastalığının belirtileri (Ank.)
gevizmek Soğuktan tüyleri diken diken olmak, ürpermek (Ank.)
gevreği batmak Bebeklerin omurgaları sancımak (Ama.)
gevremek Ölmek, gebermek anlamında kullanılır (Gr. Tr. Gm. Ar. El.)
gevrlik Büyüme çağındaki çocukların başında çıkan sivilce (Dy.)
gevük ağızlı Dişsiz ya da yamuk, çarpık ağızlı (Gm.)
geyrek Kaburga altı, böğür (Kü.)
geygel 1. Baş kel kimse (Çkr.)
 2. Yerinde duramayan, hareketli kimse (Dz. To.)
 3. Aptal kimse (Çkr.)
geyirlik Ağızdan çıkan gaz (Dz.)
geyiz Soğuktan ellerde ve yüzde olan çatlaklar (Çkl.)
geyrek 1. Kaburga kemiğinin alt kısmı (Af. Mn. Brs. Es. Kc. Bo. Zn. Ks. Çkr. Çr. Sm. Adı. Sv. Ank. Ng. Kn.)
 2. Göbek (Ezc.)
gez Yüznumara, helâ (Dz.)
gezargi Grip vb, bulaşıcı hastalıklar (Ar.)
gezeen Grip vb. bulaşıcı hastalıklar (Gr.)
gezelemek İşemek (Or.)
gezelemeye gitmek Helâya gitmek (İç.)
gezengevi Kudret helvası (Md. Dy. Mş. El.)
gezengi Kudret helvası (El. Kerkük)
gezer Cin, peri, ölü ruhu vb. hayali şeyler (Kr. Ml.)
gezgin Uykuda gezen kimse (Kr.)
gezinmeg Helâya gitmek (Brd.)
gezinmek Helâya gitmek (Isp. Çr. Gm. Es. Kr. Kn. İç. Mg.)
gezinti Helâ, ayakyolu, tuvalet (Ada.)
gezme Helâ, ayakyolu, tuvalet (Rz.)
gezo Kudret helvası (Bt.)
gibal Çehre (Gr. Ml.)
gıbış Saçsız insan (Ng.)

gıbtılı Büyük karınlı, şişman kimse (To.)

gıc Bacak (Dz.)

gıca Topuk kemiği (Kr.)

gıcihlanmak Yemek borusuna birşey kaçarak sürekli öksürmek (Sv.)

gıcihmah Gıdıklanmak (Gm.)

gıcıklanmak 1. Gıdıklanmak (Isp. Brd. Sv.)

2. Yemek borusu içten içe kaşınmak (Ml.)

gıcıldamak Diş gıcırdatmak, kamaşmak (Bo.)

gıcıl parmak Serçe parmak (Ezc.)

gıcımık Kısa boylu kimse (Isp.)

gıcırı büklüm Sakat kimse (Isp.)

gıcırı büklüm olmak Sakat olmak (Isp.)

gıcirlamak Şişmanlamak (Sm.)

gıcırılı Kuvvetli, şişman (insan ya da hayvan için) (Çkr. Çr. Sm. Ama.)

gıcışmak Kaşınmak (İz. Ba. Sv.)

gıciklenmek Gıdıklanmak (El.)

gıç 1. Bacak (Af. Uş. Isp. Brd. Dz. Kü. Çkr. Ama. To. Gm. Ml. Sv. Yz. Kn. İç. Ant.)

2. Ayak (Brd. Dz. Çr. Ml. Gaz. Ank. Krş. Kn.)

3. Kuyruk sokumu bölgesi (Brs. Bo. Ks. Sm. Gaz. Sv. Ant.)

gıdı Çene altı, gerdan (Af. İz. Gm. Vn. Sv. Krk. Tk.)

gıdığı gazmak İçki içtikçe iştahı artmak (Ng.)

gıdih Çene altı, gerdan, boyun (Yz. Gm. El.)

gıdık Çene altı, gerdan (To.)

gıdık etmek Gıdıklamak (İç.)

gıdılık Bodur, cüce (Ml.)

gıdım Uyuşuk (Mr.)

gıdirel Akılsız (Kn.)

gıdık Çene altı, gerdan (Ezm. Ezc.)

gıdıklenmek Gıdıklanmak (Ezc.)

gıdil Ufak, kısa, bodur kimse (Brs.)

gıfır Ani ölüm (To.)

gıfırlamak Birdenbire ölmek (To.)

gıfır gıfır etmek Kıvrınmak (İç.)

gıgı 1. Guvatr (Ar.)

2. Çene altı, gerdan (Krk.)

gıgık Çene altı, gerdan (Sv. Krk.)

gıgırmak Soğuktan titremek, üşümek (Gm.)

gıgırtmak Boğazdan boğuk boğuk ses çıkartmak (Hat.)

gıgırt İnce kıkırdak kemiği (Ezm.)

gıgıştırmak Topallamak (Çr.)

gıgışmak Üşümek (El.)

gığlamak Ağlamak (Kn.)

gık Ayak (Ank.)

gılbaşı Tırnak dibinde meydana gelen ve parmağın ucunu düşüren bir çeşit çıban (Ng.)

gil biti Kasık biti (Ng.)

gilcan İnce yapılı (Or.)

gıcık Küçük parmak (Bt.)

gıldırğıç Bacakları çok ince olan kadın (İç.)

gıldırğücük Gücsüz, dermansız (Dz. Ama. Or. Yz. Mg.)

gıldırincik Ayak bileği (İç.)

gıldırma Emziklielerde göğsün şişmesi (nazardan olduğuna inanılır) (Sm.)

gılğurt Oksiyur, kıl kurt (Isp.)

gılincik Küçük parmak (Bt.)

gılızık Salya (Vn.)

gıll parmak Küçük parmak (Dz.)

gille parmak Küçük parmak (Isp.)

giller Erkeğin cinsel organı (Kr.)

gıllıgıdık Kız çocuğu (Sv.)

gılman Kabarık saçlı kimse (Sv.)

gılıyan Parmak ucunda meydana gelen bir çeşit yara (Ng.)

gımbır Zayıf, cansız (Ng.)

gımıl gımıl yürümek Kısa adımlarla ağır ağır yürümek (Isp.)

gıncık Diş eti (Rz.)

gındilo Küçük, kısa boylu çelimsiz (Vn.)

gındır Boğuk boğuk burnundan konuşan kimse (Bo.)

gınik Obur (Or.)

gınım Çok zayıf olmayı anlatır (Dz.)

gınnık Bodur, cüce (Vn.)

gıpidık Sık sık gözünü kıran kimse (Kn.)

gır Kol damarları büzülmüş, çolak (Bt.)

gırafan Çok zayıf, arık insan ya da hayvan (Tr.)

gıran Öldürücü salgın hastalık (Af. Uş. Isp. Dz. Ay. Kü. Es. Çkr. Kc. Bo. Ks. Ama. Tr. Kr. Gaz. Ank. Mr. Sv. Ng. Kn. İç. Mg.)

gıran girmek Ölmek, yok olmak (Dz. Ng. Kn.)

gırant Saçına kır düşmüş orta yaşlı kimse (Sm. Or. Gm. Ezm. Ezc. Ng.)

gırmak Ağarmak, kırışmak (Kn.)

gıraşma Çok yorulma (Çkl.)

gırbaş Saçına kır düşmüş orta yaşlı kimse (Isp.)

gırcık Topuk (Ezm.)

gırcıman Saçına kır düşmüş orta yaşlı kimse (Uş.)

gırcık 1. Topuk (Ezm.)

2. Zor taranan karışık saç (Ezm.)

gırdan İri, büyük, şişman (Vn.)

gırgan Öldürücü salgın hastalık (Tr.)

gırl ümük Yemek borusu (Kn.)

gırtmek 1. Ayakta durmak (Ank.)

2. Soğuktan titremek, üşümek (Af. Ant.)

gırnaz Çok zayıf kimse (Çr.)

gırnık Hastalık (Ml.)

gırpıh Gözünü çok kıran (Gm.)

gırmak Göz kırmak (Gm. Kn.)

gırs Uzun süre hasta yatan kimsenin gösterdiği huysuzluk (Mg.)

gırşan Hasta (insan ya da hayvan için) (Brd.)

- Dz. Ba.)
gırtmık Yaraların üzerini kaplayan kabuk (Ezc.)
gısnık Kasık (Nğ.)
gış 1. Bacak (Kr.)
 2. Ayak (Kr.)
gıvıtmak Yellenmek (To.)
gıvranmak Acı duymak (Ay. Ank.)
gıvınmak Kaşınmak (İz.)
giygışık giygışık Kalçası ya da beli ağrıyan kimsenin aksayarak yürümesini anlatır (Çr.)
giyih Şaşı (Kr.)
giyılma Bir inanişe göre kırklı çocuğun yanına başka bir kırklı çocuk geldiğinde hastalanması (İç.)
giyirdama Vücutta küçük böceklerin kırırtısını andıran his (İsp.)
giyla Erkeğin cinsel organı (İç.)
giylam Erkeğin cinsel organı (İç.)
giylama Elde çıkan bir çeşit yara (Mğ.)
giymak Yiyecek mideye ezinti vermek (Nğ.)
giynak Çok küçük doğan çocuk için kullanılır (To.)
gızdırma Sıtma hastalığı (Ada.)
gızılca Göğüsle koltuk altı arasındaki kısım (Ank.)
gızısmak Soğuktan titreyerek büzüşmek (Bt.)
gızlık Bekaret (Nğ.)
gız uşağı Kız çocuğu (Ank. Kr.)
gıblı gıblı Göz kapağı ve kirpiklerin sık sık hareket etmesini anlatır (İç.)
gıblış gıblış Göz kapağı ve kirpiklerin sık sık hareket etmesini anlatır (İç.)
gıbiz Zayıf, cılız (Çkl. Sn.)
gicelmeyh Gözü kararmak, fenalık gelmek (Kr.)
gıce yanığı Deride meydana gelen, yanık gibi su toplayan kabarcıklar (Sv.)
gıcık Zayıf (Ant.)
gıcıklı Pis, bitli kimse (İz.)
gıcılmek Kaşınmak (Ama.)
gıcınmek Kaşınmak (To. Gm. Kn.)
gıcışmek 1. Kaşınmak (Dz. Bo. Çr. Sm. To. Gr. Ar. Ezc. Ml. Mr. Sv. Ky. Nğ. Kn. Ada. İç. Ant. Mğ. Kib.)
 2. İçi gıcıklanmak (Ml.)
gıcışmeyh Kaşınmak (Kr.)
gıcıyık Ekzema hastalığı (Dz.)
gıcümük Kaşıntılı sivilce (Gr.)
giç Pire (Ml.)
gidik 1. Kısa boylu (İsp.)
 2. Çene altı, gerdan (Ezc. Mğ.)
gidışmek Kaşınmak (İsp. Brd. Dz. Ay. İz. Ba. Kü. Kc. Bo. Sn. Ama. Or. Gr. Gaz. Hat. Ank. Nğ. Kn. Mğ. Ed. Tk.)
gile Göz bebeği (Vn.)
gili Obur (Nş.)
giliz 1. Mide, işkembe (Tr. Gm.)
 2. Salya (Bt.)
ginci Göz bebeği (İst.)
gincil Damak (Rz.)
ginelik Gusulhane, evlerde bulunan küçük hamamlık (Brd.)
giprük Kirpik (Bo.)
girelilik Gusulhane, evlerde bulunan küçük hamamlık (Ank.)
giri Geri taraf, kık (Nğ.)
girincil Diş eti (Tr.)
giriz Kanalizasyon (Bo.)
girme 1. İlica (Ay. Mğ.)
 2. Başın bir tarafında olan ağrı (Es.)
gltçe Küçük parmak (İst.)
gite Kısa boylu erkek (Sv. Ed.)
givrenmek Yıkanmak (Brd. İsp.)
glydibi Göz kapağını büzerek bakma için kullanılır (Af.)
glzbent Kuvvetsiz, halsiz (İsp.)
glz etmek Dişlemek, ısırmak (Hat.)
girgin Kızgın (Kib.)
go Anne (Ar.)
gob Gözün üst kapağının iç kısmı (El.)
gobek Göbek (İç.)
gobel Çocuk (Bo. Ks. Çr. Ank. İç.)
gober Çocuk (İç.)
gobül Çocuk (Nğ.)
goca İhtiyar (Brd. Dz. Gaz. Kn. İç.)
goca gevelek Dişsiz adam (Gm.)
goclk Topuk (Ml.)
goç Yürüyemeyen sakat kimse (Ezc.)
goççık Topuk (Ml.)
godak Erkeğin cinsel organı (Sm.)
godaman Kısa boylu çocuk (Af.)
godan Sıska (Ba.)
godelek Şişman (Sv.)
godora İri yapılı kimse (Ar.)
godos 1. Şişman (Ezc.)
 2. Biberon, emzik (Gr.)
goduk 1. Lazımlık, oturak (Sm.)
 2. Çocuk (Af. İsp.)
goduş Büyük kafalı adam (Or.)
gofoz Sağır (Mğ.)
goga Lağım temizleyen kimse (Tk.)
gogan Gırtlak (İst.)
gogelek Böbrek (Sv.)
goğermek Vurma ya da çarpma sonunda vücudun herhangi bir yeri morarmak, çürümek (Es.)
gogo 1. İhtiyar (Ezm.)
 2. Erkeklik bezi, testis (Ezc.)
gogoş Çene kemikleri (Kr.)
gogre Çok sinirli ve hırçın adam (Ar.)
goguca Boğmaca öksürüğü (Sm.)
gogura Sivrisinek (Brd.)
goğos Göğüs, meme (Yz.)

gok idrar torbası, mesane (Af.)
gol Kol (Bo. Sm. Ank.)
golay Bulantı (Ank.)
golay olmak Midesi bulanmak (Ank.)
gollap Kol (Mğ.)
gollavan İrin (Bo.)
golluk Büyümeyen, kısa ve bodur kalan insan ya da hayvan (Gm. Sv.)
golot Kısa boylu (Vn.)
goltuh Kol altı, koltuk altı (Kr.)
gonacak Başta olan kepek (Ks. Tk.)
gonah Başta olan kepek (Nğ.)
gonak Başta olan kepek (Af. Brd. Dz. Isp. Ba. Es. Kc. Ks. To. Ar. Sv. Ank. Nğ. Kn. İç. Ant.)
gonaklanmak Kepeklenmek, konaklanmak (Nğ. Kn.)
goncukmak İçi bir tuhaf olmak, içi hoplamak (Ada.)
gondak Kundak (Or.)
gongoyu dılmek Ölmek (Kr.)
gonk Başta olan kepek (Çr.)
gop Kolsuz (Gm. Vn.)
gor Mezar (Ama. Tr. Gm. Kr. Ezm. Ezc. Vn. Bt. Sv.)
goruldamak Guruldamak (bağırsak için) (Nğ.)
gotdik Kısa boylu, cüce (Ml.)
gotmak Yara kabuğu (Ant.)
gottik Kısa boylu, cüce (El. Ml.)
gouşmak Cinsel ilişkide bulunmak (İç.)
govak Başta olan kepek (Or. Kr. Sv.)
govara Yellenme (Ba.)
govara çekmek Yellenmek (Ba.)
goverme Vurma ya da çarpma sonucu vücudun herhangi bir yerinde meydana gelen morarma, çürüme (Nğ.)
govmek Çiğnemek (Ant.)
goynük Yanık (İç.)
goz Göz (Nğ.)
gozalak İri gözlü adam (Ezc.)
goz etmek Nazar değmek, gözü değmek (Yz.)
gozurtdak Yellenme (Bo.)
gozurtdana Yellenme (Bo.)
göbben Karnı şişkin (Ky.)
göbeç Kısa boylu, şişman kimse (Ky.)
göbek anası Çocuk doğurtan, ebe (Ezc. Ank.)
göbel 1. Çocuk (Ba. Ay. İst. Ks. Çr. Sn. Yz. Ank. Ky. Nğ. Ada. Mğ.)
 2. Deli (Mr.)
göbelek Çocuk (Ank.)
göbelle 1. Zekâsı az gelişmiş olan (Brd.)
 2. Çok zayıf, güçsüz, cılız (Kn. İç.)
göbermek Gebermek, ölmek (Tr.)
göbeş Kısa boylu, şişman kimse (Brd. Af.)
göbet Kısa boylu, şişman kimse (Ank.)
göbil Tombul çocuk (Nğ.)

göbül 1. Karın (Sm.)
 2. Çocuk (Bo. İst. Ky. Ada.)
 3. Tombul çocuk (Ky.)
 4. Kısa boylu, şişman kimse (Gr. Sv.)
göbüş Göbek (Mr.)
göbüüt Kısa boylu, şişman kimse (Isp. Brd. İst. Kn. Ant.)
göçkün Yaşı ilerlemiş (Brs.)
göçmek İhtiyarlamak (Bo.)
göçünü yükletmek Son nefesinde olmak, ölmek üzere olmak (Ank.)
göde 1. Kısa boylu, şişman kimse (Af. Uş. Isp. Brd. Dz. Mn. Kü. Es. Çkr. Mr. Krş. Ky. Nş. Nğ. Kn. Ada. İç. Ant.)
 2. Gebe (Af. Isp. İç. Ant.)
 3. Gebelikte karın şişliği (Nğ.)
 4. Karnı şiş, hastalıklı (Nğ.)
gödek Şişman karınlı adam (Kn.)
gödele Kısa boylu, şişman kimse (Mğ.)
gödelek Kısa boylu, şişman kimse (Mr. Sv. Kn. Ada. İç.)
gödelez Şişman ve kısa boylu çocuk (Af. Bo.)
gödemem 1. Karnı şiş, hastalıklı (Kn)
 2. Kısa boylu, şişman kimse (Isp.)
göden 1. Karın, iškembe (Isp. Brd. Dz. İz. Kü. Es. Bo. Yz. Ank. Krş. Ky. Nğ. Kn. Ada.)
 2. Mide (Isp. Brd. Ba. Ky. İç.)
 3. Boğaz (Kr.)
 4. Göğüs (Ank.)
 5. Bir çeşit çocuk maması (Sv.)
 6. Çıplak, elbisesiz (To.)
 7. Zayıf, cılız (Bo.)
gödenbel Obur (Kr.)
göden gözü Su toplamış nasır kabarcığı (Or.)
gödeni deşik Sık sık yellenen kimse (Çr.)
gödenli 1. Çok yiyen, obur (Ky.)
 2. Geniş karınlı (Dz.)
gödensiz Obur (Nğ.)
gödeşmen Kısa boylu, şişman kimse (Ada.)
göğan İri karasinek (Af.)
gögde 1. Vücut (Krş.)
 2. Ölü vücut (Kn.)
gögdel İri yapılı (Nğ.)
gögermek 1. Vurma ya da çarpma sonucu vücudun herhangi bir yeri morarmak, çürümek (Af. Isp. Brd. Kc. Bo. Ks. Çkr. Sm. Ama. Ar. Kr. El. Mr. Sv. Ank. Nş. Nğ. Kn. Mğ. İç.)
 2. Vücudun herhangi bir yeri soğuk nede niyle morarmak, kızarmak (Gm. Sm.)
 3. Çocuk yetiştirmek (Ezm.)
gögertli Vurma, çarpma sonucu vücutta meydana gelen çürükler, morartı (Af. Kc. Bo. Çkr. Çr. Ar. El. Hat. Kn.)
gögertme Kolera hastalığı (Çr.)
göğleme Kısır (Ba.)

göğnemek İhtiyarlamak (Or. Sv.)
göğnü geçmek Uyumak, uykuya dalmak (Ng.)
gögnük İrin ve kan toplamış yara, bere (Gaz. Mg.)
göğ öksürük Boğmaca öksürüğü (To. El. Sv. Çr.)
göğ öysürük Boğmaca öksürüğü (Kr.)
göğnümek Çok ağlamak (Ama.)
göğ öze Boğmaca öksürüğü (Sm.)
göğündürme lalesi 1. Bir çeşit çıban (Mr. Ank. Kn.)
 2. Göz hastalığının tedavisinde kullanılan bir çeşit bitki (Ng.)
 3. Göz hastalığı (Ng.)
göğündürme Göz hastalığının tedavisinde kullanılan bir bitki (Ng.)
göğürce Boğmaca öksürüğü (Gr.)
göğ üskürük Boğmaca öksürüğü (Vn.)
göğüş göz Mavi gözlü kimse (Ezc. Ng.)
gökcül Delikanlı (Ks.)
gökçe Mavi gözlü (Brs. Zn.)
gökçen Mavi gözlü (Isp.)
göksuma Boğmaca öksürüğü (Kn.)
gökgebe olmak Hastalık yüzünden gelişememek (Ns.)
gök gözlü Mavi gözlü (Isp.)
gökmen 1. Mavi gözlü kimse (Çr. Ks. Sv. Kn. Mg. Ed.)
 2. Sarışın kimse (Kü.)
gök öksürük Boğmaca öksürüğü (Çkr. Çr. Ama. Ezc.)
göktaş Göz, deri ve bitki hastalıklarında kullanılan, mavi renkte zehirli kimyasal bir tuz, göz taşı (Brd.)
gökülü Mavi gözlü (Sv. İç.)
göküş Mavi gözlü (Af. Ama. Brd. Ada.)
gölmek Çocuk katılarak ağlamak (Ank.)
gölertmek 1. İşemek (Kn.)
 2. Öldürmek (Isp.)
gömanlı Gebe, yüklü (İst.)
gömbelek Arı sokması ile şişen, kabaran yer (Isp.)
gömbesen Şişman ve sağlam çocuk (Kn.)
göme Kel (insan için) (İst.)
gömeç Mezar (Ks.)
gömgen Mezar (Mr.)
gömgök olma Vurma ya da çarpma sonucu vücudun herhangi bir yerinde meydana gelen morarma, çürüme (Ar. Gm. Sm.)
gömük Kemik (Rz.)
göndürme Ayakta çıkan bir çeşit çıban (Kn.)
gönnük Çok zayıf, cılız (Kn.)
gön yürütmek Büyücülük etmek (Tr.)
göpmek Çok yemekten hastalanmak (Ng.)
gör Mezar, mezarlık (Af. İst. Sm. Gr. Ar. Sv. Ada.)

görcü başmak Büyümek (Tr.)
görbez Çocuk (Ank.)
göreğen İyi gören kimse (İç. Ant.)
görek İyi gören kimse (İç. Ant.)
görgelgöz İyi gören göz (Gaz.)
görkem Gürbüz, iyi gelişmiş çocuk (Es. Çr. Sn. Sm. Or. Yz. Ank. Kn.)
görkemli İri yapılı, kuvvetli (Or. Ar. Mr. Sv. Ng. Kn. Ada. İç.)
görpe Küçük çocuk (Isp.)
görün Mezar, mezarlık (Isp.)
gösterme parmağı İşaret parmağı (Ed.)
göstüç Kuvvetli (Çkl.)
götlek 1. Homoseksüel kimse (Isp. Brd. Ba. Bo. Çr. Ank.)
 2. Kalçası büyük ve düşük kimse (Isp. Bo. Ng.)
götlez Kısa ve tıknaz kimse (Mr. Kn.)
götten bacak Kalçası büyük ve düşük kimse (Bo.)
götüne gılmek Yenilen şeyler vücudu beslemek (Ng.)
götürge Kasık bağı (Gr. Krş. Kn.)
götürgü Kasık bağı (Kn. İç.)
götürüngü Çocuk olması için, kadınların kullandıkları bir çeşit kocakarı ilacı (Ng.)
gövdell Gebe (Ky. Ada. İç.)
göverme Vurma ya da çarpma sonucu vücudun herhangi bir yerinde meydana gelen morarma, çürüme (Dz. Bo. İst. Ar. Ezc. Gaz. Ky.)
gövertme Kolera hastalığı (Çr.)
gövlemek Döl tutmak (Brd. Dz. Sv.)
gövlez Sağlam, güçlü kuvvetli kimse (Ks. Sm.)
göviüdemek Çocuk konuşmaya başlamak (Krş.)
gövündürme Göz hastalıklarına iyi gelen bir çeşit çiçek (Ng.)
göynemek Yarası çok fazla sızlamak (Kr.)
göynü bulanmak Midesi bulanmak (Ama.)
göynü dönmek Midesi bulanmak (Ada.)
göynük Vücutta darbeden meydana gelen iz, morluk (Ank.)
göy ösgüreyh Boğmaca öksürüğü (Kr.)
göyündürme Etle deri arasındaki meydana gelen şişlik, bir çeşit deri hastalığı (Kn. İç.)
göyünmek Üzülmek, kederlenmek (Çkl.)
gözaçan İri gözlü, patlak gözlü (Sv.)
göz buğu Körlük (Ks.)
göz bunu Körlük (Ng.)
gözcek Gözlük (Gr. Sv.)
gözçek Gözlük (Gr.)
göz dişi Köpek dişi (Sm.)
göze Hücre (Af.)
gözel hastalık Verem (Krş. Ng.)
gözelleme Verem (Tk.)

göz ilmek Gözü görmek (Es.)
göz pıneri Göz pınarı, gözün burun tarafı (Hat.)
gözü akık Şaşı (Krş.)
göz yeringeci Hastalıklı, sakat kimse (Ks.)
göz yıpıldatmak Göz kapağını çabuk çabuk açıp kapamak (Çr.)
gubur Balgam (Ky.)
gubuz Göğüs kemiği çıkık, kambur kimse (Ky.)
gucak Kısa boylu, bodur (To.)
guccu Dişilik organı (To.)
gucık Böbrek (Ezc.)
gucuk Kucak (Isp.)
gucur 1. Kısa boylu, bodur kimse (Ezm. Ezc.)
 2. Kel (Isp.)
 3. Fıtık hastalığı (Isp.)
guççık Böbrek (Ezc.)
guçka Semiz insan ve hayvanların çenesi altından sarkan et parçası (Sv.)
guda Kısa boylu, bodur (Ar.)
guduk 1. Burun (İst.)
 2. Meme ucu (Tr.)
gudurmak Kudurmak (Kr. Yz.)
guduruk Kudurmuş (Gr. Gm.)
guduz 1. Kuduz (Çr. Sv. Mğ.)
 2. Şişman (Ant.)
gudük Kısa boylu, bodur (İç.)
gudül Kısa boylu, bodur (İst. Ar. Kr.)
gulatözü Kulak arkası (Ay. Es.)
gulcur Fıtık hastalığı olan kişi (Af. Mğ.)
guldur 1. Fıtık hastalığı olan kişi (Isp. Es. Kn. İç.)
 2. Guatr (Kn.)
guguldanmak Çocuk yeni konuşmaya başlamak (Çr.)
gulle Cüce (Isp.)
guluç Ağrı, yel (Isp. Ks.)
gulunç 1. Kürek kemiklerinin arası (Gaz.)
 2. Ağrı, yel (Kr. Sv.)
guluş Ağrı, yel (El.)
guluz Göğüs kamburluğu (Ky.)
gumacah İnsan ve hayvanların gözlerine, burunlarına girerek kaşıntı yapan küçük sinek (Isp.)
gumbar Hastalıklı, hırçın, sıska çocuk (İz.)
gumbur Şişman (Vn.)
gumrah Kumral (Ank.)
gumsuk Kusmuk (Isp.)
gumsuk olmak Bir şeyi canı istediği halde yiyememek (Isp.)
gumsumak İştahlanmak (Sv.)
gunduz Bel kemiğindeki eğrilik, kamburluk (Kr.)
gunt Felç hastalığı (Vn.)
gurat Kısır kadın (Ar.)
guccık Böbrek (Ezc.)

gurçcuk Böbrek (Ezc.)
gurçık Böbrek (Ezm.)
gurdeşenek İnsan bedeninde kabarcıklar yapan bir hastalık (Af.)
gurgura Gırtlak (Kıb.)
gurilla Kolera hastalığı (Ama.)
gurruk Fıtıklı kimse (Sv.)
gursak 1. Kursak (Dz. Ba. Çr. Sm. El.)
 2. Mide (Isp. Ay. Es. Kn.)
 3. Kalp (Ay.)
 4. Akıl (Isp.)
 5. Yemek borusu (Isp. Sv.)
gurtdeşen İnsan bedeninde kabarcıklar yapan bir hastalık (Af.)
gurti Şişman (Rz.)
gurtulmak Doğurmak (Nğ.)
gurubaş Çocuğu olmayan (Ks.)
gurule Kolera hastalığı (İç.)
gurum İnsanın bünyesi, yapısı (Ks.)
guruyel Romatizma (Ml.)
gusak Kusmuk (Isp. Sv.)
gusmak Kusmak (Ks. Kn. Ml. Yz.)
gussa Üzüntü (Mn.)
guş Erkeğin cinsel organı (Yz.)
guşak açmak İşemek (Kr.)
guşuh Ürperme, titreme (Gm.)
guvah Başta olan kepek (El.)
guvak Başta olan kepek (Or.)
guvvurt Avurt (Kn.)
guvvutlu Büyük avurtlu (Kn.)
guz Kambur (Tn.)
guzık Kambur (Brs.)
guzudışi Yüz yaşını aşan ihtiyaçlarda çıktığı söylenen diş, yaşlılarda çene kemiğinin dış izlenimi verecek şekilde görülmesi (Nğ.)
guzuk Kambur (Vn.)
guzzık Kambur (Ezm. El. Ml.)
gübek Göbek (Tr.)
güblek Göbekli adam (Sm. Ama.)
güblemek Kalbi hızla atmak (Dz.)
gübrüz Gürbüz (Sv.)
gübüç Kısa boylu, bodur (Çkl.)
gübül 1. Kısa boylu, bodur (Nğ.)
 2. Yeni doğan çocuk (Ky.)
gübürlük Çöplük (Sm.)
gücek Kısa boylu, bodur (Sm. Ama.)
güçenmek Gıdıklanmak (İst. Zn. Ks.)
güc üzüntüsü Sürekli iç sıkıntısı (Ba.)
güçe Çocuk (Ank.)
güç kuruşu Üzüntü, tasa (Dz. İz. Ba. Sm. Or.)
güçlük Ağrı, tıkanıklık (Krk.)
güden Kalınbağırsak (Dy. Krş.)
güdük Kısa boylu (Sv. Yz.)
güdü yeri Hafıza, bellek (Brs.)
gügüldemek Çocuk konuşmaya başlamak, konuşur gibi yapmak (Çkr. Çr. Ama. To. İç.)

güjenmek Doğumda zorlanmak, direnmek (Kr.)
gükremek Ağzı köpürmek (İz.)
gül Meni (Ar.)
gülbüz Gürbüz (Or.)
güllük Hela, yüznumara (Bo.)
gülmeneşl Küçük parmak (İst.)
gümanlı Gebe (Ezc.)
gümanlı olmak Gebe olmak (Ml.)
gümbek 1. Orta boylu dolgun kadın (Or.)
 2. Göğüs çukuru (Nğ.)
gümbür Çıplak (Çr. Sv. Ada.)
gümbürdemek Ölmek (Brs.)
gümencl Gebe kadın (Sv.)
gümenll Gebe kadın (To. Or. Ky.)
gümgürük Kulağı olmayan (Sv.)
gümpll Çıplak (Çr.)
gümplr Çıplak (Nş.)
gümpür Çıplak (Nş.)
gümpüş Kaba ve şişman (Kn.)
gümrek İsterik (Sv.)
gümü gümü etmek Kendi kendine konuşmak (Ay.)
gümük Basık burun (İsp.)
gümürtlek Kıkırdak (Kn. İç.)
günbelek Beli bükülmüş adam (Sn.)
günnemek Doğurmak, yavrulamak (Ks. Ml.)
günsüz doğmuş Çok üşüten kimse (İç.)
güplek Şiş karınlı, sıska adam (Ama.)
güpmek Düşmek, kapaklanmak (Ant.)

gürdük Kısa boylu (Ky.)
gürlük Mutluluk (Sk. Nğ.)
gürpdüşen Bir çeşit sivrisinek (Kn.)
gürsoluk Soluk soluğa olmayı anlatır (Dz.)
gürük Fıtkılı adam (Ks.)
gürültmek Üşümekten tüyleri diken diken olmak (Çkr.)
gürüz Kambur (Zn.)
güsgüdelek Kısa, şişman, bodur (Hat.)
gütlez Şişman kimse (Ky.)
gütrüm Kötürüm (Tr.)
güveleme İshal (Bo.)
güvermek Yorgunluktan yüzü morarmak (Ank. Krş.)
güveş Öpücük (Bo.)
güvüldemek Çocuk, yeni konuşmaya başlamak (Çr.)
güvürdemek Çocuk, yeni konuşmaya başlamak (Çkr. Nğ.)
güz Kambur (Sn.)
güzcülüğü Sıska ve çok üşüyen kimse (Nğ.)
güzdek Sıska ve çok üşüyen kimse (Ama. Ank.)
güzelağrı Verem hastalığı (Sv. Kn.)
güzelleme Verem hastalığı (Tk.)
güzellik Şark çıbanı (Ur.)
güzlelemek Yaşlılıkta çocuk yapmak (Mr.)
güzük Kambur (El.)
güzzük Kambur (El.)

H

habalblilik Yenince bağırsakları bozan bir çeşit ot (Sv.)

habaran Obur (Mğ.)

habazan Obur (Ba. Kn. Ant.)

habe Mide (Brs.)

habenneka Aptal (Ba.)

habezan Uzun zaman cinsel ilişkide bulunmamış kişi (Mn. Brs.)

habıç Bacak arası, apış (Kn.)

habu Dilsiz (Bo.)

haçar Cüce (Gr.)

hadala Şişman (Mğ.)

hadıra Çok uzun boylu adam (Kn.)

hadlamak Ölmek (Brd.)

hafıt Çocuk kundağı (Hat.)

hafıldemek Nefesi daralmak sık sık solumak (Çr.)

hafilemek Nefesi daralarak sık sık solumak (Çr.)

hafkırtmak Baş ağrısının geçeceği inancıyla dua okutmak (Hat.)

haflamak Açık ağızla ses çıkartarak solumak (Nğ.)

hağ Parmak boğumu (Tn.)

haha Kaka (Gm.)

hahırah Balgam (Kr.)

hahırlık Balgam (Ezm.)

hakıra Kadın (İç.)

hakır hakır Zorla ve sesli bir şekilde nefes almayı anlatır (Bo.)

haklamak Esnemek (Af.)

halamak Yemek yemek (Yz.)

halat Organ (Sv. Kn.)

halata Nekahat dönemindeki iştahsızlık (Mğ.)

halaza Gaz yaparak şişmiş mide (Mğ.)

halaza olmak Mide ve karnı gazdan şişmek (Mğ.)

halazı Zayıf, hastalıklı çocuk (Kü.)

halça Kalça (Çr.)

hallızan Solucan (Mş.)

hallanmak Doymak (Brd.)

halotl Balgam (Rz.)

halpaç İriyarı olduğu halde güçsüz kimse (Sm.)

hama Kalça kemiği, uyluk kemiği (Af.)

hamaca Dizkapağı (Af.)

ham ayva Yeni yetişmekte olan kızın göğsü (Brs.)

hambelek Küçük çocuklarda karın ve vücut şişmesiyle beliren bir hastalık (Tk.)

hamıza Kökünden çıkarılan sütü, karın ağrısı ve sıtmaya iyi gelen, karpuz yaprağına

benzer yaprakları olan bir çeşit bitki (Ank.)

hamır İştahı olmayan kimse (Krş.)

hamırtlek Kıkırdak (Ur.)

hamlamah Vücudun her yeri ağrıyıp zonklamak (Kr.)

hampa Sırt, omuz (Mr. Hat. Nğ. Ada.)

hampar Kaba yapılı, şişman (Kü. Sv.)

hampaz Kaba yapılı, şişman (Brd.)

hampur Aptal, salak (Ed.)

hamsalak Aptal, salak (Sm.)

hamsamak Çevikliğini yitirmek, hamlaşmak (Ks.)

hamsiye Cibinlik (Kıb.)

hamur patlatma Vücutta meydana gelen "ci-verme" denilen hastalığın iyileşeceği inancıyla, yedi evden toplanan undan yapılan ekmeğin yedi parçaya ayrılıp kurutularak köpeklere verilmesi (Ks.)

hamzan kökü Yağı ilaç olarak kullanılan, sarımaşığa benzeyen bir çeşit bitki (Ada.)

hancımak Vücuda bir şey batmak (Bo.)

hangel Yorgun (El.)

hanğid olmak Yaşlanıp çirkinleşmek (Çr.)

hankırık Balgam (Mğ.)

hankırmak Aksırmak (Mn.)

hantıl Obur, açgözlü kimse (Nş.)

hapaç Bacak arası, apış (Ks. Ada.)

hapal Bacak arası, apış (Ada.)

hapan Yemek yememiş, aç (Gaz. Mr.)

hapanlamak Tökezlemek (Ba.)

hapas Avuç içi (Ks.)

hapaz 1. Tokat (İsp. Kn. Ada. İç. Mğ.)
2. Avuç içi (Af.)

hapazan Obur (İst.)

hapın Aç, fakir (Ky.)

hapiş Bacak arası, apış (Brd.)

haptutan Yaprakları kaynatılarak içilen ve bağırsak bozukluğu hastalığına iyi gelen bir çeşit bitki (Ky.)

hapuş Bacak arası, apış (Gm.)

haraba Erkeğin cinsel organı (Rz.)

haraza Öksürük, ciğer hastalığı (Çkr. Çr. Ama.)

harazalı 1. Kesik kesik öksüren (Ba. Çkr. Çr. Sn. Ama. To. Mğ. Kıb.)
2. Saralı (Kıb.)
3. Hastalıktan zayıf düşen (Çkr.)

harçı İnce, uzun boylu kimse (Rz.)

harıl Obur (Brd.)

harıldık Ses çıkarak nefes alan kimse (Çr.)

harımsız Obur (Mğ.)

harın Obur (İsp. Brd. Dz. Ay. Mn. Kc. Ks. Gr. Ky. Sv. Kn. Ant. Mğ.)

- harinsiz** Obur (Hat.)
harık Nezle, bronşit (Ezc.)
harkut 1. Obur (Çr.)
 2. Çok çirkin (Çr.)
harlak 1. Hafif sarhoş (Ba.)
 2. Yorgun (Çr.)
harlamak Yorgunluktan ses çıkarak sık sık solumak (Çkr. Çr. Ama. Or.)
harlavuk Ses çıkarak nefes alan kimse (Çr.)
harlek Ses çıkarak nefes alan kimse (Çr.)
har olmak Nezle olmak (İst.)
harpildamak Çarpıntılı olmak (Brd.)
harsıkmak Üzülmek, canı sıkılmak (Ant.)
hatumu büyük Obur (Gm.)
hasalmak Hasta iyileşmek (Ml.)
hasek 1. Dertli, hastalıklı (Çkl. Ama. To. Gr. Sv.)
 2. Zayıf (Ng.)
hasıl Şişman (Ada. Ed.)
hasıramak Yorgunluktan sık sık solumak (Gr.)
haslak 1. Kısık ses (Çkr.)
 2. Gevşek, cansız kimse (Çkr.)
haspa Tehlikeli çıban, yara (Kc. Ng. Ada. Kib.)
hastacıl Hastalıklı (Ant.)
hastauş Hastalıklı, zayıf (Sm.)
hastavuç Hastalıklı (Ks.)
hastırak Biraz hasta (İç.)
haşaldak Kaba vücutlu, kuvvetsiz kimse (Gr.)
haşhaş Aile mezarlığı (Hat.)
haşhuş Abur cubur yemeyi anlatır (Rz.)
haşı Aşı (Es.)
haşıl Çok yorgunluktan bitkin durumda olan (Mğ.)
haşıl olmak Zayıflamak (Ay.)
haşırık Kırkı çıkmamış bebeğin üzerine, babasının eşyası bırakıldığı için vücudunda meydana geldiğine inanılan yara (Gm.)
haşvat Dişsiz kimse (Ks.)
hatına Çöplük (Rz.)
hatma Başta meydana gelen şiş, ur (Çr.)
hatur Bitli, pis kimse (Gm.)
hatyalık Çöplük (Rz. Sv.)
hatyaluk Lâgım (Rz.)
hauhmak Yaranın azması (Yz.)
hava çalmak Güneşte çok kalarak hastalanmak (Ar.)
hava çarpmak Güneşte çok kalarak hastalanmak (Sm.)
havala Sıkıntı (Kn.)
havalanmak Sıtma hastalığından zayıflamak (İç.)
havaotu Vücutun fazla ateşini almaya yarayan sabun köpüğü biçiminde bir çeşit bitki, sabun çiçeği (Mğ.)
havırt Ağzın yan tarafı, avurt (İsp.)
havlez İki yaşındaki çocuk (Çkl.)
havrı Oturak, lazımlık (Brd. Dz. Ay. İz. Mn. Çr. Ur. Kn. Ng. Mn. Gaz.)
havruz Oturak, lazımlık (Ama. Ank.)
havut Dişleri olmayan kimse (Bil.)
hayizer olmak Kendinden geçmek (Bt.)
haymak Bunamak (Bt.)
haymur Erkeklik organı (Ba.)
hayta 1. Çirkin vücutlu kadın (Gm.)
 2. Duygusuz kimse (Ks.)
haytanmak Sırt üstü yere yatmak (Es.)
hazna kemiği Döl yatağı çevresindeki kemik, pelvis kemiği (Ng.)
hebcirmek Aksırmak (Mr.)
hecimlilet Çöplük, pislik (İsp.)
heciran İltihap (Brd. Ml.)
hecran iltihap (Gaz.)
hedeme Hadım, enenmiş kimse (Tr.)
hedere İri vücut (Yz.)
hedim Hadım, enenmiş kimse (Gm.)
hegbell Kambur kimse (Kn.)
hekelek İri, şişman kimse (Ada.)
hekl Derinin üzerindeki tüy, yağ ve pislik (Ed.)
heleyden düşmek Gücsüz kalmak, kuvvetten düşmek (Kr.)
hellke Lohusa kadınların gördüğü kabus, al (Tn.)
hellze Ablak yüzü (Brd.)
hembel hembel Acı çekerek kıvrınmayı anlatır (Çr.)
hemeteşe Yara, bere (Ada.)
hemicik Gücsüz, bitkin (Kn.)
hemicük Çok genç çocuk (Ks.)
hemik Sümük (Ezc.)
hemşirmek Aksırmak (İç.)
hengerlemek Yorgun düşmek (Ml.)
hengi Şiddetli sancı (Kn.)
henir Nefes, ses (Ama.)
henki Şiddetli sancı (Kn.)
hennaz Siska (Ng.)
hep Hap (Ng.)
hepçirmek Aksırmak (Hat.)
hepşelemek Aksırmak (Ank.)
hera Hastalıktan zayıf düşen gücsüz çocuk (Mn.)
herak Çirkin ve uzun boylu adam (İsp. Brd. Sv. Yz. Mğ.)
herpert İri ve anormal vücutlu (Kr.)
hersinli yemek Ölecek kişi ölmeden önce fazla miktarda yiyecek yemek (İsp.)
hert Ölü, hortlak (Ank.)
herük Erkek çocuk (Or.)
heryen Henüz evlenmemiş, ergen (Dz.)
herze Pislik (Bo. Gm.)
hesbi Kızamık, çiçek gibi hastalıklarda görülen kabarcıklar (El.)
hesde Hasta (Kr.)

hesek Zayıf, cılız, hastalıklı insan ya da hayvan (Ml.)

heselmek Büyümek (Isp.)

heseyhlemek Abuk sabuk konuşmak (Kr.)

heşgü Apış (Ezc.)

hevrüz Oturak, lazımlık (Ks.)

heybe Erkek üreme organı (Rz.)

heydenli İriyari, şişman kimse (Isp.)

hetrek Zayıf, cılız (Ezc.)

hicılayık Boğmaca (Sn.)

hicıldamak Hasta zor nefes alarak hırıltılı ses çıkarmak (Ks. Çr.)

hicil hicil Nefes alıp verirken çıkan hırıltılı ses (Sn.)

hicilini almak Evlilikte kadını tatmin etmek (To.)

hicıltı Öksürürken çıkan hırıltılı ses (Çr.)

hicıltu Öksürürken çıkan hırıltılı ses (Ama.)

hicip Tırnak kenarlarında çıkan et parçaları, şeytan tırnağı (Ky.)

hicirlyık Hırıltılı nefes alma ile karakterize hastalık (Sm.)

hiçil Kuduz köpek (Or.)

hidiğlanmak Gıdıklanmak (Gm.)

hidiklemek Ses işiten küçük çocuk sağa sola bakmak (Gm.)

hıdırlık Mezarlık (Bo.)

hidiklemek Gıdıklamak (Ezc.)

higgıcık Hıçkırık (Kn.)

hıkçırık Hıçkırık (Ank.)

hıkgak Hıçkırık (Isp.)

hıkgıbık Hıçkırık (Isp.)

hıkgıdık Hıçkırık (Bo.)

hıkık 1. Boğazda meydana gelen küçük ur (Bo.)

2. Hıçkırık (Brd.)

hıkır hıkır 1. Çok hasta olan kimsenin nefes almasını anlatır (Bo.)

2. Nezle olan kimsenin burun çekmesini anlatır (Bo.)

hıkış Damar, sinir (Mr.)

hıkkak Hıçkırık (Brd.)

hıkkıdık Hıçkırık (Isp. Dz. Mğ.)

hıkkık Hıçkırık (Dz.)

hıklama Hıçkırma (Dz.)

hıkırılma Ses çıkararak ağlama (Sv.)

hıfatsız Çelimsiz, güçsüz (Gaz.)

hılıhış İnsana yaramayan yiyecek (Bo.)

hılı mlı Abur cubur (yiyecek için) (Kn.)

hılız Cılız, hastalıklı, iyi büyümemiş kimse (Ks.)

hılızlık Eklem içi sıvısı (Bt.)

hılızlamak Nefes alırken ses çıkarmak, hırıldamak (Sv.)

hıllak Kısık sesli kimse (Nğ.)

hılt 1. Kişin el ve ayak parmaklarının soğuktan

kızarak şişmiş durumu (Ml. Ur. Gaz. Mr.)

2. Can sıkıntısı (Kü.)

3. Şişman ve uyuşuk (Isp.)

hılta Sıska, cılız, çelimsiz (Dz. Es.)

hıltı Çocukta çok yemeye bağlı mide bozukluğu (Ed.)

hıltı Gerdan, gıdık (Tn.)

hılt olmak 1. Yorgunluktan bitkin olmak (Uş. Isp. Dz. Kü. Es. İç.)

2. Kişin el ve ayak parmakları soğuktan kızarıp şişerek kaşınmak (Ml. Gaz.)

himbil 1. Şişman ve uyuşuk (Af. Isp. Brd. Dz.)

2. Aciz, zavallı (Ml.)

himel Kısa boylu kimse (Kr.)

himhim 1. Sakat burunlu kimse (Sm.)

2. Burundan, genizden konuşan kimse (İz. Çkl. Kr. Ml. Ky.)

himhiş olmak Çok yorulmak, yorgun olmak (Sv.)

himik 1. Burundan, genizden konuşan kimse (Gm. Sv. Ada. Tk.)

2. Sümük (Gm.)

himir Cılız, sıska (Ada.)

himirtlek Kıkırdak (Sv.)

himiş Fazla hareket etmeyen kimse (Af.)

himiklemek Genizden konuşmak (El. Ml.)

himihlemek Genizden konuşmak (Ba.)

himik Burundan, genizden konuşan kimse (Ezc. El. Ml.)

himil Göz pınarında ve kipriklerde biriken çapak (To. Kn.)

himkırık Balgam (Dz.)

himkirmek Ses çıkararak ağlamak (Yz. İç.)

hın Cılız, sıska (Brd.)

hinam Kemik veremi (Ur.)

hincık Omuzbaşı (Es.)

hinç Vurma nedeniyle deride kan toplanması durumu (Or.)

hinçetmek Burun silmek (Ar.)

hinçirık Hıçkırık (Gaz.)

hinçkırık Hıçkırık (Bo.)

hinçkirmek Hıçkırma (Bo.)

hindirik Sümük (Ml.)

hindik Sümük (Ezc. El. Ml. Sv.)

hingirmek Sümüklemek (Or.)

hingir Kısır erkek (Kr.)

hiniç Şişman (Es.)

hinik 1. Sümük (Or. Ezc. Sv. Krş.)

2. Burundan, genizden konuşan kimse (Ar. El. Gaz. Mr. Ada.)

hınılamak Genizden konuşmak (Yz.)

hınız Cılız, sıska (Or.)

hinik 1. Burundan, genizden konuşan kimse (Ar.)

2. Sümük (Sv.)

hinis Burundan, genizden konuşan kimse (Ml.)

hinkıldamak Çocuk uykuda hoşnutsuzca mırıldanmak, sayıklamak (İç.)
hinkırıklı Dertli, hastalıklı, öksürüklü (Mğ.)
hinkırmak Sümükürmek (Dz. Ba. Es. Çr. Ml. Sv. Yz. Ank. Mğ.)
hınlamak Doğurmak (İz.)
hınnık Sümük (Kerkük)
hint 1. Yorgunluk (Mn.)
 2. Güç, kuvvet, takat (Çr. Krş. Nğ.)
 3. Ayak kaşıntısı (Ml.)
hintilmek Yorulmak (Kc.)
hintiş İhtiyar (Ada.)
hıpirhışı çıkmak Çok yorulmak (Hat.)
hippirik Balgam (Kn.)
hippli İltihap (Kn.)
hıra 1. Cılız, çelimsiz, sıska (İsp. Brd. Dz. Ay. İz. Mn. Brs. Zn. Çkr. Sm. Ama. To. Or. Tr. Gm. Ar. Dy. El. Ml. Ur. Gaz. Hat. Sv. Ank. Nş. Kn. Ada. Mğ.)
 2. Obur (İsp. Çkl. Ant.)
 3. Frengi çıbanı (Zn. Ks.)
hiraca Sıska, cılız, çelimsiz (İç. Mğ.)
hiracık Sıska, cılız, çelimsiz (Tr.)
hirak Sıska, cılız, çelimsiz (Gr.)
hıralmak Zayıflamak (Dz.)
hıramık Zayıf, hastalıklı, büyüyememiş, gelişmemiş (Sm.)
hıramuk Zayıf, hastalıklı, büyüyememiş, gelişmemiş (Sm.)
hıraz Balgam (Ar.)
hırçmak Burkulmak, incinmek (Hat.)
hırço Sıska, cılız, çelimsiz (Ar.)
hırdıl Daima hasta olan kimse (Brd.)
hire çlçeği Terlemek için çay gibi kaynatılarak içilen tek yapraklı çiçek (Ml.)
hırfillamak İhtiyarlayarak düşkün hale gelmek (Gaz.)
hırhır Sesi boğuk ve kısık olan kimse (To. Kr.)
hırhıter Çok ihtiyar (Bt.)
hırhıtta Yumuşak kemik (Kerkük)
hırı Sıska, cılız, çelimsiz (İsp. Brd. Ba. Vn.)
hırif İhtiyar (Ur.)
hırflamak Bunamak (Dy.)
hırılak Göğüsten hırılarak çıkan monoton ses (Yz.)
hırıldaklı Hır hır diye ses çıkaran kimse (İsp.)
hırık Zayıf, hastalıklı (Ar.)
hırıt Cılız, sıska (Dz.)
hırlavuk Göğsü hırlayan kimse (Gaz.)
hırnavuklu Zayıf, hastalıklı, büyüyememiş, gelişmemiş (Ant.)
hırnık 1. Sümük (Kü. Bt. El. Ml.)
 2. Sıska, cılız, çelimsiz (Ada.)
hırnık 1. Yarım Burun (Gaz.)
 2. Sümük (Vn. Dy. Mş. El. Ml.)
hırpa Sıska, cılız, çelimsiz (Ank.)

hırpıt Zayıf, hastalıklı (Nğ.)
hırtdeyh Gırtlak (Kr.)
hırtı Sıskalıktan ya da gebelikten vücudu oranlı olmayan kimse (Ky.)
hırtıbık Güç, kuvvet (İç.)
hırtık 1. Boğaz (Ezc.)
 2. Romatizma sancısı (Or.)
 3. Ansızın gelen şiddetli sancı (Sm.)
 4. Sümük (Kn.)
hırtıkmak Burkulmak, incinmek (Çr. Kc. Ky. Nğ.)
hırtlaşmak Hastalıktan vücuttaki sinirleri eriyip küçülmek (Dz.)
hırtıl hırtıl Derinin pürüzlenip sertleşmesini anlatır (Bo.)
hırtıp Güç, kuvvet (Nğ.)
hırtış 1. Zayıf, hastalıklı (Dz. Nğ. Mğ.)
 2. Kepek (El.)
 3. Derideki pürüzler (Ml.)
 4. Güç, kuvvet (Kn.)
hırtışmak Zayıflamak (Nğ.)
hırtık 1. Çene altı, gıdık (El.)
 2. Boğmacaya benzer bir çeşit hastalık (Ama. Vn.)
 3. Kuşpalazı (difteri) gibi nefes darlığı yapan bir hastalık (Vn.)
hırtlağ Gırtlak (Ks.)
hırtlak Gırtlak (İsp. Ba. Bo. Ks. Çkr. Çr. Sm. Ama. To. Or. Tr. Rz. Kr. Mr. Hat. Sv. Ank. Nğ. Mğ.)
hırtlamba Obur (Kc.)
hırtlek 1. Obur (Gm.)
 2. Gırtlak (Kr. Gm.)
hırtlık 1. Obur (Gm.)
 2. Gırtlak (Gm.)
hırtmak Burkulmak, incinmek, çıkmak (İsp. Ks. Ml. Gaz. Sv. Nğ. Ada. İç.)
hırvat Büyük vücutlu kimse (Ks.)
hıřhamur olmak Çok yorulmak, yorgun olmak (Sv.)
hışhış Öksürüklü kimse (Kr.)
hışılamak Sık sık ses çıkararak nefes almak (Nğ. Kn.)
hışır İri, şişman ve kuvvetli adam (Dz. Çkr. Çr.)
hışır hışır olmak Kırılmak, çıkmak (Kol, bacak ve kemik için) (Yz.)
hışırık Başta çıkan küçük çıban (Dy.)
hışır olmak 1. Çok yorulmak (To. Or. Gr. Mğ.)
 2. Hastalıktan ya da yorgunluktan bitkin düşmek (Gm. Ezm. Mğ.)
hıçkırık Hıçkırık (Ml.)
hışlamak Sık sık nefes almak (Or. Tr. Rz.)
hışnamak Sık sık nefes almak (Rz. Ar.)
hıtık 1. Şişman ve kısa boylu (Bo.)
 2. Hıçkırık (Tk.)

hıtlak Gırtlak (Nğ.)

hiysukmak Hastalığı iyiye gitmemek, depreşmek (Sv.)

hızlaba Nefes darlığı ile karakterize hastalık, bronşit (Zn.)

hiciren İltihap (Brd.)

hicran İltihap (El. Hat.)

hiç Bacak kemiği (Sv.)

hiçlik Göz ağrısı (Ezc.)

hiçin Yürek (İsp.)

hidiyhli Çok gıdıklanan kimse (Gm.)

hikim Hekim, doktor (Nğ.)

hlial otu Dişotu, Ammi visnaga, Umbelliflorae (Ant.)

hılay Kökleşmiş hastalık (Kn.)

hlaz Çok çabuk hasta olan, hastalıklı kimse (İç.)

hlmik 1. Burundan, genizden konuşan kimse (Gm.)

2. Sümük (Gm.)

hindlik Sümük (Gm. Ezc. Sv.)

hindiri İshal, sürgün (Ml.)

hingildemek Beli bükülmüş ihtiyar, sendeleyerek yürümek (Ank.)

hlnik Sümük (Çkr. Gm. Sv. Yz.)

hlil Genizden konuşan kimse (Yz.)

hltnik 1. Genizden konuşan kimse (Ezc.)

2. Sümük (Kerkük)

hlisan İnsan (Kr.)

hlra Siska, cılız, çelimsiz (Zn.)

hlre Siska, cılız, çelimsiz (Çkr. Bo.)

hlrl Öksürüğün tedavisinde kullanılan hatmi bitkisi (Vn.)

hlrlf Bunamış, zayıf bellekli kimse (Hat.)

hlrnk 1. Üst dudağı yarık olan (Gaz.)

2. Çok zayıf, siska (Ada.)

3. Sumsük (El.)

hlrtlk Yaşlı adam (Ml.)

hlrtkli Gırtlak (Gm.)

hlşhlş Bir çeşit hastalık (Kr.)

hlşte Koltuk altı (El. Ml.)

hltaayl Kızlık zarı ameliyatsız açılmayan kız (Nğ.)

hiyet Çok zayıf kimse (Nğ.)

hobu Biçimsiz, iri vücutlu kimse (Zn.)

hocar Cüce insan (Gr.)

hoçuk Kalın boyunlu ve kızıl renkli kimse (Ky.)

hodalak Toplu, sağlam kimse (Çr.)

hodalama Şişman yapılı, kaba kimse (Ks.)

hodul Ağır kanlı (Kü.)

hod kemiği Omurga (Çr.)

hoğ Aşırı cinsel istek (Çr. Ama. To. Sv.)

hokramak Yarası azmak, iğrenç bir hal almak (Ks.)

hokuk Büyük boğaz uru (Bo.)

holdur hoyuk Çiçek bozuğu, çopur yüzlü kim-

se (Yz.)

holkum Gırtlak (Ba.)

hollak Isıtılıp kundak çocuklarının altına konulan elenmiş kırmızı toprak (Sv.)

hoita Sarhoş gibi bilinçsiz hareketler yapan kimse (To.)

homa Kalça kemiği, uyluk kemiği (Af. Nğ. İç.)

homaca Kalça kemiği, uyluk kemiği (Kü. Kn.)

homaça 1. Kalça kemiği, uyluk kemiği (Es. Çr.)

2. Büyük kemik (Sv.)

homa kemiği 1. Kalça kemiğinin uç kısmı (Kn.)

2. Topuk kemiği (Ky.)

hombli Obur (İç.)

hombuk Boğaz (Ky.)

hombul Obur (Kc. Ky.)

hombur Boğaz (Ky.)

homça 1. Kalça (Ky.)

2. Kalça kemiği, uyluk kemiği (Kü.)

hompuş Çok şişman kimse (Çr.)

homu Boğuk sesli kimse (Bo.)

honaz İhtiyar (Yz. Ank. Krş.)

honç Kalça kemiği, uyluk kemiği (Ky.)

honçuk Kısa boylu, tıknaz (Ada.)

hondu Kel (Kr.)

hongala Büyük, çirkin, biçimsiz (kimse için) (Kr.)

honguldamak Kocamak, ihtiyarlamak (Çr.)

hongumak Kocamak, ihtiyarlamak (Krş.)

honğud olmak Yaşlanıp çirkinleşmek (Çr.)

honkumak Kocamak, ihtiyarlamak (Çr.)

hont 1. Sözü anlaşılmayan, tutuk (kimse için) (Tk.)

2. Uyluk kemiği (Ank. Nş.)

hontumak Kocamak, ihtiyarlamak (Af. Es. Çr. Ank. Kn.)

hop Sırt, arka, omuz (Mn. Dy. Mr. Hat. Nğ. Ada.)

hopu Biçimsiz, iri vücutlu (Gaz.)

hopuş Çok şişman (Çkr.)

hora Yara (Kr.)

horak Vücut (Nş.)

horan 1. Oğlan çocuğu (Ky.)

2. Aile, ev halkı (Krş.)

horana Aile, ev halkı (Kü.)

horavlanmak Sinirlenmek, heyecanlanmak (Çr.)

horazcık Bir çeşit boğaz hastalığı (Kn.)

horçuklaşmak İhtiyarlayan kimsenin yüzü buruşmak (İsp.)

hordela Gırtlak (Tr.)

horhut olmak İhtiyar ve düşkün olmak (Ama.)

horit Burunsuz (Kn.)

horlyan Durmadan kaşınan kimse (Ar.)

horkut Düşkün, zayıf (Ama.)

horlak Çok İhtiyar kimse (Dz. Gm. Kn.)
horlavuk Ses çıkararak nefes alan kimse (Çr.)
horletmek İçmek (Sv.)
horozlık Boğmaca hastalığı (Dy. El.)
horsana Vücut yapısı oransız olan kadın (Krş.)
horsa uyumak Bir şeyi duymayacak kadar derin uyumak (Bo.)
horso Şişman (Sv.)
hort burun Devamlı akan burun (Sv.)
hortdatmak Uyandırmak, ayıltmak (Kr.)
hortlak Uygunsuz zamanda burnu akan, sümüklü (Nğ.)
hortlamak 1. Yara azmak (Nğ.)
 2. Yatıp uyumak (Brd. Yz.)
hortlık Boğazda çıkan ur (Gm.)
hortuk Kısa boylu kimse (Or.)
hortum Yemek borusu (Krş.)
hortumak Yaşlılık nedeniyle değişmek, biçimi bozulmak (Gm.)
hos Hastalıklı, sıksa (Sn.)
hosclğer Akciğer (Sn.)
hoslak Hastalıklı, kansız cılız kimse (Çkr. Mg.)
hoşırık Sulu, kaşıntılı, kolay geçmeyen çocuk egzeması (Ar. Ezm El. Ezc. Ml.)
hoşotu Sünnette kesilen parça, prepişyum (Rz.)
hoşrik Vücutta meydana gelen toplu iğne başı büyüklüğündeki kabarcıklar (Ar.)
hoşur Çiçek bozuğu, çöpur (Krş.)
hoşur olmak Yorulmak (Gr.)
hoşuruk Vücutta meydana gelen toplu iğne başı büyüklüğündeki kabarcıklar (Ar.)
hot Kalça kemiği (Af. To. Es. Ks. Çr. Dv. Yz. Ank. Ky. Nğ. Kn.)
hotak 1. Baş, kafa (Mn.)
 2. Kısa boylu kimse (Bo.)
hotalamak Zehirlemek (Bil.)
hotalanmak Zehirlemek (Çkl.)
hotamak Yaşamak (Kn.)
hotaman Şişman, güzel, sevimli adam (Ks.)
hotamış Geniş ve etli burunlu kimse (Ks.)
hotik Zehir (El. Sv.)
hotu Kalça (Af.)
hotuk Mide (Bt.)
hotur Yaşlı, ihtiyar (Mr.)
hoturdattmak Burun çekmek (İsp.)
hötürüklü İshal olmuş insan ya da hayvan (İz.)
hovu geçmek Kuvvetten düşmek (İsp.)
hovunu almak Cinsel isteğini gidermek (Ar.)
hoşurlanmak Yarası azmak, kabarmak (İç.)
hozmur Zayıf, cılız (Or.)
höbere 1. Şişman, ölçüsüz vücutlu kimse (Es.)
 2. İnce, uzun boylu kimse (Es. Hn.)
höbüdek Çok uzun boylu kimse (Af.)
höcceten Ansızın ölmeyi anlatır (Ks.)
höddü Yaşından umulmayacak kadar akıllıca

hareketler yapan, konuşan çocuk (Çkr.)
hödelek 1. Akıl (Sv.)
 2. Salak (Gaz.)
hödeme İriyarı (Ada.)
hökel Baş ağrısı ile başlayan nezle hastalığı (Ada.)
hökeleklil 1. İri yapılı (Af. Çr. Krş.)
 2. Etine dolgun (Ama.)
höl 1. Çocuk pıslığı (To.)
 2. Kundak çocuklarının altına konulan elenmiş ince toprak (Ada.)
höldür Sakat (Ks.)
höldüremek Zayıflıktan gözleri çukura kaçmak (Sm.)
hölebeş Hastalıkların tedavisinde kullanılan hordan bitkisinin tomurcukları (Zn.)
höllük 1. Kundak çocuklarının altına konulan elenmiş ince toprak (Çr. Sm. Ama. To. Gm. Kr. Ezm. Ezc. El. Ur. Gaz. Mr. Sv. Ky.)
 2. Uzun boylu (Kn.)
höllükleme Çocuğu kundaklamak (Nş.)
höllüm Vücutta gelişmiş fakat geri zekalı kimse (Çr. Kn.)
hömbük Kambur (Hat.)
hömmük Kambur (Hat.)
hömsək Yaşı geçkin kadın (Ks.)
hömsül Aptal, salak (Ba. Ada.)
hömürtlek 1. Gırtlak (Dz. Kü. Es. Nğ.)
 2. Kulak memesi (Ky.)
 3. Burun direği (Ada.)
 4. Burun deliği (Ada.)
hönce Şişman, hantal (Ks.)
höndekek Böbrek (Ama.)
höntüldemek İyi yürüyememek (Bo.)
hördəle İriyarı, iri kemikli kimse (Nğ.)
hörküşlenmek Şişmanlamak (Yz.)
hörlək İshal (Çr.)
hörləmek İşemek (argo) (El.)
hörtlek Gözü dışarıya uğramış, patlak gözlü (Bil. Es.)
hörtlemek Göz dışarıya fırlamak (Çkr. Gr.)
hörtük Yara (ilenç olarak kullanılır) (Mr. Ada.)
hörtüm Cinsel istek (Gaz.)
hörülmək Çok sarhoş olmak (Ks.)
hörürlük Gırtlak (İç.)
hörümekek Uykuda horlamak (Or.)
hösnək Uyuşuk, miskin kimse (Bo.)
höşbermek Vücutta bir yer kabarmak (Ks.)
höşhös Kuyruk sokumu ve çevresi (Hat.)
höttəmen Zayıf, cılız (Zn.)
höttük Gırtlak (Ank.)
hötüm 1. Kötürüm (Çr. Ml. Mr.)
 2. Yara (Ky.)
hötümen Kötürüm (Kn.)
hötürmek İshal olmak (Çkl. Çr. To. Sv.)

hötürük 1. İshal, sürgün (Ama. Or. Sv. Ky.)
 2. İshal olmuş kimse (Ama.)
hötürük olmak İshal olmak (To.)
hötürüm Kötürüm (Mr.)
hudele Yürek (Kü. Kn.)
hudiklenmek Gıdıklanmak (Ar. Kr. Ezm.)
huğlamak Kulağı çınlamak (Zn.)
hul Sağır (Sv.)
hulhul Çene ve koltuk altında meydana gelen şiş, beze (Ar.)
hulk 1. Ruh (İç.)
 2. Yemek borusu (Uş.)
 3. Gırtlak (Uş. Mn.)
humaca Kalça (Es.)
humarcık Bebek (Ama. Ezc.)
humbur Obur (Ng.)
humhum Genizden ses çıkarak konuşan (To. Tr. Hat. Kerkük)
humda Anlağı yorgun ya da işlemeyen kimse (Ng.)
humruz Obur (Mr.)
hunnacı Gebe (Ba.)
hunhayıcı Gebe (Ant.)
huntumuş Çok yaşlı, ihtiyar (Ank.)
hurthaş olmak Çok yorulmak, güçsüz kalmak (Kr.)
hurtul Gırtlak (Gm.)
huruldamak Uykuda ses çıkartmak (Kerkük)
hutum Kötürüm (Krş.)
hutun Şişman, gürbüz (Çkr.)
huv Sinir, öfke (Hat.)

huy Çocuk (Ba.)
huy kesme Yürümeyen çocukların yürüyeceği inancıyla boyunlarına ip bağlayarak bir yatıra götürme ve ziyaretten sonra boyundaki ipi oradan geçen birine kestirme (Ezm.)
hübere İri vücutlu kimse (Yz.)
hücüt Vücut (Kr.)
hüddede 1. Yürek (tavuk ya da insanlarda) (Af. Isp. Kü.)
 2. Ciğer (Af.)
hüdük Çok gıdıklanan (Gr.)
hüdüle Yürek (Isp.)
hüldide Yürek (Isp.)
hüllüdede Yürek (Brd.)
hüllük Kundak çocuklarının altına konulan elenmiş ince toprak (Tr. Dy. El.)
hümbül Pis boğaz (Çkl.)
hümkürmek Ses çıkarak burun silmek (Ks. Brd. Sv.)
hünkürmek Ses çıkarak burun silmek (Brd.)
hüplümen Akıllı (Kn.)
hüppülüç Omuz (Ky.)
hüpül Şişman kimse (Gr.)
hürülük Uzun kafalı kimse (Sv.)
hüşgü 1. Gübre (Ezn. Kn.)
 2. Çöplük, gübrelik (Ama. Kn.)
hüşhüş Aptal, salak (Sn.)
hüddede Yürek (Af. Mn.)
hüy dutma Kan dolaşımı ve sinir sisteminin bozulmasından ileri gelen bir çeşit hastalık (Gm.)

ıbı bık Sıtma nöbeti geçiren hastanın titrerken, inerken çıkardığı ses (Dz.)

ı bınmak 1. Kimildanmak (İç.)

2. Sıçramak (Ng.)

ı bık 1. Erkekliği olmayan, hadım (Tk.)

2. Şişman (Ba. Brs. Sv.)

ı bık ı bık 1. Çok tombul (Ed.)

2. Pıhtı pıhtı, parça parça (Ng.)

ı cık Azmış yara (Sv. Ky.)

ı dı dık kılmak Soğuktan titremek (Mğ.)

ı fık Bit (Bo.)

ı gı mlı Sürekli hastalıklı, dertli (Mğ.)

ı gı dır göz Şaşı göz (Ml.)

ı gıl ı gıl olmak Çok şişman olmak (Çkr.)

ı gım Dert, hastalık, ağrı, sızı (İsp. Brd. Dz. Çkr. Kn.)

ı gı ma Çocuklara aniden gelen öldürücü bir hastalık (İsp.)

ı gı mlı Sürekli hastalıklı, dertli (İsp. Brd. Dz. Kn. Ant. Mğ.)

ı gı nık 1. İshal hastalığı, dizanteri (İz. İst. İç.)

2. Kabızlık, peklik (Dz.)

ı gı nık memesi Basur memesi (İst.)

ı gıl Sürekli hastalıklı, dertli (Ba.)

ı gı nık İshal (Dz.)

ı hıl cuh olmak Ayakta geçirecek kadar hafif hasta olmak (Ezc.)

ı hıl tı küt ültü Hastanın inlemesi (Gm.)

ı hı rcuh olmak Ayakta geçirecek kadar hafif hasta olmak (Ezc.)

ı hı lamak Hastalıktan inlemek (Sk. Sm. Ank. Ky.)

ı h mak 1. Hasta iyileşmek (Kc. Kırk.)

2. İyi olamamak, düzelememek (Bo. Ed.)

3. Zayıf, güçsüz kalmak (Ng.)

ı kık ık Hıçkırık (Krk.)

ı kıl mak Yorgunluktan, hastalıktan ya da sıkıntıdan sık sık nefes almak, inlemek (Af. İsp. Brd. Dz. Es. Ba. Çkr. Ank. Ng. Ant. Mğ.)

ı kıl damak Ağlar gibi ses çıkarmak (Kc.)

ı kıl mak Hastalıktan inlemek (Çkl.)

ı kıl nı h İshal hastalığı, dizanteri (Ml.)

ı kıl ntı İshal hastalığı, dizanteri (Ama.)

ı kıl nı mak Hasta çocuk, uyurken ses çıkarmak (Mğ.)

ı kış mak Çok yorulmak, yürüyememek (Brd.)

ı kış olmak Çok yemekten hazımsızlık çekmek (Ba.)

ı kıl man İdman (Çr.)

ı lık Kekeme (Af.)

ı lbık Kuvvetli (Tk.)

ı lbız Zayıf, hastalıklı (Çkr.)

ı lek Zayıf, cansız (Or.)

ı lgar Ateşli (Mn.)

ı lgı dık Beşik (Bil.)

ı lgı dır Zayıf, sıkı (İst. Ks. Yz.)

ı lgı dır ı ncık Çok ince bilekli kimse (İç.)

ı lgı dır kesilmek Zayıflamak (Sv.)

ı lgı dır olmak Zayıflamak (Yz.)

ı lgr Fitil (Ba.)

ı lgr tır nık İnce ve eğri bacaklı kimse (Kn.)

ı lık Güç, kuvvet (Kn.)

ı lım ak Yemeği sindirmek (Ank.)

ı lı ntı Çelimsiz, kuvvetsiz, zayıf (Gm.)

ı lız Zayıf (İsp.)

ı lı Zayıf, kansız (Dz.)

ı l kıl nık Bataklık (Çr.)

ı lık Güç, kuvvet (Çr. Ur.)

ı l mak Uykuya dalmak, uyuklamak (Çr. Ama. To. Sv.)

ı mbıl dık Bataklık (Es.)

ı mbıl ı mbıl Çok şişman olmayı anlatır (Bo.)

ı mcın mak Yataarken kalkmaya çalışmak (Gr.)

ı mık Bir çeşit diş hastalığı (Dz.)

ı mım ak İlinmek, ısınmak (Gr. Ng.)

ı mır ga Zamanından önce serpilip büyümüş (İsp.)

ı mır mak Uyuklamak (Ada.)

ı mır yamur etmek Sözleri ağızda geveleyerek konuşmak (Çkl.)

ı mız ga ma Uyuklamak (Dz.)

ı mız ga ma g Uyuklamak (Brd.)

ı mız ga mak Uyuklamak (İsp. Brd. Ant. Ed.)

ı mız ga nı mak 1. Uyuklamak (Dz. İz. Çkl. Ks. Zn. Or. Ml. Gaz. Mr. Ank. Krş. Ng. Ada.)

2. Uyuşmak (Ng.)

3. Soyunmak (Yz.)

4. Çocuk mızıklanmak (Brd. Bo. Ada.)

ı mız ka mak Uyuklamak (Sn. Ant.)

ı mız la nı mak Uyuklamak (Kü. Ks. Krş. Ada.)

ı mraz Hasta, çok zayıf bünyeli (Gr.)

ı mız ga nı mak Uyuklamak (Ama.)

ı ncı h Bacağın dizden aşağı kısmı (Vn.)

ı ncık la nı mak Kederlenmek (Ks.)

ı ncık ma İçi sıkılma, bunalma (Ank.)

ı nez Hastalık nedeniyle zayıflamış kimse (İsp.)

ı ngıl da na Hasta diş etlerini kanatarak tedavi etmeye yarayan bir çeşit ot (Ank.)

ı ngıl ı kış Hastalıktan yeni kalkmış kişinin ağır ağır yürümesini anlatır (Kü. Çr. Ng. Kn. Mğ.)

ı ngıl ıp Çok zayıf (Yz.)

ı ngı raz 1. Zayıf, cılız, hastalıklı (Dz. Ay. İz. Bo. Kn. İç. Mğ.)

2. Uzun süren ve öldürücü olmayan hastalık (Isp. İç.)

ingiraz düşmek Zayıflamak (Bo.)

ingiriz Zayıf, cılız, hastalıklı (Isp. Bil. Ng.)

ingirizlamak Yavaş yavaş zayıflamak, sağlığı bozulmak (Çkr. Ng.)

inğičgamak İnemek (To.)

inıçgamak İnemek (Kn.)

ınık Şişman (Isp.)

ınıltı İnilti (Isp.)

ınırsınız Hastalığı iyiliğe yüz tutan (Hat.)

ınızarı Hastalığı iyiliğe yüz tutan (Dz.)

ınkılıp Can çekişme (Yz.)

ınraz Hastalıktan işe yaramaz hale gelen kimse (Dz.)

ıra Yüz, çehre, görünüş (Ky.)

irahın 1. Zayıf, arık (To.)

2. Hasta (To.)

irava Kısa boylu, bodur insan ya da hayvan (Sv.)

irgin 1. Zayıf, sıksa, güçsüz (Af. Isp. Brd. Dz. Brs. Kn. Ada. İç. Mg. Krk.)

2. Yorgun (Isp. Brd. Dz. Es. Ank. Kn. İç. Ed.)

3. Hasta, rahatsız (Isp. Brd. Dz. İz. Mg.)

ırgınlaşmak Çocuk hastalık nedeniyle zayıflamak, gelişmemek (İç.)

ırık Zayıf (Isp. Gr.)

ırıkçı Ağrıları nefesle ya da büyü ile iyileştirdiğine inanılan kimse, büyücü (Mg.)

ırıklamak Boş inanca göre hastayı büyü ya da sihirle iyileştirmek (Mn. Mg.)

ırklatmak Hasta iyileşmek için kendine büyü yaptırmak (Mg.)

ırılmak 1. Ana karnındaki çocuk duruşunu değiştirmek, ters gelmek (Mg.)

2. Yorulmak (Af. Isp. Brd. Dz. İç. Tk. Mg.)

3. Zayıf düşmek (Kn.)

ırkı Zayıf, çirkin, hastalıklı (Isp.)

ırkın Zayıf, cılız hastalıklı (İç.)

ırmak Zayıflamak (Af. Isp.)

ırsap Yaşlı, ihtiyar (Kn.)

ısgal İshal (Mg.)

ısıkerte Termometre (Ank.)

ısılmak Dişleri birbirine kenetlenip açılmamak (Uş. Brd. Dz. Ay. İz. Mg.)

ısını yer Ilıca (Bo.)

ısrığı 1. Ağızda kaşıntı ve kabarcıklar yapan, perhizle giderilen bir çeşit hastalık (Dz. Or.)

2. Hastalık nedeniyle yapılan perhiz (Dz. Gr. Ezm.)

3. Hastalığın yaptığı titreme, ürperme, ateş (Sv.)

ısrığı tutmak Perhiz yapmak (Gr.)

ısrıgu Sivilce, ergenlik (Or.)

ısıtma Sıtma hastalığı (Sm. Gr. Gm. Kr. Ml. Gaz.)

ıska 1. Sıksa, zayıf (Kn.)

2. Verem (Kerkük)

ıskıtca Verem (Isp. Ant.)

ısmak Ağızını sınıksı kapamak (Dz.)

ıssırgı Trachoma benzer bir çeşit göz hastalığı (Isp.)

ıssırgı olmak Yeni doğan çocukların vücudunda sıcaktan küçük sivilceler çıkmak (Dz.)

ışğırırh Hıçkırık (Gm.)

ışılak Göz (Kn.)

ışıldak Göz (Bo. Çr.)

ışkırık Bir çeşit öksürük (Sv.)

ışlak Göz (Ks.)

ıvilkurt Mikrop (Ng.)

ıvıak Bacak arası boşlukları (Rz.)

ıyık Zayıf (Sv.)

ızığı bızıkamak Canı sıkılmak (Dz. Kn.)

ibici Kulak ucu (Ks.)

ibiği kızarmak 1. Yüzüne kan gelmek, sağlığı düzelmek (Isp. Es. Kc. Bo. Sv. Çkr. Mg. Yz.)

2. Buluğa ermek (Ay. Bo.)

ibilli Az gören (göz için) (Isp.)

ibimek Gelişmek, büyümek (Es. Çr. To.)

ibiş Kısa boylu, şişman adam (Dz. Sv. Kn.)

iceği Bağırsak (Ist.)

iciran İltihap (Kr.)

icren İltihap (To.)

iceği 1. Bağırsak (İst. To.)

2. Hastaların iyileşmesi için sarılan yaş, taze hayvan derisi (İç.)

içerisi gitmek İshal olmak (Es.)

içi geçmek İshal olmak (Ay. Ng.)

içi gitmek İshal olmak (Brd. Isp. Ng.)

içirikli 1. Özürlü (Yz.)

2. Hastalıklı (Yz.)

iç pınar Hamam (Çr.)

içran İltihap (Tr.)

iddirse Arpacık (Dz.)

idış Kısırlaştırılmış insan ya da hayvan (Dz. Ay. Mn. Çkl. Sk. Bo. Zn. To. Kr. Mr. Ant. Mg. Tk.)

iflidemek Soğuktan titremek (Dz. Çkl.)

iflemek Delirmek (Kr.)

iğez Zayıf, hastalıklı cılız insan, hayvan ya da bitki (Isp. Dz. Çkl. Ks. Çr. To. Ky. Ng.)

iğeze Hastalık sonrası toparlanma, nekahat dönemi (Dz. Gr. Sv.)

iğ Hastalık, dert (Kn.)

iğdir Hastalıklı, cılız, çok zayıf (İz. Or. İç. Mg.)

iğdiş Hastalıklı, cılız, çok zayıf (Isp.)

iğeze Süreğen (kronik) hastalıklı kimse (Dz. Çkr.)

iğilemek Zayıf, cılız kalmak (Dz.)

iğili Zayıf, hastalıklı, cılız insan, hayvan ya da bitki (İz.)

iğilik Zayıf, hastalıklı, cılız insan, hayvan ya da bitki (İz.)

iğim iğim iğilemek Çok zayıflamak (Isp.)

iğirmek 1. Basur, dizanteri, kanlı ve sancılı ishal (Gaz.)

2. İkinmek (Af. Isp. Dz. Çkl. Ama. Mr. Ky. Ng. Kn. İç. Mg.)

3. Kusacak gibi olmak (Brd.)

4. İkinmek (Ng.)

iğirlik İshal (Gaz.)

iğize Hastalık sonrası yapılan titizlik, mızımlık (Ay.)

iğlek Zayıf, güçsüz, hastalıklı (Sm. Or. Mg.)

iğlemek 1. Zayıflamak (Brd. Dz. Ay. İz. Bo. Sm. Or. Kn. İç. Mg.)

2. İnlemek (El.)

3. Yarası iyileşmek (Gr.)

iğlenmek Zayıflamak (Mg.)

iğlez Zayıf, hastalıklı, cılız insan, hayvan ya da bitki (Dz. Mn.)

iğil Zayıf, hastalıklı, cılız insan, hayvan ya da bitki (Isp. Brd. Dz. İz. İç. Ant. Mg.)

iğne değiştirmek İki lohusanın karşılaştıklarında boş inanışa göre aldıkları önlem (Isp.)

iğnik 1. Cıvık dışkı (Ada.)

2. İshal (Sm. Ky. İç.)

ihlez Zayıf, hastalıklı, cılız insan, hayvan ya da bitki (Çr. Or.)

ihmak Canlanmak, onmak, gelişmek (Krk.)

ikanmak Yıkanmak (Rz.)

ikibüküm Kambur (Ks.)

iki canlı Gebe (Vn.)

ikizlemek İkiz doğurmak (Isp.)

ilancih Kemik veremi (Vn.)

ilancık 1. Yılcık, erizipel (Dz. Ant.)

2. Romatizma, siyatik (İç.)

ilandili Zayıf, ipince (Dz.)

ilek Zayıf, cansız (Ay. Or. Mg.)

ileş Leş (Isp. Dz. Kc. Or. El. Ng. İç. Mg.)

ileze Veremli, hastalıklı (Bo. Ks. Mg.)

ili Zayıf (Dz.)

ilice İlica, kaplıca (Ezm. Mr. Ng.)

ilicek İlica, kaplıca (Sm.)

ilik kıymak Tatlı yiyecekten midesi ezilmek, kıyılmak (Ng.)

ilikleşmek Beslenmek, semizleşmek (Dz.)

ilikli büyümek Normal, sağlıklı büyümek (Ks.)

ililmek Parmak eklemleri (Ng.)

ilirmek 1. Yaramak, fayda vermek, yenen ya da yapılan bir şeyi içe sindirmek (Isp. Ng. Kn.)

2. Zayıflamak (Vn.)

ilingir Zayıf, kuvvetsiz (Ama. To.)

ilingiz Zayıf, kuvvetsiz (El.)

ilinmek Hastalık çekmek (Kr.)

ilinti 1. İç sıkıntısı (Isp. Brd. Dz. İz. Mn. Ba. Kü. Es. Kn.)

2. Kuruntu, kaygı (Af. Isp. Brd. Dz. Ba. Kü. Es.)

ilişik Boş inanca göre cin çarpmış kişi (Isp.)

ilışmek Irza geçmek (Isp. Brd. Ay. Mn. Es. Sk. Kc. Bo. Ks. Çkr. To. Ama. Or. Gm. Ar. Kr. Sv. Ky. Ng. Kn. İç. Mg. Krk.)

ilyerteml Sinir hastası olan, boş inanca göre cin çarpmış olan (Kn.)

İliyh Kemik iliği (Kr.)
İlkidin İlk çocuk (Kü. Ank. İç.)
İlkidünü İlk çocuk (Çr.)
İlkit Dil tutukluğu (Kü.)
İlküdün İlk çocuk (Kü. Bo. Kn. İç.)
İlküdünü İlk çocuk (Es. İç.)
İllec İlâç (Kr.)
İllik İnsan (Kü.)
İllöp Büyük başlı kimse (Ada.)
İlmece Kızamık hastalığı (Brd.)
İloç Em, ilâç (Hak.)
İma durmak Ayaklan havada, tepesi üstü durmak (Kn.)
İman tahtası Göğüs kemiği (Sm. Yz.)
İmbaş Omuz (Kn.)
İmeyhmejh Küçük çocuk emeklemek (Kr.)
İmlık 1. Beyin (Af. Uş. İsp. Ay. İz. Mn. Ba. Bil. Kn. Tk.)
 2. Kafatasının üst kısmı (Af. Ay. Çkl. Kü. El.)
 3. Gırtlak (Dz. Ba. Çkl. Es. Kc. Sk. Bo. Zn. Ks. Çkr. Çr. Sn. Ama. Or. Sv. Ank. Krş. Nş. Kn. Ada.)
İmlık boğması Boğazın iç tarafında çıkan çiban (Ank.)
İmlık garıncalanmak Boğazı ağrımak (Bo.)
İmliklemek Boğmak (Ba. Brs. Es.)
İmlirtlek 1. Kıkırdak (Hat.)
 2. Gırtlak (Brs.)
İmsilemek Koklamak (Kr.)
İmuk Oruç (Ks.)
İmük Gırtlak (Ba. Bo. Ks. Çr. Ada.)
İnah Boğmaca hastalığı (Kr.)
İnahan Obur (Kn.)
İnce ağrı 1. Verem (Çr. Ezm. Ezc. Vn. Ur. Gaz. Mr. Sv. Yz. Ky. Ada. İç.)
 2. Kalp hastalığı (Nğ.)
İnce arı Verem (Ant.)
İncedalan İnce ve uzun boylu kimse (İsp. Brd. Dz. Ay. İz. Mn. Es. Ks. Çkr. Çr. To. Gm. Mr. Hat. Sv. Ank. Nğ. Kn. Ada. İç. Ant. Mg.)
İncedalanı İnce ve uzun boylu kimse (İsp.)
İncedalyan İnce ve uzun boylu kimse (Ml.)
İncedan İnce ve uzun boylu kimse (Ant.)
İnce dert Verem (Tr. Ml.)
İnce hastalık Verem (Dz. İz. Çr. Rz. Kn. Ada.)
İnce illeti Verem (Kib.)
İncibar Bir çeşit çibancık (Ky.)
İnciclık Kırk günlük çocukların vücutlarında görülen küçük sivilceler (Dy.)
İncik 1. Ağzı, sızı, acı (Ama. To. Ezc. Vn. Sv. Kerkük)
 2. İncinen yer (Ml.)
İncik kapağı Dizkapağı (Ank.)
İncik kemiği Dirsek kemiği (Ank.)

İncilli Gözde çıkan arpacık (Ar.)
İncilli sırgı Kırk günlük çocukların vücutlarında görülen küçük sivilceler (Af. Brs.)
İncilo Arpacık (Ar.)
İncinik Ağrı, sızı, acı (Bt.)
İncir Arpacık (Ar.)
İndal Hastalıktan yeni kalkmış halsiz kimse (Yz.)
İndirlik 1. Koltuk altında çıkan çiban, köpek memesi (Kn.)
 2. Hayvan ve insanların boğazlarında olan şişlik (Ml. Sv.)
İnehan Çok yiyen, obur (Kn.)
İnez 1. Hastalıktan yeni kurtulmuş, tam iyileşmemiş kimse (Brd. Ama. Es. Ks. Sm. Yz. Kn.)
 2. Sıksa, cılız, bakımsız, hastalıklı (İsp. Brd. To. Krş. Nş.)
İneze 1. Çok ağlayan hasta çocuk (Ank.)
 2. Hastalıktan yeni kurtulmuş, tam iyileşmemiş kimse (Kü. Ml.)
 3. Sıksa, cılız, hastalıklı (Dz. Ks. Çkl. Nğ. Kn. Ant.)
İnezimek Ölümcül hasta olmak (Çr.)
İngin Felç, inme hastalığı (Çkr.)
İngizlemek Yarı hasta, yarı sağlam olmak (Krş.)
İngi 1. Nezle (Mn. Krş. Ky. Nğ. Kn. İç.)
 2. İnme hastalığı, felç (Nğ. Krş. Gaz. Yz.)
İngli 1. Çok zayıf insan ya da hayvan (Nş. Nğ.)
 2. Sümük (Krş. Kn.)
İngin Nezle (İsp. Ay. Mg.)
İnize Cılız, sıksa, hastalıklı (Dz.)
İnli Hasta (Mn.)
İnme Diş nezlesi (Ay. Mg.)
İnnağ olmak Çocuğun boğazı ağrımak (Kr.)
İnnah Çocuklarda bingıladağın çökmesi ile meydana gelen meme enmeme hastalığı (Ezm.)
İnne İğne (İsp. Dz. Gaz. Nğ. İç.)
İnneci Aşı yapan (Nğ.)
İnneme Acı ile sıızlanmak, inlemek (Ar.)
İnnemek Bağırarak (İz.)
İnniz Cılız, sıksa, hastalıklı (Ks.)
İnüç Gırtlak (Krk.)
İpçık Boyun arkasındaki çukur (Gaz.)
İpdırseği Arpacık (Brd. Dz.)
İpimilah Çıplak (Bo.)
İpleme Bağlanacak decerede deli (Ama.)
İplicek 1. Uyluk kemiğini kalçaya bağlayan kas (Sv.)
 2. İki kemiği birbirine tuturan kas (Bo.)
 3. Tenya, şerit (İsp.)
 4. Karaciğer ve gırtlakta meydana gelen bir çeşit hastalık, Yemen çibanı (Mn.)
İplığı çözülmek Güçten düşmek, halsiz kalmak (Krk.)

İrdamak İğrenmek (Ar.)

İrdelemek Çıbandeşmek (Ezm.)

İreklemek Gelişmek, büyümek (Mn.)

İrellemeyh Gelişmek, büyümek (Kr.)

İrelmeg Gelişmek, büyümek (Brd.)

İrelmek 1. Gelişmek (Af. İsp. Dz. Ay. Mn. Bo. Çr. Ng. Kn. Ada. Ant. Mg.)

2. Şişmanlamak (İsp. Dz. Ay. Mn. Bo. Ama.)

İremek Gelişmek, büyümek (Ant.)

İrep Hastalık, dert (Ant.)

İrermek Gelişmek, büyümek (İç.)

İrgin 1. Genç, delikanlı (Ada.)

2. Zayıf, cılız, hastalıklı (Ada.)

İrilmek 1. Hastalıktan sonra toplanmak, iyileşmek (Ks.)

2. Şişmanlamak (Mg.)

İrilmek 1. Deri, kulak, dudak vb. organları yırtılmak (Ur.)

2. Gelişmek, büyümek (Gr.)

3. Şişmanlamak (Or.)

İrinti Boğazsız, az ve seçerek yiyen (Ba. Yz.)

İrişmek Boyu uzamak (Bo.)

İrıntı 1. Kuruntu (Brs.)

2. Mide bozukluğunda geçirince boğaza gelen acı su (İsp.)

İrtmek 1. İki diş arasında fazla uzamış olan et parçası (Sm.)

2. Dili alt çeneye bağlayan ince et parçası, frenilum (Sm.)

İsgemek Koklamak (Kn.)

İsl gılmek Uçurum gibi yüksek yerlerde başı dönmek (Tr.)

İslitme Sıtma (Kr. Vn.)

İsilğ İsilik, sıcağın vücutta meydana gelen kırmızı lekeler (Kerkük)

İspî Bit (Ml.)

İspîçer Eczacı (Brd.)

İşek Sidik (Gm. Ezc. Vn. El. Sv. Ng.)

İşemik Sidik (Mr. Ky.)

İşemük Sidik (Gr.)

İşenik Sidik (Ant.)

İşeyh Sidik (Kr.)

İşidek Kulak (Bo.)

İşitgen Kulak (Çkl.)

İşmek İçmek (İç.)

İşok Hasta (İz. Mn. Çkl.)

İşşek turpu Karın ağrısına iyi gelen, turp gibi acı bir çeşit ot (Ank.)

İşte Yemek yeme isteği (Çr.)

İtdirse Arpacık (Gaz. Ank. Ant.)

İtdirseği Arpacık, göz kapağında çıkan sivilce (Af. İsp. Brd. Dz. Ay. İz. Ba. Kü. Es. Kc. Bo. Zn. Ks. Çkr. Çr. Ama. To. Or. Gr. Gm. Ar. Kr. Ezm. Ezc. Vn. Mr. Hat. Sv. Yz. Ank. Krş. Ky. Ng. Kn. İç. Ant.)

İtellî Felçli, çolak (Kr.)

İti Zeki (Ml.)

İtmemesi Koltuk altında çıkan bir çeşit çıban (Sv.)

İtmük kemiği Kuyruksokumu kemiği (Ks.)

İtne Cinsel sapık (erkek için) (İsp.)

İttirse Arpacık (İsp. Af.)

İttirseği Arpacık (Mg.)

İvdlmek Hastanın acidan yorgani yırtması (Mn.)

İvez Bir çeşit sivrisinek (Af. Es. To. Or. Tr. Gaz. Mr. Sv. Ank. Krş. Ky. Nş. Ng. Kn. Ada.)

İvilcan Bacakta olan kırmızılık (Kn.)

İvil kurt Mikrop (Ank.)

İya Kaburga kemiği (Çr. Ama.)

İyağı Kaburga kemiği (Krş.)

İyeği Kaburga kemiği (To.)

İyeği Kaburga kemiği (Çr.)

İyek Çene kemiğinde dişlerin oturduğu kısım (İst.)

İyilmek İyileşmek (Ks.)

İyindirik İshal (İsp. Dz.)

İyilik İshal (Gaz. Mr.)

İyilmek 1. Hastalıktan kurtulmak (Kr.)

2. Basur, dizanteri, kanlı ve sancılı ishal (Gaz.)

3. İkinmek (Gaz.)

İyiek Zayıf, hastalıklı (Dz. Or. Mg.)

İyilemek Zayıflamak (İsp. Dz. Ada. Mg.)

İynihan Obur (Ng.)

İynik İshal (Gaz.)

İyözü Kaburga kemiği (Sn.)

İzede Zayıf, cılız çocuk (İst.)

İzment Küçük, büyümemiş, zayıf (Ba.)

İzmet Küçük, büyümemiş, zayıf (Ba.)

İzvet Küçük, büyümemiş, zayıf (Kn.)

İzvent Küçük, büyümemiş, zayıf (İç.)

K

kab Lâgim (Hat.)

kaba Kaplıca (Kc.)

kabaç Çocukluğundan beri ince yapılı büyüyen erkek (Isp.)

kabak 1. Göz kapağı (Vn.)

2. Sırt (Vn.)

3. Omuz (Vn.)

4. Vücudun yanı (Vn.)

kabak 1. Kafatası (Isp. Ant.)

2. Alın (Ay. Bil. Mğ.)

kabalaklaşmak Büyümek, irileşmek (Mr. Yz.)

kabalanmak Büyümek, irileşmek (Or. Nş. İç.)

kabalık Kuyruk sokumunun üstü (Dz.)

kabapost İri yarı olduğu halde sağlıklı, canlı olmayan insan (Sm.)

kabar Yanık, kabarmış yara (İz. Kerkük)

kabara 1. Seyrek sakallı adam (Yz.)

2. Yel, gaz. (Bo.)

kabara atmak Yellenmek (Bo.)

kabaracı Sık sık yellenen ve bunu huy edinen kişi (Bo.)

kabaram Üzüntüden olan sinir hastalığı (Sm.)

kabarcık otu Yele karşı kullanılan zehirli bir ot (Ank.)

kabarık Şişmiş sivilce (İz.)

kabaş Çok şişman (Isp.)

kabıklı Sünnetsiz erkek (Sv. Ng.)

kabılanmak Az doymak (Brd.)

kabunda kurumuş Kansız, cansız adam (Sv.)

kabızıkmak Kabız olmak (İç.)

kabran İhtiyar (Brs.)

kabuklu Sünnetsiz (Ng.)

kaburlamak Sağa sola yalpa vurmak (Isp.)

kabuş Saçı dökülmüş adam (Isp.)

kacar 1. Kısa boylu, bodur (Ezc.)

2. Dilsiz (Ay.)

kacer Sıska, zayıf (Gaz.)

kacık Topuk kemiği, tarak kemiği (Ezm.)

kaça Yüz, el ve ayaklarda olan benler (Rz.)

kaçat Alın (Rz.)

kada Konuşmaya engel olan dil bağı, frenilum kısılığı (Es.)

kadah Yara izi (Vn.)

kadakmak Ölmek (Ada. İç.)

kadamak Gövdeyi bir yönden öbür yöne çevirememek, tutulmak (Ky.)

kaddırak Vücudunu dimdik tutan kişi (Ay. Mğ.)

kadek Kısa boylu kadın (Es.)

kafadişi Azı dişi (Ezc.)

kafa hapı Aspirin (Dz. İz.)

kafdar İhtiyar, cadı, bunak (Kr. Vn.)

kafkallı Zayıf (Rz.)

kaftar İhtiyar, cadı, bunak (Kr.Vn.)

kafter İhtiyar, cadı, bunak (Ezm.)

kagak Baştaki kepek, konak (Kü. Tr.)

kağam kağşak İhtiyarların yürüyüşünü anlatır (Kib. Ank.)

kağdurmak Koşturmak (To.)

kağır Arkaya eğilmiş (Mr.)

kağırmak Öksürerek balgam çıkartmak (Ks.)

kağışmak 1. Arkaya bükülmek (Ks.)

2. Kusmak (Es.)

kağız Kız. kadın (Ml.)

kağırık 1. Nezleden damakta oluşan şiş (Isp.)

2. Balgam (Çr. Brd.)

kağruk Kambur, biçimsiz (Gr.)

kağsevk Balgam (Mğ.)

kağsırık Balgam (Af. Brd. Dz. Ay. Mğ. Ml.)

kağşamak 1. İhtiyarlamak (Dz. Çr.)

2. Zayıflamak, arıklamak, kuvvetten düşmek (Isp. İz. Çkl.)

3. Bedenin her yanı hasta olmak, sağlıksız olmak (Çr.)

kahırık Balgam (Ay.)

kahirlenmek Üzülmek, dertlenmek (Af.)

kahrık Balgam (Brd. To. Mğ.)

kahsırmak Öksürmek (Isp.)

kak El ya da ayak parmaklarının esnekliğini kaybetmiş, içeriye doğru kıvrık durumu (Ar.)

kakaç 1. Zayıf (Dz. Mn. Brs. Es. Kn. Kib.)

2. Kekeme, dili tutuk adam (Sv.)

kakaç kesilmek Soğuktan donup kaskatı kesilmek (Or. Ng.)

kakaçlanmak Soğuktan donup kaskatı olmak (İz. Ar. Krk.)

kakamit İskelet (Ba.)

kakavan İhtiyarlamış insan ya da hayvan (Isp.)

kakırmak Balgam çıkarmak (Or.)

kaklak Kör (Af.)

kakmak Yürümek (Isp.)

kakmık Kudurmuş insan (Ank.)

kakmuk 1. Yumruk (Or. Sv. Ed.)

2. Balgam (Ama. To. Gm.)

kakmuru Balgam (Krs.)

kako Akılsız (Rz.)

kakrık Balgam (Çr. Or.)

kakuç Eli sakat (Ar.)

kakur Eğri, kambur (Ezm.)

kakvan Aklı kıt, aptal (İz.)

kalafatlı İri yarı, gösterişli (insan için) (Isp. Brd. Es. Sv. Yz. Ng. Kn. Kerkük)

kalafatsız Çok şişman, biçimsiz kimse (Dz.)

kalak 1. Burun, burun ucu (Brd. Isp. Brs. Kc.)

İst. Gr. Ezc. Mr. Sv. Krş. Ed. Tk.)
 2. Geniz (İsp. İst. Ezc. Krş.)
kalmuk Gzö kapağı (Gr.)
kaltak 1. Delikanlı (Af.)
 2. İhtiyar (kadınlar için) (Ay. Dz.)
kalurga İskelet (Ng.)
kamalma Eğilme, diz çökme (Or.)
kamanmak Yorulmak (İst. Ky.)
kamar Çiçek bozuğu (Dz.)
kamartlaz Kurdeşen hatalığı (Gaz.)
kamat 1. Dış görünüş (Hat.)
 2. Kol (Zn.)
kamatlaz Uyuşmak, (organ için)(Gaz.)
kamatlaz olmak Uyuşmak (Gaz.)
kamlak 1. Saçları dökülmüş ya da kısa kesilmiş kimse (Or. Sv.)
 2. Şişman (Or.)
kamçaklamak Tırmalamak (İsp. Çkl. Mg.)
kamgalanmak Yarası kabuk bağlamak (Sm.)
kamlit Zayıf, kuru, etsiz insan ya da hayvan (İz. Ba. Brs. Es. Gr. Ng. Mg.)
kamjak Böcek, haşere (Kn.)
kamrik Bögür, kasık üstü (İsp. Dz. Ay. Mr. Ank. Yz. Ant.)
kamrıklamak Cinsel ilişkide bulunmak (Ada.)
kanakıtmak İşemek (Yz.)
kanalmak İşemek (Yz.)
kanaralamak Yellenmek (Mr.)
kanayaklı Kadın, kız (Rz. İç.)
kança Çene (Ank.)
kandak 1. İhtiyar (Çkl.)
 2. Obur (İsp. Kn. İç.)
 3. Zayıf (Mg.)
kandal kemikleşmiş kıkırdak (Af.)
kandelez İnce, zayıf (Bo.)
kandız Mide ve karın bölgesi (İsp.)
kandil Sivri burunlu kimse (Kn.)
kandilli Gözünden sürekli yaş akan kimse (Kn.)
kanayaklı Kadın, kız (Rz.)
kanğal 1. Böbrek (Gm.)
 2. Zayıf (Dz.)
kangaş Zayıf (İsp. Rz. İç.)
kangaşı Zayıf (Rz.)
kanğıldah Zayıf (Ng.)
kanğıldak Zayıf, ince insan ya da hayvan (Sm. Ng. Ada. İç.)
kanğıldamak Bunamak (Sv.)
kanğılı Şişmanlık nedeniyle hareketsizleşen insan ya da hayvan (İç.)
kanğıt İskelet (Es. Ant.)
kanğılı İskelet (Mg.)
kanğıldak İskelet (Çr.)
kanıbulanmak Buluğa ermek (Es.)
kanıngınlı Alından kan akmakla geçtiğine inanılan bir hastalık (Ank. Ng.)

kanırmuk Balgam (Ks.)
kankala İki omuz arası (Kerkük)
kankıldak Zayıf (İsp. Mr. Ada.)
kankırana çevirmek Yarası şişmek, gangren olmak (Sv.)
kankıran olmak Gangren olmak (Sv.)
kankırdak Zayıf (Ada.)
kankırık Balgam (Mg.)
kanlı balgam Dizanteri (Sm.)
kanlı burl Dizanteri (Vn.)
kannama Karın ağrısı, bağırsak gazı (Yz.)
kanoturmağ Dizanteri olmak (Kerkük)
kanraklamak Yeni doğan bebek, ilk kakasını yapmak (Sv.)
kanrik 1. İhtiyar (Ks.)
 2. Balgam (Ama.)
kanrılamak Arkaya eğilmek, yaslanmak (İsp. Brd. Dz. Kc. Bo. Çr. Ama. Sv. Ank. Kib.)
kanruk Balgam (Ama.)
kasırak Balgam (İsp.)
kansırık Balgam (Dz. Ay. İz. Mn. Ba. Kn. İç. Ant.)
kansırıklı Öksürüklü, hastalıklı kimse (Ant.)
kantruk Zayıf, arık, biçimsiz (Tr.)
kan tutmak 1. Birdenbire ölmek, kalp tutmak (Sv.)
 2. Ansızın bayılmak (Kib.)
kan uydurmak Kan oturmasına neden olmak (vurarak, darbe ile) (Mr.)
kan uyumak Ansızın bayılmak (Mr.)
kanyel Bir deri hastalığı, egzema (İst.)
kapçık Yara kabuğu (Çr.)
kapçuk Sünnette kesilen parça, prepisyum (Ama.)
kapça İlik (Dz.)
kapçık Göz kapağı (Ky.)
kapçıklı Sünnet olmamış erkek (Ba.)
kapçık Küçük yüzlü insan (Bt.)
kapınmak Ağrı ve sızidan kıvrınmak (Çkr. Es. Çr. Ama. Kn. Ng.)
kapız Kabız (İsp.)
kapoç İç sıvı dolu sivilce (Rz.)
kapot Prezervatif, kaput (Kib.)
kapsol Cinsel sapınca uğramış kişi (Ba.)
kapırka Kaburga, iskelet (Mr.)
kar Sağır (Kr. Bt. Vn.)
karaağrı Uzun süren hastalık (Çr.)
karababaya tutulmak Çaresiz hastalığa tutulmak, ölmek (ilenç olarak kullanılır) (Ama. Or. Ağ.)
karabacak Zatülcemp hastalığında kaynatılarak içilen maydonozgillerden bir bitki (Gaz.)
karabakma Difteri, kuşpalazı (İst. Ezc.)
karabasan Lohusalık humması, doğumdan sonra gelen ateşli hastalık (İst.)
karabasma Doğumdan hemen sonra gelen

ateşli hastalık, havale, lohusalık humması (Ank.)

karabasmak Ateşlenmek, kabus basmak (Vn. Kerkük)

karaca 1. Pazi, koldaki kas kitlesi (Isp. Brd. Çkl. Kü. Çkr. Ank. Ant.)
2. Kol (Çkl.)

karacıllen Orta boylu, esmer erkek (Kn.)

karacağı Beşik (To.)

karacıkin 1. Ölüm, kötü haber (Ky.)

2. Zatülcemp, satlıcan hastalığı (Ada.)

karadalak Yüz, burun ve dudakların şişmesiyle beliren hastalık (Es. İst.)

karadam Mezar (İst.)

karadamlı Birdenbire vücudu kaplayan ağrı (Kn.)

karadeve Ölüm, ecel (İç.)

karadon Çocuğu olmayan kadın ya da erkek (To.)

kara gevrek İnce yapılı ve esmer (Isp.)

karagöndürme Şarbon hastalığı (Mr. Ank.)

karagöynük Sıcaktan vücudun her yanında olan ve ağrı yapan şişler (Ank.)

karagöyündürme Şarbon hastalığı (İç.)

karağı Tavukkarası, Güneş battıktan sonra göz görmeme hastalığı (Kerkük)

karahmah Aydınlıktan karanlığa girerken göz hemen görmemek (Kerkük)

karak Bademcik (Tr.)

kara kabar 1. Taş vb. sert cisimlerin çarpmasından ya da batmasından sonra ayak altında olan şişlik (Or. Kn. İç. Ant. Kıb.)

2. El, ayak ve yüzde çıkan sulu çıban (Hat. Çr.)

kara kabarcık 1. Taş vb. sert cisimlerin çarpması ya da batmasından sonra ayak altında olan şişlik (Isp. Brd. Bo.)

2. Parmaklarda çıkan iltihaplı yara, dolama (Tk.)

3. Dilde çıkan küçük kabarcık (Brd.)

kara kabarık El, ayak ve yüzde çıkan sulu çıban (Ng.)

kara kıran 1. Felâket, kıran (Bo.)

2. Salgın hastalık (Bo.)

karakmak 1. Gözün kararması, net görememe (Dz. Ml. Gaz. Sv. Ng. Ada. İç. Isp. Mr.)

2. Susamak (Krş.)

3. Safrı kabarması, mide bulanması (Gaz. Hat.)

4. Ses kısılması (Kn. Ada. İç. Ant.)

karakoça Saçı sakalı ağarmayan yaşlı adam (Sm. Tr.)

karakura Esmer, cılız insan (Mğ. Ng.)

karakura basmak Kâbus görmek (Ama. Ank.)

karakura çökmek Kâbus görmek (Çr.)

kara kuzgun Hastalıktan yüzü sararmış insan

(Ant.)

kara kütük Hastalıktan esmerleşmiş ve büyümemiş insan ya da hayvan (Ba.)

karakütük kesilmek Bedeni zayıflayıp yüzü kararmak (Çr.)

karamık Vücutta siyah kabarcıklar döktüren bir hastalık (Not: Suçiçeği olabilir) (Ank.)

karamuk Vücutta siyah kabarcıklar döktüren bir hastalık (Not: Suçiçeği olabilir) (Isp. Sm. Or.)

kara mubarek Karbonkül, şirpençe, kan çıbanı (Krş.)

kara ot Sarılık hastalığının iyileşmesinde kullanılan ot (Brs. İst.)

kara pençe Şarbon hastalığı (Ank.)

karartı Beden, varlık (insan için) (To. Yz.)

kara salgın 1. Skorbit hastalığı (Krş.)

2. Boğaz ağrısı (Krş.)

kara sarılık Üst dudak ile diş arasında çıkan bir kabarcık (Ng.)

karaskan Cılız, zayıf insan (Tr.)

kara taban İnsan ve hayvanlarda ayak altında olan iltihaplı yara (Isp. Dz. İç. Tk.)

kara tahın Şarbon hastalığı (Krş.)

kara tavuk Dalak (Mğ.)

kara yakma Şarbon hastalığı (Isp.)

kara yakmaca Şarbon hastalığı (Çkl.)

karayarı Şarbon hastalığı (Rz.)

kara yanık İnsan vücudunda kabarcıklar biçiminde beliren hastalık (Çr.)

kara yatalıg Tifo hastalığı (Kerkük)

kara yatılık Tifo hastalığı (Kerkük)

karayazı 1. Ölüm (Çr.)

2. Üzüntü, sıkıntı (Çr.)

kara yer Mezar (Dz. Ay. İz. Mn. Ba. Es. Çr. Ama. Ar. Vn. Gaz. Sv. Ng. Kn.)

kara yol Ölüm (Gm.)

karçıkamak 1. Çok konuşmaktan ve soğuktan sesi kısılmak (Af. Isp. Ng.)

2. Ayağı soğuktan morarmak (Mr.)

3. El ve ayağı suda çok kalmaktan beyazlaşmak (Af. Isp. Ng.)

karçıkamak Çok konuşmaktan ve soğuktan sesi kısılmak (Isp.)

kardı Su içerek hastalanan lohusa (Isp.)

karene Obur (Ada.)

karış Teni beyaz, kaşı, gözü ve saçı kara olan güzel kadın ya da erkek (İst.)

karıg Bir göz hastalığı (Bt.)

karıh olmak Güneşli havada kara batmaktan gözleri ağrımak (Vn.)

karık 1. Kısık (ses için) (Mn. Ba.)

2. Bir göz hastalığı (Rz.)

3. Kara bakmakla oluşan göz hastalığı (Kr.)

karık değmek Güneşli havada kara bakmaktan gözü ağrımak (Ar.)

karıklamak Güneşli havada kara bakmaktan gözü ağrımak (Ar.)

karıkmak 1. Güneşli havada kara batmaktan gözü ağrımak (Es. El. Ml. Sv. Ky.)
2. Sesi kısılmak (Brd. Dz. Kn. Ant. Mğ.)
3. İyileşme evresindeyken hastalığı birden artmak (Çr.)

karılmak Sesi kısılmak (İz.)

karımah Yaşlanmak (Kadın için) (Vn.)

karımak Yaşlanmak (kadın için) (Çkl. Ama. Ağ. Gaz. Sv. Ada. İç. Çr. Mr. Ky.)

karımış Yirmibeş yaşına eriştiği halde evlenememiş kız (Ağ. Gaz.)

karın Yürek, iç (İsp.)

karıncacık Vücutta çıkan ve kaşıntı yapan kara kabarcıklar (Ml.)

karıncamak Boğazı gıcıklanmak (Çr.)

karıngeveni Karın ağrısında kullanılan, dağlarda biten bir bitki (Kn.)

karın kavraması Karın ağrısı (İsp. Dz.)

karın kıstı Karın ağrısı (Ur.)

karınmak Cinsel ilişkide bulunmak (Çkr.)

karısamış Ergenlik çağına gelmiş delikanlı (Ks.)

karımek Kadın yaşlanmak (Gaz.)

karkalak Dışarıya doğru çıkık göz (Tr.)

karkar Gargara (Ml.)

karmak 1. Hastalık bulaşmak (Brs.)

2. Daha ağır hastalığa çevirmek (Ba.)

karmıç Çirkin, cildi bozuk (Ml.)

karnal Karnı büyük insan (Brs.)

karnali Karnı büyük insan (Rz.)

karnapa Şişman adam (Sm. Ng.)

karnı burmak Midesi bağırsağı sancımak (İsp. Dz. Ay. Mn. Kc. Ama. Gaz. Mr. Tk. Çr. Yz.)

karnı getmek İshal olmak (Kerkük)

karnı kakılmak Bayılmak (Kc.)

karnı katılmak Yüreği sıkışmak (Çr.)

karnı kavramak Midesi bağırsağı sancımak (İsp.)

karnından buzalamak Aşırı yorgunluktan güçsüz kalmak (Ng.)

karnı olmak Gebe olmak (Kerkük)

karnı sürmek İshal olmak (Hat.)

karoy Geceleri gözleri görmeyen insan (Ağ.)

karsalamak Hastalık ya da kötülük geçirmek (Çr.)

karsımak Yarası iyileşmeye başlamak (İç.)

kartalaç Yaşlı, kart (Ks.)

kartalak Yaşlı, kart (Sm.)

kartalaş Yaşlı, kart (Mr.)

kartalmak İhtiyarlamak (Bo. Gr. Gaz.)

kartana Birdenbire gelen titreme, üşüme, sıtma nöbeti (Ada. Kib.)

kartaymak İhtiyarlamak (İst.)

kartımak İhtiyarlamak (Af.)

kartmak Yara Kabuğu (To.)

kart tıraş Orta yaşlılık (Krs.)

karttırmak Erkekliği giderilmek, enenmek (İç.)

karuk Çok uzun boylu adam (Or.)

karula otu Ağrı giderici olarak kullanılan bir çeşit ot (Kü.)

karusara Can sıkıntısı (Ks.)

kasalamak Sargı ile başı sarmak (Sm.)

kasar Ruhsal güç, moral (Es.)

kasar olmak 1. Üşütmek, soğuk almak (Ng.)

2. Donmak (Ng.)

kase Dişilik organı (çocuklar için) (Ng.)

kasık yarılma Fıtık (Mr.)

kaskamıt Çok kısa ve şişman ya da çok ince ve uzun olan, vücudu biçimsiz çocuk (Gr.)

kasken Yeni doğum yapmış kadın, lohusa (Ml.)

kaskestl Başı ağrıyan kimsenin alınına bağladığı bağ (Kn.)

kasma Yeni doğduğunda meme emmeyen bebek (İst.)

kasmuk Balgam (Gr.)

kasu Cinsel sapıklığa uğramış erkek (Ml.)

kasuh Kasık (Sv.)

kaşaltak Çene kemikleri (Ank.)

kaşıklık geml Kaburga kemiği (Mr.)

kaşıntı Uyuz hastalığı (Ank.)

katıklamak Eşcinsi ile cinsel ilişkide bulunmak (erkek için) (Çr.)

katı kürek Bel (Kn.)

katılama Bel ya da parmak gibi eklem yerlerinden ses çıkması, kütürdemek (Gm.)

katımak Üşümek, donmak (Mğ.)

katın Kadın (Kn.)

katır kemiği Kürek kemiği (Bt.)

katik Koltuk altında çıkan bir çıban (Dy.)

katlamak Bel ya da parmak gibi eklem yerlerinden ses çıkmak, kütürdemek (Gm.)

katman Kulaç (İsp.)

kavak durmak Amuda kalkmak (Ama. Kn.)

kavalamak Kan çıkarmayacak biçimde hafifçe ısırmak (İç.)

kavalık Batakılık (Af.)

kavara Yel, gaz (İz. Bo. Ama. Gm. Rz. Ar. Hat. Sv. Ky. Ng.)

kavara atmak Yellenmek (Bo.)

kavaracı Yellenen kimse (Çr.)

kavara çekmek Yellenmek (Ama. Ky.)

kavık Sidik torbası, mesane (Ng.)

kavlak Çıplak (Uş. Çr.)

kavlamak Soyunmak (Çr.)

kavlatma Soğuk algınlığı (Ar.)

kavluh Sidik torbası, mesane (Vn.)

kavluk Sidik torbası, mesane (Ezc. Sv.)

kavramak Sancılanmak, ağrımak (Dz.)

kavranmak 1. Kıvrınmak, çabalamak (İsp. Ba.)

Krş. Ky. Nğ. Kn.)
 2. Kaşınmak (İsp.)
kavrik Balgam (Brd.)
kavrimak Sancılanmak, ağrımak (Dz.)
kavruk Dertli, acı çeken (Nğ.)
kavsara 1. Ruh, can (Ks. Kn. Mg.)
 2. Öksürük (Ant.)
 3. Zayıf kimse (Bo.)
kavuç 1. Fıtık hastalığı ve bu hastalığa tutulmuş kimse (Zn. Ks. Çkr. Sn.)
 2. Zayıf, hastalıklı (Çkr. Ks.)
kavuk 1. Sidik torbası, mesane (İsp. Çkr. Çr. Bt. Mr. Kn.)
 2. Çıkıkçı (Ky.)
kavurcak Bebek (Kerkük)
kavurmuk Balgam (Çkr.)
kavut İlâç olarak kullanılan kaynatılmış çiçek ya da bitki kökü suyu (İz.)
kavzamak Acıyan yeri tutmak (İsp.)
kavzınmak Kaşınmak (Af.)
kayasa Yara üzerindeki kabuk (Ezc.)
kaydur Topal (Sm.)
kaygıla kaygıla Belini bükerek, öne eğilerek (yürüme için) (Çkl.)
kayık göz Şaşı, şehla göz (Bo.)
kayıptırmak İstmeden gaz çıkartmak, yellenmek (Rz.)
kayısı kayısı Çocukların yarım yarım konuşmasını anlatır (Ank.)
kayışmak Cinsel ilişkide bulunmak (Mn. Ama. Sm. Nğ.)
kayıvermek 1. Ölmek (Ks.)
 2. Düşmek (Ks.)
kaykaş Kirpik (Ky.)
kaykıla Kalmak 1. Ağrı ya da başka nedenlerle kambur olmak (Çr.)
 2. Kamburluğunu gizlemeye çalışarak yürümek (Çr.)
kaykılmak 1. Bayılmak (Tk.)
 2. Ölmek (İz. Ba. Sm. Krk.)
 3. Ağrı ya da başka nedenlerle kambur olmak (Çr.)
 4. Kamburluğunu gizlemeye çalışarak yürümek (Çr.)
kaykışmak 1. Ağrı ya da başka nedenlerle kambur olmak (Çr.)
 2. Kamburluğunu gizlemeye çalışarak yürümek (Çr.)
kaymak İğfal etmek, ırzına geçmek (Sm.)
kaynar Hastalara kaynatılarak içirilen pekmez, yağ ve baharat karışımı (Mn. Ur. İç. Kib.)
kaynarca Hastalara kaynatılarak içirilen pekmez, yağ ve baharat karışımı (Mn. Ur. İç. Kib.)
kaynaşmak Konuşmak (Sm.)
kaynaştırmak Kaşındırmak (Sv.)

kayranbaş Kel (İst.)
kaysak Yara, çiban kabuğu (Çr. Sv. Kn. Ant. İç.)
kaysamak Ayağı sürçmek, kaymak (İst.)
kayse Yara, çiban kabuğu (Kn.)
kaytarmak Kusmak (Or.)
kaytavlamak Hastalığı depreşmek (Brs.)
kazak Dilsiz (Or.)
kazalmak Dik durmak, başı arkaya atıp göğsünü germek (Çr. To. Sv.)
kazav Ciğer, yürek (Ml.)
kazıklama Fıtık hastalığı (Ezc.)
kazıklı humma Tetanos hastalığı (Nğ.)
kebbüs Uykuda gelen ağırlık (Hat.)
kebe Çocuğu yaşamayan kadın (Sv.)
kebesiz Ölü doğan çocuk, duygusuz (Ml.)
kepeç Kepek (Ar.)
keçeşmek Vücudu uyuşmak (Ur. Ada.)
keçinmek Ölmek (Af.)
keçit Geçici hastalık (Ml.)
keçrik Kötürüm (Ezc.)
kede Şiş karınlı, sarı yüzlü, hasta çocuk (Kn.)
kedere Sıska, cılız (Kn.)
kedi bıcığı Koltuk altında çıkan bir çeşit çiban, köpek memesi (Af. İsp. Brd.)
kedi daşağı Koltuk altında çıkan bir çeşit çiban, köpek memesi (Mr.)
kedi dirseğı Arpacık (Krk.)
kedi memesi Koltuk altında çıkan çiban (Ay. Çr.)
kedük Dudağın yarık ya da buruna yapışık durumu (Rz.)
kefare Güç, kuvvet (Af.)
kefera İhtiyar adam (Ar. Kr.)
kefil kefil solumak Derin derin tez tez solumak (Çr.)
keheç Kekeme (Bil.)
kehelemek Yorgunluktan sık sık soluk almak, solumak (Mr. Ada.)
kehlidemek Çok yorularak güç soluk almak (Yz.)
kehlilemek Çok yorularak güç soluk almak (Yz. Bo. Gaz. Sv.)
kehlil kehlil Soluk soluğa (Ky.)
kehlil kehlil solumak Çok yorularak güç soluk almak (Çr.)
keh keh geçmek Kuvvetten düşmek (Sv.)
kehle Bit (İsp. Rz.)
kehlemek Yorgunluktan sık sık soluk almak, solumak (Brd. To. Gaz. Mr. Hat. Sv. Ky. Ada.)
kehlilyl azmak Midesi bulanmak (Krk.)
kehne Bit (Sv.)
kehnelemek Sıcaktan terlemek, sıkılmak (Ay.)
keke Kekeme (Kc. Bo. Md. Nş. İç.)
kekec Kekeme (Rz.)

kekecen Kekeme (Sm.)

kekeç 1. Kekeme (Af. Isp. Dz. Mn. Es. Ks. Çkr. Çr. Sm. Ama. To. Or. Gm. Gr. Ar. Kr. Ml. Gaz. Mr. Hat. Ur. Sv. Yz. Ank. Krş. Ky. Ng. Kn. Ada. Ant. Krk.)
2. Çene (Ay.)

kekelemek Soluk soluğa kalmak (Ada.)

kekemek Baş sallamak (Es. Yz.)

kekeş Kekeme (Kr. Krş.)

kekevi Kekeme (Rz.)

kekez Kekeme (Zn. Or. Gr. Tr. Rz.)

kekiç Çene altı (Dz. Ay.)

kekirmek 1. Geçirmek (Kn.)

2. İnlemek (Mr.)

kekiş Çene altı (Dz.)

keküç Dudak (Sv.)

kel Biçimsiz, zayıf insan ya da hayvan (İç.)

kelbe Balgam (Ank.)

keleşlenmek Heyecanlanmak (Sv.)

kelefet Çok zayıf insan (Af.)

kelek 1. Aptal (To.)

2. Eşcinsel, tüysüz genç (Çr.)

keleküte Şişman (Bt.)

kelepir Zayıf, cılız (Brd.)

keleplenmek Sancıdan, ağrıdan kıvranmak (Krk.)

kelermeni İlâç olarak kullanılan kırmızı renkli bir madde (Kc.)

keles Zayıf, cılız (Dz. Ank.)

keleş 1. Güzel, yakışıklı insan (Isp. Brd. Dz. İz. Mn. Ba. Brs. Kü. Bil. Es. Bo. İst. Çr. Sn. Sm. Ama. Tr. Rz. Ar. Gm. Ml. Ur. Gaz. Mr. Hat. Sv. Yz. Ank. Ky. Ng. Kn. Ada. İç.)
2. Vücut yapısı gösterişsiz kaba (Krk.)
3. Kel (Brd. İz. Kc. Sk. Bo. Ama.)

2. Vücut yapısı gösterişsiz kaba (Krk.)

3. Kel (Brd. İz. Kc. Sk. Bo. Ama.)

kelete Vücut yapısı gösterişsiz, kaba (İç.)

keleyh Güç, kuvvet (Kr.)

kelez 1. Hasta, cılız, zayıf (Brd. Dz. İst. Ks. Sn. Ama.)

2. Büyümemiş, gelişmemiş (Es. Çkr. Ank.)

kelezilmek 1. Kuvvetten düşmek, yorulmak (Es. Kc. Bo. Sv. Kn. Brd.)

2. Zayıflamak (Ks. Çkr. To. Or. Kn. İç.)

3. Yavaş yavaş kuvvetlenmek (Isp.)

kelezleşmek Düşkünleşmek (Ks.)

kel hastalık Verem (İç.)

kelkinmek Bebek çırpınmak (Ks.)

kelmuhr Ur (Gr.)

kelp Kalp, yürek (Hat.)

kelpengecik Delikanlı, genç insan (Ba.)

kelpentli Miskin, uyuşuk (İz.)

kelpirtetmek Göz kapaklarını oynatmak (Çkr.)

keltek Saçları dökük, başı yağlı, kirli (Çr.)

kemçik 1. Alt çenesi çıkık, üst çenesi içeriye doğru çökmüş gibi duran, dişleri üst üste

gelmeyen kimse (Af. Isp. Mn. Es. Ama. Kr. Mr. Sv. Ky. Ng.)

2. Burnu basık kimse (Isp. Gaz.)

3. Sıska, cılız kimse (Uş.)

4. İnce yüzlü çirkin kimse (Çr. Yz.)

5. Ağzı eğri kimse (Ky.)

6. Burnu basık kimse (Mr.)

7. Küçük yüzlü insan (Bo.)

kemçildemek Ağız boşken çiğner gibi yapmak (İç.)

kemçilmek Zayıflamak, incelmek (Yz.)

kemçuk Alt çenesi çıkık, üst çenesi içeriye doğru çökmüş gibi duran dişleri üst üste gelmeyen kimse (Sv.)

kemçük 1. Alt çenesi çıkık, üst çenesi içeriye doğru çökmüş gibi duran, dişleri üst üste gelmeyen kimse (Gr. Ezc. To.)

2. Yaşlılıktan ve zayıflıktan ağzı çöküp burunu ile çenesi birbirine yaklaşmış olan insan (Ama. Or. Ar. Ml. Sv.)

3. Küçük yüzlü insan (Sm. Ama. Gr.)

keme 1. Ön dişleri olmayan ya da eksik olan kimse (Bo.)

2. Çenesi çıkık olan kimse (Çr.)

3. Konak, çocukların başındaki kepek (Ada.)

kemer Ayak tabanının çukur yeri (İz.)

kemeş Bodur, biçimsiz insan (Es.)

kemha Yara kabuğu (Af.)

kemeklik Genelev (Isp. Ant.)

kemiksiz et Ciğer (Ama.)

kemelirtlek 1. Gırtlak (Ama. Mr.)

2. Çok zayıf kimse (Sv.)

3. Kıkırdak (Mr.)

kemişmek Yaşlılıktan zayıflamak (Brs.)

kemki 1. İnsan kafatası (İç.)

2. Alt çenesi çıkık, üst çenesi içeriye çökmüş gibi duran, dişleri üst üste gelmeyen kimse (Dz.)

kempmek Birdenbire ölmek (Ada.)

kemre 1. Deride kalınlaşmış kir tabakası (Es. Gaz.)

2. Başta olan kepek (Hat. İç.)

3. Yara kabuğu (Af. Brd. Ada.)

4. Burunda kurumuş sümük (Çr.)

5. Gübre (To. Ama.)

kemreleşmek Yaranın kabuk bağlaması (El.)

kemrelik Gübrelik (Tr. Sv.)

kencik Küçük yüzlü insan (Ada.)

kendini bulmak Buluğa ermek (Ar.)

kenef Helâ, ayak yolu (Af. Gaz.)

kenent Helâ, ayak yolu (Ank.)

kengi 1. Romatizma (kn. İç.)

2. Lumbago (İç.)

3. Nezle (İz.)

4. Frengi (İç.)

5. Ağrı (Kn.)

kenirmek Gaz çıkarmak (Ml. Krş.)**kenirtlek** Kıkırdak (Ky.)**keniz** Gırtlak (Mr.)**kepçik** Küçük yüzlü insan (Bo.)**kepçöken** Kâbus (Hat.)**kepçük** Küçük yüzlü insan (Bo. Çr. Sn. Sm. Ama. Or.)**kepdüßen** Tatarcık (Hat.)**kepe** Zayıf (Ant.)**kepeği kesilmek** Ölmek (Gaz.)**kepeği tükenmek** Ölmek (Gsz. Ank. Krş.)**kepelemek** Kuvvetten düşmek, çok yorulmak (Kn.)**kepen** Ense (Kerkük)**kepermek** Yorulmak, güçsüz kalmak (Çr.)**kepezmek** 1. Çok yorulmak, gücünü kaybetmek (Dz. Ks. Çr. Ama. Sm. Sv. Krş. Ky.)
2. Açlıktan bitkin düşmek (Ama.)**kepiç** Burnu basık kimse (Çr.)**kepi kesmek** Üşümek, titremek (İç.)**keplidemek** Göz kırılmak (Ng.)**kepliş** Kadının üreme organı (Isp.)**keplizmek** Yorulmak (Ky.)**keprem** Kuvvetten düşmüş, güçsüz insan ya da hayvan (Uş. Isp. Ay. İz. Mn. El.)**kepsap** Bunak (Ama.)**kepüş** Burnu basık kimse (Ky.)**ker** Yaraya sürülen, yanmış bağ çubuğundan elde edilen yağ (Çr.)**kere kulak** Keçesi dik olan kulak (Ama.)**kerif** 1. Kadınlarda ay hali, adet (Gm.)

2. Pis (Çkr. Gr.)

kerik Akıl (İst.)**kerkeneği çıkmak** Yorularak zayıflamak (Ng.)**kerkenek** İskelet (Ng.)**kerkenmek** Sapık amaçla birisinin arkasına değmek, sürtünmek (Ank. Ada. Kerkük)**kerkere** Çok zayıf ve yaşlı (Ur.)**kerklinmek** Sapık amaçla birisinin arkasına değmek, sürtünmek (Isp. Ks. İst. Ama. Ar. Yz. Ky. Ng. Kn. Ada. İç. Çr.)**kerkmek** Sapık amaçla birisinin arkasına değmek, sürtünmek (Dz.)**kerme** Yara üstünde oluşan kabuk (El. Ml.)**kermelemek** Yarası kabuk bağlamak (To. Krş. Ng.)**kermelenmek** Yarası kabuk bağlamak (Kü.)**kerneşmek** Gerinmek (Ml. Ank.)**kerpildetmek** Göz kapaklarını sık sık oynatmak, kırmak (İz. İç.)**kertik** Burnu küçük olan insan ya da hayvan (Dz.)**kertikbas** Erkeğin cinsel organı (Ng.)**kertilmek** Temriyeden kurtulmak için damardan kan aldirmek (Tr.)**kertim** Kabuk bağlama, kabuklanma (Kerkük)**kertlek** 1. Gırtlak (Ml.)

2. Nasır (Sv.)

kertlez 1. Burnunun üstü çökük olan, basık burunlu (Isp. Mr. Gaz. Sv.)

2. Dişi dökülmüş yaşlı adam (Çr.)

kertme 1. Kir tabakası (Dy.)

2. Yaranın kabuğu (Dy.)

kertmek 1. Temriyenin iyileşmesi için hastanın damağının ustura ile kan almak (Tr.)

2. Cinsel ilişkide bulunmak (Ng.)

kertüklü Sünnetli erkek (Gm.)**kerz** Kambur (Çkl.)**kerzlik** Kamburluk (Çkl.)**kesdek** 1. Orta boy (Sv. Ng. Kn. İç.)

2. Basık burunlu (Ama.)

kesdek burunlu Burnu küçük olan insan ya da hayvan (Ama.)**kesekle** Nezle (Kn.)**keses** Baştaki kepek (Ar.)**kesik** 1. Kansız, zayıf insan (Mğ.)

2. Dayanaksız, güçsüz kimse (Ks.)

kesim Beden yapısı (Rz.)**keski** Son çocuk (Ed.)**kesmek** Çocuğu memeden ayırmak (Tr.)**kestek** Kısa boylu adam (Es. To. Bt. Krş. Nş. Ng. Kn. İç. Sv. Ky. Ada.)**keş** 1. Göze gelen beyazlık, körlük (İç.)

2. Gırtlak (Or.)

3. Ağzın yanlarında biriken kir (Çr.)

keşegli Yaraya sarılan sargıdaki kurumuş iltihap lekeleri (Ml.)**keşen** 1. Azmış, yayılmış yara (Ks. Mr.)

2. Dert, sıkıntı (Brd.)

keşeneş olmak Yaradaki irin koyulaşmak (Ng.)**keşeniş** Gangren (Brs.)**keşenişe karmak** Gangren olmak (Brs.)**keşermek** Ölmek (Ada. İç.)**keşertmek** 1. Çok dövmek (İç.)

2. Öldürmek (Ky. Ada.)

keşeve Güçsüz (Ezc.)**keşir** Kusur, özür (Ur.)**keş kesilmek** Kör olmak (Ky.)**keşlemek** Boğmak (Or.)**keşlenmek** Çok üşümek (Ar.)**kestermek** Çok döğmek, hırpalamak (Gaz.)**ket** Çok kuvvetli (İz.)**ketemez** Ağzı, yeni doğuran hayvanın ilk sütü (Ağ.)**ketibe** Kısa boylu, çelimsiz (Ng.)**ketlek** Gırtlak (Ng.)**ketlez** 1. Basık burun (Ng.)

2. Genizden konuşan (Ng.)

3. Çopur (Ng.)

ketnez Basık burun (Gaz.)**kevgi** Romatizma (Kn. İç.)

kevik Çok zayıf, cılız (Sn.)
kevker Ağız çarpık adam (Kn.)
kevpışe kalmak Uyuşmak, gerilmek (Ank.)
kevre Zayıf, çelimsiz (Es.)
kevsellemek Çiğner gibi yapmak, gevelemek (Nğ.)
kevüç Alt çenesi çıkık, üst çenesi içeriye çökmüş gibi duran, dişleri üst üste gelmeyen kimse (Gr.)
kevük Dişsiz kimse (Gm. Sv.)
keyihmak Uyuşmak (Kr.)
keymelemek Çiğnemek (Brd.)
keyrek Kaburga kemiklerinin alttan birinci, ikinci çifti (Ml.)
keyvani Çok yaşlı kadın (Or.)
kezan Erkek çocuk (Krk.)
kıbal Yüz (Sv. Ank.)
kıbat Diz (Kz.)
kıbık Bir bölgeye özgü hastalık, endemik hastalık (Ada.)
kıbiş Saçsız, kel (Nğ.)
kıbt Karın (Kn.)
kıççık Topal (Ezc.)
kıcık 1. Bir çeşit deri hastalığı (Kn.)
 2. Boğazda yanma, gıcık (Çr.)
kıcıklamak Gıdıklamak (Çkl.)
kıcıklanmak Gıdıklanmak (Ama.)
kıcır 1. Kuvvet, güç (Sm.)
 2. Fıtkılı kimse (Zn.)
kıcır kemiği Kalça kemiği (To.)
kıcırılanmak İyileşmek, şişmanlamak (Ama. Sm.)
kıcırılı Şişman (Çr.)
kıclılık Kötürüm (Ecz.)
kıç 1. Ayak (Af. Isp. Brd. Dz. Kü. Es. Çkr. Çr. Ama. To. Or. Ar. Kr. Ezm. Ezc. Adı. Gaz. Mr. Hat. Sv. Yz. Ank. Krş. Ky. Nğ. Kn. Ada. İç. Vn. Ml. Kerkük)
 2. Ayak bileği (Gm. İç.)
 3. Diz. (Kc.)
 4. Topuk (Brs.)
 5. Bacağın diz kapağından aşağı bölümü (Çr.)
 6. Bacağın uyluk bölümü (Dz.)
 7. Arka (Mr.)
kıcıklamak Gıdıklamak (Tr.)
kıda Kısa boylu (Ada.)
kıdalak 1. Küçük adım (Hat.)
 2. Kısa boylu (Hat.)
kıdem Küçük çocuk (Brs.)
kıdih Çene altı, gerdan (Sv. Nğ.)
kıdık 1. Gerdan, çene altı (Çkl. Kc. Çkr. Çr. Ama. To. Ezc. Bt. Mr. Sv. Ank. Ky. Nğ. Ada. Kr.)
 2. Çene (To. Sv.)
 3. Gırtlak (Sv.)

kıdıklamak Gıdıklamak (Çkr. Tr. Gaz.)
kıdıklanmak Gıdıklanmak (Çkr. İç.)
kıdıl parmak Küçük parmak (Kr.)
kıdim Küçük adım (To. Ky.)
kıdımın Zamanından erken doğan insan ya da hayvan, prematüre (Çr.)
kıdimik Küçük adım (Isp.)
kıdır Kısa boylu (Sv.)
kıdırım olmak Sıkıntıdan bunalmak (Sn.)
kıdırış 1. Yüzü buruşuk adam (Kn.)
 2. Kel, saçsız (Zn.)
kıdırmak Zayıflamak (Kn.)
kıdlamak Dişlemek, ısırarak (Ezc.)
kıf Kir, pislik (Kn.)
kıfıl kıfıl Mışıl mışıl (uyumak için) (Sm.)
kığır Burnundan konuşan adam, hıhım (Ks.)
kığışmak Soğuktan donmak (El.)
kığıştak Sınır hastalığının iyileştirilmesinde kullanılan, kaynatılarak suyu içilen bir bitki (Bil.)
kıh İnsan dışkısı, pislik (Tr. El. Ml.)
kıhkıhlamak Kesik kesik öksürmek (El. Ml.)
kıhlamak Büyük aptes etmek, pislemek (Sv.)
kıkı 1. Guvatr hastalığı (Ar.)
 2. İnsan dışkısı, pislik (Tr.)
kıkın İnsan dışkısı, pislik (Ar.)
kıkırdak Gırtlak (Ks.)
kıkırdamak 1. Ölmek (Kc. Bo. İst. Ama. Ml. Nğ. Krk.)
 2. Soğuktan donmak (Kc. Bo.)
kıkırdatmak Öldürmek (Nğ.)
kıklılık Kıkırdak (Kr.)
kılafatlı İri yarı, gösterişli (Hat.)
kılağı Ustura yarası (Krş.)
kılağılı Sağlıklı (İç.)
kılav Beden sağlığı, dinçlik, neşe (Bt. Ada.)
kılavat Yüz (Ada.)
kılavlı 1. Yaşı büyük olup ta genç görünen (Mr.)
 2. Sağlıklı, iştahlı (Ama. Ada.)
kılbaş İnsanlarda parmak üzerinde çıkan yumruk büyüklüğünde bir çeşit çiban (Ada. Ml. Kerkük)
kılcır Fıtkılı kimse (Zn. Mğ.)
kılçan Seyrek saçlı kimse (Nğ.)
kıldak Kadınlarla arkadaşlıktan hoşlanan, kadını (Uş. Ay. Kü.)
kıldır Zayıf, iyi gelişmemiş (Çkr.)
kıldır gücük Ufak tefek, çelimsiz (Ama.)
kıldırok olmak Kadının memesi süt birikme nedeniyle ağrımak (Ay.)
kıldır sızdır Ufak tefek, çelimsiz (Gaz.)
kıldır zıldır Ufak tefek, çelimsiz (Gaz.)
kıl durgunu Göğüste şişmeyle beliren hastalık (Ank.)
kıldurmak Kadının memesi süt birikme nede-

niyle ağrımak (Dz. Sv. Ng.)
kilefetli İri yarı, gösterişli (Sv.)
kilevi Göbeğin alt kısmı, mahrem yer, pubis (Hat.)
kılıç otu Yaraları iyileştirmede kullanılan söğüt yaprağı gibi yaprakları ve sarı çiçekleri olan bir ot (Gr. Gaz. Hat.)
kılıkli Temiz (Hat.)
kılınboz Orta yaşlı (Vn.)
kılınç Çene altında Beliren bezeler, çene altında lenfadenopati (Sv.)
kılır Erkeğin cinsel organı (Ama.)
kılık Kalça ile makat arası (İz.)
kılkabar Çoğu zaman parmak uçlarında görülen, ağrısı çok şiddetli bir çeşit kabarık yara (Kerkük)
kilkuyruk Zayıf, güçsüz (To. Kr.)
kılıran Temiz (Af.)
kıltı Ense ile baş arasındaki yer, omuz (Ur.)
kimçirmek İshal olmak (Ay.)
kimçismak Karıncalanmak (Bo.)
kimik Kuyruk sokumu (Vn.)
kimik Karış (Nş.)
kimir zayıf vücutlu ve çöpür (Ng.)
kimismak Karıncalanmak (Ba. Hat.)
kimit Zayıf (Bil.)
kinamsık İştahsız, herşeyden tiksinen (Ba.)
kinçiklamak Gıdıklamak (To. Gaz. Hat.)
kinçiklanmak Gıdıklanmak (Hat.)
kinçiklemek Gıdıklamak (El.)
kindi Ufak tefek, kısa boylu kimse (Ank.)
kindir Ufak, tefek, kısa boylu kimse (Dy.)
kindirik Ufak tefek, kısa boylu kimse (Ur. Ada. İz.)
kingıra otu baş ağrısını iyileştirmede kullanılan bir çeşit ot (ağrının geçmesi için bu ot ile burun kanatılır) (Ank.)
kinğili Soluk alırken boğazından ses çıkaran (Çr.)
kinik Obur (Sm.)
kinin Cinsel birleşme durumunda (İsp.)
kinmak Isırmak (İz.)
kinıma Gıda, besin (Nş.)
kıpa bakmak Gözünü kısarak bakmak (Ng. Kn. Ada.)
kıpkı 1. İki gözü eşit büyüklükte olmayan insan ya da hayvan (Çkl. Es. Ank.)
 2. Gözünü çok kırpın insan (İz. Bo. Çkr. Gaz. Sv. Kn.)
kıpkı kıpkı Göz kapaklarının sürekli olarak kırılmasını anlatır (Bo.)
kıpkırmak Göz kapaklarını sık sık açıp kapamak (Kc. Ama.)
kıptmak Göz kapaklarını az aralayarak bakmak (Çr.)
kıpkıp Gözünü çok kırpın insan (İsp. Dz. Ay.

Ant. Mg.)
kıpmak 1. Kırmak (göz için) (Gaz. İz.)
 2. Göz kapaklarını az aralayarak bakmak (Çr.)
kıpraşmak Yavaşça kımıldamak (Dz. Kc. Mr. Ng. Mg.)
kır Saçsız, kel (Tn.)
kırağ Sağlık, istek, neşe (Ada.)
kırmak Saçı ağarmak (Sm. Yz.)
kıran Çoluk çocuk (Ama. Yz. Ng.)
kıranbığ Hafif geçen kızamık gibi bir hastalık (Kerkük)
kıranlık 1. Çoluk çocuk (Mn.)
 2. Kıtık, kuraklık (Ant.)
kıranta Yaşlı (çoğunlukla erkek için) (Ml. Yz.)
kırmak Saçı ağarmak (Ay. Mg. Or. Gr. Tr.)
kıray Genç, delikanlı (Brs. Tk.)
kırbaç Saçları ağarmış insan (Bo.)
kırbanak Çocuk (Ks.)
kırcıl Şaşı (Kerkük)
kırcıman Kır saçlı (Dz. Kü. Bo.)
kırçal Kır saçlı insan (İsp. İst. Sm. Or. Sv. Ng. Mg.)
kırçam Soğuk algınlığı sonucu olan üşüme (Ba.)
kırçan Hastalıklı, sağlıksız, kırgın (Kc.)
kırçanlamak Hastalanmak (Ba.)
kırçanmak Hastalanmak (Bo.)
kırçal kafalı Sarışın, sarı saçlı (Ng.)
kırçav Kır saçlı insan ya da kır tüylü hayvan (Çkr.)
kırçıl Kır saçlı insan ya da kır tüylü hayvan (Dz. Rz. Ar. Mş. Gaz.)
kırço Saçlı sakalı ağarmaya başlamış kimse (Çr.)
kırdır Kaşsız, kirpiksiz kimse (Ky.)
kırdış Kaşsız, kirpiksiz kimse (Ky.)
kırdıyarak Topallayarak yürüyen kimse (Çr.)
kırf etmek Hastalık, yatağa düşürmek (Çr.)
kırgan Toptan ölüme götüren, bulaşıcı hastalık, kıran (Tr.)
kırgıl Kır saçlı insan ya da kır tüylü hayvan (Gaz.)
kırgın Toptan ölüme götüren, bulaşıcı hastalık, kıran (Ay. Bo. Ama. Or. Gr. Ar. Gaz. Hat. Ng. Çr. Kr.)
kırgız Davranışları erkek gibi olan kız (Sm.)
kırılmak Üşüyüp titremek (Ant.)
kırkaf Kara kuru (Çkl.)
kırkıt Kuvvetli kimse (Ar.)
kırkkanat Yaraları iyileştirmek için kullanılan yaprakları damarlı bir ot (Mr.)
kırklamak Boğaz hastalıklarında boğaza masaj yapmak (İz.)
kırksınır Yaraları iyileştirmek için kullanılan, yaprakları damarlı bir ot (Ada.)

kırksinir Yaraları iyileştirmek için kullanılan, yaprakları damarlı bir ot (Sv. Yz.)

kırma 1. İri yarı (Ba.)

2. Omurların yerinden oynamasından olan sancı (Krş.)

kırmacını almak Öldürmek, kökünü kazımak (İç.)

kırmanço Ak sakallı kimse (Tr.)

kırmiş İnsan ya da pençeli hayvan tırnağı ile çizilen yara, tırmık (Hat.)

kırna Siska, hastalıktan sararmış kimse (Çr.)

kırnapçık Boğaz ağrısı (Sn.)

kırnaz Siska, hastalıktan sararmış kimse (Çr.)

kırnak Kel (Ada.)

kırnoğ Saçı kırışmış adam (To.)

kırov Saçı kırışmış adam (To.)

kırpa Çocuklarda karın şişmesiyle beliren bir hastalık (İst.)

kırpa bakmak Gözünü kısarak bakmak (Ng.)

kırpık Sürekli gözünü kıran (Ml.)

kırran Veba (Kerkük)

kırırgan Çocuk (Vn.)

kırs olmak Uzun süre hasta yatan kimse sinirli olmak, bağırıp çağırmak (Mğ.)

kıpsarmak Hasta olmak (Dz. Çkl.)

kırtaş Kel (Ezc.)

kırık Ufak, tefek, kısa boylu kimse (Kü. Ank.)

kırtıl Çiçek bozuğu yüz (Ama.)

kırtın Çiçek bozuğu yüz (Ks. Ezc. Ml.)

kırtış 1. Ak sakallı adam (Kn.)

2. Yüzü, boynu buruşuk adam (Gaz. Ank.)

3. Yüz, surat (Kn.)

4. Çiçek bozuğu yüzlü kimse (Çr.)

kırtık 1. Sakal (Bt.)

2. Kulak kıkırdığı (Ezm.)

kırtlamak Parmakları bükerek ek yerlerini çıtlatmak (Or.)

kırtmağ Pislikten deri üzerinde biriken kir ya da yara kabuğu (Kerkük)

kırtmak Çıkık (Ng.)

kırtmıl Uyuz, sürekli kaşınan (Ky.)

kısa kütlez Kısa boylu tıknaz kimse (İç.)

kıstırkaç Kulağa kaçan bir böcek (Dz.)

kıstırgeç Kulağa kaçan bir böcek (Dz. Ay. İz. Ba. Mğ.)

kısıık 1. Apışarası, kasık (Bo. Çkr. Ng. Kn. İç.)

2. Kol ve bacaklardaki oynak yerler (Çr.)

kısıık kalmak Büyüyememek (Rz.)

kısım Avuç (Dz. Ba. Bo.)

kısıık Kulağa kaçan bir böcek (Krk.)

kısma Menenjit (İz.)

kısıık Apışarası, kasık (Ng.)

kısıt Çıban kabuğu (Tr.)

kısıkene Küçük çocuk (Es.)

kıtdık Çene altı, gerdan (Ml.)

kıtır 1. Kel hastalığı (Ada. İç.)

2. Güç, kuvvet (Ezm.)

3. Kısa Boylu kimse (Mn.)

kıtırdak Kıkırdak (İsp. Dz. Ay. Tr. Ng. Kn.)

kıtırdamak Oynak kemikleri ya da kırık kemikleri birbirine sürerek ses çıkarmak (Kc. Ks. Tr. Ng. Kn.)

kıtrdan düşmek Yaşın ilerlemesi nedeniyle çocuk yapamayacak duruma gelmek (Ezm.)

kıtırdı 1. Oynak yerlerden ve kemiklerden çıkan ses (Kc. Ks. Ng.)

2. Sert yiyeceklerin yenirken ağızda çıkarıldığı ses (Kn.)

kıtırı kesilmek Gücü, kuvveti kesilmek (Kr.)

kıtırı Oynak yerlerden ve kemiklerden çıkan ses (Or.)

kıtırmak Kıkırdak (Mğ.)

kıtlatmak Oynak yerleri ya da kırık kemikleri birbirine sürterek ses çıkarmak (Or. Gr.)

kıtmır Kısa boylu kimse (Çr. To.)

kıtmır Uyuz, sürekli kaşınan (Yz.)

kıvıç Kısa boylu, kuru cılız kimse (Çkr.)

kıvışdamak Acı duymak (Ky.)

kıvışmak Soğuktan donmak (Sm.)

kıvrınmak İki büküm bir halde gezmek (İsp. Dz. İz. Mn. Çkr. Ama. Or. Tr. Gaz. Hat. Sv. Ng. Kn. İç. Krk. Ed.)

kıvrık Zayıf kalmış çocuk (Sm.)

kıyak İnsan dışkısı, pislik (Krş.)

kıydak Kısa adımlarla çabuk yürüyüş (Af.)

kıydırık Topal, bacağı eyri kimse (Çr.)

kıyğışık Topal, bacağı eyri kimse (Çr.)

kıygala kıygala Aksaya aksaya, topallaya topallaya (Sm.)

kıyığ İnsan dışkısı, pislik (Kerkük)

kıyık Donmak üzere olan, çok üşümüş kimse (Or.)

kıyılmak Açlıktan ya da başka nedenle midesi ağrımak (Ng. Mğ.)

kıykaç Topal, bacağı eğri kimse (Çr.)

kıylama Dolama, parmak uçlarında çıkan iltihaplı yara (Mğ.)

kıynalmak Üzülmek, tasalanmak (Kn.)

kıypa bakmak Gözü kısarak bakmak (Ng.)

kıypık 1. Gözünü sık sık açıp kapayan kimse (To. Sv. Kn.)

2. Kısıık, yana doğru çekik (göz için) (Ng.)

kıyıpıtmak Gözünü yana doğru kaydırmak (Ng.)

kıyymak 1. Gözünü açıp kapamak (Ng.)

2. Göz kısmak (Ng.)

kıypuk Kırpık (To.)

kıyık Ufak, tefek, kısa boylu kimse (Çr.)

kızan 1. Çocuk (Dz. Ay. İz. Mn. Ba. Çkl. Brs. Kü. Bil. Kc. Sm. Ank. Kn. Ada. Mğ. Ed. Krk. Tk. Uş. Ky.)

2. Erkek çocuk, delikanlı (İsp. Dz. Ay. İz. Mn. Kü. Bo. Kz. Çr. Ky. Ng. Ant. Mğ. Tk.)

kızanbığ Kızamık (Kerkük)

kızaranlı Hafif kırmızılık, kızartı (Bo.)

kızdırma 1. Ateş, yüksek vücut ısısı (Gaz. Mr.)

2. Sıtma (Brs. Ama. Kr. Vn. Ur. Ada.)

kızık 1. Uyuş (Dz. Sm.)

2. Sıcaktan oluşan küçük sivilceler (Dz.)

3. Güneş yanığı (Çr.)

kızıl 1. Akçiğer (Ng.)

2. Kasıkta çıkan bir çeşit çıban (Ank.)

kızılavruv Difteri, kuşpalazı (Kn.)

kızılca 1. Göğsün koltuk altına gelen kısmı (Çkl. Mg.)

2. Çiçeğe benzer bir hastalık (Not: Suçiçeği olabilir) (Çkr. Vn.)

3. Kızamık (Çr.)

4. Çocuk (İz.)

5. Erkek çocuk (Mg.)

6. Ateş, yüksek vücut ısısı (Sn.)

7. Gırtlak, yemek borusu (Bil.)

kızılçık 1. Kızamık hastalığı (Ba. Zn. Gm.)

2. Çiçeğe benzer bir hastalık (Not: Suçiçeği olabilir) (Ng.)

kızılçıktan düşmek Erginleşmek (Bo.)

kızılçuh çıkarmak Kızamık çıkarmak (Ezc.)

kızıl enük Gırtlak, yemek borusu (Sv.)

kızıl gevrek Kızıl hastalığı (Çr.)

kızıl gıcık Kaşıntı veren göz hastalığı (Kn. Çr.)

kızıl oluk Gırtlak, yemek borusu (Gr. Sv.)

kızıl öğürtlek Gırtlak, yemek borusu (Dz. Mr. İz.)

kızıl ömük Gırtlak, yemek borusu (Ama.)

kızıl önlük Gırtlak, yemek borusu (Çr. Sm. Ama. To. Sv.)

kızıl örtlek Gırtlak, yemek borusu (Mr.)

kızıl öyken Gırtlak, yemek borusu (Çkl.)

kızıl öynük Gırtlak, yemek borusu (Sv.)

kızıl özden Gırtlak, yemek borusu (Ezc.)

kızıl özen Gırtlak, yemek borusu (Ağ.)

kızıl ümük Gırtlak, yemek borusu (Bo. Ks. Çkr. Çr. Ank. Kn. İz.)

kızıl yara Karbonkül, şirpençe hastalığı (Ağ.)

kızıl yel Albümin hastalığı (Kü. Sn. Mg.)

kızıl yörük Yılcancık hastalığı (Af. Isp. Ay. Ba. Krş.)

kızıl yuğruk Yılcancık hastalığı (Kü. Es. Ky. Ng.)

kızıl yüğrük Yılcancık hastalığı (Brd. Sv. Yz. Ng. Kn.)

kızıl yürük Yılcancık hastalığı (Dz. Hat. Sv. Yz. Krş. Ky. Ada.)

kızılığ 1. Bekaret, kızılık (Kerkük)

2. Kıtık (Çkl.)

kızmet Cılız (Ba.)

kıbrık Kırpık (İç.)

kıf Frengi hastalığı (Kr. Ağ.)

kıft düşmek Yorgun düşmek, güçsüz kalmak

(Bt.)

kılh Balgam (Hak.)

kılten Eklem yeri (İç.)

kımlrtlek Gırtlak (Çr. Ama. To. Ky.)

kındık İnsan göbeği (To.)

kılpirdemek 1. Gözü seyirmek (Ng.)

2. Kımıldamak (Ng. Kn.)

3. Gözü sık sık açıp kapamak (Çr.)

kılpirdetmek Gözü açıp kapamak, kırıştırmak (Nş.)

kıplış Kız çocuğunun cinsel organı (Çr.)

kıplışık Hastalık nedeniyle gözlerini kırarak bakan (Mr.)

kıprık Kırpık (Isp. Dz. Es. Sm. Ama. Or. Ar. Ezc. Gaz. Hat. Sv. Ng. İz. Çr. Kr. El. Yz.)

kıra Sedye (Mr.)

kireçlemek Soğuk algınlığından ölmek (İç.)

kırış bacak İnce, uzun, zayıf kimse (Isp.)

kırışlık İnce bağırsak (İç.)

kırkele Pis çocuk, pis insan (İç.)

kırkiri kaçmak İştahı kaçmak (Ml.)

kırlı paçavra Kolera hastalığı (Ezm.)

kırpılyh Kırpık (Kr.)

kirt Küçük çocuk (Hat.)

kirtelmek Sağları kirden birbirine yapışıp taranmaz duruma gelmek, kırılaşmak (Bo. İz.)

kırtık Kulak kıkırdağı (Gm. Ezc.)

kırtılmek Zayıflamak (Nş. Ng.)

kırtım Deri üstünde yaranın bıraktığı iz (Kerkük)

kıtlık Kadının cinsel organı (Ank. Çr.)

kıtmir 1. Çok kirli kimse (İç.)

2. Kir (İç.)

kivse Aptal (Kn.)

kıytermek Soğuktan titremek (İç.)

kızlr 1. Cüce, bodur, boysuz (Af. Isp. Brd. Ay. Kn.)

2. Gelişmemiş, ufak, zayıf (Brd.)

kobak Başta çıkan ur (İz.)

kobi Sağır (Sn.)

koc Topuk kemiği (Ar.)

kocababa Yaşlı erkek (Kerkük)

koca boğazlı Obur (Kc.)

koca dölü Sıksa çocuk (Mg.)

kocalık Sidik (Çkr.)

kocalık tutmak İşeme gereksinimi duymak (Çkr.)

kocalmak İhtiyarlamak (Bo.)

koca löhlü Bunak, bunamış (Ank.)

kocaman Yaşlı erkek (Or. Gr. Tr. Rz.)

kocamış kuş İri yapılı yaşlı kimse (Çr.)

kocasan Yaşlı görünüşlü (Ng.)

kocık Topuk kemiği (Ezm.)

kocur Fıtıklı kimse (Isp.)

kocuş İri yapılı yaşlı kimse (Çr.)

koça Sığıl (Sm.)

koçam Avuç (Tr. Ezc. Sv.)

koçmak Cinsel ilişkide bulunmak (Bil. Kr.)
koço Boğmaca (Rz.)
kodak Erkeklik bezi, testis (Sm.)
kodala Kısa boylu (Sv.)
kodalak 1. Kısa boylu, tıkHz kimse (Or. Ml. Mr.)
 2. Boğazda olan şişkinlik, ur (Gm. Ezc.)
kodik Kısa boylu (Dy.)
kodo Kısa boylu (Ar.)
kodoş Kısa boylu (Sv.)
kofe Sağır (Tr.)
kofi Sağır (Rz.)
koflak Dişleri dökülmüş kimse (Brs.)
kofo Sağır (Rz.)
kofos Sağır (Tr. Mg.)
kofuz Sağır (Mg.)
koğah 1. Baştaki kepek, konak (Ama. Ng.)
 2. Deride kalan çiban ya da çiçek hastalığı izi (Ky.)
koğak Baştaki kepek, konak (Çkl. Ama. Gaz. Mr. Ky. Ng. Kn.)
koğusa Öksürük (Or.)
koh Yaranın üstündeki kabuk (Ar.)
komutmah Fena koku yaymak (Yz.)
kokal Dizkapağı (Brs. Kc. Ada.)
kokarca Deride pis kokulu çibanlar oluşturan bir çeşit hastalık (Çr.)
kokarılık Omurilik (Dz. Ba. Çkl.)
kokulamak Koklamak (Ank. İç.)
kokunmak Koklamak (Rz.)
kola Ayakyolu, helâ (Sn.)
kolak Çolak (Brd. İz. Es. Ank. Ant. Mg.)
kolanç Kulaç (Kerkük)
kolay Zayıf (Çkl. Kü.)
kol ayaz Avuç içi, aya (Kn.)
kolayır Zayıf (Dz.)
kolbezi Kundak (Sv.)
kol doğurliyan Kırıkçı, çıkıkçı, sınıkçı (Kerkük)
kol döğen Çiçek aşısı yapan kimse (Kerkük)
koley Zayıf (Kü.)
kolon Anne karnındaki yavru, cenin (Bo.)
koloz Eğri bacaklı kimse (Kıb.)
koltuk çıbanı Koltuk altında çıkan ve köpek memesi denen çiban (Hat.)
kolunç İki kürek kemiği arasındaki damarlar (Tn.)
kolunç olmak Damarların üst üste binmesi şeklinde açıklanan ağrı duymak (Bt.)
kolun köprüsü Köprücük kemiği (Ank.)
kolun küreği Kürek kemiği (Ank.)
kolut Çok kısa boylu, cüce (Vn.)
komeç Büyüyemeyen çocuk (Ky.)
komuk Topuk kemiği (İst.)
konak 1. Saçtaki kepek (Ba. Kc. Bo. İst. Ks. Çr. Hat. Sv. Ank. Ng. İç. Ada. Krk.)
 2. Küçük çocukların başlarındaki kepek ta-

bakası (İsp. Dz. Ba. Sm. Ng. Mg.)
 3. Deri üzerinde kalan çiban ya da çiçek hastalığı izi (Çkl. Ama.)
 4. Yaraların sert kabuğu (Ng.)
konaklanmak Saçı kepeklenmek, konak oluşmak (Ng.)
kondol Kısa boylu (Ezm.)
konğak Baştaki kepek, konak (Nş.)
konkurlamak Çok ihtiyarlamak (Ay.)
konuk Bir çeşit göz hastalığı (Ba.)
konursu Taze açılan yaranın kanını durdurmak için üzerine konulan yanmış paçavra külü) (Af.)
kop 1. İnsan ve hayvan vücudunda çıkan kabarcık, şiş kabartı (Tr.)
 2. Yalnız el ve ayak felci (Ur.)
 3. Bir kolu sakat kimse (Md.)
kopça Em, hap (Kerkük)
kopça koyvermek Dizleri tutmaz olmak (Af.)
kopel Sağlıklı küçük çocuk (El.)
koplanmak Şişmek, çarpma sonucu vücudun bir yeri şişmek (Ar.)
kopma Doğum yeri (Çkl.)
koppal Baston (Bt.)
koppik Kötürüm (Ezc.)
kor Kör (Kr. Vn. Mş. İç.)
korada Zayıf, cılız (İnsan ve hayvan için) (Dz. Brs. Ezm. Hat.)
korata Zayıf, cılız (insan ve hayvan için) (Rz.)
kordeşenl Bedende çıkan büyük kırmızı kabarcıklar, kurdeşen (Af. Bo.)
korkuncak Ölme olasılığı çok olan, ağır hasta (Bo. Krş.)
korulanmak Çok yemeğe alışmak (Gaz. Ng.)
kos Yara üstündeki kabuk (Ng.)
kosat Orta boylu, tıknaz kimse (Ant.)
kosbir Ufak tefek, sıska (Dz.)
kose Boyu kısa (insan için) (İç.)
koskos İhtiyar, dişsiz (Dz.)
kosso İri, heybetli (insan için) (Ezc.)
koşam Avuç (Çkl. Es. Çr. Ama. To. Sv. Ank. Ky.)
kota Şişman (Gm. Ezc.)
kotak Erkeğin cinsel organı (Ama. Tr.)
kotal Kısa boylu (Sm.)
kotan Kısa boylu (Brd.)
kotaş Kısa ve kalın (burun için) (Rz.)
kotmak İri yan, gösterişli (çocuklar için) (Ba.)
kotnak Yara kabuğu (Ezc.)
kotol Kısa boylu, cüce (Bt.)
kotor Uyuz hastalığı (Van.)
kotra Sağlık kurallarına aykırı ev, oda, in (Krk.)
kottaş Kısa boylu (İç.)
kottik Kısa boylu (Ezm.)
kottuk Kısa boylu (Ml.)
kotur 1. Uyuz hastalığı (Ama. To. Ağ. Kr. Vn.

- Bt. Ur. Kerkük)
 2. Kel (Or.)
 3. Çıban (Kn.)
 4. İri yarı, yaşlı kadın (Ar.)
 5. Cüzzamlı (Kerkük)
kovak Baştaki kepek, konak (Or.)
kovalmak Çıbanın içi boşalmak (Mğ.)
kovalmaz İhtiyar (Isp.)
kovan Cinsel sapıklığa uğramış erkek (Isp. Mn. Mğ.)
kovank Baştaki kepek, konak (Mr.)
kovar Pislik yığını, çöplük (Tr.)
kovuk Sidik torbası, mesane (İst.)
koyalak 1. Olgunlaşmak, yaşlanmak (Nğ.)
 2. Durulmak, uslanmak (Nğ.)
koyanavrul Sara hastalığı, epilepsi (İst.)
koyun Karın (Zn.)
koyun kıran İlâc yapmakta kullanılan bir çeşit bitki, sarı kantargon (Çkl. Kn.)
koyuntu Sıkıntı, üzüntü, keder (Hat.)
kozak Çocuk (İz.)
kozan Çocuk bezi (Af.)
kozazau Yüz yaşını geçenlerde çıkan diş (Kn.)
kozık Kambur (Vn.)
köde Kısa boylu (Kn.)
köfnük Hastalıklı, ihtiyar kimse (Kn.)
köfnümek İhtiyarlamak (Nğ. Kn.)
köfün 1. Böğür, karnın iki Yanı (İç.)
 2. Görünüşte iri yarı, fakat bir işe yaramayan kimse (İç.)
köher Can, öz, güç (İç.)
kök Şişman, gurbüz (Kr.)
kökdişi Azıdişi (Ank.)
kökeç El ve ayak parmakları olmayan kimse (Sm.)
kökrek 1. Göğüs, bağır (İst. To. Kn.)
 2. Göğüs hastalığı, Nefes darlığı (İst.)
kökürek Göğüs, bağır (İst.)
köley Küçük kulaklı (Ml.)
köllük Bebeklerin bacak aralarına konulan ısıtılmış toprak, bebe toprağı (Ada.)
kömbe Geniş yüzlü ve dolgun vücutlu kimse (Krş.)
köme Kızamık hastalığı (İst. Kn.)
kömük 1. Bataklik (Nş.)
 2. Yassı burun (Kü.)
kömürtlek Gırtlak (Krş. Nğ.)
közellik Çöplük (Gr.)
könez 1. İhtiyar (Ama. Yz. Ky.)
 2. Büyümemiş, kısa boylu (Sv.)
könezmek İhtiyarlamak (Ama.)
köngürlemek Uyuklamak, sıcak ya da uyku nedeniyle gevşemek (Ed.)
könkülemek 1. Uyuklamak, sıcak ya da uyku nedeniyle gevşemek (Mğ.)
 2. İhtiyarlamak (İz.)

- könümek** Olgunlaşmak, ermek (Mğ.)
köpekleme 1. Düşmek, sağlık durumu bozulmak (Nğ.)
 2. Yorulmak (Af.)
köpek memesi Kimi ilaçların yapımında kullanılan patlıcangillerden bir bitki, itüzümü, solanum nigrum (Brs. İst.)
köpmek 1. Hastalık nedeniyle karın şişmek (Es. Ama.)
 2. Ölmüş gibi yapmak, sızmak (İst.)
kör çıban Başı olmayan çıban (Sm.)
köre Kuru egzema, temriye (Ar.)
köreş Kör gibi bakan (Sm.)
körocağ Çocuğu olmayan aile, çocuksuz aile (Kerkük)
körocak Çocuğu olmayan aile, çocuksuz aile, (Ml. Dy. Ur. Gaz. Hat.)
köruhmak Yorulup güçsüz kalmak (Ama.)
körükmek Kuvvetini, gücünü yitirmek (Isp. Es. Çkr. To. Ar. Ezm. Krş.)
körümük Pisboğaz, her bulduğunu yiyen (Ant.)
körüş Şaşı (Ky.)
köslemek İnsan olduğu yere yıkılıp kalmak (Af. Mğ.)
köslemek İnsan olduğu yere yıkılıp kalmak (Ky.)
kösme 1. İnsan olduğu yere yıkılıp kalmak (Brd. Dz.)
 2. Gücü azalmak (Ay.)
kösnek Uyku (Ky.)
kösnekem Yaşlanmak, güçsüz kalmak (Isp.)
kösnü Adenit, beze iltihabı (Yz.)
kösnük 1. Cinsel sapık erkek (Gaz. Krş. Ky. Nğ.)
 2. Kötü kadın, isterik kadın (Bil. Ama. Yz.)
 3. İhtiyar ve güçsüz kimse (Gr. Gm. Kr. Ezm. Ezc.)
kösteğlini kesmek Sık sık düşen çocukların, düşmesine engel olacağı inancıyla ayaklarına önce bağırsak sarıp sona kesmek (Brs.)
kösteklil Çok düşen, iyi yürüyemeyen çocuk (Kc. Nğ.)
 2. Tutuk adımlarla yürüyen kimse (Dz.)
köstü Yılancık hastalığı (Yz. Nğ.)
köstük Kireç kaymağı (Hat.)
kösülmek Yorulmak, gücünü kaybetmek (Af. Dz. Ay. Ba. Brs. Kü. Bil. Es. Ks. Gr. Ank. Mğ.)
köşmen Şişman, tombul, tıknaz (Ank.)
kötek Bir çeşit kuvvet macunu (Ks.)
kötemen Kısa boylu, şişman, bodur (Ba.)
kötezilmek Zayıflamak (İç.)
kötü Zayıf, cılız (Ank.)
kötüce Nezle (Ama.)
kötülemek Zayıflamak, bozulmak, arıkmak (Bo. Nğ.)

kötülenmek Zayıflamak, bozulmak, arıkmak (Gaz. Ky.)
kötürüm 1. Zayıf (Sv.)
 2. Kör (Sv.)
kötü yara 1. Frengi (Es. Çr. Sm. Mr. Sv. Ky.)
 2. Frengi, cüzzam vb. hastalıklar nedeniyle oluşan yara (Kr.)
közün Nazara karşı yapılan bir çeşit ilâç (Rz.)
kubur Kürek kemiklerinin çıkıntılı yerleri (Kr.)
kubüş Kel (Ky.)
kucur Kısa boylu (To. Gm. Kr. Ezm.)
kucuş İri yapılı yaşlı kimse (Çr.)
kucüle Bir çeşit zehir (Nğ.)
kuça Ellerde ve ayaklarda olan kökleri derine inen bir çeşit deri hastalığı, mantar (Tr.)
kuduz 1. Şişman (Ant. Kn.)
 2. Kısa boylu, bodur (Tr. Gm.)
kuka Çökük burunlu (Es.)
kukuk Kalça (Brs.)
kukum Elden ayakta düşmüş, çok ihtiyar (Ama. Sv.)
kukur 1. Kambur (Tr.)
 2. Fıtık (Hat.)
kukurlamak Kamburlanmak, eğilmek (Tr.)
kukuz Diz çökme durumu (Kr. Ezm.)
kul Ayakyolu, helâ (Sn.)
kulak küpesi Kulak memesi (İz.)
kulak mekişl Kulak memesinin altındaki çukur (İsp. Kn.)
kulak tözü Kulak arkası, kulak tozu (Af. Dz. İz. Mn. Ba. Es. Bo. Gm. Ur. Gaz. Mr. Hat. Sv. İç. Krk.)
kula tözü Kulak arkası, kulak tozu (Dz. Çr.)
kuldur 1. Fıtık hastalığı (Bo. Kn. İç.)
 2. Fıtlıklı kimse (Af. İsp. Bil. Es. Ank. Ky. İç.)
kullanmak Bir kimseden cinsel yönden yararlanmak (Ama.)
kumbak Göz çukuru (Çkl.)
kumbul Şişman (Ank. Yz.)
kumluk İçme sularının temizlenmesi, süzülmesi için su yollarında yer yer açılan çukurlar (Dz.)
kurkur Fıtlıklı kimse (Hat.)
kümük Basık burunlu kimse (Ama.)
kuncık Omuz başı (Kr.)
kundık Kambur (Ezc.)
kundul Tıknaç (Gm.)
kundur Kısa boylu kimse (İz. El. Ezm.)
kunkul İki omuz arası (Ezc.)
kunt akıllı Bilmiş, akıllı (çocuklar için) (Nğ.)
kuntuk Aşırı derecede cinsel erkek (Ada.)
kuntukmak Aşırı derecede cinsel istek duymak (Hat.)
kupılça Hıçkırık (Rz.)
kuplika Hıçkırık (Rz.)

kupmek Düşmek, sendelemek (İç.)
kurada 1. Gelişmemiş, zayıf, cılız insan ya da hayvan (İsp. Es. Zn. Ama. Or. Ar. Mr. Nğ. İç. Krk. Çr.)
 2. Dayanaksız, güçsüz kimse (Kn. İç.)
kuraksamak 1. Bir yiyeceği çok istemek (Nğ.)
 2. Aşırı derecede cinsel istek duymak (İç.)
kurama Yaradılış, biçim yapı (Dz.)
kuramba Kuruntu (Ba. Çr.)
kuranda Yaradılış, biçim, yapı (Sm.)
kurbacık Küçük çocukların dil ve damaklarında olan kabarcıklar (Ank.)
kurbağacık Küçük çocukların dil ve damaklarında olan kabarcıklar (Yz. Krş. Nğ.)
kurçuk Kursak (Gm.)
kurçangı Uyuz hastalığına tutulan insan ya da hayvan (İst.)
kurçık Böbrek (Ezc.)
kurkuşlamak Uyanmak (Kc.)
kursağı kaynamak Midesi ekşimek (Brs.)
kursak 1. Us, akıl, anlık (Es.)
 2. Yürek, kalp (Mn. Ama. Gaz. Kn. İç. Ant.)
 3. Rahim (Ada.)
 4. Mide (Uş.)
kursaklı 1. Boğazında ur olan kimse (Bo.)
 2. Akıllı (Ky. Nğ.)
kursük Şişman (Ky.)
kurtboğan Güçlü kuvvetli ve şişman adam (El.)
kurtyemez Omurilik soğanı (Es.)
kuruburu 1. Dizanteri (Krş. Nğ.)
 2. Gaz sancısı (Çr.)
kurudan Verem hastalığı (Brs. Tk.)
kuru gıcık Uyuz (Çkl.)
kurukan Ölü (İst.)
kurele Kolera (Ezc.)
kurum 1. Yaradılış, biçim, yapı (Çkl. Ama. Ml. Ur. Gaz. Ky.)
 2. Merhem, em (İç.)
kuru şemik Topuk kemiği (Brd.)
kuruyel Romatizma (Es. Or. Ezm.)
kusağ Kolera hastalığı (Kerkük)
kusah Kolera hastalığı (Kerkük)
kusak Kusmuk (İsp. Sv.)
kusaklık Bataklik (Ed.)
kuş Akıl (Kr.)
kuşak çözmek Ayak yoluna gitmek, işemek (İz. Ba. Ant.)
kuşak tazelemek Ayak yoluna gitmek, işemek (Kib.)
kuşetli Balık etinde, ne zayıf ne şişman kimse (Sm.)
kuşkulu Uykusu hafif olan kimse (Zn.)
kuşkuyruğu 1. Büyük çıban (İsp. Çr. Gaz.)
 2. Difteri (Çkr.)
kuşlu Uykusu hafif olan (Ay.)

kut 1. Kısa boylu (Ml.)

2. Kötürüm, sakat (Ank.)

kuteklil İri yapılı, toplu kimse (Dz.)

kut kemiği Kalça (Ky.)

kut olmak Kötürüm olmak, bacakları tutmamak (Ng.)

kutrum Kötürüm, sakat (Rz.)

kutrup Kısa boylu, şişman, bodur (İsp. Ant.)

kuttuk Kısa boylu (Gaz. Hat.)

kutuk 1. Kel (To.)

2. Çocuğun dişilik organı (İsp.)

kuvağ Baştaki kepek, konak (Kerkük)

kuvak Baştaki kepek, konak (Or. Ed.)

kuvank Baştaki kepek, konak (Bt. Mr.)

kuyunu Bitli (Es.)

kuzık Kambur (Bt.)

kuzu dişi Yüz yaşını geçen insanlarda çıkan diş (Rz. Çr. Yz. Sv. Ng. İç.)

kuzuk Kambur (Ar.)

kuzzık Kambur (Kr. El.)

kücüle Bir çeşit zehir (Ng.)

kücülemek Zehirlemek (Ng.)

küçük Bir çeşit zehir (Ng.)

küçük ayşe Serçe parmağı (Çkl.)

küçük ölüm Uyku (Brd.)

küçüle Bir çeşit zehir (İsp. Çr. Sv. Ng. Kn.)

küd 1. Eli ayağı tutmayan, inmeli (Çr.)

2. Kötürüm, sakat (Ar. Ezc. Sv.)

küdrüvçü Şarbona benzeyen, dağlanarak iyileştirilen bir hastalık, yakma hastalığı (Kn.)

kükrek Göğüs (Es.)

kükrez Esmer ve tıknaz kimse (Mr.)

küküm 1. Elden ayakta düşmüş, çok ihtiyar (Çkl. Es. Çr. Krş. Nş. Çr. Gaz. Sv. Yz. Ank. Kr.)

2. Kötürüm, sakat (Es. To. Gaz. Kn. İç.)

küle Kısa boylu (Kerkük)

külkedisi Vücudun ağrıyan, acıyan, şişen kısmına sarmak için küle sokulmuş ıslak bez (Or.)

kül kötürüm Kötürüm (Ng.)

külleme Frengi hastalığı (Af. Kü. To.)

küllük Ayak yolu, helâ (Bo. Mr. Ng.)

küllük Sarı benizli, cılız, kavrık çocuk (Zn.)

küllüklemek Miskinleşmek, uyuşukluk (Zn.)

külünçe Zararlı hayvanlara verilen bir çeşit zehir (Gaz.)

külüz Düşkün, şaşkın insan ya da hayvan (Kü.)

kümbüz Beli bükük, kambur (Bn.)

kümdük Basık burunlu (İsp.)

kümkü 1. Beli bükük, kambur (Af. İsp. Dz. Es. Ank.)

2. Basık burunlu (Ada.)

kümü Lohusalık humması (Ay.)

kümük 1. Basık burunlu (Dz. Es. Ama. Sv. Ank. Kn. Ant. Mg. Ed.)

2. Dişi sökülmiş kimse (Çr.)

3. Çürük diş, aşık, kemik vb. (Çr.)

kümürük Basık burunlu (Brd.)

künbüz Beli bükük, kambur (Ama.)

kündelemek Hastalığı bütün vücudu sarmak (Or.)

kündük Basık burunlu (Brd.)

küngül Elden ayakta düşmüş, çok ihtiyar (Sm. Kn.)

küngüldemek Uyuklamak, uyuklarken düşecek gibi olmak (Ed.)

küngüllelemek Uyuklamak, uyuklarken düşecek gibi olmak (Tk.)

küngürdemek Uyuklamak, uyuklarken düşecek gibi olmak (Çkl. Ada.)

küngürlemek Uyuklamak, uyuklarken düşecek gibi olmak (Af. Çkl. Kü.)

küngürlük Uykunun verdiği uyuşukluk (Kn.)

künk 1. Tutuk, unutkan, akılsız çocuk (Dz.)

2. Ağır ve isteksiz yiyen (Brd.)

künküldemek Yaşı ilerlemek, elden ayakta düşmek (Ama.)

künküllelemek Uyuklamak, uyuklarken düşecek gibi olmak (Ama. Sv.)

künküm Elden ayakta düşmüş, çok ihtiyar (Ada.)

künkümek Yaşı ilerlemek, elden ayakta düşmek (Krş.)

künkünlemek Uyuklamak, uyuklarken düşecek gibi olmak (Ba. Çr.)

künkürdemek Yaşı ilerlemek, elden ayakta düşmek (İz.)

künkürlemek 1. Uyuklamak, uyuklarken düşecek gibi olmak (İst.)

2. Yaşı ilerlemek, elden ayakta düşmek (Ay. Mg.)

küntlük Aptallık, bilgisizlik, uyuşukluk (Sn.)

künt olmak Uyuşuk olmak (Or.)

künük 1. İnsan göbeği (Af.)

2. Basık burunlu (Kü.)

küpe Kulak memesi (Or.)

küplek Şiş kanlı, sıtmal sıska (Sm. Ama.)

küpleme Karında su birikmesi nedeniyle olan ve şişmeyle beliren hastalık (Brs. Sm. Krş. Kn. Ng.)

küplemek Şiş karınlı çocukların kanlarını ocak olan kimseler olarak iyileştirmek (Krş. Ng.)

küpletmek Küpleme hastalığına tutulmuş çocukları ocak olan kimselere baktırmak (Ng.)

küpüp Kısa boylu, şişman kimse (Af. Es. Or. Sv.)

küpül İri karınlı kimse (Sv.)

küpüş Kısa boylu şişman kimse (Çr. Kn.)

kürsü diş Azı dişi (Bt.)

kürsülmek Düşmek (Ant.)

kürtül Kısa boylu, şişman kimse (Es.)

- kürüslü** Şişman (Çr. Sn. Ama.)
kürütül Bunak, akılsız insan (Es.)
kürüz Kambur (Zn.)
küskü Doğum durumunda oturan yer, doğum iskemlesi (Dz.)
küt Kötürüm, sakat (Isp. Kü. Bıl. Es. Bo. Çr. Ama. To. Sm. Tr. Ar. Kr. Ezm. Ezc. Sv. Ank. Krş. Nş. Ng. Kn. Mg.)
kütelek Kısa boylu, şişman, bodur (Isp.)
kütelez Kısa boylu, şişman, bodur (Isp. Ant.)
kütelmeg Kötürüm olmak, bacakları tutmamak (Brd.)

- kütleklik** Vücut kırınlığı, yorgunluk (Ank.)
kütlez Kısa boylu, şişman, bodur (Af. Bo. Or. Mr. Kn. İç.)
küt olmak Kötürüm olmak (Isp. Bo. Çkr. Çr. Sm. Ama. To. Tr. Ml. Ur. Gaz. Sv. Ng. Nş. Ant.)
kütülemek Eklem yerlerinden "küt" diye ses çıkarmak (Çr.)
kütüz Kısa boylu, şişman, bodur (Gaz. Mr. Ky. Mg.)
küvekil Boğaz ağrılarında kullanılan bir çeşit em (Mg.)
küymek Yanmak (To.)

L

lahda lahda Pıhtı pıhtı (kanın akışı için) (Kr.)
lahdalanmak Pıhtılaşmak (Kr.)
lahlamak Yorgunluktan solumak (Bt.)
lahmi Gücsüz, bitkin kimse (Rz.)
lahra İri, şişman (Af.)
lalaş Kel (Tr.)
lalih Dilsiz (Yz.)
lalık Dilsiz (To.)
lalik Dilsiz (El. Krk.)
lallik Dilsiz (Ml.)
lalloş Yeni konuşmaya başlamış çocuk gibi konuşan (Kr.)
laluç Dilsiz (Ar.)
lam Lağım (Gaz.)
lamsa Cibinlik (Sk.)
langar Şişman (Brd.)
lap Avuç içi (Us. Bt. Ur.)
lapara Dalak (Rz.)
lapban lupban İyi yürüyememiş için (Dz.)
lapbas Ağırkanlı, şişman (Ng.)
lapbasan 1. Ağırkanlı, şişman (Isp. Dz. Mn. Ks. Sm. Ky. Mg.)
 2. Dengesiz, sarsak yürüyüşlü kimse (İç.)
 3. Düztaban (Ank. İç.)
 4. Seyrek basıp ağır ağır yürüyen kimse (Çr.)
lapbastı Ağırkanlı, şişman (Gaz.)
lappaş Şişman ve ağırkanlı kimse (Ng.)
lapuğa Şiş ya da ağrıyan yerlere konulan lapa (Dy.)
laş Dudak (Ar.)
laşga 1. Makat (İç.)
 2. Geceleri altını ıslatan çocuk (Gm.)
laşo Büyük ağızlı (Ar.)
lavgar Boğazına düşkün (Sv.)
lavut Obur (Sn.)
leçce Yüz, surat (Ank.)
leğer olmak Pıhtılaşmak (Bt.)
lehlamak Yorgunluktan solumak (Ar.)
lehlemek Yorgunluktan solumak (To. Ar. Kr. Ezm. Ağ. Vn.)
lekemek Aksayarak yürümek (Isp.)
lelevün 1. Çok zayıf (Ezc.)
 2. Bitkin, yorgun argın (Ezm. Ecz.)
lelik Çok ağlayan kimse (Kr.)
lelle Deli (Ky.)
lemse Tükrük (Yz.)
lep Avuç içi (Bt.)
lepeç Şişman (Ks.)
leşgarın Çok yemekten karnı büyümüş kimse (Gm.)
lesgo Şişman (Gm. Tr.)

leşter Neşter (Kr.)
leylamba Çok uzun bacaklı (insan ya da hayvan) (Af.)
lezgi Eğri burun (Tr.)
lığarş Balgam (Ar.)
lığlığa Boğaz (Vn.)
lıhçı İnce, uzun boylu kimse (Rz.)
lıkman Şişman (Isp.)
lıphız 1. Çıplak (Kr.)
 2. Kel (Kr.)
llili Çocuğun erkeklik organı (Tr. Gm.)
limbek Aptal (Tr.)
lip lip gözlü Gözlerini sık sık açıp kapayan kimse (Gm.)
livas Kanalizasyon, su yolu (El. Gaz.)
lobban Aptal (Yz.)
loğsiya kalmak Yorgunluktan yığışıp kalmak (Ank.)
lokko Çok şişman, yakışsız (Ezc.)
lokma göz Dışarı fırlamış göz, patlak göz (Çkl. Sm.)
lokusa Loğusa (Kn.)
lol etmek İşemek (çocuk dilinde) (Vn.)
lonkmak Yarası sızlamak, zonklamak (Isp. Ks.)
lopcuk lopcuk 1. Küçük çocuğun istekle yemek yemesi için (Bo.)
 2. Küçük çocuğun çok toplu olması için (Bo.)
 3. Tükrüğün balgamlı olması için (Bo.)
lopcum Obur (Ky.)
lopuh Yanağın şişmiş durumu (Kr.)
lopulmak İrinleşmiş yarası sancımak (Kerkük)
loput Erkeğin cinsel organı (Tr.)
loru Obur (Ng.)
losa Loğusa (Af.)
löbüt Göbek, büyük göbek (İç.)
löhlemek Görmek (Ml.)
lökli 1. Yaşı geçkin adam (Ank.)
 2. İri yapılı adam (Ank.)
lökme Yaşlılıktan yürüyemeyerek çökmek (Kn.)
löküme Yaşlanmak (Kn.)
lölleş Aptal (Isp.)
löngürdek İri yapılı, kaba saba adam (Kü.)
löş Leş (Gm.)
luk Çelimsiz (Ar.)
lum aşırnak Çiğnemedi yutmak (İç.)
lupha Erkeğin cinsel organı (İç.)
lüle Baldır kemiği (Kr.)
lüle kemiği Baldır kemiği (Ağ.)
lülle Baldır kemiği (Vn.)
lüllü Çocuğun erkeklik organı (Tr.)

lülük Çocuğun erkeklik organı (Ml.)

lülü Çocuğun erkeklik organı (Bo.)

lülük Çocuğun erkeklik organı (Or. Gr.)

lumbek Aptal (Tr.)

lüpcük Yerinden kımıldamayacak kadar şişman
(çocuk için) (Kc.)

M

macat Sakat, bir organı eksik olan (Gaz. Mr.)

macca 1. Yangı, yangılanmış yara, onulması güç yara (Dz. Ky.)
2. İrin (Uş. Zn.)

maccalı Dertli, hastalıklı, yaralı (İsp. İz. Zn. Ank.)

maccıl İri (kimse) (Brs.)

maçça Dert, hastalık (frengi, kanser gibi ağır hastalıklar) (İsp. Dz. Krş. Ky. İç.)

maçça 1. Dert, hastalık (frengi, kanser gibi ağır hastalıklar) (İsp. Dz. Es.Sm. Ank. Krş. Ky. Ng. Ada.)
2. Yangı, yangılanmış yara, onulması güç yara (İsp. Dz. Ay. Kü. Bo. Mr. Ank. Ng. Mg.)

3. Çok düşünce ve üzüntüden olan sıkıntı (Mr.)

mada Mide (Ng.)

madak Kısa boylu kimse (İsp.)

madası şakıramak Cinsel istek duymak (Or.)

mağsım Çok küçük çocuk (Brd.)

mağsım Çok küçük çocuk (Gaz. Ng.)

mağruşlamak Yaşlanmak (Çr.)

mahaklı 1. Çok öksüren, tıknafes kimse (İsp. Ank. Ant.)
2. Lekeler biçiminde beliren bir deri hastalığına tutulmuş kimse (Mg.)

makak 1. İnsanın dizkapağı (Çkr.)

2. Koltuk değneği (Ba. Brs. Çkl. İst. Krş. Tk.)

makalak İnsanın dizkapağı (Ank.)

malahma Sıtma (Mr.)

malak 1. Şişman (Ezc. Ada.)

2. Yüz (İsp. İç. Ant.)

3. Çene (Ky. İç.)

4. Alt dudak (Ay. İç. Ant.)

5. Burun deliklerinin yanlarındaki etli kısım (Ng.)

malaka Erkeğin cinsel organı (Dz.)

malaklamak Çocuk emeklemek (Brd.)

malamat 1. Açlık, kıtlık (Sv. Yz. Ant.)

2. Sıkıntı, üzüntü (Mr.)

malaza Bademcik (Kr.)

mama 1. Baş (Çr.)

2. Kısa boylu, bodur (Ar.)

mamaç Şişman (Zn. Or.)

mamak 1. Aptal (Ay. İz. Sm. Tr.)

2. Doğuştan ya da sonradan dilsiz olan (Dz. Ay.)

3. Küçük çocukların boynu (Sk.)

4. Parmak (Ay.)

mamata Kısa boylu, bodur (Ed.)

mamır Çişli (Bo.)

mamlir Sağlam (Kn.)

mamt Hiç konuşmayan (Af.)

man Yüzde olan sarı lekeler, çil (To.)

manaşınığl Çok yiyen, karni büyük insan ya da hayvan (Bo.)

manat Ebe (Ada.)

manav 1. Mavi gözlü kimse (İsp.)

2. Tutuk konuştuğu için sözleri anlaşılama-
yan (Kc.)

3. Akılsız, ahmak (Sv. Ky.)

mançarak Çakır gözlü kimse (İz. Ed.)

mançırık Çocuk (Krk.)

mançarak Çakır gözlü kimse (Ml.)

mandıklamak Açlıktan gözü kararmak (Çkl.)

mangalay Alın (To.)

mangilay Alın (Ks.)

mangof 1. Kız çocuğu (Ks.)

2. Akılsız (Tr.)

manguf olmak Sarsılmak, sersem olmak (Brd.)

manğ olmak Kendinden geçmek (Mr.)

manka Genizden konuşan (Ba.)

mankafa Fıtık, kavlıç (Kn.)

mank olmak Sersem olmak (İsp. Dz. Ar. Vn. Mr. Ada.)

manlay Alın (Kn.)

mantivar Kulak ağrısını geçirmek için kullanı-
lan, çiçekleri güzel kokulu ve sarı renkli bir
kır bitkisi (Ada.)

mantış Yuvarlak, tombul yüzlü, basık burunlu
kimse (Çr.)

mantuvar Kulak ağrısını geçirmek için kullanı-
lan, çiçekleri güzel kokulu ve sarı renkli bir
kır bitkisi (Ada.)

mantüvar Kulak ağrısını geçirmek için kullanı-
lan, çiçekleri güzel kokulu ve sarı renkli bir
kır bitkisi (Mr.)

manzak Köse (Tr.)

maran gafalı Koca kafalı (Gm.)

maran kelle Kafatası büyük ve geniş kimse
(Gm.)

maravuş 1. Hastalık (Ks.)

2. Hastalıklı, zayıf (Mg.)

maraz Ağızdan çıkan sıvı, salya (Dz.)

mardalı 1. İri kemikli, iri yapılı insan ya da
hayvan (Af. İsp. Brd. Dz. Kü. Es. Ng. İç.)

2. Hastalıklı (Ant.)

mardallı İri kemikli, iri yapılı insan ya da hay-
van (İsp. Or.)

mareslenmek Yüzü solmak (Tr.)

marizlemek Yaralamak (Mn.)

mart Kalın (dudak için) (Ng.)

martaloz Çift cinsiyetli (Mğ.)
mart tohlu Nezleden burnu akan kimse (Tr.)
martuvan Aptal (Es.)
masa Erkeğin cinsel organı (Tn.)
masavid Aptal (Brd.)
masavit Aptal (Af. Isp. Brd.)
masavut Aptal (Ant.)
masdı 1. Kısa boylu, cüce (Isp. İç.)
 2. Bacaklarını açarak yürüyen kimse (Bo.)
maskal Elâ, mavi gözlü kimse (Mn.)
maslah Aptal, sersem (Sv.)
maslahat Erkeğin cinsel organı (Ama. Ng.)
mastı Kısa boylu, bastıbacak (Isp. Brd. Es. İz. Ant.)
mastıbacak Kısa boylu, bastıbacak (Dz. İç.)
mastır olmak Sathış olmak (Ama.)
mastı Kısa boylu, bastıbacak (Brd.)
maşmala Çok iri, kocaman (yüz için) (Bo.)
maşmalak Kocaman yüzlü kimse (Bo.)
maşşık Dizkapağı kemiği (Ng.)
matan Kadının dişilik organı (Gm.)
matarak İri ve biçimsiz burun (Ng.)
matatan çalmak Soğuktan titremek (Ed.)
matca İrin (Isp.)
matçalı 1. Hastalıklı, dertli (Es. Ank. Es. Ank. Ng.)
 2. Yangılı (Dz.)
matı Kör gözlü (Rz.)
matif Bunak (Isp.)
matıflamak Bunamak (İst.)
matı Kısa boylu, bacaksız (Isp.)
matuf Bunak (Kn. Ant.)
matufa Şişman (Bil.)
matuş Kadının cinsel organı (Gm.)
mavıklamak Yaşkanmak (Brs.)
maviyo Mavi gözlü kimse (Isp.)
mavkumak Yaşlılık nedeniyle güçsüzleşmek (Çkl.)
mavırlı Kuruntulu (Mğ.)
mavzer yağ Vazelin (Kc.)
maya 1. Başparmağın altındaki etli kısım (İst. Or.)
 2. İri yapılı (Md.)
mayafa Hastaları taşımak için kullanılan tabuta benzer sandık (Mğ.)
maya gibi Etine dolgun, canlı (To. Ng.)
mayalı Etine dolgun, canlı (Dz.)
mayasır 1. Mayasıl hastalığı, hemeroid (Bo. Çr. Ank.)
 2. Nasır (Hat. Ada.)
maydalak Aptal (Ks. Çkr.)
mayhar Sakatlık, özür (El.)
mayışmak Sıcaktan, mide dolgunluğundan ya da zevkten gevşemek, baygın duruma gelmek (Af. Isp. Brd. Dz. Ay. Kü. Es. Çr. Sm. Ama. Ezc. Bt. Ank. Ng. Kn. Ant.)

maylak Kendine sahip olmayan (Çr.)
maymah 1. Sendeleyerek yürüyen topal (Ar.)
 2. Ayakları çarpık kimse (Ml.)
maymak 1. Ayakları çarpık kimse (Çkr. Ama. Ar. Ezc. Ml. Ank.)
 2. Eli ayağı çarpık, ağzı eğri kimse (Çr. El.)
maymalak Cüce, bodur (Dz.)
maymalamah 1. Topallayarak yürümek (Kr.)
 2. Yürürken iki yana sallanmak (Kr.)
maymaşık Ayakları çarpık kimse (Af. Çkl.)
maynak Ayakları çarpık kimse (Ks.)
maytah Topal (Kr.)
maytak Ayakları çarpık kimse (Gaz.)
maytalak Cüce, bodur (Çr.)
mazak Kısa boylu, cüce (Isp. Brd. Dz. Çr. Ng. Kn.)
mazelik Mezarlık (Kn.)
mazer Mezar (Ky.)
mazık Kısa boylu, cüce (Dz.)
mazzak Kısa boylu, cüce (Brd. Dz.)
mazman kelle Koca kafalı (Gm.)
meccek Kısa boylu, büyüyememiş (insan, hayvan ya da ağaç) (Çr. Ng.)
mecidiye kağıdı Nüfus kağıdı (Sm. Ml.)
meççik Bodur, cüce kimse (Ng.)
meçeç Et beni, siğil (Ar.)
meçük Zayıf, avurtları çökmüş (Çr.)
mede Mide (Hat. Sv.)
medik Küçük şişman çocuk (Çr.)
medire Döl yatağı, uterus (Isp.)
meek Meme (Ky.)
mefat Ölüm (Bo. Ng.)
mefta Ölü (Sv.)
meğersek Yavrusuna çok düşkün olan insan ya da hayvan (Es.)
megez Bunak, sarsak (İç.)
meğirsek Yavrusuna çok düşkün insan ya da hayvan (Kü. Es. Ks. Çr. Ky.)
meğirseme İnsan ya da hayvan yavrusuna sevgi ve sevecence davranmak (Ky.)
mehek Hastalık, sakatlık (Or. Ml. Mr. Sv.)
mehenkil Sağlığı bozulmuş, özürlü kimse (Gm.)
mehlem Merhem (Isp. Kr.)
mehlemek Emeklemek (Dz. Ay.)
mehmelet Bunak, aptal (Hat.)
mehmen Bunak, aptal (Ank.)
mehte Ölü (Sv.)
mek Diz üstü durumda (Ba. Bo.)
meke Alt çene, çene kemiği (İç. Ant.)
mekirip Mikrop, pislik (Ay.)
mekiş 1. Alt çene, çene kemiği (İç. Ant.)
 2. Kulak memesinin altında, çene kemiklerinin arkasındaki yumuşak kısım (Isp. Kn. İç.)
melas Genellikle ellerde ve ayaklarda beliren

ağrılı tutukluk, kramp (Ng.)
melehor Korkudan çıktığına inanılan isilik, sivilce, uçuk (Mş.)
melemez Güçsüz (Ks.)
melemilli Dertli, hastalıklı (Ng.)
melemsük Zayıf, cılız (Or.)
melez Zayıf (Mr.)
melle Merhem (Ank.)
memek Meme (Es. Kc. Hat. Yz. Ant.)
mememek Meme (Ky.)
memik 1. Meme başı (Ng.)
 2. Kulağın yumuşak yeri (Sv.)
memilli Üst dudağının ortasında memebaşı biçiminde çıkıntı bulunan kimse (Ng.)
memişhane Helâ, ayak yolu (Gm.)
memşane Helâ, ayak yolu (Mğ.)
memük 1. Soy (Sm.)
 2. İnsanlarda üreme organı (Çr.)
 3. Kulağın yumuşak yeri (Çkr.)
mençik Kulağın yumuşak yeri (Brd.)
menç Kalça (Ar.)
mençük Kısa boylu (Or.)
mendek Çocuk (Ks.)
menedilmek Öldürülmek (Isp.)
menek İnsan yüzünün üst kısmı ve kulağın önü (Ada.)
menengiç Menenjit hastalığı (Isp.)
menes 1. Şişman ve iyimsir (Ama.)
 2. Yüzdeki çil (Hat.)
menez Bunak, yaşlı, sarsak (İç.)
mengil Kulak memesi (Brd. Gaz. Mr.)
mengiş 1. Yaşlı (Dz.)
 2. Kulak memesi (Ng.)
mengül Çocuğun erkeklik organı (Çkr.)
menik 1. Kulak memesi (Çr. Yz. Ky. Ng.)
 2. Kulağın altındaki çukur kısım (Mr.)
menkiş Kulak memesi (İç.)
mennikil Obur (İz.)
mentek Kulak memesi (İç.)
mentik Meme (Ky.)
meras Kramp (Ng.)
merem 1. Verem (Isp.)
 2. Balgam (Mğ.)
meret 1. Zayıf, hastalıklı (Brs. Gaz. Sv.)
 2. Erkeklik organı (Bo. Mr. Sv. Kib.)
 3. Göz hastalığının iyileştirilmesi için göze sürme gibi çekilen ot tozu (Ml.)
merk Yara ya da çiban yangısı (Isp.)
mersek Yavrusuna çok düşkün olan insan ya da hayvan (Es.)
mertabanlı Büyük ayaklı (Hat.)
meşmeş Kadın yaradılışı erkek (Nş.)
metelik kağıdı Nüfus kağıdı (Gaz. Mr. Ada.)
meyirse 1. Cinsel istek duyan (Ky.)
 2. Yavrusuna çok düşkün olan insan ya da hayvan (İz. Çkr. Nş. Ky.)

meyirse İnsan ya da hayvan yavrusuna sevgi ve sevecenlikle davranmak (Es. Nş. İç.)
meytambal Kulak ağrısı (Es.)
mezelemek Çocuğun yemekte mızızlık etmesi (Bo.)
mezelenmek 1. Çocuk yemekte mızızlık etmek (Bo.)
 2. Küçük çocuklara sarkıntılık etmek (Isp.)
mezeme Yemekte mızızlık eden çocuk (Bo.)
mıcık mıcık İsteksiz isteksiz (yemek için) (Ank.)
midaralılı Zayıflık ve güçsüzlük nedeniyle kendini bırakmak (Gm.)
midavuk Çok zayıf (Sn.)
mıdık 1. Cüce, kısa boylu (Isp. Dz. Mn. İst. Nş. Sv. Ank.)
 2. Çehre, yüz (Ng.)
mıdıklanmak Sinirlenmek (Ada.)
miği 1. Tatarcık (Kr.)
 2. Sivrisinek (Kr.)
miğirdiş Zayıf (Ada.)
miğmiğ Tatarcık (Vn.)
miğmiğa Sivrisinek (Kr.)
miğmiği Tatarcık (Kr.)
mih çıkını Çok sağlam adam (Ng.)
mijmilih Oburluk (Gm.)
mıkık Burnu yuvarlak ve çökük kimse (Bo.)
mıkra Yara izi (Krş.)
mılcımak Kangren olmak (Nş.)
mılık Yüz, çehre (Isp. Dz. Kn. Ada. İç.)
milk Olgunlaşmış yara (Mr.)
mincih Kadının üreme organı (Gm.)
mindil Ufak tefek adam (Ezm.)
mingıldak Bingıldak (İç.)
mingıllamak Burundan konuşmak (Kr.)
minıldak Bingıldak (Kn.)
minkıldak Bingıldak (Çr.)
minkıldayuk Bataklik (Ama.)
minkiraz Zayıf (İz.)
mıntırıklı Zayıf (Dz.)
mırış 1. Ağzı eğik kimse (Ar.)
 2. Tavşandudaklı, doğuştan dudağı yarık (Vn.)
mırık 1. Yüz, çehre (Af. Isp. Dz. Kü. Çr. Ama. Kn.)
 2. Zayıf, cılız, hastalıklı (Sm. Or.)
 3. Topal (Ada.)
 4. Sünnetçi (Brd. Kn.)
 5. Temiz olmayan yer, çöplük (Kn.)
 6. Pis (Mr.)
 7. Kulak (Sv.)
mırıklamak Zayıflamak (Or.)
mırık Pislik, çöplük (Sv.)
miringirin Hafif hastalık (İz. Mğ.)
mırız 1. Kısa burunlu (Gr. Gm.)

2. Yaradan akan irin (Sm.)
 3. Yüz, çehre (Mr. Sv.)
 4. Zayıf, cılız, hastalıklı (Gr.)
mirka Bet beniz (Isp.)
mirkı Zayıf, cılız, hastalıklı (Isp.)
mirkmak Boğmak (İst.)
mirnav Erkeğe çok düşkün olan kadın (Vn.)
mirng Sünnetçi (Brd.)
mirrik 1. Sünnetçi (Brd.)
 2. Bataklık (Hat.)
mismil Hayvan ölüsü, leş (Dz.)
mişga Vulva, derilerde üreme organının dış kısmı, ferç (İç.)
mişık Kumral kimse (Zn.)
mişilamak Uyurken ses çıkarmak (Ezc. İç.)
mişildamağ Uyurken ses çıkarmak (Kerkük)
mişiltı Uyurken çıkarılan ses (Gm.)
mittik Öldürecek kadar kötü sancı (Ml.)
miyı Beyin (To. Kn.)
miyık Bıyık (Kn.)
mıza Gelişmemiş, büyümemiş (Çr.)
mızgamak İçi geçmek, uyuklamak (Mğ.)
mızganmak İçi geçmek, uyuklamak (Bil. Bo. İst. Zn. Sn. Ezm. Ml. Gaz. Sv. Hat. Krş. Ada. Kib.)
mızğanmak İçi geçmek, uyuklamak (Gaz. Hat.)
mızgır Zayıf, büyümemiş insan ya da hayvan (Brs. Es. Ank. Kn.)
mızgirt Zayıf, büyüyememiş insan ya da hayvan (Isp. Kü.)
mızıgamak İçi geçmek, uyuklamak (Mğ.)
mızıklamak İçi geçmek, uyuklamak (Mğ.)
mızılamak Çocuk, ağlamaya başlamak (Kn.)
mızkamak İçi geçmek, uyuklamak (Mğ.)
mızkanmak İçi geçmek, uyuklamak (Zn. Gaz. Mr. Hat.)
mızıkız Zayıf, büyüyememiş (Isp. Çr.)
mızkıdır Cılız, sıska, çelimsiz (Ant.)
mızkır Cılız, sıska, çelimsiz (Ank.)
mızkırt Cılız, sıska, çelimsiz (Dz.)
micel 1. Kemik iliği (Sm.)
 2. Sivrisinek (Sm.)
micik Meme (Sn.)
micek Sivrisinek (Sm. Gm. Ezc. Ky. Kerkük)
mide kabarmak Midesi bulanmak (Mn.)
midere Dölyatağı, uterus (Bo.)
midik Küçük şişman çocuk (Çr.)
midilik Küçük şişman çocuk (Çr.)
midire Dölyatağı, uterus (Ks.)
mlkgln Mide (Zn.)
mlkkah Tat (Or.)
mlıcan Beş altı yaşlarındaki çocuk (Çr.)
mllicmek Yarası sulanmak mikrop kaparak kötülemek (Krş.)
mlıçek 1. Sinek (Kr.)
 2. Sivrisinek (Ur.)
mlıceyh Sinek (Kr.)
mimil Sivilce (Gm.)
mlmlis Sivilce (Gm. Ezm. Sv.)
mlmlit Sivilce (Or. Tr.)
mlne İncik kemiği (Kü.)
mingil Kulak memesi (Kn.)
minmin durmak Yeni yürüyen çocuk tay durmak (Gaz.)
mlskanmak Uyuklamak, dalmak (Ur.)
mismis Aptal (Es. Kn.)
miti Burun (Tr. Rz.)
miyasıl 1. Bir deri hastalığı, mayasıl (Isp.)
 2. Basur (Isp.)
mizık Sivrisinek (Sm.)
moççuk Yaşı büyük olduğu halde büyüyememiş kimse (Çr.)
moçu 1. Kısa boylu ve şişman kimse (Çkr.)
 2. Şişman ve yaşlı kimse (Isp.)
 3. Cüce ve şişman kimse (Es.)
mola Mezar (Bo.)
mora 1. Dişlerin üzerinde biriken kir (Bo.)
 2. Hastalık nedeniyle kadınlarda olan vajinal kanama (Isp.)
morarını Hafif morluk (Bo.)
morca 1. Şarbon çıbanı karaçıban (İç. Mğ.)
 2. Olgunlaşmamış küçük çıban (Ay.)
morçılık Cinsel isteği çok olan kadın (Ama.)
morık Yaşlı (Ml.)
mortlamak Ölmek (Dz. Sk.)
mort olmak Ölmek (Mn.)
moruz Kızgınlık sırasında yüzde oluşan buruşukluk (Ml.)
motuk Kısa boylu (Kr.)
mozalak Çocuk (Sm.)
mozza Çocuk (İz. Çkl. Ba. İst.)
mozuk Yaşlı adam (Dz.)
mömelet Aptal (Gaz. Ada.)
mösmöş Budala (Mr.)
mucmuluk 1. Obur (Or. Gr. Sv.)
 2. Oburluk (Çr.)
 3. İriyarı kimse (Ky.)
mucmurluk Obur (Sv.)
mucmuruk Obur (Sv.)
mucuk 1. Cüce kimse (Ant.)
 2. Küçük ve çekik gözlü kimse (Ml. Mr. Ky.)
 3. Çipil göz (Kü.)
mucur Trahom hastalığı (Ada.)
mucurum Kötürüm, yatalak, topal (Tr.)
muçhuluk Oburluk (Krş.)
mudabak Cansız, zayıf (Ks.)
mudara Zayıf, cansız, güçsüz (Es. Çr. Or. Gr. Tr. Rz. Ar. Kr. Ezm. Sv.)
mugal Döl (Mr.)
muğal Esmer (Uş.)
muhre Dişeti (Sv.)

mumrek Böbrek (Rz.)

munamak Bunamak (Uş.)

muncur 1. Dudak (Rz.)

2. Burun (Tr. Rz.)

3. Kadının cinsel organı (Mr.)

muncurl Dudak (Rz.)

muncuru Dudak (Rz.)

munğul Sıkıntı (Kü.)

munzur 1. Burun (Sm. Tr. Gm. Rz.)

2. Çene (Rz.)

murçu Lağım temizleyicisi (Ng.)

murt Tok (Ezm.)

muruz Surat, yüz (Ar. Vn.)

musluk Çok yiyen, karnı geniş (Dz.)

muştur Surat, yüz (Gm.)

muş 1. Yüz (Kn.)

2. Çene (Kn.)

3. Omuz (Kn.)

muş etmek Koklamak (Ada.)

muşeylemek Öpmek (Kr.)

muşlamak Horlamak (Ar.)

muşmak Yumruk (İsp. Brd.)

muşmuluk Obur (Or.)

muşuk 1. Uyuşuk, yerinden kıpırdamak istemeyen (Zn. Ks.)

2. Basık, çökük, yayvan burunlu (İst. Zn.)

muşulamak 1. Homurdanmak, karnından kokuşmak (Af.)

2. Yorgunluk ve öfkeden solumak (Sv. Ng.)

muşulavık Horlayan, nefes alıp verirken ısıklı

sesi çıkaran (Kn.)

muşıldamak Hafif ses çıkarak uyumak (Ng.)

muşullamah Hafif ses çıkarak uyumak (Kr.)

muşul muşul Burundan soluyarak, ses çıkarak (yemek için) (Ml.)

mut Çocuk pudrası yerine kullanılan, kurutularak döğülmüş mersin yaprağı tozu (Mn.)

mutuş Ufak tefek çocuk (Tr.)

muvalmağ Baygınlık geçirmek, bayılacak gibi olmak (Kerkük)

muza Çocuk (İz.)

mücrüm İnmeli (Ks. Ank.)

mücürüm 1. İnmeli (Tr. Ky.)

2. Bedence özürlü, sağlam olmayan (Bo.)

mühre 1. Dişeti (Sm.)

2. Yara kabuğu (Mğ.)

müleviş gözlü Gözleri az gören (Ada.)

müllük Sarışın (Ky.)

münük Boğaz, gırtlak (Mn.)

mürgülemeğ Oturduğu yerde uyuklamak, şekerleme yapmak (Kerkük)

mürgülemek Oturduğu yerde uyuklamak, şekerleme yapmak (Ama. To. Kr. Ezm. Vn.)

mürk Yangı (Kn.)

mürkülemek Oturduğu yerde uyuklamak, şekerleme yapmak (Ezm.)

mürtlemek Ölmek (Hristiyanlar için) (Ks. Mr.)

mürtlü Çok zayıf (Brd.)

müşef Şaşı (İç.)

müzmehel İçkili, sarhoş (Af.)

N

naçah Hasta (Ama. Kr.)

nadarsız 1. Obur (Çr.)

2. Somurtkan (Çr.)

nahnah Genizden konuşan (Çr.)

nalı kırık Akılsız, aklında bozukluk olan (Isp.)

namız Nabız (Nğ.)

namsiye Cibilik (Kıb.)

namz Nabız (Nğ.)

nana Çok yaşlı, bunak kadın (Gm.)

narhıslanmak Sinirlenmek (Sv.)

naşal 1. Kör (Isp. Kn. Ant.)

2. Şaşı (Isp. Brd Dz.)

naşat Yüz, çehre (Yz.)

naşşal 1. Kör (Isp.)

2. Şaşı (Isp.)

natıflamak Bunamak (İç.)

natıflanmak Yaşlılık nedeniyle güçsüzleşmek (Brd.)

navrah Yüz, Çehre (Yz.)

navrak Yüz, çehre, (Ank. Krş.)

navuz Tat (Mr.)

nazla Felç, inme (Sv.)

nazlıkara Gözbebeği (Krk.)

nedir Özür, eksiklik, utanılacak şey (Af. Isp. Brd. Kü. Ar.)

nedir kalmak Hastalığı iz bırakmak, sakat kalmak (Brd.)

nedirli Özürlü (Isp. Brd. Ama, Ar.)

nefa Besin, gıda (Ks.)

nefes değmek Nazar değmek (Or.)

nefilenmek Koklamak (Krk.)

nefiske Obur (Kerkük)

nekse Sızı, yel, romatizma (Tn.)

nem İrin (Ml.)

nemse Cibilik (iz.)

neneş Çok yaşlı (Ky.)

nergi Boyun (Ks.)

neste Erkeğin cinsel organı (Gm.)

netameli Kel (Çkr.)

nevim Yüz rengi (Nğ.)

nevri dönmek Midesi bulanmak (Isp.)

nevse Cibilik (Ant.)

nezer Nazar (Kr.)

nezük Cılız, zayıf, ince (Rz.)

nezzet Tat (Gaz.)

nızıklık Sinirlilik (Çkl.)

nlclmsız Pisboğaz (Vn.)

nıfır Pis koku (Nğ.)

nlme Felç, inme (Mn.)

nlmelik Felçli, inmeli (Mn.)

nlna Uzun boy (Isp.)

nlınl 1. Küçük çocuk, bebek (Isp. Brd. Ml. Kn.)

2. Gözbebeği (Kn. İç. Ant.)

nlınık 1. Küçük çocuk, bebek (Ba.)

2. Tırnak. (Ml.)

nlınlı 1. Küçük çocuk, bebek (Dz. Ay. Ar. Mğ. Kıb.)

2. Gözbebeği (Kıb.)

nokra Kellere başındaki yara, kabarcık (Ed.)

noksa Muska (Tn.)

nuhu İriyan adam (Çkl.)

nuna El ve ayak tırnakları (Ar.)

nunuş Genizden konuşan (Dz.)

nuska Muska (Kn.)

nutku tutulmak Yeme isteği azalmak (Çr.)

nuzla 1. Sivilce (Or. Gr.)

2. Şeytandırnağı (Gr. Nğ.)

3. Nezle, dişeti nezlesi (Isp. Nğ. Kn. İç.)

4. Romatizma, vücudun bir yerinin aniden tutulması (Isp.)

5. Yaradılış (Bil. To.)

6. Yüz rengi (Es.)

7. Hastalık (Kn.)

8. Dişetlerinde oluşan kaşıntılı bir hastalık (Krk.)

nükrü dönmek İğrenmek, tiksirmek (Çkr.)

nüniye Lazımlık (Mr.)

nünük 1. Gırtlak, gırtlak çıkıntısı (Isp. Ay. Mn. İz. Ada. İç.)

2. Yemek borusu (İz.)

nürgülemek Oturduğu yerde uyuklamak (Ezm.)

oba Zeka ve yetenekleri olağanüstü işler baş-
racak kadar üstün olan kişi, dahi (Kn.)

obal obal çökmek Gözleri zayıflamak ya da
hastalıktan çökmek (Isp.)

obram Bataklik (Es.)

obruk Doymak bilmeyen (Sv.)

oburlu Boğazına düşkün (Sv.)

ocağkör Çocuğu olmayan (Kerkük)

ocak Dedelerden beri belirli bir hastalığı iyi et-
tiğine inanılan aile (Isp. Sm. Ng.)

oflaz Gürbüz (Gaz. Ant.)

oğlanboncuğu Bayılmaya neden olan bir ço-
cuk hastalığı (Mğ.)

oğlanlık Havale, bebeklerde yüksek ateşe bağlı
görülen baygınlık (Ank. Ky.)

oğlanlık olmak Havale geçirmek (Sm.)

oğlanotu Ağız ve karın ağrılarını geçirmek için
kullanılan bir çeşit yabancı ot (Isp. Kn. Ant.)

oğlanyatağı Dölyatağı, rahim, uterus (Kn.)

oğmaca kemiği Uyluk kemiği (İç.)

oğucu Kızıl, karın şişmesi gibi hastalıkları ova-
rak iyileştiren kimse (Yz.)

oğrah Nedeni bilinmeyip cinlerin çarptığına
inanılan hastalık (Ar.)

oğrak Nedeni bilinmeyip cinlerin çarptığına ina-
nılan hastalık (İz. Ar. İç.)

oğulduruk Dölyatağı, rahim, uterus (İz.)

oğultmak Hastalığını iyileştirmek, geçirmek
(Çr.)

oğunmak 1. Soluğu kesilmek, tıkanmak (Brd.
Çkl. Vn. Ur. Sv.)

2. Çok ağlamaktan güçsüz kalmak, bayılır
gibi olmak, bayılmak (Brd. Dz. Çkl. Ko. Ml.
Gaz. Hat. Sv. Ng.)

3. Acıyla kıvrınmak (Isp. Gm. Hat.)

4. Üzülme, yaptığına acınmak (Brs.)

5. Heyecanlanmak (Ed.)

oğur 1. Döl (Ar.)

2. Ense, baş, alında olan et beni, ur (Kib.)

oğurğa Kaburga kemiği (Ama.)

obalamak 1. Yorulmak (Sm.)

2. Dinlenmek (Sm.)

ohlamağ Vurmak, nazar değdirerek öldürmek
(Kerkük)

ohlamağ Vurulmak, nazar değmesiyle ansızın
ölmek (Kerkük)

ohlanmak Vurulmak, nazar değmesiyle ansızın
ölmek (Ar.)

ohlaz Gürbüz (Brd.)

ohmak Hastalığı başkasına bulaşmak (Vn.)

ohucl hestelik Hastalık (Vn.)

okra İnsan sırtı (Ng.)

okunmuş Sağlığa yararlı (Sm.)

olaşma Bulaşıcı, yaygın hastalık (Tr.)

olçum 1. Kekim (Ks.)

2. Hekimlik taslayan, yıldızların hareketin-
den sonuç çıkaran (Brd.)

oldacı Şişman, büyümeye, gelişmeye elverişli
olan (Ada. İç.)

oldaç Şişman, büyümeye, gelişmeye elverişli
olan (Ada. Ant.)

oldaşlı Gürbüz, iyi, gelişmiş (Ky.)

oluk Uyluk kemiği (Gr.)

oluşat Yaradılış, doğal yapı (Ky.)

oluşlu Sağlıklı, sağlığı yerinde (Ks.)

oma 1. Belkemiği (Af. Dz.)

2. İri, büyük kemik (Isp. Brd.)

3. Uyluk kemiği (Gaz.)

4. Elmacık kemiği (Ağ.)

5. Kalça kemiği (Isp. Brd. Dz. Gaz. Ng.
Ada. Kr.)

6. Kaba et (Mr.)

omaca İri, büyük kemik (Mğ. Kn.)

omak Bingildak (Brd.)

omrav Omurga (İst. To.)

omurov Omurga (To.)

omuz Boyun (Isp.)

on Gelişme, büyüme (Ng.)

onal Doğum (Ank.)

onalmak İyileşmek, düzelmek (Ba. Bo. Gaz.)

onamak Olgunlaşmak, büyümek (Brd.)

onarmak Hastalığı, yarayı iyileştirmek (Gm.)

onatmak Hastalığı, yarayı iyileştirmek (Brd.
Bo.)

onatsız Hastalıklı, bakımsızlıktan gelişmemiş
(Ng.)

ondaç Gürbüz, gelişmiş (Ng. Ada.)

ondubozan Damar hastalığı (Ks.)

ondurmağ Hastalığı, yarayı iyileştirmek (Brs.)

ondurmak Hastalığını iyileştirmek, geçirmek
(Mr.)

ongun Gelişmiş, gürbüz (Ng.)

onulmak Yarası iyileşmek (Kü. Bil. Bo. Zn. Ks.
Çkr. Sn. Ama. Mr. Ed.)

onultmak 1. Yarayı iyileştirmek (Ama. Ng.)

2. Hastayı iyileştirmek (Çkl. Çr. Ng.)

onumsuz Geçmez, iyileşmez (Ng.)

onunma Çocuğun ağlamaktan bayılır gibi olma-
sı, katılma (Mr.)

onurgu Vücuttaki içi sertleşmiş şişlik (İç.)

onuşmak 1. Sağlığı düzelmek (Ng.)

2. Gelişmek, büyümek (Ng. Kn.)

3. Yarası iyileşmek (Çr.)

opunat 1. iyice (Ada.)

2. Hastalığın iyiliğe yüz tutma devri (Ada.)
opunatça 1. İyice (Ada.)
 2. Hastalığın iyiliğe yüz tutma devri (Ada.)
orbuk Doymak bilmeyen (Es.)
ordubozan Varis (İst. Ama. Tr. Rz. Ezc. Hat. Sv. Ky. Ng. To.)
orlamak Yarası sulanmak, yangılanmak (Ant.)
orta ağrısı Salgın hastalık (Ky.)
ortadirek Orta parmak (Çr.)
ortalık ağrısı Bulaşıcı hastalık (Ky.)
osgan Akıllı (Ba.)
osgık Deli (Sv.)
osmak Yorulmak (Or. Gr. Sv.)
osruğan Yellenmeyi alışkanlık durumuna getiren (Ar.)
osturak Yellenme (Af.)
osturuk Yellenme (Af.)
ot Göz hastalığını iyileştirmek için kullanılan ev ilâcı (Ur. Gaz.)
otacı 1. Hekim (Brs. Kc. Ng. Ed.)
 2. Ev ilâcıyla göz hastalığını iyileştiren göz doktoru (Bo. Gaz. Mr. Hat.)
otamak Hastalığı geçmek, iyi olmak (Sn. Mr.)
otçu Hekim (Sn.)
otlamak İlaçlamak (Ada.)
ortağ Malak (Kerkük)
otrak Makat (Ada.)
otumak Yatmak, uyumak (Ml.)
oturag Kötürüm (Brd.)
oturah 1. İnsan ensesi (Ng.)
 2. Kıç, makat (Kr. Ng.)
 3. Kalça yanları (Gm.)

oturah yer Kıç, makat (Kr.)
oturak 1. İş göremeyen (Çkl.)
 2. Kötürüm (Brd. Dz. Ay. Es. Kc. Bo. Sm. Or. Sv. Ky. Krk.)
 3. Yürüme zamanı geldiği halde yürüyemeyen çocuk (Or.)
 4. Kıç, makat (Af. Ml. Hat. Sv. Ng. Mg.)
oturaklı İriyari adam (Bo. Hat.)
oturak olmak Yerinden kalkamayacak derecede yaşlanmak (Ba.)
oturak yer Kıç, makat (Rz.)
oturamak Sırt (Dz.)
oturgun Sağlam yapılı (Ng.)
otüre düşmek İshal olmak (Ky.)
ovunmak 1. Çok ağlamaktan güçsüz kalmak, bayılır gibi olmak, bayılmak (Brd. Çr. Sv. Krş. Kn.)
 2. Acıdan kıvrınmak (Ks.)
oyah Uyanık (Vn.)
oyalmak İyileşmeye yüz tutmak (Gr.)
oyandırmak Uyandırmak (Ng.)
oyanış Uyanık (Vn.)
oyanmak Uyanmak (Ank. Ng.)
oydaş Yürüyemeyen, zayıf çocuk (Kn.)
oyanma Küçük çocuklarda olan havale (Es. Ng. İç.)
oynatmak Sara hastalığına tutulmak (Sv.)
oynuk Göz çukuru (Ba.)
oysuramak İçi geçmek, bayılır gibi olmak (Kn.)
oysuratmak Bayıltmak (Kn.)
oyuç Avuç (Kr.)
oyulganmak Pire, bit vb böcekler bir yere üşüşmek (Es. Ng. Kn. Ada.)

Ö

öbbe Yanak (Isp.)
öbelek öbelek Aksayarak, topallıyarak (Yürüyüş için) (Gr.)
öbülcek İnsanın ellerini yere değdirerek dörtyak biçiminde durusu (Ks.)
öbüz Çok zayıf (Ada.)
öbüzmen Hasta (Km.)
öcül öcül yürümek Paytak paytak yürümek (Bo.)
öçelen olmak Soğuk alınlığı nedeniyle öksürmek, nezle olmak (Sn.)
öçük Kalın dudak (Sn.)
öden Mide, karın (Gaz.)
ödüen etmek Yellenmek (Ank.)
ödürüklemek Dışkılamak, pislemek (Kn.)
öfelemek Masaj yapmak, ovalamak (Gaz. Mr. Hat.)
öfkence Öksürük (İst.)
öflez Cılız, zayıf, ölmek üzere olan (Dz. El. Ml. Gaz. Mr. Ky.)
öfnezlik Zayıf, cılız, ölmek üzere olan (Ky.)
ögürmek Kusarken ses çıkarmak (Kr.)
ögeceği gelmek Kusacak gibi olmak (Çr.)
öge kemiği Ege kemiği, sternum kemiği (Sm.)
ögen Akciğer (Ba.)
ögken Öksürük (Mğ.)
ögkenil Süreğen öksürüklü, bronşitli (Mğ.)
öğlan otu Dağlarda yetişen, ilaç yapmakta kullanılan, boz renkli bir ot (Isp.)
öğmek 1. Aksırıp, tıksırmak (Isp.)
 2. Kusmak (Brd. Dz. Mr. Nğ.)
öğrek Kaburga kemikleri (Çkr.)
ögüntü Kusma, mide bulantısı (Mğ.)
öğsürük Öksürük (Brs. Zn.)
öğsüsce Yürek, kalp (Mğ.)
ögüşürmek Öksürmek (İç.)
ögümeğ Midesi bulanmak, kusmak (Brd.)
ögümek Midesi bulanmak, kusmak (Af. Isp. Dz. Ay. Ml. Nğ. Ada. İç. Ant.)
ögünsüz Doymak bilmeyen (Ant.)
ögür Göğüs (Sn.)
ögürdemek Göğüsten ses çıkarmak (Sv. Mğ.)
ögürdenmek Bir iki aylık çocuk konuşur gibi ses çıkarmak, mırıldanmak (Ank.)
ögürge Kaburga kemikleri (Kn.)
ögürtlek Gırtlak (Gaz.)
ögürtleme Yüzün şişmesi (Ba. Çkl.)
ögütme Kusarken ses çıkarmak (Ada.)
ögüzme Midesi bulanmak, kusmak (Ank.)
öhbe Akciğer (Kr.)
öhlez Zayıf, cılız, ölmek üzere olan (Dz. Es. Çr. Sv.)

öhlezlik zayıf, cılız, ölmek üzere olan (Krş.)
öhnezlik Zayıf, cılız, ölmek üzere olan (Ns.)
öhnezimek Cansızlaşmak, kansızlaşmak (Ns.)
ök 1. Göğüs (İst.)
 2. Akıl (Ks.)
 3. Akciğer (İst.)
öke hapi Öksürük hapi (Ay.)
ökeleklil Vücudu gösterişli olan kimse (Çr. Ank. Nğ.)
öken Öksürük (Ay. Mğ.)
ökencek Nefes darlığı (Bo.)
öklük Bebeklerin altına konulan toprak (Ama.)
ökmek Onmak (Nğ.)
öksüzce El ve ayak parmaklarının kenarlarında çıkan küçük et parçaları, şeytandırnağı (Brd.)
ölbe Şişman, göbekli (Hat.)
ölbesek Ölümcül, çok zayıf (Bo. Sv.)
ölçümek Kusmak (Ank.)
ölçüm Hekim (Ks. Ant.)
öle Erkeğin cinsel organı (Ar.)
ölece Çok zayıf, sıska, cılız (Isp.)
ölek Çok zayıf, sıska, cılız (Or.)
ölekez Ölecekmiş gibi sağlıksız (Mğ.)
ökren Öksürük (Dz.)
ölemez Çok zayıf, sıska, cılız (Ay. Mğ.)
ölesek Ölmeye yüz tutmuş, ölümcül (Af.)
öleş Leş (Ama. Gaz. Mr. Ada.)
ölet 1. Öldürücü hastalık salgını, kıran (Af. Isp. Brd. Dz. İz. Mr. Brs. Ks. Çr. Bt. El. Ml. Adı. Ur. Gaz. Ank. Ky. Nğ. Ada. İç. Ant. Mğ.)
 2. Veba (Mn. Ml. Hat. Ada. Kerkük)
 3. Kolera (Isp. Ml. Ada. Tk. Vn.)
ölez 1. Gücsüz, bitkin kimse (Ay. Ezc. Nğ. İç.)
 2. Çok zayıf, sıska, cılız (Nğ. İç.)
öleze Çok zayıf, sıska, cılız (Ant.)
ölgez Çok zayıf, sıska, cılız (Brd. Bo. Ky. Ada.)
öllüğü çıkmak Zayıflamak (Or.)
öllük Bebeklerin altına konulan ısıtılmış, kırmızı renkli toprak, bebe toprağı (Çr. Sm. Ama. Ezc. El. Ml. Gaz. Mr. Sv. Yz. Nğ. Ada.)
ölmesek 1. Ölecekmiş gibi zayıf, cılız olan (Af. Bo. Ks. Sm. Ama. Or. Sv. Nğ. Ada. Çr.)
 2. Ölümcül (Ks. Or. Sv. Nğ. Nğ.)
ölmeşük Ölecekmiş gibi sağlıksız (Sm.)
ölüce Çocuğun ıslattığı bebe toprağı (Ml.)
ölük Ölmüş, cansız (Isp.)
ölükez Zayıf, hastalıklı (Dz.)
ölülük Mezarlık (Ur.)
ölümcül Can çekişen, ağır hasta (Isp. Çkl. Ks.)

Ama. Gaz. Sv. Ng. Dz. Kn. Ada.)
ölümez Çok zayıf, sıska, cılız (Ay.)
ölümseg Ölecekmiş gibi sağlıksız (Brd.)
ölümsek Ölecekmiş gibi sağlıksız (Isp. Gm. Sm. Gaz. Ant.)
ölümsel Ölecekmiş gibi sağlıksız (Çr.)
ölümsemek Can çekişmek (Brd.)
ölümsüre Ölecekmiş gibi sağlıksız (Dz.)
ölüyez Çok zayıf, sıska, cılız (Af.)
ömek Boğaz (İç.)
ömek kemliği Kuyruk sokumu (Çkl.)
ömmen Obur (İç.)
ömük 1. Boğaz (Dz. İç. Mg.)
 2. Yemek borusu (Dz.)
 3. Nefes borusu (Dz.)
 4. Gırtlak (Isp. Mg.)
ömürtlek Gırtlak (Ng.)
önezilmek Ölümü yaklaşan hasta, güçsüz kalmak (Çr.)
öngöl Erkeklik organı (Ng.)
önsüz Cansız, kendinden geçmiş (Bo.)
öpge 1. Karaciğer ve akciğer (To. Kn.)
 2. Akciğer (İst.)
öpke Akciğer (Es. İst.)
öpke avruu Verem (Kn.)
örecen Tatarcık (Ada.)
örek Yürek (Bt.)
öreke Uzun boylu adam (Ng.)
örelemek Yeni yürümeye başlayan çocuk (Brd.)
örge Öksürük (Dz.)
örken 1. Verem hastalığı (Sv.)
 2. Öksürük (Dz.)
örkence Öksürük (İst.)
örkenli Öksürüklü (Mg.)
örmelemek Çocuk emeklemek (Af.)
örnek Yüz biçimi (Yz.)
örtdekiye tüşmeyh Ateşli bir hastalığa yakalanmak (Kr.)
örübiran Çırlıçıplak (İç.)
örükleme Hasta gözdeki kan (Çkl.)
örüt Zayıf, cılız insan ya da hayvan (İst. Gaz.)
örüye kalkmak Hastalığı iyileşmek, ayağa kalkmak (Kn.)
ösgürüh Öksürük (Kr.)
ösnek Nefes (İç.)
ösrük Sarhoş (İst.)
ösürük Öksürük (Gaz.)
ötmek 1. Ölmek (Zn.)
 2. Buluğa ermek (Ank.)
ötrek İshal (Es. Ank.)
ötrük İshal (Mn. Hat. Gaz.)
öttürmek İshal olmak (Ng. Ay.)
ötüre İshal (Af. Isp. Dz. Es. Çkr. Ama. Or. Gr. Sv. Ank. Krş. Ng.)
ötüreklil İshali olmak (Af. Isp. Brd. Dz. Es. Or.

Ng. Ank.)
ötüre İshal olmak (Ama.)
ötürgeç İshal (Es. Ks. Bo. Sm.)
ötürgeç olmak İshal olmak (Bo. Ks.)
ötürge İshali olan (Dz. Ky. Krş.)
öttürmek İshal olmak (Brd.)
öttürmek İshal olmak (Af. Isp. Brd. Dz. Ay. Mn. Ba. Çkl. Kü. Bil. Es. Kc. Bo. Ks. Çkr. Çr. Sn. Ama. Or. Gr. Gm. Ezc. El. Ur. Gaz. Mr. Hat. Sv. Ank. Ky. Ng. Kn. İç. Mg. Ed. Krk.)
öttürmeyh Yellenmek (Kr.)
öttürüg İshal (Gaz. Mr.)
öttürük 1. İshal (Af. Isp. Brd. Dz. Ay. İz. Mn. Ba. Bo. Ks. Çkr. Çr. Sn. Sm. Or. Gr. Gm. El. Ml. Gaz. Mr. Hat. Sv. Yz. Ky. Ng. Kn. Ank. Ada. İç. Ant. Mg.)
 2. Kolera (Ezc.)
 3. Hastalıklı (Or.)
öttürüklü 1. İshalli (Isp. Brd. Dz. Ay. Mn. İz. Ba. Çkr. Ama. Sm. Or. Ank. Hat. Sv. Ng. Kn. İç. Mg.)
 2. Cansız, cansız, ölümcül (Bo.)
 3. Hasta ve öksürüklü (Mn.)
öttürük İshal olmak (Brd. Dz. Çkr. Ank. Ml. Mr. Hat. Sv. Yz. Ky. Kn.)
öttürük tutmak İshal olmak (Ant.)
övelenmek 1. Donacak kadar üşümek (Bo.)
 2. Soğuktan tüyleri diken diken olmak (Bo.)
övez 1. Solgun, üzgün yüzlü (Dz. Mg.)
 2. Sivrisinek (Af.)
övken Nefes darlığı (Sv.)
övkenli Süregen öksürüklü (Mg.)
övmek Öğürmek (Dz.)
övüç Avuç (Kr.)
övür Yaradılış (İz.)
öyfe Akciğer (Kr. Ağ. Sv.)
öygen Akciğer (İz. Ky.)
öyğünmek Üzümek, içine dert olmak (İz.)
öyken Akciğer (Af. Ba. İst. Ky.)
öykence Boğmaca öksürüğü (Bo.)
öykenmek Hırıltılı soluk almak (Ba.)
öykün Akciğer (Kn.)
öyüç Avuç (Kr.)
öyünlemek Yemek yedirmek (Or.)
özağrısı İshal (Mr.)
öze Kaplıca (Ba.)
özeği geçmek Acıkamak (Ng.)
özeğini öttürmek Gırtlakını yırtmak (Es.)
özek 1. Gırtlak (Af. Ba. Çkl.)
 2. Yemek borusu (Kn.)
 3. Soluk (Krş. Ng. İç.)
özen Kör (Af.)
özke Sağlam, sağlıklı (Krş.)
özlengi Sivilce, ergenlik (Çr.)
özlük Kişilik (Krş.)

özrap Sıkıntı, acı (Nğ.)

özü geçmek 1. Güçsüz, dirençsiz kalmak (Gaz. İç.)

2. Yaşlılık, hastalık nedeniyle zayıflamak (Hat.)

3. Uyuyuvermek, uyuklamak (Es. Hat. Nğ.)

4. Acıkmak (Sv.)

özüne basmak Yorgunken yenilen yemek sonrası ağırlık hissetmek. (Brd.)

özünü bilmek Buluğ çağına gelmek (Kr.)

özürlenmek Sakatlanmak (İç.)

özüt Zayıf, güçsüz (Bo.)

P

paça 1. İki ayak arası (Gaz.)

2. Ayak bileği (Ama.)

3. Avuç (Brd.)

paçala Sadržkesesi (Ar.)

paf 1. Kof, dayanıksız kimse (Brs. Ml. Gaz. Hat. İç)

2. Akciğer (Sk. Mr. Hat.)

pafciğer Akciğer (Gaz. Mr.)

pafkirmek Sıtma nedeniyle bağırarak çırpınmak (Dz.)

pafkurmak Hızlı hızlı solumak (İz.)

pafiak 1. Akan kanı durdurmak için kullanılan bir bitki (İst.)

2. Ablak yüz (Bo. Ng.)

3. Şişman ama güçsüz (Ng. Kn. Ada. İç.)

4. Yanakları dolgun ve şişman kimse (İç.)

pafli Pis (Dz.)

pafulu Hastalık nedeniyle deride oluşan içi sıvı dolu kabarcık, vezikül (Rz.)

pağaç Bir organın içinde oluşan sertlik, ur (Ama.)

pağa yaprağı Yaraların üstüne konulan ve yayrayı yumuşak tutmaya yarayan, geniş yapraklı bir ot (Ml.)

pahamlı Gürbüz, çok gelişmiş çocuk (Dz.)

pahlamag 1. Doğurmak (Brd.)

2. Aptes yapmak (Brd.)

palaçor Aptal (Krl.)

palas Büyük çocuk (İz.)

palaz 1. Ağır hasta (İst. Sm.)

2. Zayıf, güçsüz (İz. Mn. Brs. İst. Ks.)

palazımak 1. Canlanmak, gelişmek, büyümek (Dz. Mn. Es. Ama. To. Or. Ng. Ant.)

2. Çocuk çırpınarak yürümeye çalışmak (Ng.)

palazlanmak 1. Çocuk yürümeye çalışmak (Ng.)

2. Büyümek, büyümeye başlamak (insan ve hayvan için) (İsp. Sk. Ama. Sm. Or. El. Krk.)

paldım İriyari kimse (İsp.)

paldım dudak Kalın dudaklı (Çkr. Ank.)

paldırak Kekeme (Dz.)

paldum dudak Kalın dudaklı kimse (Zn.)

pambucak Pamukcuk, moniliasis (Sm. Dy. Sv.)

pambal Tombul, şişman, gürbüz çocuk (Es. Çr. Sn. Ama. To. Mr. Sv. Krş. Ky.)

pambalak Tombul, gürbüz (Or.)

pambul Tombul, şişman, gürbüz çocuk (Çkr.)

pampal Tombul, gürbüz (Çr. To. Sv. Yz.)

pampalak Tombul, gürbüz (Sm. Or. Tr.)

pampam el Toplu, şişman el (Ank.)

pampır Çok yaşlı kimse (Brd. Hat.)

pampul Tombul, şişman, gürbüz çocuk (Es. Ks. Ar.)

pamucak Pamukcuk, moniliasis (Sm. Gaz. Ada.)

panavir Gürbüz, şişman çocuk (Kn.)

panavur Gürbüz, şişman çocuk (Ng.)

panaz Avuç (Kn.)

pandala Şişman ve ağır davranışlı kimse (İç.)

pangavut Aptal, sersem (To.)

panpal Tombul, gürbüz (Çr.)

panpalah Tombul, gürbüz (Gm.)

panpar Tombul, şişman, gürbüz çocuk (Ar.)

papas otu Bit öldürmek için kullanılan ot (Ed.)

papırlık Topal, aksak (To.)

papurdak Yaşlı kimse (Brs.)

parabaş olmak Yarım baş ağrısına tutulmak (Krk.)

parç Şişman adam (Ml.)

pardı kemiği Ege kemiği, sternum kemiği (Ed.)

pardılı Güçlü, dayanıklı kimse (Mğ.)

parmak bebeği El ve ayak parmaklarında, tırnağın altına ve ucuna gelen şişkince yer (Ky.)

parmak bırakmak Kusmak için işaret parmağını ağıza sokmak (Brd.)

parmak mayası Tırnak altındaki et (İz.)

parnak Parmak (Ng.)

parparlamak Kuduz hastalığını tuzla iyileştirmek (Dz.)

parpı Hastalanan insan ya da hayvanları, ocak denilen kimselere, ev ilaçlarıyla ve okuyarak iyileştirme işlemi (İsp. Brd. Dz. Kc. Ama. To. Sv. Ky. Ng. Kn. Ant. Çr. Mğ.)

parpıcı Hastalığı okuyarak ve ev ilaçlarıyla iyileştiren halk hekimi (Brd. Ng.)

parpil Gürbüz (Ba.)

parpılamak Kuduz hayvanın ısırıldığı insan ya da hayvanı iyileşmeleri için ocak denilen kimselere okutmak (Ks. Ml. Ky. Mğ.)

parpılatmak Hasta çocukları okutup üfletmek (İz. Ng.)

parpıllanmak Dinlenerek biraz şişmanlamak (Af.)

parpu 1. Çok yemekten sakınma, ölçülü yeme (Gr.)

2. Hastalananların ocak denilen kimselerce, ev ilaçlarıyla ve okunarak iyileştirilme işlemi (Ama.)

parpul Gürbüz, iriyari (Brs. İst. Ed.)

parpılatmak Kuduz hastalığını iyileştirmek (Ks. Sn.)

parpulu Hastaları okuyarak ve ilaçlarıyla iyileştiren halk hekimi (Ar.)

parsıldamak 1. Hızla çarpmak (insan ya da hayvan yüreği) (Dz. Ay. Mğ. Ant.)
2. Can çekişmek (Ant.)

parsuk Dölyatağı, rahim, uterus (Ecz.)

part 1. Kann (Kc. İst. Ezc. El. Ml. Gaz. Sv. Ada. İç.)
2. Çok şişkin (karın) (Sm.)
3. Sarkık (karın) (İst.)

partel Şişman, göbekli kimse (El.)

partın Karın (Gm.)

paruklamak Zayıflamak, hastalanmak (Çkl.)

parıyandı Kızamık hastalığı (Çkr.)

pasak Salya, sümük (Mn.)

pasaruklamak Bunamak (Mğ.)

pası Kız (Or. Tr.)

pas tutmak Bakırdan zehirlenmek (Rz.)

paşasakalı Midesi bozulan çocukların karnının üstüne konulmak için yapılmış lapa (Gaz.)

pat 1. Makat (Yz.)
2. Peltek, kekeme, dilsiz (Ada.)

pata Peltek, kekeme, dilsiz (Es.)

patac Bacak arası, apış (Ada.)

patak 1. Güçlü, kuvvetli ve dolgun vücutlu kimse (Mğ.)
2. Sümük (Nğ.)

patalak Şişman (çocuk için) (Sm.)

patan Ayak, bacak (Ada. Ant.)

patanc Uyluk (Ky.)

patas Avuç (Ada.)

patas Bacak arası, apış (Ky.)

patat Peltek konuşan, kekeme, dilsiz (Es. Sv. Yz. Krs. Ky. Ada.)

pataz Avuç (Kn. Ant. İç.)

patel Ayakları çarpık olduğu için iki yana sallanarak yürüyen kimse (Ed. Krk.)

patelek Ayakları çarpık olduğu için iki yana sallanarak yürüyen kimse (Bo.)

patı 1. Küçük çocuk (Ar.)
2. Şişmanlıktan yalpalayarak yürüyen (Çr.)

patır Peltek, kekeme, dilsiz (Kü. Çr. Yz. Krş. Ky. Ada.)

patırdama Kekemenin güçlük çekerek konuşması (Nğ.)

pati 1. Küçük çocuk eli (Es.)
2. Küçük çocuk ayağı (İz.)

patırık Peltek, kekeme, dilsiz (İsp.)

patlah gözlü Göz kapakları şişkin, gözleri dışarı fırlamış gibi olan (Gm. Yz.)

patlama Gözü kör eden bir çeşit hastalık (t.İl.)

patpat otu İlaç yapmak kullanılan bir çeşit ot (Çr.)

patrav olmak 1. Ölmek (Bt.)
2. Uyumak (Bt.)

pattaban Büyük ayaklı ve düztabanlı kimse

(Ks.)

paylık El (Ba.)**paymak** El ya da ayağında sakatlığı olan kimse (El.)**payblır** Yaşlı (İz.)**paytak** 1. Peltek, kekeme (Brs.)

2. Düztaban (Brs.)

3. Eğri bacaklı (Dz. Ama. Gm. Nğ.)

4. Eğri bacaklı insanın yürüyüşü için (Ay. Mn. Bo. Ama. Nğ.)

paytak paytak İki yana sallanarak, ördek gibi yürüyüş için (Ks.)**pazı** Ayak tarağı (Ank.)**pazlamak** Çırpınmak (insan ya da kuş) (Gaz.)**peçal** Kolu, bacağı sakat düşkün kimse (Dz. Kü.)**peçel** 1. Yaşlı kimse (Dz.)

2. Zayıf kimse (Dz.)

peçl Deri (Rz.)**pehill** Aptal, deli sersem (Ank.)**pehlül** Aptal, deli sersem (Gaz. Mr. Ank.)**pelesilmek** Yorulmak (Brd. Ba. Çr.)**peleş** 1. Zayıf, çelimsiz (Ar.)

2. Solak (Ar.)

pelezmek Kalbi çarpmak, hızlı hızlı atmak (Uş. Mn. Kü. Ama. Sv. Yz.)**pelik** Saç (İst.)**pelin** Em yapmakta kullanılan bir ot (Çkl.)**pellit** Çocuğun erkeklik organının ucu (Bo.)**peltek peltek** Dışarıya doğru çıkık (göz için) (Krş.)**pelteleşmek** Yorgunluk nedeniyle yerinden kalkmamak (Ks.)**pelun** Halk hekimliğinde kullanılan bir bitki, pelin (Gr.)**pelüm** Halk hekimliğinde kullanılan bir bitki, pelin (Gr.)**pencevüş** Karaciğer (ist.)**pençeviş** Karaciğer (Mn.)**pendem** Balgam (Kn.)**peneklemek** Uykulamak (Çkl.)**penez etmek** Kamaştırmak (Mğ.)**penikmek** Burkulmak (Tk.)**penzahar** Panzehir (Brd.)**pepi** 1. Uyuşuk, sersem (Sv.)

2. Kekeme (Ml.)

pepeği Kekeme (İsp.)**pepelemek** Kekelemek (Bo. Hat.)**pepeme** Kekeme (Bo.)**pepere** Kekeme (Dz.)**pepl** Kekeme (Dz.)**pepil** Kekeme (Çr. To.)**peplidek** Kekeme (Dz. Mn. Çr. Or. Sv.)**peplideklik** Kekemelik (To. Or.)**pepil pepil** Kekeleye kekeleye (Ama.)**pepil pepül** Kekeleye kekeleye (Ama.)

pepir Kekeme (Ay. Mg.)

pepük Sancı dindirmede kullanılan bir bitki (Ml.)

pepül Kekeme (Sv.)

per Diş kökü (Ezm.)

pere Yara, bere (Es.)

perilmek 1. Ezilmek, berelenmek (Or.)

2. Kapanmaya yüz tutmak yarası yeniden açılmak (İç. Ml.)

periktirmek Kabuğunu yolarak, elleyerek yarayı yaymak (Sv.)

perk Sağlam, güçlü (Ml. Hat. Ng.)

perklik Kabızlık (Ar. El.)

perkmek Burkulmak, incinmek (Brd.)

perse olmak Yüzükoyun düşerek yüzü gözü berelenmek (Mr. Gaz.)

pers olmak Yüzükoyun düşerek yüzü gözü berelenmek (Es. Ks. Çr. Ama. Rz. Ml. Gaz. Mr. Hat. Sv. Ank. Krş. Ky. Nş.)

pert Baldır (Sm. Ezm.)

pertik El, ayak vb. incinen yerlerde olan şişlik (İsp.)

pertikmek Burkulmak, incinmek, ezilmek (İsp.)

pertlek Gözleri yapı olarak dışarı çıkık kimse (Çr. Kn. İç. Es. Bo. Sv. Ky. Ada. Ant.)

peselek Tutuk ve yarım yarım konuşan (Bo.)

pestar Yürümesi gerekirken yürüyemeyen çocuk (Tr.)

petlek Gözleri yapı olarak dışarı çıkık kimse (Af. İsp. Brd. Ns. To. Ank. Krş. Ng. Kn.)

peyin Dışkı, gübre (Ağ.)

peytü Kel (Kn.)

peyvaz Aşı (Kr.)

piddik Kadının cinsel organı (Kr. Ezm.)

pih Aksirik (Kn.)

pıksırmak Aksırmak (Ant.)

pındık Genç Kız (Ezc.)

pinta 1. Grip (Mğ.)

2. Zatürree, pnömoni (Mğ.)

pırmak Burkulmak, incinmek (Brd.)

pisil pisil Derinin ufak ufak kabarması için (Bo.)

pisirik 1. Büyümemiş, gelişmemiş kimse (Rz.)

2. Hastalıklı kimse (Or.)

3. Nezle (To.)

pisırmak Aksırmak (Sv. Nş.)

pisır pisır Derinin ufak ufak kabarması (Bo.)

pisırtmak Yellenmek (Kr.)

pisırmak Aksırmak (Dz. Ay. İz. Es. Ama. To. Or. Gr. Ar. Ezm. El. Mr. Sv. Ng. İç. Kn.)

pislatmak Yellenmek (Bo.)

pitik 1. Testislerinden ameliyat olmuş erkek (İsp.)

2. Kız ve kadınların cinsel organı (İsp. Es. Ng. Kn. İç.)

pıtır Çiçek bozuğu, çopur (Ba. Kü.)

pıttık Kadının üreme organı (İç.)

piydırmak Deli olmak, aklını kaçırmak (İst.)

piclenmek El tırnağına yapışık derileri lif lif kalkmak, şeytan tırnağı çıkmak (Tn.)

piç Tırnak diplerinden kalkan et parçaları, şeytan tırnağı (Ml. Gaz.)

piçlemek Yaranın çevresinde daha küçük yaralar çıkmak (Tr.)

piho Aptal (Ml.)

pilavı karmak Hastalanmak (İsp.)

pinç Beyin (Mr.)

pineke Hafif uyku (İst.)

pinik Basık burunlu (Gr.)

pipi Bebek (Kr.)

pipili Çocuğun erkeklik organı (Rz.)

pirik Ebe (Ml.)

pirlemek Ayak yıkamak (El. Sv.)

pirpir 1. Cılız, ufak tefek (Ks.)

2. Gözünü sık sık kıran (Ks.)

pirpirim Çok yaşlı kimse (Ezc.)

pirpirim olmak Yaşlanmak (Ml. Gaz.)

pis Doğum, dünyaya geliş (Mr.)

pisdiyhil Uyuşuk, pis (Kr.)

pisigöz Uyuyacak gibi gözleri kısık kimse (Sn.)

pisikirmek 1. Hafif hafif öksürmek (İsp.)

2. Aksırmak (Brd. Dz.)

pisilik Bit (Gr.)

pişai Göz çapağı (Kc.)

pişetmek İşetmek (Ar.)

pişirmek Yaşlanmak (Kc.)

pişmal Göz çapağı (Kc.)

pişpirik Gözleri süreğen bir hastalık nedeniyle sulanan, çapaklanan ve kirpikleri dökülen kimse (İst. Gaz.)

pit Bit (Kr.)

pita Cüce (Rz.)

pitik Kız çocuğunun cinsel organı (Çkr.)

pitpit Kekeme (Rz.)

piye Irza geçme (Gr.)

pizirgan Her hastalığı iyileştirdiğine inanılan ot, sultanotu (Kc.)

poç Kuyruk sokumu (Ama. Ezm.)

poçcık Kuyruk sokumu (Bil. Kr. Ezc. Vn. Bt.)

poçcuk Kuyruk sokumu (Ezc.)

poço Çok kısa boylu (Tr.)

poçük Kuyruk sokumu (Ar. Sv.)

poh Dışkı, pislik (Kr.)

pohluk Gübrelik (Ama.)

pohnl Yaşlı kimse (Rz.)

polat Dayanıklı, güçlü kimse (Tn.)

polc Cinsel gücü olmayan erkek (Çkr.)

polik Saç (El.)

poloş Çok şişmanlıktan yıkılacakmış gibi yürüyen kimse (Rz.)

pompalak Şişmanca (Sm.)

pompul İriyari, şişman, etli (Bo.)

pontal 1. Zatürree, pnömoni (İst.)

2. Zatülcemp, plörezi (İst.)

por Saç (Tn.)

poran Bitkin, yıpranmış (Çkl.)

poranlamak 1. Çok çalışma nedeniyle gücü kalmamak (Çkl.)

2. Yaşlanmak (İz.)

poranlık Bitkinlik, güçsüzlük (Çkl.)

portal Şişman ve bodur kimse (Ml.)

portdah Gözleri yapı olarak dışarı çıkık olan kimse (Kr.)

portdamah Dışarıya fırlamak, şişmek (Kr.)

portdamak Dışarıya fırlamak, şişmek (Kr.)

portlacı Gebe (Ank.)

portlak İri, çıkık (göz için) (Ar. Kr. Ezm.)

portlamağ Baskı ile organı patlamak, dışarı fırlamak (Kerkük)

portlamak Yüzülemek, sıyrılmak (Ky.)

portol Yaşlı ve güçsüz kimse (Ks.)

poruk Zayıf, cılız (Ba.)

post Şişman, tembel (Ks.)

pot 1. Husyeleri (testisleri) şişmiş kimse (Ant.)

2. Lazımlık (Ms.)

potik Kısa boylu kimse (Çr.)

potor Yüzünde çiçek bozuğu ya da çil olan kimse (Vn.)

potuç Kısa boylu, bodur, tıknaz kimse (Ks. Sn.)

potuk Kısa boylu, bodur, tıknaz kimse (Çkr. Ng.)

potur 1. Yüzünde çiçek bozuğu olan, çopur (Gr. Ezc. Vn. Sv.)

2. Gövde yapısı çirkin, biçimsiz kimse (Ng.)

potur yüzlü Yüzünde çiçek bozuğu ya da çil olan kimse (Gm.)

poyraz Soğuk nedeniyle deride olan yarı, çatlak (Kib.)

pyotu Kısa boylu, bodur, tıknaz kimse (Ank.)

pöç Kuyruk sokumu (Ky. İç. Ama. To. Ur. Gaz. Mr. Sv. Nş. Ng. Kn. Ada.)

pöçük 1. Kuyruk sokumu (Mn. Kü. Es. Çr. To. Gr. Ar. Kr. Hat. Sv. Yz. Ank. Nş. Ng. Ada. Ml.)

2. Uyluk kemiği (Krş.)

pöçüyh Kuyruk sokumu (Kr.)

pödüklemek Yaşlanmak (Brd.)

pörsümek Yaşlanmak, kocamak (İsp.)

pörsütmek Yaşlandırmak (İsp.)

pörtelek Böbrek (Çr. Yz.)

pörtlek Patlak, dışarıya doğru çıkık (göz için) (İsp. Dz. Kc. Bo. Çkr. Çr. Sm. Ama. To. Or. Sv. Krş. Es. Gm. Ky.)

pörtmek Şişip kabarmak (Kr.)

pörtüf gahmak Yara, sivilce vb. şeylerin kabu-

ğu kabarıp kalkmak (Kr.)

pöstek 1. Kısa boylu, tıknaz (kız çocuk için) (Çr.)

2. Kısa bacaklı insan (Çr.)

pöşmük Helâ (Ml.)

pötelek Böbrek (Çr.)

pövek Bebek (İst.)

pözlük Ergenlik, sivilce (Dy.)

puc Felç hastalığı (Ur.)

puç 1. Kör (Bt.)

2. Kuyruk sokumu (İz. Çkl. Kr.)

puç kemiği Kuyruk sokumu (Çkl.)

puç olmak Bitkin duruma gelmek (Kr.)

pufu Soğukta solurken çıkan ses için (Çr.)

puğ Soğuktan solurken çıkan ses için (Çr.)

puhah Çene altı (Kr.)

puharlıh Bingildak (Gm.)

puhrut Baş kepeği (İst.)

pull Çocuk, yavru (Tr.)

pulika Bebek (Rz.)

pu luç 1. Fıtıklı kimse (Es.)

2. Cinsel gücü olmayan erkek (İsp.)

pumak Şişman (Bo.)

pumbar Bağırsak (Rz.)

punç oynamak 1. Midesi bozulmak (Çr.)

2. Lohusa kadının sancılanması (Çr.)

punta 1. Zatürree hastalığı (İsp. Dz. Ay. İz. Mn. Ng. Ant. Mg.)

2. Grip (Ed.)

3. Kızıl hastalığı (İz.)

pur Ağızdaki kir, pas (Tn. İç.)

purçah purçah Çok terlemek için (Gm.)

purçalak Sindirimi kolaylaştırıcı bir çeşit yaban havucu (Mr. Kn.)

purçalık Sindirimi kolaylaştırıcı bir çeşit yaban havucu (Brd. Çr. To. Kr. Mr. Ng.)

pusarmak Zihin yorgunluğu nedeniyle dalgın olmak (Gr.)

puş 1. Karın, mide, işkembe (Ar.)

2. Eşcinsel erkek (Çr.)

putuh Kadının dişilik organı (Ar.)

putur Sivilce (Gr.)

puymak Donmak (Mg.)

püçük Kuyruk sokumu (Krş.)

pütlür Çiçek bozuğu (Sm.)

pürtlek Gözleri yapı olarak dışarı çıkık kimse (Bo. Gaz.)

pürtelemek 1. Vurulma, zorlanma gibi nedenlerle göz ya da fıtığı dışarıya doğru fırlamak (Gaz. İç.)

2. Çıban baş vererek akmaya başlamak (Es. Bo. Hat. Sv. Ng. Ant.)

püslük Çöplük (Or.)

püsür Makat (Çkl.)

pütlek Gözleri yapı olarak dışarı çıkık olan kimse (Ng.)

pütlemek 1. Vurulma, zorlama gibi nedenlerle göz ya da fırtığı dışarıya doğru fırlamak (Ng.)

2. Çıban baş vererek akmaya başlamak (Isp. Ng.)

pütül Sivilce (Or.)

R

renk etmek Canını yakmak, sıkıntı vermek (İz.)

reyee Kayalıklarda yetişen, inek yağı ile karıştı-

rılarak kelliği iyileştirmekle kullanılan bir ot (Mr.)

ruyalanmak Cinsel düş görmek (Tr.)

S

sabı Bir yaşından küçük çocuk, bebek (Brd.)

sabı çocuk Yeni doğmuş bebek (Ank.)

sacalan Sağlık (Dz.)

sadalamak Sayıklamak (Ank.)

sadana 1. Çok uzun boylu, vücut ölçüleri uyumsuz kimse (Krş.)

2. Bunak, ahmak (Çr. El. Kn.)

sadır Sidik (Çr. Ant.)

sagalmak Zayıflamak (Zn.)

sagan Hekim (İst.)

saggal Sakal (Kr.)

sağalmah Canlanmak, dirilmek (Kerkük)

sağalmak 1. Hastalık ya da yarası iyileşmek (Bo. Ks. Ama. Gm. Hat. Kr. Sv. Ada.)

2. Canlanmak, dirilmek (Ng.)

sağaltmak Yara ya da hastalığı em ile iyileştirmek (Bo. Gm. Gaz. Sv.)

saggal Sakal (El.)

sağılcak Sağlık (Iz.)

sağılmak Hastalık ya da yarası iyileşmek (Çr. Gr. Tr. Sv.)

sağıltmak Yara ya da hastalığı emle iyileştirmek (Tr.)

sağır Hasta (Isp.)

sağırtmak Konuşurken birdenbire dalmak, durmak (Çr.)

sağlıcaklı Sağlıklı (Mn.)

sağımak Hastalık ya da yarası iyileşmek (Çkr. Ank. Ng.)

sağnamak İshal olmak (Çkl.)

sağısı Oturak, lazımlık (Ks.)

sağsu Temiz, tatlı su (Nş. Ng.)

sahal Sakal (Gaz.)

sak 1. Uykusu hafif kimse (Af. Isp. Brd. Dz. Ay. Kü. Ks. Çkr. Çr. Sm. Ama. Or. Gaz. Mr. Sv. Ank. Ng. Kn. Ada. İç. Mg.)

2. Çok iyi duyan kulak (Çkl. Es. İst. Sm. Ed.)

sakağı Gerdan, şişmanlıktan çene altından sarkan et (Hat.)

saka olmak Nezle olmak (İst.)

sakas Yara (Or.)

sakat 1. Çıban ya da yara kabuğu (Sk. Zn. Ks. Sm. Gr. Ant.)

2. Saçkıran hastalığı (Bo.)

sakgal Sakal (Kr.)

sakırğa Uçuk (Bo.)

sakırğa Hamam böceği (Kn.)

saksak Çok işeyen çocuk (Or.)

sak turmak Uyanık durmak (To.)

sal 1. Hasta, yaralı ya da ölü taşınan sedye (Af. Is. Brd. Bo. Ks. Gr. İç. Ng. Kn.)

2. Tabut (Isp. Brd. Dz. Mn. Çkr. Sn. Or. Sv. Ank. Ng. Kn. Mg.)

3. Salgın hastalık (Çkl. Ama.)

4. İshal (Sm.)

sala Tabut (İst.)

salaca 1. Hasta, yaralı ya da ölü taşınan sedye (Çr. Sm. Sn. Ar. Ezc. Vn. El. Ur. Gaz. Mr. Sv. Ky.)

2. Tabut (Es. Sn. Ar. Vn. Mr. Sv. Yz. Ank. Kn. Af. To. Ml. Ky. Kerkük)

3. Ölü (Sv.)

salacak Tabut (Iz. Çkr.)

salağacı Tabut (Ama.)

salak Elli altmış yaşındaki adamların erkeklik organı (Iz. Kn.)

saldırmağ Gebe kadının çocuğunu aldırması (Kerkük)

saldır sultur İki yana sallanarak yürümek için (Isp.)

salı Tabut (Brd.)

salık 1. Sersem, aptal (Ng.)

2. Beli çıkık, sakat (Brd. Ank.)

salıkmak Beli incinmek, çıkmak (Brd.)

salım 1. Nezle (Iz. Es. Çr. Or. Ar. Kr. Ezm. Gaz. Mr. Sv. Yz. Ank. Krş. Ky. Ng.)

2. Salgın hastalık (Af. Dz. Es. Ks. Ama. İç.)

salıma tutulmak Belirli bir süre bir yerde salgın hastalığa tutulmak (Es.)

salla Salya (Çr.)

sallak Çelimsiz (Ar.)

salılı İri yapılı, uzun insan ya da hayvan (Isp. Dz. Ay. Mn. Çkl. Bo. Ks. Sm. Mr. Hat. Ng. Kn. Ant. Mg.)

salma Bebek salıncağı (Ank.)

salmağ 1. Gebe çocuğunu düşürmek (Kerkük)

2. Yellenmek (Kerkük)

salt Deli (Uş.)

sal tahtası Tabut ya da ölü taşınan tahta (Ng.)

salun Yaşam, yaşantı (Bil.)

salvar Salya, tükürük (Af. Isp. Kü. Es. İç.)

sam Bitkin, yorgun (Ks.)

samahar Aptal, sersem (Sv.)

samahı Aptal (Çr.)

samahu Aptal, sersem (Ama.)

samak Aptal, sersem (Iz.)

samaka Aptal, sersem (Bo.)

samakar Aptal, sersem (Krş.)

samansak Akılsız, budala (Ks.)

samar Aptal, sersem (Mn.)

samarak Aptal, sersem (Kü.)

samarık 1. Hastalık (Sv.)

2. Hastalığın bıraktığı sersemlik (Gaz. Mr.)

3. Aptal (Krş. Ng.)
 4. Sara (Gaz.)
samarıklı Hasta, zayıf (Sv. Kn.)
samaruh Hastalığın bıraktığı sersemlik (Sv.)
samen Uzun boylu kimse (Ank.)
samık Aptal, sersem (İst.)
samıramak Sayıklamak (Sn. Sm.)
samırdamak 1. Uyku ya da hastalık nedeniyle söylenmek, sayıklamak (Dz. Brs. Çr. Sm. Ada. İç.)
 2. Anlamsız konuşmak, saçmalamak (İsp. Dz. Ks.)
samırdanmak Sayıklamak (Sm. Kn. Ng. Ada. İç.)
sampı Aptal, sersem (Çkl. Ed.)
samrama Aptal, sersem (Ank.)
samramak Sayıklamak (Mn. Çkl. Çr. Gr. Kn.)
samranmak Sayıklamak (Dz. Çr. Ama. Rz. Mr.)
samrımak Sayıklamak (Ks. Çr.)
samura Çöp yığını (İsp.)
samuramak Sayıklamak (Sm. Sn. Or. Gr.)
samurdamak Sayıklamak (Gr. Kn.)
samurmak 1. Sayıklamak (Sm.)
 2. Anlamsız konuşmak, saçmalamak (Or.)
samurtlamak 1. Sayıklamak (Gr. Or. Sv.)
 2. Anlamsız konuşmak, saçmalamak (Sv.)
san Organ, vücudun bir parçası (İst. Kn.)
sanağu Aptal (Or.)
sanavır Aptal, sersem (Bil.)
sanavu 1. Sağır (Or.)
 2. Aptal (Or.)
sanayı Aptal (Es.)
sanayır Aptal (Es.)
sancılmak Sendelemek (Çkl.)
sancınık Sancıya tutulmuş, sancılı (İç.)
sancı oku Sancılanan hastanın üstünden atladığında iyileştiğine inanılan hallaç sopası (Ama.)
sandal Aptal (Ant.)
sangra Nezle, soğuk algınlığı (Ada.)
sangrağ Nezle, soğuk algınlığı (Ada.)
sang ölümü Birdenbire ölüm (Mn. Kü.)
sağ 1. Kulak kiri (Ada.)
 2. Diş kiri, diş üstündeki sarı leke (Ada.)
sağırav Sağır (To.)
sanıldak Bedeni titreyen, felçli kimse (Mğ.)
sanıra Balgam (Dz.)
sanit Aptal, sersem (Kn.)
sanpul Aptal (Ed.)
sanra Nezle, soğuk algınlığı (Kü. To. Ada.)
sanrağı Nezle, soğuk algınlığı (İç.)
sanrau Sağır (Kn.)
sanrı İki omuz arası (Ky.)
santır Aptal, sersem (Ank. Ky.)
santır çalmak Titremek (Ng.)
santır çivisi Dinç ve sağlıklı (yaşlılar için) (Bo.)
sapalaç Aptal, sersem (Es. Ank.)
saparma Deri ve frengi hastalığında tütsü olarak kullanılan bir ot, similaks (İst. Gaz.)
sapkın Bunak, deli gibi (Sv. Kn.)
sapıcan Akciğer zarı yangısı, zatürcep, plörezi (Es. Brs. Ank. Ada. Ky.)
sapuh Bunak (To.)
sapuk Sapık (Ks. Sv. Sm.)
sarak Bebek için tülbent içine tatlı konarak yapılan emzik (Çkr.)
saramuk Hastalıklı, arık, cılız (Sm. Ama. Or. Gr. Sv.)
sarartma Hastalıklı, arık, cılız (Tr. Ant.)
sarartmalı Hastalıklı, arık, cılız (Sv.)
sarıbayrak Sarışın adam (İst.)
sarıçapar Sarı ya da kızıl saçlı, yüzünün cildi bozuk adam (Bo.)
sarı gönursu Hastalıktan zayıflayan ve sararan kimse için (İsp.)
sarılığını kesmek Ustura ile hastanın alından bir damla kan çıkarmak (El.)
sarımsak yağı Öksürüğü geçirmek için içilen, içinde sarımsak pişirilen tuzsuz yağ (Sm.)
sarkanak Çene altından sarkan et (İsp. Dz. Es. Çkr.)
sarma Sigara (Mş. Bt.)
sarmarmak Sayıklamak (Sn. Sm.)
sarsah Aptal (Gm. Kr.)
sarsak Sidiğini tutamayan, sürekli sidik koku kimse (Bo.)
sarsalak Aptal (Gm.)
sarsalamak Hastalık ya da kötü bir olay geçirmek (Çr.)
sarsık Eli, ayağı titreyen kimse (Ks.)
sasen Sağ, sağlıklı (Krş.)
sasık Sağlıksız, renksiz kimse (Bo.)
saslama Sağlıksız, renksiz kimse (Ng.)
saslamak Zayıflamak, incelmek (Ng.)
saş Saç (Bo. El.)
satah Grip, nezle gibi salgın hastalık (Sv.)
satak Grip, nezle gibi salgın hastalık (Çkl. Ng.)
satan 1. Kalça (Ml.)
 2. Bacak (Ağ.)
 3. Bacakların birleştiği yer (İsp.)
satık Topal (Kü.)
satılmak Çocukları olması için kadınların bir yatıra adak adanmaları (İsp. Kr.)
satıcan 1. Akciğer zarı yangısı, zatürcep, plörezi (Çkl. Sm. Gaz. Mr. Sv. Yz. Ank. Krş. Ky. Kn. Ada.)
 2. Siyatilji, siyatik sinir trasesinde ağrı (İç.)
sav Üşüme, nezle (Ezc. Ml.)
sava 1. Sağır (Mğ.)
 2. Topal (Dz.)
savak 1. Beli kink insan ya da hayvan (Af. Dz. İz. Mn. Mğ. Ks. Ant.)

2. Topal (Tk.)
 3. Aptal (İsp. Es. Ky.)
savaklamak Topallamak (Dz.)
savana Yorgun (Ant.)
savat Yüz, surat (Ky. Nş. Ng. Kn.)
savır Sağır (Bo.)
savmak 1. Yarası kapanmak (Rz.)
 2. Ağrısı dinmek (Rz.)
sarukmak Yürek çarpmak (Ng.)
savrukmuş Cinsel isteklerinin esiri olan (Ant.)
saya Deri (Ky.)
sayah Uykusu hafif kimse (Kerkük)
sayak Uykusu hafif kimse (Kr.)
sayalanmak İyileşmek (Kr.)
sayıklamak Uykuya dalmaya, gözleri kapanmaya başlamak (Tr. Sv.)
sayır Hasta (Kr.)
sayru Hasta (İz. Brs. Çr. Ank. Ant.)
sayruluk Hastalık (Ank.)
sazağan 1. Küçük kan çıbanı (Çr. Ng.)
 2. Sivilce, çıban, ergenlik (Hat. Ng.)
sazak Sivilce, çıban, ergenlik (Çr. Krş. Kn.)
sazan Sivilce, çıban, ergenlik (Gaz. Ky. Ng.)
sazmak Üşümek (Sv.)
seçilmiş olmak Büyümek, gelişmek (Gm.)
seçime Frengi, gonore (belsogukluğu) gibi hastalık (Çkr.)
seçmek Uzaktaki bir şeyi ya da yazıyı görebilmek (Bo.)
sefitmek Bunamak (Gr.)
seğdim Uzun boylu, ince kimse (Ar.)
seğle kalmak Bayılmak (İç.)
seğelmek 1. Bayılmak (Kn. Ng. İç.)
 2. Ses çıkarmak (İç.)
seğeltmek Bayıltmak, nefesini kesmek (Ng.)
seğricek Seğirme (Ng.)
seğricekli Tikli, seğirme hastalığı olan (Ng.)
seğirmek 1. Seğirmek (Af. İsp. Dz. Ay. Es. Çkr. Çr. Ama. Sv. Ank. Ng. İç. Mg.)
 2. Can çekişmek (Mg.)
sehlemek 1. Karanlıkta görmeye çalışmak (El.)
 2. Solumak (Ezm.)
sekarat Ölüm durumu (Brd.)
sekarat Ölüm durumunda (İsp. Brd.)
sekçe Kalça, kabaet (Yz.)
sekelemek Topallamak (Kr.)
sekligen dutmah Sancı tutmak, sancılanmak (Ky.)
seklirdan Kalça, kabaet (Ay. Kn. İç. Mg.)
seklirdanlı Kalçalı (Ng.)
sekirde 1. Kalça, kabaet (Ada.)
 2. Kalça ile sırt arasını belirten çizgi (Ng.)
sekel Sakal (Hat.)
seklenmek Çömelmek (Nş.)
sekmek Az topallamak (Kr.)
sekmek Kalça, kabaet (Mn.)

sekselenmek Düşecek gibi olmak, yerinde sallanmak (Or.)
sekte Kusur, özür (Ay.)
sel 1. Salya, tükürük (Ada. Ky. Yz. Ng.)
 2. Avuç içi (İsp.)
seldirdemek Titremek, sallanmak (Ama.)
seldirmek Sendelemek (Ng.)
seldirsem Aptal, sersem (Es.)
seleklemek Sendelemek (Ks. Mg.)
selem Belirti (İç.)
selermek Büyümek, gelişmek (Brd.)
seleşmek Konuşmak (Kerkük)
selih Tükürük (Kr.)
selkimek Hamlaşmak (Krk.)
sell 1. Doğum iskemlesi (Kıb.)
 2. Salyası bol olan, salyalı (Ng.)
sellimaraz Yatağını ıslatan çocuk (Gm.)
sellmedek Yatağını ıslatan çocuk (Gm.)
selpüklenmek Şişmanlıktan etleri sarmak (Yz.)
seme Aptal, sersem (Af. İsp. Brd. Dz. İz. Ba. Brs. Uş. Kü. Bil. Es. Bo. İst. Zn. Ks. Çkr. Çr. Sm. Ama. To. Or. Gm. Ar. Kr. Ezm. Ezc. Sv. Yz. Ank. Krş. Ng. Kn. Ada. İç. Ant. Mg. Ed. Krk. Tk.)
semehor Aptal, sersem (Gr.)
semek Aptal, sersem (Sm.)
seme kesilmek Yorgunluktan başı dönmek, sersemlemek (Or.)
semelek Aptal, sersem (Ks. Sm. Or. Gr. Tr. Sv.)
semelemek Sersemlemek (Ba. Çkl. Sn. Sm. Ama. Or. Sv. Nş. Ng. Krk. Tk.)
semelenmek Sersemlemek (Bo. Zn. Sm. Ama. Or. Sv.)
seme olmak Sersemlemek (Sm.)
semeyyü tavuk Uykusu sersemliği (Sm.)
semik Topuk (Kü.)
semir Şişman (Mg.)
semirgin Ağır hasta (Kn.)
semirlik Şişmanlanmış, semirmiş (Çr.)
semirtgen Çıktığında o kimsenin şişmanlayacağına inanılan sivilce (Sm.)
semmek Büyümek, beslenmek, gelişmek (Bo.)
semremek Büyümek, beslenmek, gelişmek (İsp. Ank. Ada.)
semrlmek Gelişmek (Ng. To.)
semürmek Beslenmek, büyümek, gelişmek (Gm. Or.)
senelmek 1. Bayılmak (İç.)
 2. Sesi kısılmak (İç.)
seneper Uyuşuk, sersem (İz.)
sengi 1. Uyuşuk, sersem (İsp. Nş. Ng.)
 2. Vücudun belden aşağısında olan hastalıklar (Kn.)
sengüllah Uyuşuk, sersem (Ng.)

seniksemek 1.Yarası iyileşmeye başlamak (Ba.)
2. Gücü azalmak (Ba.)
senmek 1. Zayıflamak, kilo vermek (İsp.)
2. Sakinleşmek (Uş. Kü.)
3. Yarası iyileşmeye başlamak (Ba.)
sebbece Küçük sivilce (Kr.)
sepet kemiği Kaburga kemiği, göğüs kafesi (Çkl. Ng.)
sepetlig Kaburga kemiği, göğüs kafesi (Ağ.)
sepetlik Kaburga kemiği, göğüs kafesi (Çkl.)
sepetleği Göğüs kemiği (Çr.)
sepicil Bulaşıcı (hastalık) (Sv.)
sepmeye Küçük sivilce (Kr.)
sepmek Bulaşmak, geçmek (hastalık) (Af. Brd. To. Kr. Ezc. Sv. Kn. Ant. Ar.)
septirmek Ayakta işlemek (Ama.)
serb olmak Bunamak (Kn.)
serek Sayıklayan hasta (Ank.)
sereklemek Sayıklamak, uykuda konuşmak (Ks.)
serfoş Sarhoş (Sm.)
sergen Yorgun, perişan (Hat. Ng.)
sergimek Seğirmek (Ks. Ezc. Gaz.)
seri Sağlıklı, diri, dinç kimse (Çkl. Es. Krk.)
seriklemek Uyuklamak (Sv.)
serimek Seğirmek (Dz.)
serlik Bunaklık (Kn.)
serpinti Yaranın çevresinde çıkan küçük sivilceler (Ng.)
serpmek Bulaşmak, geçmek (Ng.)
serselemek Serselemek, başı dönmek, sallanmak (Kr.)
serselenmek Serselemek, başı dönmek, sallanmak (Ama.)
serselenmeyh Serselemek, başı dönmek, sallanmak (Kr.)
serşile Hastalığın, acının bıraktığı iz, kalıntı (Dz. Mg.)
seselmek Gelişmek, büyümek (Af. İsp. Brd. Dz. Brs. Bo. Çkr. To. Ank. Nş. Ng. Kn. İç.)
sesetmek Büyütmek, geliştirmek (Ky.)
sesi semadan gelmek Ölmek (Ng.)
sesitmek Ses çıkarmak (Or.)
sesmek 1. Birden ölmek (Rz.)
2. Büyümek, gelişmek (Mn.)
sesmez Dilsiz (Ağ.)
ses seğelmek Sesi kısılmak (Kn.)
setik 1. Vücudun eklem yerleri (Zn. Çr.)
2. Parmakların eklem yerleri (Mn. Çkl. Kü. Es. Çr.)
setircem Zatülcenp, plörezi, akciğer yangısı (Vn.)
setük Topuk, ökçe (Ks.)
setürük Kabız, pekik (Ml.)
severe Göğüs kafesi (Ağ.)

sevik Unutkan, sersem (Or.)
sevo Budala, aptal (Ezm.)
seyik Kırılan kol ya da bacak yerine yerleştirildikten sonra üstüne bastırılarak sıkıca bağlanan ince ağaç, tahta ya da demir çubuk (Bo. Or. Krş. Kn. Ng. İç.)
seyiklemek Kırılan kol ya da bacağın üstüne tahta ya da demir koyarak sıkıca bağlayıp sarmak (Bo. Or. Krş.)
seyikmek Kırılan kol ya da bacağın üstüne tahta ya da demir koyarak sıkıca bağlayıp sarmak (İç.)
seyik vurmak Kırılan kol ya da bacağın üstüne tahta ya da demir koyarak sıkıca bağlayıp sarmak (Bo.)
seyir Düş (Ky.)
seyirmek Seğirmek (İz. Çkl. Bo. Çr. El. Hat. Krk. Kib.)
seyirtgen Yılgıncı (Dz.)
seyill Aptal (Ng.)
seyreyh Akılsız, budala, bön (Kr.)
seyrik Kılkurdu (Kn.)
seyrimek Seğirmek (Ks. Çkr. Gr. Kr. Ky. Kn.)
seyru Hasta (Ank. Mg.)
sıcağa girmek Kadın, çocuğu olması için sıcak suya girmek, oturmak (Gm.)
sıcaklamak Terlemek (Ed.)
sıcamak Isınmak (Nş.)
sıcanotu Zehir olarak kullanılan kimyasal bir madde (Tr.)
sıdalak Şişman (Kn.)
sıdalanmak Ağlamaklı olmak (Ng.)
sıdalaz olmak Açığa vurulmayan duygu ya da sıkıntıyla dolmak (Mg.)
sıdماغ Yara vb. patlamak, ezilmek (Brd.)
sıdماک Yara vb. patlamak, ezilmek (Af. İsp. Brd. Dz. Ank. Ng. Kn. İç. Mg.)
sıftı Hayvan ölüsü, leş (Ml.)
siğır 1. Obur (Ng.)
2. Ahmak (Sv. Ng.)
siğlaşmak Sindirmek (Mg.)
siğna İyileştikten sonra kalan yara izi (Rz.)
siğrinmak Sindirmek, hazmetmek (İsp. Brd.)
sıhınboncuğu Sıkıntıya iyi geldiği inancıyla çocuğun omuzuna ya da beşiğine takılan salyangöz, midye kabuğu vb. (Gm.)
sıhna İyileştikten sonra kalan yara izi (Tr.)
sıkgın Sıkıntılı kimse (Brd. Mg.)
sıkılmak Sızlanmak, sıkıntıdan ağlamak (Ng.)
sıkınmak Helâda sıkıntı çekmek (Af.)
sıkış Toplu, tıknaz, şişman (Ada.)
sıkıter olmak Ağrı ve sızıları dinmek (Bt.)
sıkkınlık İsilik, sıcaktan deride oluşan küçük kırmızı sivilceler (İç.)
sıklamak Çok ağlamak (Brs.)
sıkmaca Bir çeşit çocuk hastalığı (İst.)

siğlim 1. Yemek beğenmeyen (Dz. Ay. İz. Es.)
2. Yüz, surat, bakış (İç.)
3. Neşesiz (İç.)
siğra Yara ve çiban izi (Rz.)
siil Siğil (Ank.)
silbiç Küçük çocukların yatağı kirletmemeleri için beşiğe yerleştirilen oturak (Isp. Brd. Dz. Ay. Çkl. Kn.)
silbinç Küçük çocukların yatağı kirletmemeleri için beşiğe yerleştirilen oturak (Af. Isp. Brd. Dz. İz. Ks. Kn.)
silbiş Küçük çocukların yatağı kirletmemeleri için beşiğe yerleştirilen oturak (Ay. Kn.)
silbişti Küçük çocukların yatağı kirletmemeleri için beşiğe yerleştirilen oturak (Mğ.)
silik Yüz, çehre (Nğ.)
silim 1. Uyuşuk (Çr.)
2. Yemek seçen, boğazsız (Brs.)
silimli Yemek seçen, boğazsız (Af. Dz. Ay. Mğ.)
silimsek Yemek seçen, boğazsız (Ay. Mğ.)
silimsi Yemek seçen, iştahsız (Mğ.)
silinç Küçük çocukların yatağı kirletmemeleri için beşiğe yerleştirilen oturak (Ks.)
sillenmek Salyalanmak (Nğ.)
sillil Salyası bol olan, salyalı (Nğ.)
silme Bebeklerin ağızından görülen bir çeşit hastalık (Nğ.)
silmiç Küçük çocukların yatağı kirletmemeleri için beşiğe yerleştirilen oturak (Kn.)
silniç Küçük çocukların yatağı kirletmemeleri için beşiğe yerleştirilen oturak (Dz.)
simli Bıyık (Ml.)
simirsek Sümük (Kerkük)
simlemeyh Lohusa, üşütmek (Kr.)
simser Yemek seçen, boğazsız (Kü. Bil. Ks.)
simsim Ağız kokusu için kullanılan bir çeşit baharatlı hap (Çr.)
sin Ölü gömülen yer, kabir (Isp. Dz. İz. Ay. Mn. Ba. Brs. İst. Sn. Sm. Ama. Or. Gr. Ml. Ur. Gaz. Mr. Sv. Ank. Yz. Krş. Ky. Nğ. Kn. Ada. Ant. İç. Çr.)
sina Göğüs (Nğ.)
sincik Ayak bileği (Ada.)
sinç Yüz, surat, çehre (Sn.)
sinçe Yüz, surat, çehre (Ky. Krş. Nğ.)
sinçl Yüz, surat (Çr.)
sinçu Çocuk (Or.)
sindik Obur (Kn.)
sine Yüz, surat (Nğ.)
sinek atmak Sineğin yumurta bırakması (Nğ.)
sinek çadırı Cibirlik (Kn.)
sineklenmek Dinlenmek (Kc.)
sineklik Gusulhane, odalardaki küçük banyo (Ay. Mn. Ba.)
singel Sindirimi kolaylaştıran (Ant.)

singil Siğil (Zn. Sn. Sv. Kerkük)
singir Toplu vücuttaki et boğumları (Hat.)
sinğirmek Sindirmek, hazmetmek (To. Gaz.)
sinicl Sindirimi kolay, yarayı yiyeciler (Çkl.)
sinil Siğil (Gr. Yz. Ank.)
sinilemek Kocamak, güçsüz kalmak (Isp.)
sinilmek Sık sık nefes almak (İz.)
sinil otu Kalınca yaprakları çiban ve yarayı işle-
tip iyileştirmede kullanılan, labadaya benzer
bir çeşit ot (Ank.)
sinir Diz kapağı ile ayak bileği arası (İç.)
sinirli ot Kalınca yaprakları çiban ve yarayı iş-
letip iyileştirmede kullanılan, labadaya ben-
zer bir çeşit ot (İst.)
sinirli yaprak Kalınca yaprakları çiban ve yarayı
işleyip iyileştirmede kullanılan, labadaya
benzer bir çeşit ot (Brs. Or.)
sinirme olmak Ayağı uyuşmak, karıncalamak
(Ada.)
sinirmek Sindirmek, hazmetmek (İz. Gaz. Krş.
Kn. Ada. İç. Kib.)
sinir otu Kalınca yaprakları çiban ve yarayı iş-
letip iyileştirmede kullanılan, labadaya ben-
zer bir çeşit ot (İst.)
sinirsek Kalınca yaprakları çiban ve yarayı işle-
yip iyileştirmede kullanılan, labadaya benzer
bir çeşit ot (Bo.)
sinirsek yaprağı Kalınca yaprakları çiban ve
yarayı işleyip iyileştirmede kullanılan, laba-
daya benzer bir çeşit ot (Bo.)
sinişmek Yemeğin mideye yerleşmesi (Isp.
Mn. Kr. İç.)
sinlik Mezarlık (Ada.)
sinne Ölü gömülen yer, kabir (To.)
sinnek Ölümü yaklaşmış kimse (Çr.)
sinni Koca, yaşlı (Or. Kr.)
sinnik Ölü gömülen yer, kabir (Çr.)
sinsek yaprağı Kalınca yaprakları çiban ve ya-
rayı işleyip iyileştirmede kullanılan, labada-
ya benzer bir çeşit ot (Isp.)
sinsel Yaşlılık (Ks.)
sintire Sıkıntı (Isp.)
sipsi Yüzü uzun, kafası sivrice kimse (Ant.
Krk.)
sirçe barmah Küçük parmak (Hat.)
siringel Uzun boylu ve ahmak (Rz.)
sirinsimek Üşüyerek büzülmek, titremek (Kn.)
sirkelemek Bit ya da pire, yumurtlamak (Nğ.)
sirkim Bit, pire vb. asalakların yumurtaları (Ks.)
sis Çil (Sm. Ama. Ank. Nğ. Yz.)
sislenmek Yüzü çillenmek (Sm. Ama. Yz. Nğ.)
sitllemek Üşümekten titremek (Sv.)
sitmek Üşümekten titremek (Kr.)
sitmeyh Üşümekten titremek (Kr.)
sivil 1. Siğil (Sm.)
2. Sivilce (Ay. Sm.)

sıkma meme Büyük meme (Çkr.)
sıkmık Bilek (İsp.)
sıkranmak Ağlamak (Dz.)
sıltarmak Soğuktan donmak, çok üşümek (İç.)
sımkırmak 1. Hıçkırmak (Sm. Sv. İç.)
 2. İçin için, sessizce ağlamak (Dz.)
 3. Burun temizlemek, sümkürmek (Dz.)
sımkırtmak İçin için, sessizce ağlamak (Çkl.)
sımsık Yumruk (İst. Ks.)
sıktarmak Hastalığı, sıkıntıyı atlatmak (Rz.)
sılcarlı Salyası çok akan kimse (Brd.)
sıncar Em yapımında kullanılan bir bitki (Sv.)
sında Özellikle ayakta çıkan çıbanı delmeye yarayan araç (Ng.)
sındırmak Hazmetmek, sindirmek (Rz.)
sınğın Kırık (Çr.)
sınıh Kırık (Ky.)
sınıhçı Kırık, çıkık bağlayan kimse (Kr. Yz.)
sınıhmağ Güçsüz duruma düşmek, zayıflamak, sararmak (Kerkük)
sınıhmah Güçsüz duruma düşmek, zayıflamak, sararmak (Kr.)
sınık 1. Kırık, çıkık (Brs. Ama. Gr. Kr. Ezc. Vn. Dy. Ur. Gaz. Mr. Krş. Ng. Kn. Ant.)
 2. Soluk, renksiz (beniz) (İst. Çkl. Ed. Tk.)
sınıkçı Kırık, çıkık bağlayan kimse (İsp. Bo. Ama. Gr. Ar. Ezm. Ezc. Vn. Ml. Mr. Sv. Krş. Ky. Nş. Ng. Kn. Ada. İç. Mg.)
sınıkçılık Kırık ve çıkık kemikleri yerine getirip sarma, bağlama becerisi (Ng.)
sınıklamak Kırık ve çıkıkları sarmak (Sv.)
sınıkmak Zayıflamak, cansızlaşmak (Ar.)
sınıksa Üzgün, sessiz, içe dönük kimse (Af.)
sınır Diz arkası (Ada.)
sınırsamak Sindirmek, hazmetmek (Kn.)
sinkırmak Sümkürmek (Af.)
sınmak 1. Kırılmak (Es. Ama. To. El. Ky. Ng.)
 2. İçine kapanmak, neşesi gitmek (Kn.)
 3. Doğum yapmak (Sv. Ky.)
sinnan Kanser (Kerkük)
sıptmak Aklını kaçırmak, sapıtmak (Kc. Sm.)
sırasını savmak Ölmek (Ng.)
sırça barmak Serçe parmak (İç.)
sırça parmak Serçe parmak (Bo.)
sırd Sırt (Ank.)
sırgı Baş ağrısı (İz.)
sırgı Dis nezlesi, diş ağrısı (Brs.)
sırğıt Hamam böceği (Kü.)
sırım Kara kuru, sağlam yapılı (kimse için) (İsp. Sv. Kn.)
sırımsak Kara kuru, sağlam yapılı (kimse için) (Ng.)
sırımsamak Zayıflıktan buruşmak (Brd.)
sırincamak Hasta adam ayakta gezinmek (Ng.)
sırincımak 1. Hasta acıya dayanmak (Ng. Ant. İç.)

2. Sızlanmak, üzölmek (İsp.)
sırtlak Dişleri yapı olarak dışarıya doğru fırlak kimse (Hat.)
sısat Sıkıntılı (Dz.)
sıtıra Cibinlik (Dy.)
sıtmak İçi sıvı ya da irin dolu yara ya da kabcığı patlamak (İsp. Brd. Dz. Bo. Çr. Çkr. Nş. Ky. Kn. Ada. İç. Ant. Ng.)
sıtmaotu Em yapımında kullanılan bileşikgillerden, sarı çiçekli, acı köklü, küçük bir bitki, kantaron, erythra a. centaurium (İz.)
sıtma suyu Bedeni yıkayınca sıtmayı gidereceğine inanılan kaynak suyu (Ng.)
sıtıra Yüz (İz.)
sıvık Deli, akılsız (İz. Ar.)
sıvıtmak Soğuktan büzölmek, kasılmak (Mn.)
sıyartmak Çocuk, sıralamak, tutunarak yürömek (Kü.)
sıyırgı Bit yumurtalarını temizlemek için tarağın dişlerine iplik geçirerek saç tarama işi (Ng. İsp.)
sıyırkı Bit yumurtalarını temizlemek için tarağın dişlerine iplik geçirerek saç tarama işi (Çr.)
sıymak Oruç bozmak (İsp. Mg. Kn.)
sıyırntı 1. Derin olmayan yara (Dz. Brs. Ama.)
 2. Son doğan çocuk (Dz.)
 3. Bağırsak bozukluğunda gelen salgı (Ng.)
 4. İshalken akan su gibi dışkı (Ml.)
sızanah Sivilce (Kr.)
sızğan Küçük çıban, sivilce (Hat.)
sızıgan İrinli küçük çıban (Hat.)
sızık Çok ağlayan, sızlanmak kimse (Dz.)
sızılamak Sızlamak (Sm. İç.)
sızılı Sızı, ağrı (Gm.)
sılbek 1. Küçük çocukların yataklarını kirletmeleri için beşiğe takılarak sidiğı oturağı götüren tahta boru, karnış (Af. İsp. Brd. Dz. Ay. Mn. Kc. Sk. Ama. Sm. Tr. Ng. Kn. Mg.)
 2. Çocuk oturağı (Bo.)
 3. Göbek (Mg.)
sıblılıh Gübrelik, çöplük, hurdalık (Ay.)
sıdek Sidik (Kerkük)
sıdeklilğ Sidik yolu (Kerkük)
sıftınmek Kaşınmak (Es.)
sığelmek Katılmak, ağlarken bayılmak (Mg.)
sığır kemilğ Omurga (Çr.)
sığıl otu Kalınca yaprakları çıban ve yarayı işletip iyileştirmekte kullanılan, labadaya benzer bir çeşit ot (İsp. Dz. Ba. Ks. Sm. Or. Gr. Sv. İç. Ng.)
sığirmek Sindirmek, hazmetmek (Or. Mr. Yz.)
sığır otu Kalınca yaprakları çıban ve yarayı işletip iyileştirmekte kullanılan, labadaya benzer bir çeşit ot (Or.)
sığıştırmek Sindirmek, hazmetmet (Ar. Ant.)

sivlilci Sivilce (Isp. Çr. Bo. Çkr. Mr. Ng.)
sivlilik Sivilce (Kr.)
sivlilcüyh Sivilce (Gm.)
sivkinmek Kaşınmak (Sm.)
sivrelmek Boyu uzamak, büyümek (İç.)
sivrmek Boyu uzamak, büyümek (İç.)
sivri Sivrisinek (Sm.)
sivrik Uyuşuk (İst.)
siv siv Yavaş yavaş (yürümek için) (Sn.)
slydik Sidik (Ama.)
slyek 1. Helâ, ayak yolu (Ama. Ng. Ada.)
 2. Kırık kol, bacak gibi organları bağlamakta kullanılan tahta, mukavva vb. şeyler, süyek (Isp.)
slyer kemiği Omurga (Çr.)
slyil Siğil (Ba. İç.)
slyilil ot Kalınca yaprakları çıban ve yarayı işleyip iyileştirmekte kullanılan, labadaya benzer bir çeşit ot (Kn.)
slyil otu Kalınca yaprakları çıban ve yarayı işleyip iyileştirmede kullanılan, labadaya benzer bir çeşit ot (Sv.)
slyil yaprağı Kalınca yaprakları çıban ve yarayı işleyip iyileştirmede kullanılan, labadaya benzer bir çeşit ot (Isp. Brs. Es. Sk.)
slyltmek Üşümekten büzülmek (Gaz.)
slytik Sidik (Ank. Krş.)
slyitlik Sidik torbası (Kü.)
sodırlanmak Sidikle ıslanmak (Gr.)
sofra Kalça (İz.)
soğlamak Yarası irinleşip azmak (Ng.)
soğuklama Soğukalgınlığı (Ng. Ant.)
soğuklamak 1. Üşümek (Bo.)
 2. Lohusa soğuk su içerek hastalanmak (Isp.)
soğuklatmak Üşütmek (Bo.)
soğucan Solucan (Kr.)
sohumsuz Obur (Brd.)
sok Uykusu hafif kimse (Ada.)
soka Zehirli, ağılı (Or.)
sokal Sakal (Bo.)
sokkuldamak Zonklamak (Ezm. Kr.)
sokoldamak Yarası zonklamak (Ezm.)
soku 1. Kısa boyunlu kimse (Çkr.)
 2. Kuyruk sokumundaki kemik (Brd.)
sokuk boyun Kısa boyunlu kimse (Çr.)
sokur Kır (Çkl. Bo. Kn.)
sokuldamak Yarası zonklamak (Bt.)
sokumcui Obur (Ky.)
sokur çiçeği Körbağır sak (Kn.)
sokurtüyün Apandisit (Kn.)
sokutlak Asalak, insan ya da hayvanların derilerine yapışarak yaşayan böcek (Or.)
sol İçe dönük kimse (Brd.)
sologan Soluk soluğa, tıknafes (Ml.)
solugan Nefes darlığı çeken (Isp. Dz. İz. Mn.

Es. Ks. Or.)
soluğan Soluk soluğa, tıknafes (Ay. Ba. Zn. Kc. Sm. Ama. Ağ. Kn. İç.)
soluğanlık Tıknafeslik (Mr. Ng.)
soluhluh Kaburganın altında, yanlarındaki boşluk (Gm.)
soluk almak Dinlenmek (Sm.)
soluk darlığı Tıknafeslik (Mr.)
soluklanmak Dinlenmek (Gaz.)
soluklu Yavaş yavaş, dinlene dinlene (Ng.)
solumak Dinlenmek (Isp. Ay. İz. Ks. Çr. Ama. To. Kn.)
soluncan Solucan (Bo.)
somak 1. Boğaz, boyun (Dz. Ay. İz. Ant. Mg.)
 2. Solukborusu, gırtlak (Brd.)
somat Boğaz, boyun (Mg.)
somsak Yumruk (Dz.)
somsom Obur (Bil.)
sonak Burun kemiği (Sv.)
sonnuh Ölmeden önce yenen yemek, son yemek (Gm.)
sopalaç Aptal (Kr.)
soramak Emziğe sürülmüş lokum (Uş.)
sormuk 1. Bebeklere, tülbent içine tatlı konularak yapılan emzik (Dz. Kü. Es. Kc. Bo. İst. Ks. Çr. Ama. Yz. Sv. Ank. Krş. Ng. Kn. Ada.)
 2. Solunum güçlüğü çeken, tıknafes (Ks.)
soruşmak Yüzü üzüntüden solmak (Sv.)
sorut Ağız köpüğü (Sv.)
sorutmak Ölmek (Uş.)
sozulmak Su toplamış yara vb. şişkin nesnenin içi boşalmak, sönmek (Ay. Ur. Sn. Sv. Çr.)
soyga Ölü (Nş.)
soyha Erkeğin üreme organı (Çr.)
soyka Erkeğin üreme organı (Çr.)
soymaç Beden, çıplak vücut (Ng.)
soyru Hasta (Mg.)
soyumah Sütten kesilmek (Gm.)
söbek Yeni doğan bebeğin göbeğinin üstüne konulan bez (Es.)
söbelek Kundak (Sv.)
söggünlük İshal (Nş.)
söge Alt gene (Sm.)
söğük Göğüs kemiği (Ank.)
sökel 1. Humma, ateşli bir hastalık (Çr. Gr. Kn. İç. Ant.)
 2. Güçsüz, düşkün (Af. Isp. Brs. Kü. Es. Ks. Çkr. Sm. Ama. Or.)
 3. Tifo (Kn. İç.)
 4. Zatürree, pnömoni (İç.)
 5. Sakat (Çr. Ama.)
 6. Öldürücü grip (Isp. Ay. Kn. Ada.)
 7. Hastaya ayrılan yiyecek (Sn.)
sökellik Hastalık (Sm.)

sökem Öksürük (Mğ. Zn.)
sökkem 1. Nezle (İç.)
 2. Öksürük (Mğ.)
sökü Hastane (Ks.)
söldür Uzun boylu (Ank.)
sölpük Uzun boylu (Or. İç.)
sölpüme Şişmanken zayıflamak (Ay. Sv. Ng. Kn.)
söltük Uzun boylu (Or.)
sömek Toplu, şişman (Kıb.)
sömek burunlu Büyük burunlu kimse (Ks.)
sömelek 1. Kundağa sarılmış bebek (Mr. Ank. Ada.)
 2. Bebek kundağı (Af. Isp. İz. Çr. Ml. Mr. Ada.)
sömtük Obur (Yz.)
sömüklük Koku (Ank.)
söve boy Uzun boy (Tr.)
söveke Uzun boy (Ks.)
sövelmek 1. Zayıflamak, uzamak (Ay. Bo.)
 2. Kör olmak, gözü kaymak (Isp.)
söypumak Zayıflamak (Ng.)
sucukmak Susamak (Çr.)
sudak Salya (Çr.)
su dökmek İşemek (Isp.)
suduk Salya (Ed.)
su eleği 1. Sidik torbası, mesane (El. Sv.)
 2. Kadının cinsel organı (Es. Vn.)
sufat Yüz, çehre (Kr. Vn. Mr. Ank. Ng. Kn. İç.)
suğmak Ağlaması kesilmek (Ng.)
suğum Yeme, beden isteği (Ezc.)
su inmek Ayakta çok durma sonucu ayakları hastalanmak, varis olmak (Ama. Ng.)
su kapmak Yara şişip kızarmak, su toplamak (Ng.)
su kavletmek Yara su almak, su kaparak şişmek (Es.)
sukkam Nezle (Zn.)
sukluk Oda içinde küçük banyo, gusulhane (Mğ.)
sukum Yüz, çehre (Vn. Bt.)
sulcar Salya (Brd.)
sullacı Salak, aptal (Isp.)
sullap 1. Salak, aptal (Dz.)
 2. Salya (Dz.)
sullup Salak, aptal (Mn.)
suluca Genellikle çocukların yüz ve başlarında görülen iyileştirmedeğinde kelliğe dönüşen irinli yara (Gaz. Sm.)
sulucak Oda içinde küçük banyo, gusulhane (İz.)
suluk 1. Gusulhane, oda içinde küçük banyo (Isp. Brd. İz. Kü. Çr. To. Sv. Ank. Ky. İç. Mğ.)
 2. Enjektör, şırınga (Çkr.)
 3. Vücutta suyu depo ettiği sanılan kesecik

(Bo.)
 4. Sidik torbası (İç.)
suluk düşmek Baygın düşmek (İz.)
sulukluk Oda içinde küçük banyo, gusulhane (Dz. İz. Çkl. Kn. Ant. Mğ.)
sulungur Aptal, sersem (Af. Sk.)
suluzırtlak Ağzından salya akan kimse (İz.)
suma Yüz surat (Çr. Krş. Yz.)
sumdu Yüz, surat (Ank.)
sumsa Yumruk (Çkl. Ks. Sv. Yz. Nş.)
sumsak Yumruk (Gaz. Mr. Krş. Ada.)
sumsuk Yumruk (Es. İst. Çr. Rz. Ml. Gaz. Mr. Hat. Sv. Ank. Ky. Ng. İç.)
sumuk Kemik (Çr.)
sunu Boyu bosu düzgün, ince, güzel ve yakışıklı kimse (Brd. Dz. İz. Kü. Es. Zn. Sm. Or. Ar. Ezm. Dy. Gaz. Mr. Hat. Sv. Ank. Ky. Ng. Kn. Ada. İç. Mğ. Kerkük)
suntur 1. Yüz, surat (To. Ng.)
 2. Kel (Dz.)
sur Yüz, çehre (Kr. Bt.)
surmeşik Sülük (Sn.)
suruncamah Ağlamak, acı çekmek (Mğ.)
susazmak Susamak (İç.)
suskalmak Yorulmak (Kü.)
susun Ense, boyun arkası (Ks. Nş. Ng.)
susuramak Susamak (İç.)
susün Ense, boyun arkası (Ba. Çr. Ank. Ky.)
sutikesi Sitma etkisiyle büyüyen dalak (Ar.)
sutluk Oda içinde küçük banyo, gusulhane (İz. Mğ. Ed.)
su toplamak Yarası irin toplamak, şişmek (Ng.)
suva Helâ, ayakyolu (Sm.)
suvat Surat, yüz, çehre (Ank.)
suyolu Oda içinde küçük banyo, gusulhane (Mğ.)
sübek Küçük çocukların yatağı ıslatmamaları için beşiğe takılan oturak (Dz. Çkl. Brs. Ks. Sn. Sm.)
sübyan Ateş, nöbet (Sm.)
sücce Verem (Ng.)
süçük Sidik (Ank. Ama. Gaz. Hat. Sv. Yz.)
südükleme İşemek (Ama.)
südüklüğe tutulmak İşemekte güçlük çekmek (Gaz.)
süçük torbası Sidik torbası, mesane (Sv.)
südümek Yemek (Kr.)
süğülm Yaşlılarda olduğu gibi göğsün çökük, omuzların çıkık, boynun eğik biçimini anlatır (Çr.)
süğülm Yaşlılarda olduğu gibi göğsün çökük, omuzların çıkık, boynun eğik biçimini anlatır (Çr.)
süşük Boyun, boğaz (Nş. Kn.)
süşün Ense (Çr. Ama. Sv. Ky. Krş. Nş. Ng. Kn. İç. Ant.)

süğümsüz Pisboğaz (Ezm.)
süğü Çıban (Kn.)
süğük Kemik (Çr.)
sükgem Nezle, grip (İsp.)
sükkam Nezle, grip (Zn.)
sükkem 1. Nezle, grip, soğuk algınlığı (Kü. Zn. Bo.)
 2. Öksürük (Mğ.)
süklım Yaşlılarda olduğu gibi göğsün çökük, omuzların çıkık, boynun eğik biçimi için kullanılır (Çr.)
süksün 1. Ense (Ba. Bil. İst. Ks. Çkr. Çr. To. Sm. Or. Dy. Kn. İç. Sv. Ky. Ant.)
 2. Eğri boyunlu (Zn. Çkr.)
 3. Yüz, surat (İç.)
 4. Kafa, baş (Kn.)
süksün kütüğü Ense kökü (Gr.)
süksünü ergi Uyuşuk (Ant.)
süldürmen Kalp (Brd.)
süleymen Yürek (Ank.)
sülümsük Pisboğaz (Ba.)
süm Kemik (İsp.)
süme Kafa, baş (Kn.)
sümelek 1. Kundağa sarılmış bebek (Mr.)
 2. Kundak (Hat.)
sümelemek Yaşlanmak, çökmek, gücünü yitirmek (Ba.)
sümeşik Yüz, surat (İsp.)
sümsek Yumruk (İsp. İz. Sm. Kn.)
sümsük Yumruk (Ks. Ms. Sv. Ank. Kn. Ada. Kib.)
sümsürmek Sümürmek (Dz. Brs. Hat. Ada.)
sümsürük Sümük (Dy. Ada.)
sümsürüklü Sümüklü, sürekli burnunu çeken (Hat. Ada.)
sümürüh Sümük (Gm.)
sümüh Kemik (Ağ. Kr. Ezc. Bt. Vn. Ur. Dy. Ml. Hat. Sv. Ada.)
sümük Kemik (Kerkük)
sümürçenmek Kadına cinsel istekle bakmak (Gaz.)
sümürük Obur (Çr.)
sümüyh Kemik (Kr.)
sündürme Çok uzun boylu kimse (Nğ.)
sündürmek Em olarak bağırsakları boşaltmak, defekasyon yapmak (Mn.)
sünepe İnce uzun kimse (Nğ.)
sünet Sünnet (Ank.)

süngü Ense (Çkr.)
süngülüç Uzun boylu, zayıf (İç.)
süngüsü ağır olmak Çocuk, kalın kemikli olmak (İst.)
sünkürmek Sümürmek (Bo.)
sünmek 1. Hasta bitkin, güçsüz kalmak (Af. Dz. Ay. Mğ. İç.)
 2. Bayılmak (Mğ.)
sünsü Ense (Krş. İç.)
sünsüğü Ense (Çr.)
sünsün Ense (Kr. Ky. Ada.)
sünü Sümük (Bo.)
süreklil Sağlam yapılı, boylu boslu (Dz.)
sürgü 1. İshal (Ur. Hat. İç. Nğ.)
 2. Müshil (Gaz. Krş. Nğ. Ada.)
sürgün İshal (Dz. Ay. Ba. Çkl. Es. Kc. Bo. Zn. Çkr. Çr. Ama. Gr. Or. Tr. Rz. Ar. Ezc. Mr. Hat. Sv. Ank. Ky. Nğ. Kn. Ada. İç. Ant. Ed. Krk.)
sürgünlük İshal (Rz. İç.)
sürk 1. İsilik (Dz. Ay. Mn. Es. Gaz. Mr. Hat. Sv. Ank. Nğ. Kn.)
 2. Kaşıntılı deri hastalığı (Brd. Mn.)
sürmek İshal olmak (İç.)
sürtülmek Sert yere sürtülmekten vücutta morluklar olmak (Nğ.)
sürünmek Emeklemek (Tr.)
sürüntü Zayıf, cılız (Dz.)
susab Susama (Sv.)
süsgün Ense, boyun (Ks. Sm. Kn.)
süsün Ense (Çkl. Gr. Ezm. Ank. Krş. Ky. Ada.)
sütce Şiş karınlı, kansız (Af.)
süt çalgını Gebe annenin sütünü emmekten zayıflamış çocuk (Nğ.)
süt çalmak Bozuk süt emdiği için hastalanıp zayıf düşmek (Nğ.)
sütgam Soğuk algınlığı (Kü.)
sütlik Sütkardeş (Sm. Or. Tr.)
sütnene Sütanne (Sm.)
süydük Sidik (Ank.)
süyek Kemik (İst. To. Kn. Ada.)
süysün Ense (Kr. Ns. Nğ.)
süyü Çıban (Kn.)
süyük Dalgınlık (Zn.)
süzegen Sık sık içeyen (Ezm. Ky. Kn.)
süzeğin Sidiğini tutamayan (Kr.)
süzenek Belsoğukluğu (Kr.)

Ş

şabak Kafasının arkası yassı kişi (Isp.)

şabşak Obur (Kn.)

şadak Kısa boylu (Isp.)

şafak Alın (Çr. Yz.)

şafila 1. Salya (Tr.)

2. Salyalı (Rz.)

şafleya Salyalı (Tr.)

şafli Salyalı (Gr.)

şah Gözbebeği (Sv. İç.)

şahalak Uzun boylu (Gaz.)

şakımak Çok ağrımak, sancımak (Brd. Dz. Ada. Mg.)

şaklak Deride sulu kabarcık (Ank.)

şakoz Ağzı büyük kimse (aşağılama) (Rz.)

şalak 1. Obur (Kü.)

2. Erkek çocuk (Ant.)

şalba Öksürüğe karşı kaynatılıp içilen bir dağ otu (Af.)

şalih Salya (Rz.)

şali Şaşı (Ant.)

şallacık Çıplak (Brs.)

şallah Çıplak (Çkr. Çr. Sn. Ama. Yz. Ank. Ky.)

şallak mallak Çırlıçıplak (Ks.)

şamak Saçsız, dazlak (Ama.)

şambaba Kısa boylu tıknaz (Sv.)

şampır Şaşı (İst.)

şamtin Zayıf, kemikleri çıkmış ve çıplak (Ng.)

şaplak 1. Delikanlı (İç.)

2. İri, yuvarlak yüz (Kn.)

şapşalak Çarpık yürüyüşlü kimse (Or.)

şapşallak Çırlıçıplak (Ama. To.)

şaptık Çökük burunlu (Bo.)

şapul Ayağı çarpık, biçimsiz yürüyen (Or.)

şarak Eldeki çatlak, yarık (Ar.)

şarham şarham Gürül gürül (kanın derideki sıyrıklardan akışı için) (İç.)

şarık Salya (El.)

şarлак kafa Saçsız, dazlak (Dz.)

şarpayak Düztaban (Ank.)

şarşur Oturak, lazımlık (İz.)

şaşa Kör (Dz.)

şaşak Burun deliği (Ar.)

şaşalamak Gözü uzağı görememek (Sv.)

şaşıbeş Şaşı (Gm.)

şaşılak Az şaşı, şehla (Sm.)

şaşırak Az şaşı, şehla (İç.)

şaşı Şaşı (Ar.)

şaşkar Az şaşı, şehla (Sn.)

şaşkın Hasta, güçsüz (Dz. İz. Ba. Kü. Çr. Sv.)

şataflı İştahlı (Mr. Ky.)

şavgartmak Cinsel bakımdan doyurmak (İç.)

şavşat Deli (Sv.)

şaydal Ayakları dışa dönük olarak, sallantılı yürüyüş için (Isp. Krş.)

şaynak Topal (Isp. Kn.)

şebek 1. Çok çirkin yüzü (Bo. Tr. Yz.)

2. Alın geniş kimse (Yz.)

şebelek Çok çirkin yüzü (Isp.)

şefşeli Deli (Kr.)

şefşelli Gözleri yan bakan (Ay.)

şek İnce bağırsak (Es.)

şekerleme Kısa ve hafif uyku (İst. Ng.)

şela Salya (Rz.)

şelçek Göz çapağı (Or.)

şele Ense (Ant.)

şelek Şaşı (Kn. İç.)

şelek göz Sürekli gözleri çapaklanan (Or.)

şelemen Şaşı (Kn.)

şellavi Şaşı (Mg.)

şellef Kör (Dz.)

şellek Çıplak (Es. Kn.)

şelte garın Şişman, eti gevşek karnı büyük kimse (Gm.)

şemik 1. Ayak bileği kemiği (Af. Isp. Brd. Es. Krş. Ng. Kn.)

2. Topuk (Isp. Ank. Ng.)

3. Eklem (Isp. Ng. Kn.)

4. Sinir, damar (Mn. Ng.)

şemre Yüz (Ks.)

şepirdek Benleri olan kadın (Ay.)

şerbete yatmak Frengili hasta tütsüye yatmak (Ama.)

şerbetleme Frengi (Sm.)

şerbetil Yılanın sokmayacağına inanılan büyümlü kişi (Ks. Ama. Ng.)

şere Yara, yanık izi (Ky.)

şeşibeş görme Şaşılık (Ng.)

şıbbıhlı Gözü ağrıyıp akan, çapaklı (Ezm.)

şıbın Sinek (Ada.)

şıbindirek Çok zayıf, bir deri bir kemik (Ng.)

şıbınlık Cibinlik (Ada.)

şıbık Çapak (El.)

şıdık Diz kapağı (Çkr.)

şığva İnce, düzgün bedenli delikanlı (Ar. Ezm. Sv.)

şıkıl İnce, uzun, kuru (beden için) (Hat.)

şıkırdım İnce bacaklı, yorulmayan kimse (Ng.)

şıldır Göz (Ks.)

şılginli Gözünden sürekli yaş akan (Çkr. Kn.)

şingirdak Erkeklik organı (Sm.)

şipıldak Dudak (Sm.)

şırit Şerit (Hat.)

şırhit Göz çapağı (Gr.)

şırkıt Göz çapağı (Kn.)

şırlağanlı Gözünden sürekli yaş akan (Kn.)

şırlak Salya (Or.)

şırnak Topuk (Hat.)

şırpıh Hastalıklı göz (Kr.)

şırpık Sakat göz (Ur.)

şivga İnce, uzun, zayıf (Bo. Ks. Çkr. Sn.)

şibek Çapak (Ama. Or.)

şibldik Kızarık, hasta göz (Ada.)

şibik Çapak (Sv. Ky. Ng. İç.)

şibiklenmek Gözü çapaklanmak (Or.)

şibikli Gözleri hastalıklı, çapaklı (Ng.)

şibil Çapak (Af. İsp. Brd. Dz. Ay. İz. Mg.)

şik Us (Ml.)

şikatlanmak Yakınmak, sızlanmak (İç.)

şikil Yüz, surat (Ng.)

şikir Yüz, surat (Yz. Ky.)

şil 1. Çapak (Or. Gr.)

2. Sakat (Ağ. Kr. Bt. Vn.)

3. Şaşı (Bt. Vn. Ur.)

4. İnme, felç (Kr.)

5. Kötürüm, sakat (Vn.)

şilek 1. Gözü bozuk (Sm.)

2. Çapak (Sm.)

şililik Çapak (Ezc.)

şilte Çopur (Ky.)

şimbil 1. Bağırsak kurdu (Kn.)

2. Kızarık, hasta göz (İsp.)

şimik 1. Kemik (Mş.)

2. Kaval ve incik kemiklerinin alt bölümleri (Kn.)

şimrih Göz çapağı (Kerkük)

şıpdudak Dudağı ince kişi (Af.)

şıpık Kızarık, hasta göz (Gaz. Ur.)

şıpil Kızarık, hasta göz (Çkl.)

şıpitik Kızarık, hasta göz (Sv. Ada.)

şıppidi Aptal (Kr.)

şirbik Çapak (Ur.)

şirbit Çapak (İç.)

şirbitil Gözü akan, çapaklı (Krş.)

şırgıllı Gözü akan, çapaklı (Çr.)

şirik 1. Çapak (Ml.)

2. Salya (Ml.)

şırpilidemek Zonklamak (Af. Brd. Dz. Ay.)

şırpit Çapak (Uş. Es. Sv. Ada. İç.)

şırpitil Gözü akan, çapaklı (Sv. Krş.)

şışik 1. Kabarık, şiş (Dz. Brs. Rz. Ada.)

2. Büyük karınlı kimse (Çr.)

şışmanırak Şişmanca (İç.)

şışmek 1. Ölmek (İsp. Bo.)

2. Uyumak (Bo.)

şışmeldek 1. Sıksa insan (Gr.)

2. Şişmiş (Sm.)

şışik Kabarık, şiş (Gr.)

şivil İshal (İsp.)

şoba Nezle (Vn.)

şoğurt Salya (Çr. Kr. Ezm. Ezc. E. Sv.)

şohot Salya (Bt.)

şokurdamak Zonklamak (İsp.)

şor 1. Nezle (Gaz.)

2. Hastalık, güçsüzlük, zayıflık (Çr.)

şorik Salya (Ezm. Dy. El. Ml. Sv. Yz.)

şorlamak Fıskırmak, hızla akmak (kan, su vb)
(Kc. Bo. Bt. Mr. Ng.)

şoruh Tükürük (Sv.)

şorut Salya (Sv.)

şorutlanmak Ağzından tükürük saçmak (Sv.)

şovurt Salya (Kr.)

şöhür Akıl, bilinç (Kr.)

şörük 1. Sümük (Sv.)

2. Çapak (Kn.)

3. Salya (Kü. To. Ur. Sv.)

şörüklenmek Çapaklanmak (Mr.)

şuhela Şaşımsı, az şaşı (Kü.)

şurlamak Fıskırmak, hızla akmak (kan, su vb)
(Ar.)

şurma vurmak Zehirlenmek (İst.)

şüşük Kabarık, şiş (Ar.)

T

taba Çocuğu olmayan kadın (Bt.)

tabak Doğumdan sonra sütü gelmeyen kadın, koyun ya da keçi (Es.)

taban Topuk (Ar.)

tabanı genişlemek Ölmek (Çr.)

tacı boncuğu Çocukları hastalıktan korumak inancıyla koltuk altına dikilen boncuk (Ank.)

tahaze etmek İşkence etmek (Dz.)

tahnaz Şişman, tıknaz (Kn.)

tahta Aptal, ahmak (Brs.)

tahtabaş İnce, zayıf yüzlü (kimse için) (Sm.)

tahtasakal Gür sakallı (Çkl.)

tahtasız Göğüs kemiği dümdüz kimse (Gm.)

takalak Yara için bir çeşit sargı biçimi (Kerkük)

takaza etmek Ayakyoluna gitmek, pislemek (Çr.)

takazlamak Ayakyoluna gitmek, pislemek (Çr.)

takıldamağ Parmak, bel vb eklem yerlerinden ses çıkmak (Kerkük)

takır Fıtık hastalığı (Gaz.)

takıramak Çok zayıflamak (Mğ.)

takra Çok zayıf (Ur.)

taktaki Çok zayıf kimse (Brs.)

takur Bir kolu sakat kimse (Ar.)

tal 1. Çıplak (İz.)

2. İlk süt, ağız (Rz. Ar.)

3. Dilsiz (Tn.)

talağauruv Şarbon hastalığı (Kn.)

talamak Köpek ısırarak (Sv.)

talaş 1. Şişman (İsp.)

2. Üzüntü, kuruntu (Rz. Ar.)

talaşlık Gübrelik, çöplük yer (Dz.)

talav Öldürücü bir hastalık (To. Kn.)

talazı kabarmak Canı sıkılmak (Kü.)

talazımak Sıcaktan bayılır gibi olmak (İz.)

talazmak Üşümek (Tk.)

talpiklemek Uyuklamak (Ml.)

tahtamız Şişman, kısa boylu (Gaz.)

talı İki kürek kemiği arası (Bo. Çkl.)

tamak 1. Gerdan (Kn.)

2. Boğaz (Kn.)

3. Damak, üst damak (Ar. İç.)

tamarzı Perhiz yapan (Bt. Sv.)

tamaz Banyo (Zn.)

tamsalak Kısa boylu, tıknaz kimse (Brs.)

tanav Burun deliği (İst.)

tañgal Başı ve ağız büyük, sesi kalın kimse (Çr.)

tañğayırh Ağızını açıp, gözlerini yukarı doğru diken kimse, salak (Çr.)

tantak Kalça, kabaet (Dz. Dy.)

tap 1. Leke, ben (Kn.)

2. Güç, kuvvet (Es. Ama. Ada. İç.)

tapaklamak Uyuklamak (Nğ.)

tabanlamak Ayakkabısı ayağını vurmak (Ur.)

tapıhlamak Uyuklamak (Nğ.)

tapıklamak 1. Çocuğu uyutmak ya da susturmak için arkasına yavaş yavaş vurmak (Es. Sv. Ada.)

2. Uyuklamak (Çr. Nğ. Ns.)

tapılmak Çocuğu uyutmak ya da susturmak için arkasına yavaş yavaş vurmak (Çkl.)

tapışlamak Çocuğu uyutmak ya da susturmak için arkasına yavaş yavaş vurmak (Gaz. Ed.)

tapık Uyku (Ezc.)

tapiklemek Uyuklamak (Gn. Ezm. Ezc.)

taplan Mide bozukluğu (Dz.)

taplı Şişman, semiz (Sv. Ada. İç.9)

tappakırış Çok sarhoş (Kıb.)

taptap Güç, kuvvet (Dz.)

taptı Güç, kuvvet (İç.)

tapuklamak Uyuklamak (Çkl. Çkr. Sn. Ama.)

tapulamak Uyuklamak (Ml.)

tar Fıtığı olan kimse (Hat.)

tarak Ayağın parmak kemikleri (Nğ.)

tarak dikenli Ağrı ve sızıları gidermeye yarayan bir çeşit dikenli bitki (Zn.)

taraklık El ve ayak parmaklarındaki küçük kemikler (Çkl. Gaz. Mr.)

taranmak Yıkanmak (İsp. Ank.)

tarçık Sağlık ve güç veren yiyecekler (Or.)

tarhan İş yapmaktan, hareketsizlikten şişmanlaşmış kimse ya da hayvan (Ar. Vn. Bt.)

tarhin Hekimlikte kullanılan ıtrılı bir bitki (Gaz.)

tarsımak 1. Yarası iyileşmek (İç.)

2. Canı sıkılmak, bunalmak (Sm. To. Mğ.)

tartmak Uyuklamak (Ar.)

tarsamak Canı sıkılmak, bunalmak (Mğ.)

tarsımak Yarası iyileşmek (İç.)

tasanas Yorgun, güçsüz (İsp.)

taslağı çıkmak Çok zayıflayarak yüzü ortaya çıkmak (Sm.)

taslak Büyük, geniş (yüz için) (Es. Sm. Yz. Ank.)

taslanmak Büyük, geniş (yüz için) (Es. Sm. Yz. Ank.)

tasmal Biçimsiz, şişman (Kn.)

taşdöven Ayakta olan yara (Bil.)

taşdüğen Ayakta olan yara (İç.)

taşıra Helâ, ayakyolu (Nğ.)

taşra Helâ, ayakyolu (Nğ. Krş.)

taşrakmak Ayağını taşa çarparak incitmek, toplayarak yürümek (Çkl.)

taşura Helâ, ayak yolu (Kü.)

- tat** 1. Dilsiz (İsp. Dz. İz. Ba. Mn. Es. Çr. Sm. Gaz. krs. Ky. Ng. Kn. İç. Ant. Mg.)
2. Kekeme (Dz. İz. Mn. Çr. Dy. Ky. Nş. Ng. Ada. Kib.)
3. Ayağın altı, taban (Gm.)
4. El ayası (Ezc. Vn. Mş.)
5. Deli (Uş.)
6. Üreme organı büyük kimse (Çr.)

tatacan Sancı, ağrı (Ada.)

tatah Burun salgısı (El.)

tatahami Kimi hastalığın belli zamanlarda belirmesi (Rz.)

tatala Topal (İç.)

tatan etmek Yatıp uyumak (Ar.)

- tatarca** 1. Şiddetli karın ağrısı (İsp. iz. Gaz. Es. Ank. Ky. Ng. Kn. Ada. İç.)
2. Böbrek sancısı (Çr. Ank. Krş.)

tatarca olmak Midesi bozulmak (İç.)

tatarcık Şiddetli karın ağrısı (Sm. Ar.)

- tatarham** 1. Şiddetli karın ağrısı (Ur.)
2. Apandisit (El.)

tatarhamı Şiddetli karın ağrısı (Ezm. El. Ml. Sv.)

tatarhamu Şiddetli karın ağrısı (Ml.)

tatarhan Şiddetli karın ağrısı (Ar.)

tatar olmak Karnı sancılanmak (İsp. Dz.)

tatat Kekeme (Ada.)

tatavu Kekeme (Ama. Ank.)

tatışman Kekeme (Kn.)

tatlıçış Meni (Çr.)

tatlıyara Yüzde çıkan ve çevresine yayılan çıban (Ar.)

tatuh Kadının üreme organı (Gm.)

tav Şişmanlık (Bo. Sn. Tr. Ar. Ezc. Vn. Ml. Gaz. Sv. Ank. Ky. Ng. Kn. Ada. İç. Tk.)

tavara 1. Eğri (bacak için) (Rz.)

2. Karabasan, kâbus (Rz.)

tavaşa Erkekliği yok edilmiş, enenmiş (Gaz.)

tavıkgarağısı Gece körlüğü, karanlıkta görememe (Ng.)

tavlanmak Şişmanlamak, semirmek (Bo. Sm. Ama. Ezc. Hat. Sv. Ng. Mg.)

tavlı Şişman (Ar.)

tavlu Şişman (El.)

tavmak Uyuşmak (ayak için) (Ml.)

tavsınmak Şişmanlamak, semirmek (Bo.)

tavsukmak Yüreği çarpmak (Ng.)

tavtav Hastalığı zaman zaman iyiye ya da kötüye giden kimse (Dz.)

tavtavı Aptal, budala (Vn.)

tavuh belerüğü Gece körlüğü, karanlıkta görememe (Gm.)

tavuk götü El ve ayakta olan şişile benzer bir çeşit yara (İsp. Dz. Ama. Or. Tr. Rz. Gaz. Ng. Kn.)

tavuk karağı Gece körlüğü, karanlıkta görememe (Mr.)

tavuk karası Gece körlüğü, karanlıkta görememe (İz. Gaz. Kn. Mg. Krk.)

taya Sütanne (Vn. Kerkük)

tayfalanmak 1. Acıkmak (Ank.)

2. Açlıktan güçsüz kalmak (Kib.)

tayfalmak 1. Acıkmak (Kü.)

2. Açlıktan güçsüz kalmak (İsp. Ant.)

3. Susamak (Brd.)

tayırdatmak Küçük çocuk kaka yapmak (Ks.)

taytak Ayaklarını içe doğru basan, yana eğilerek yürüyen kimse (Ama. To. Ank.)

taz Çıplak, saçsız baş (İz.)

tazbaş Çıplak, saçsız baş (Çkl.)

tazkel Çıplak, saçsız baş (Çkl.)

tazlak Saçsız baş (İz.)

tazlık Çıplak, saçsız baş (Çkl.)

tebe Fıtık (Bo. Zn.)

tebelleşmek Can çekişmek (Ba.)

tebrenmek Hastalık ya da yarası yeniden azmak (Dz.)

tebsetmek İşemek (aşağılama için) (Ng.)

tece Kalça kemiği (Ml.)

tefal Em, ilâç, umar (Yz.)

tejan karın Büyük karın (Kr.)

tekdamar Zayıf, cılız (İsp. Dz. Ay. İz. Mn. Es. Bo. Ks. Çkr. Çr. İç. Krk.)

tekeç Kekeme (Ml.)

tekerlek Cinsel sapınca uğramış erkek (Mn.)

teketek 1. Aile (Çr.)

2. Eş (Kadın için) (Çr.)

teknemes Çabuk yorulan ve solunum sıkıntısı çeken (Kib.)

telahsimek Açlıktan, susuzluktan, sıcak ya da korkudan bayılacak duruma gelmek (Ml.)

telaauruv 1. Tifüs (Kn.)

2. Beyin humması (Kn.)

teleme 1. Hastalık sonrası iyileşme dönemi (Ant.)

2. Zayıf, cansız, gelişmemiş (Ks. Çkr. İç.)

telemek 1. Pıhtılaşmak (Tk.)

2. Görmek

telemere Çarpıntı (Dy.)

telesemek 1. Hızlı hızlı solumak (Krk.)

2. Yorgunluktan ya da sıcaktan bayılacak gibi olmak (İsp.)

telesimek 1. Yorulmak, güçsüz kalmak (İsp. Brd. Brs. Es. Kc. Mg.)

2. Susamak (Gr. Ky.)

3. Hızlı hızlı solumak (Krk.)

4. Yorgunluktan ya da sıcaktan bayılacak gibi olmak (Es. Gr. Ml. Hat. Sv.)

telesmek 1. Ezginlik duymak (Ur.)

2. Sıcaktan bunalmak (Ezc. El.)

3. Hızlı hızlı solumak (Or. Gm. Ezm. Ağ.)

teletür Çok zayıf kimse (Ks.)
televsilmek Yorgunluktan ya da sıcaktan bayılacak gibi olmak (Mr.)
telezilmek 1. Yorgunluktan ya da sıcaktan bayılacak gibi olmak (İsp. Dz. To. Sv. Gaz.)
 2. Zayıflamak, güçsüzleşmek (Dz. Ks. Kn.)
 3. Can çekişmek (Dz.)
 4. Aşırı taşkın davranışlar yapmak (Ank.)
tellek Cinsel sapınca uğramış erkek (Ar.)
telme Memelilerin ilk sütü, ağız (Sv.)
teltak Kekeme (İsp.)
teltel Kekeme (Kc.)
teltik Kekeme (Or. Mr. Sv.)
teltük Sallanarak, dengesiz yürüyen kimse (Or.)
tembere 1. Derinin mantar hastalığı, temriye (Km.)
 2. Temriye hastalığına iyi gelen bir çeşit ot (Kn.)
temeçli Kaburga kemiği (Rz.)
temle Derinin mantar hastalığı, temriye (İsp.)
temirek Derinin mantar hastalığı, temriye (Ay.)
temra Derinin mantar hastalığı, temriye (Çr. Yz.)
temre Derinin mantar hastalığı, temriye (Af. İsp. Dz. İz. Mn. Ba. Es. Kc. Bo. Sk. Ks. Sn. Sm. Or. Gr. Rz. Ml. Ank. Ky. Kn. Ng. Krk. Çkl. Kü.)
temreğe Derinin mantar hastalığı, temriye (Gr. Ank.)
temreğu Derinin mantar hastalığı, temriye (Tr.)
temreğü Derinin mantar hastalığı, temriye (Sm.)
temrei Derinin mantar hastalığı, temriye (İsp. Ant.)
temrek Derinin mantar hastalığı, temriye (Ay. Rz.)
temrekl Derinin mantar hastalığı, temriye (Dz.)
temrekl otu Temriye hastalığının iyileştirmek için kullanılan, küçük ve çok yapraklı, sulu bir çeşit ot (Zn.)
temre otu Temriye hastalığını iyileştirmek için kullanılan, küçük ve çok yapraklı, sulu bir çeşit ot (Kc.)
temrevü Derinin mantar hastalığı, temriye (Or.)
temreyil Derinin mantar hastalığı, temriye (Bo. Ama.)
temreyil toprağı Temriye hastalığını iyileştiren toprak (Zn.)
temro Derinin mantar hastalığı, temriye (Or.)
temroğ Derinin mantar hastalığı, temriye (Or.)
ten 1. Vücut (Tr. Sv. Kn.)
 2. Kadının üreme organı (Çr.)
tenesirmek Yorgunluktan ya da sıcaktan bayılacak gibi olmak (Brs.)
tenesir horozı Çok zayıf kimse (Ng.)

tenezilmek Zayıflamak, güçsüzleşmek (Dz. Ks. Kn.)
tenişmek Vücutta gelişmek (Tr.)
tenknefes Astım hastalığı (Kerkük)
tenten Asalak (Ank.)
tentenilemek Yaşlanmak (İç.)
tentenilmek Bunamak (İç.)
tentilmek 1. Soluğu daralmak, güçsüz kalmak (Ama.)
 2. Bunamak (Sv.)
tepcimek Yalpalayarak, dikkatsizce yürümek (Yz.)
tepegöz 1. Gözleri yukarı doğru kaymış kimse (İsp. Es. Ks. Çkr. Tr. Ar. Vn. Ank.)
 2. Önüne bakmadan sağa sola çarparak yürüyen sakar kimse (Af. Bo. Tr. Ar. Vn.)
 3. Hamam (Ks.)
tepeşük Hastalık, soluk benizli kimse (Ks.)
tepmek Hastalık ya da yarısı yeniden azmak (İsp.)
teprenmek Hastalık ya da kapanmak üzere olan yarısı yeniden azmak (Mn. Ba. Es. Ar. Gm.)
tepreşmek Hastalık ya da yarısı yeniden azmak (Mn. Es. Sk. Ama. Tr. Gm. Rz. Ng. Ba.)
tepsmek Susuzluktan dudağı kurumak (İsp. Dz. Çr.)
tepsimek Yorgunluk, güçsüzlük, hastalık nedeniyle sararmak (Brd.)
tepsirmek Dudağı şişmek (İz. Çkl. Brs.)
ter Tifo (Ks. Gr. Gm.)
terdek Erkeklik organı (Gaz.)
ter döşeğı Annenin doğumdan hemen sonra, kendi yatağına gelene kadar yattığı yatak (Gaz.)
ter hastalığı Tifo (Gr.)
teri Deri (To.)
terime Yüz, surat (Dz.)
terkeş gözlü Şaşı gözlü (Gm.)
terleme 1. Tifo (Rz. Ezm. Mg.)
 2. Akciğer hastalığı (Mg.)
terletme 1. Tifo (İsp. Ar. Ng. El. Mr.)
 2. Zatülcenp, plörezi (Ant.)
 3. Humma, ateş (Ada.)
termiye Derinin mantar hastalığı (İsp. Ng.)
ters 1. Gübre (Af. İsp. Brd. Dz. Ay. Mn. Ba. Kü. Bo. Sk. Ks. Sm. Tr. Ar. El. Ml. Gaz. Yz. Ank. Ky. Ng. Kn. İç.)
 2. İnsan ya da hayvan dışkısı (Af. İsp. Es. Bo. Sk. Sm. Ama. To. Tr. Ar. Gaz. Sv. Ky. Ng. Krk.)
tersayak Düztaban (Mn.)
tersi bozuk İshal (Sv.)
tersik Gübrelik (Dz. Gr.)
tersimek Hafifçe terlemek (Ng.)

- terslik** 1. Gübrelik (İsp. Brd. Dz. Ay. İz. Kü. Ank. İç.)
2. Çöplük (Ay.)
- tes** Gübre (Brd. Kr. Ezm. Vn.)
- tesik** Gübrelik (Brd.)
- tesimek** Canı sıkılmak, bunalmak (Gr.)
- teslik** Gübrelik (Ank. Ky.)
- teşanış olmak** Yarası yangılanmak, azmak (Tn.)
- teşen almak** Yarası sulanmak (Ml.)
- teşenış etmek** 1. Hastalığı depresmek (Ba. Rz.)
2. Yarası yangılanmak, azmak (Ml.)
- teşennüş olmak** Yarası azmak, hastalığı ilerletmek (Çr.)
- teşkel** Büyük karınlı kimse (Sm. Krk.)
- tetek** Yeni yürüyen çocuk, tay tay durmak (Tr.)
- teteklemek** Tay tay durmak (Tr.)
- teten** Küçük çocuk eli (Ezc.)
- tetli** Küçük çocuk eli (Dy.)
- teti etmek** Küçük çocuk, yeni yürümeye başlamak (Mr. Gaz. Hat.)
- tetlik** Küçük çocuk eli (İst. Sm. El. Ml.)
- teyrek** Yeni doğmuş çocuğa meme vermeden önce ağzına sürülen. bir çeşit bitkiden yapılmış em (Krs. Ng.)
- teyrekl** Keyif verici maddelere karşı alışkanlığı olan, tiryaki (Ng.)
- tezyakı** Mide bozukluğu, bulantı (Dz.)
- tıbika** 1. Bebeği yaşamayan, hemen ölen kadında olduğu sanılan tinsel bir hastalık (Mr. Ky. Ng. Kn. Ada. İç.)
2. Çocukları güçsüz bırakan hastalık (Ky.)
- tıdak** Kol kemiği (Ar.)
- tıfıl** Gelişmemiş, büyümemiş (İsp. Ng.)
- tıfıllı** Zayıf (Dz.)
- tığlamak** Yarası çok ağrımak (İz.)
- tığlı** Zayıf, cılız, büyüyememiş kimse (Ank.)
- tığlılamak** Zayıflamak (Ank.)
- tığrak** Panzehir (Ky.)
- tığsırık** Aksırık (Ng.)
- tığsırmak** Aksırmak (Ank. Ng.)
- tığtop** Hastalara sağlık verdiği inanan, evde yapılan bir çeşit em (Ama.)
- tihli** Hastalık (Çr.)
- tihli** Zayıf, cılız, büyüyememiş kimse (krş.)
- tihli** Zayıf, cılız, büyüyememiş kimse (Dz.)
- tihlim** Zayıf, cılız, büyüyememiş kimse (Çr. Sv.)
- tihmil** Şiş karınlı kimse (Ada.)
- tihnaz** Kısa boylu, şişman (Kr.)
- tihşırık** Aksırık (Çr.)
- tikaç** Kısa boylu, şişman (Çr.)
- tık ayak** Takma ayaklı kimse (Ks.)
- tiki** Yaşı büyük, bedeni az gelişmiş, akıllı çocuk (Çr.)
- tikiç** Kısa boylu, şişman (To.)
- tikiş** Çıkkı alını kimse (Ada.)
- tıkız** Kısa boylu, şişman (Bo. Sk.)
- tıkızı kırık** Gözü kör (Çr.)
- tıkmak** Kısa boylu, şişman (Or.)
- tıkmalak** Kısa boylu, şişman (Ada.)
- tıkman** Kısa boylu, şişman (Or.)
- tıkna** 1. Kendi zayıf, karnı büyük ve şişkin kimse (Gaz.)
2. Çok yemekten hazımsızlığa uğramış kimse (Gaz.)
- tıknak** Kısa boylu, şişman (Sv.)
- tıknaz** Sıksa, zayıf (Or.)
- tıksırık** Aksırık (Ama.)
- tıksırmak** Aksırmak (Çr. Or. Yz. Ng.)
- tıktap** Süreğen hastalık (Ky.)
- tılak** Karnı şiş, sıtmal kimse (Ant.)
- tılık** Yüzü ya da vücudu şiş kimse (Or.)
- tılıka** Kısırlık (kadın için) (Ng.)
- tılıkı** Yanık, uçuk vb. nedenle deride oluşan sıvı dolu kabarcık, vezikül, bül (Or. Gr. Tr.)
- tılıkıcak olmak** Çok yemekten rahatsız olmak, karnı şişmek (Es.)
- tımay** Nezle (Kn.)
- tımlamak** Ölmek (Bo.)
- tıncih** Kadının üreme organı (Gm.)
- tınc** Sağlıklı, iyi durumda (To.)
- tingaz** Zayıf, dayanıksız insan ya da hayvan (Mn.)
- tingir** Kel (Mn. Sm. Hat. Kn. İç.)
- tingirdek** Böbrek (Ama.)
- tinış** 1. Soluk, nefes (İz.)
2. Kel (Ank.)
- tinkiltiş** Kel (Kn.)
- tınsırak** Aksırık, hapşırık (Ng.)
- tınsırık** Aksırık (İsp.)
- tınsırmak** Aksırmak, hapşırmak (İsp. Dz. Ba. Yz. Ky. Nş. Ng. İç.)
- tıpıştırmak** Küçük çocuk yeni yürümeye başlamak (Ng.)
- tır** Yel, bağırsak gazı (Hak.)
- tırak** Kel (Ant.)
- tıraka** İriyari (insan için) (İç.)
- tırcan** Zayıf, kansız, cansız kimse (Çr.)
- tırgın** Zayıf, kansız, cansız kimse (İsp.)
- tırhiş** Çiçek bozuğu yüzlü (Çr.)
- tırhi** İshal, sürgün (Ar. Kr. Ezm. Vn. Ng.)
- tırhılamak** İshal olmak (Ar. Ng.)
- tırık** 1. Hastalıklı çocuk (Mr.)
2. İshal, sürgün (Bt. Mr. Ng.)
3. Zayıf, kansız, cansız kimse (Af. Mn. Es. Sn. Ama. To. Mr. Krş. Ky. Kn. Ada.)
- tırıklamak** 1. İshal olmak (Ezc. Bt. Sv. Ng.)
2. Çok zayıflamak (Nş.)
- tırlı** Zayıf, kansız, cansız kimse (Af. İsp. Brd. Dz. Mn. Kc. Tr. Sv. Ank. Ng. Ada.)
- tırlı olmak** İshal olmak (Brd. Kü.)

- tırlı** Dışkı, pislik (Gm.)
tırın Genizden konuşan (Çr.)
tırış Çiçek bozuğu yüzlü (Çr.)
tırınşa dönmek Yaşlılık nedeniyle derisi buruşmak, pelteye dönmek (Or.)
tırışmak Zayıflamak (Ng.)
tırige düşmek İshal olmak (Ml.)
tirik Peklik, kabızlık (El.)
tırkiş 1. Büyüyemeyen, zayıf (çocuk için) (Ank.)
 2. Çiçek bozuğu yüzlü (Çr.)
tırlak İshal (Ezc.)
tırlak olmak İshal olmak (Ezc.)
tırlama Dışkı, pislik (Gm.)
tırlamak İshal olmak (Ks. Sm. Gm. El. Ng.)
tırnık Bulaşıcı (hastalık için) (Or.)
tırniş Zayıf, cılız (Kn.)
tırpağılanmak Karın şişliği, beniz solgunluğu yapan hastalığa yakalanmak (Ank.)
tırtaş Zayıf, cılız (Kn.)
tırtılamak 1. Tırmalamak (Tr.)
 2. Berelemek (Ng.)
tırtıl 1. Hasta zayıf (Gr. Sv.)
 2. Çöpür (Sm.)
tırtırdamı Helâ, ayak yolu (Ba.)
tırüş Zayıf, cılız (Ant.)
turnik Kuyruksokumu (İst.)
tıs Sarı benizli, sıska, zayıf (Gr. Gaz. Mr. İç.)
tısğa Sarı benizli, sıska, zayıf (Sv. Yz.)
tısgalı Hastalıklı, kansız (İsp. Nş.)
tısgırmak Aksırmak (Kr. Krş.)
tışğa Sarı benizli, sıska, zayıf (Gm.)
tışha Sarı benizli, sıska, zayıf (Gm.)
tışık Sarı benizli, sıska, zayıf (Ezm.)
tısılamak Uykudan uyanan çocuk huysuzlanarak ağlamak (Ank.)
tısırik Aksirik (Çr.)
tısırmak Aksırmak (İsp. Ank.)
tısıtmak Yellenmek, gaz çıkarmak (Kr.)
tıska Sarı benizli, sıska, zayıf (Af. İsp. Brd. Dz. Es. Bo. Zn. Çr. Sm. To. Vn. Sv. Yz. Krş. Ky. Ank. Ng. Or.)
tıskalı Hastalıklı, kansız (Ank. Nş.)
tıskalılık Kansızlık (Nş.)
tıskamuk Sarı benizli, sıska, zayıf (Gr.)
tıskırmak Aksırmak (İsp. Çkl.)
tıslamak Sessizce yellenmek (Ezc.)
tıslı Sarı benizli, sıska, zayıf (El.)
tıstan Hastalık, kansız (El.)
tıstıramba Çok şişkin (karın için) (Bo.)
tışırıkluk Kadınlık (Kn.)
tıtırış Ablak, şişman yüzlü (Sn.)
tıvga 1. Çocuğu yaşamayan kadınlarda görülen bir hastalık (Yz. Ky. Nş.)
 2. Çocuk bedeninde mor lekelerle beliren bir hastalık (Ky.)
tıvgalı Hastalıklı (Ky.)
tıvğa Çocuk bedeninde mor lekelerle beliren bir hastalık (Çr. Krş. Ky.)
tıvgı Tetanos (Sv.)
tıvka Çocuk bedeninde mor lekelerle beliren bir hastalık (Yz.)
tıyılma Perhiz (Ky.)
tıyırtak Gaz çıkarma, yellenme için (Bo.)
tıylak Zayıf (Dz.)
tıfil 1. Genç (Ar.)
 2. Çocuk (Kr.)
tıfırmeğ Tükürmek (Kerkük)
tıfrek Tükürük (Kerkük)
tığdırmek Fıskıracak içemek (erkek için) (İsp. Kc. Krk. Ng.)
tıgsırmek Aksırmak (Ks. Çkr.)
tıhnik Uçuk benizli, sıska (Ur.)
tıkloz Çıplak (Bt.)
tıksırmek Aksırmak (Ay. Mg.)
tılak Bızır, klitoris (Sm.)
tılgı Sızlanan, ağrısı, sancısı olan, yakınan (Kn)
tılı Yakı (Ky.)
tılik 1. Yarık dudaklı, kesik kulaklı (kimse için) (Çr.)
 2. Kekeme (Ezm.)
tıliburnu Koltuk altında çıkan kan çıbanı (Ks. Krş.)
tılkov Kekeme (İst.)
tılle Çocuk (To. Sv.)
tılsız Dilsiz (Kn.)
tıltak Kekeme (Brd.)
tılteke Kekeme (İsp.)
tımar etmek Yarayı iyileştirmek (Ama.)
tımbiliti Yürek çarpıntısı (Bo.)
tın 1. Ruh (Ank.)
 2. Can (Ank.)
tingabah Kel kafalı (İç.)
tingabak Kel kafalı (İsp. Bo.)
tingildemek Titremek (Brd. Or. İç.)
tingir Öfkeli, sinirli (Kc.)
tingiremek Zayıflıktan güçsüz kalmak (Gr. Mg.)
tingoz Çok zayıf, güçsüz (İz. Mn.)
tınsırmek Aksırmak (İsp. Dz. Ay. Mn. Kü. İç. Mg.)
tingiz Dilsiz, konuşamayan (Kn.)
tingiris Güçlü ve hareketli kimse (Mg.)
tinton 1. Çok sinirli kimse (Tr.)
 2. Yaşlı (Kc.)
tirek Em (Çr. Ky.)
tırlık İnsan dışkısı, pislik (Kn.)
tıril Zayıf, kansız, cansız kimse (Mn. Kc. Ank. Ng.)
tırilidemek Titremek (Bo. Es. Ng.)
tırit Güçsüz, yaşlı kimse (İç.)
tırkeş Şaşı (Gm.)
tırkeşmek Sık sık nefes almak (İç.)

tirnik Burundaki "şark çıbanı" izi (Ur.)
tıslık Sarı benizli, sıska, zayıf (Ezc.)
tiş Diş (Kr.)
tişice Şeytan tırnağı (Çr.)
titak Dirsek (Ar.)
titrek Sürekli titreyen kimse, tremorlu kimse (Sv.)
titreşmek Titreşmek (Çr.)
titirtti Titreme (Sm.)
titremeğ Üşümek, titremek (Kerkük)
tiydirmek Fışkırtarak işemek (erkek için) (Af.)
to Kemik iliği (Tn.)
togsunmak Doymak (İç.)
toğukgöti El ve ayaklarda oluşan küçük sivilce (Tr.)
tohdamak Akıllanmak, kendini bulmak (Kr.)
tohdur Hekim (Gaz.)
tohma 1. Çok yemekten olan mide şişkinliği (Kü. Ama. Ml. Gaz.)
 2. Genç, delikanlı (İsp.)
tohmalamak Çok yiyerek şişmek (Çr. Ml. Sv. Yz. Ank. Nş. Ky. Kn.)
tohma olmak Çok yiyerek şişmek (Ezc.)
tohmürüklü Öksürüklü (Krş.)
toh olmak Doymak (Kerkük)
tohtur Hekim (Gaz.)
tohuma geçmek Kartlaşmak (insan ya da bitki için) (Ng.)
tokalaç Bodur, şişman çocuk (Çr.)
tokalak Kısa boylu, tıknaz (Sm. Gr. İç.)
tokcalanmak Karnı doyar gibi olmak (Ank.)
tokdur Hekim (Ank.)
tokma Çok yemekten olan mide ağrısı (Dy.)
tokmak Büyük başlı (kimse) (Bo.)
toktur Hekim (Ank.)
tohtür Hekim (Hak.)
tokuç 1. Başlı büyük, anlağı genişlemiş (kimse) (Ky.)
 2. Çıkık alınlı (Mn.)
 3. İki üç yaşında çocuk (Ed.)
tokur 1. Kısa boylu, cüce (Ks.)
 2. Kısa boylu ve güçlü kimse (Brd.)
 3. Yaşlı insan ya da hayvan (Ama.)
 4. Gelişmemiş, sıska (Ank.)
 5. Kısa boylu şişman kimse (Af. Brd.)
tokurcun etmek Çiğnemek (Mğ.)
tokurdak Erkeklik bezi, testis (İz.)
tokalanmak Şişmanlamak, semizleşmek (Ng. Mğ.)
tolama Dolama, panaris (Çr.)
tolatar Tombul, iri, gürbüz, kanlı canlı (Çkr. Çr. Sn. Ama. Ng.)
toloz Cinsel sapınca uğramış genç (Bt.)
tolun Kulak ile kaş arasındaki bölüm (Çkl.)
tomak 1. Kısa boylu (adam) (Kn.)
 2. Kısa boylu şişman (Çr.)

3. Çok şişman (bebek için) (Ama.)
tomatizma Romatizma (Yz.)
tomaz 1. Eğri burunlu (kimse) (Sm.)
 2. Çok küçük, yavru (insan ya da hayvan için) (Ky.)
tombadı Şişman, kısa boylu (İz. Brs.)
tombak 1. Mide (Brs.)
 2. Kısa boylu şişman kimse (Çr. Yz.)
tombalak Şişmanca, tombul (Mn. Sm. Tr. Ng. Kn. İç.)
tombik Şişmanca, tombul (İç.)
tombillik Şişmanca, tombul (Ezc. Ml.)
tombiş Şişmanca, tombul (Bo.)
tombuluş Ense kökü ile sırtın birleştiği yer (İç.)
tombuş Şişmanca, tombul (Çr. Ng.)
tomes Kaburga kemiği (Rz.)
tompuz Yumru, ur (Ng.)
tomra Ayak topuğunda oluşan çatlaklar (İst.)
tomruk Yumru, ur (İsp.)
tomsa Kısa boylu, şişman (Bo.)
tomur Yumru, ur (Ng.)
tomurmak Oburca yemek (Bo.)
tongal Çok yaşlı (insan için) (İsp.)
tongalak Yaşından iri, gürbüz çocuk (Or.)
tongarlamak Yaşlanmak (Mğ.)
tonna Ellerde ayaklarda biriken kir katmanı (Çr.)
tonra Deri üzerinde biriken kir tabakası, el ve ayaklardaki kirli çatlaklar (Es. Bo. Ks. Çkr. Çr. Sn. Ank.)
tonton kemiği Kuyruksokumu kemiği, koksiks (Bo.)
topaç Kötürüm (Or. Gr. Sv.)
topak 1. Kabakulak (Ng.)
 2. Bir çeşit çıban (Ng.)
topalan Hazımsızlıktan ileri gelen mide ve karın ağrısı (İsp. Brd. Dz.)
topan Şişman, tombul kimse (İz. Mn.)
topeş Tombul, şişman (Dz.)
topik Tombul, şişman (Ml.)
top olmak Kötürüm olmak (Es. Gaz. Mr. Hat.)
toppuh Topuk (Kr.)
topraklık Köylerde bebeklerin kundak yapılrken sarıldığı toprağın ısındığı teneke kap (Yz.)
topuç Kötürüm (Sv.)
topuç Boyuna göre kol ve bacakları kısa, vücudu şişman (kimse) (Nş.)
topuh Ayak bileği (Ng.)
topuk meşüğü Ayak bileği (To.)
topur Topuk (İç.)
topuş gibi Toplu, şişman (Ng.)
topuz 1. Eli, ayağı büzülmüş, şişmiş (Bo.)
 2. Kısa boylu (kimse) (Ay. Mğ. Yz.)
tor 1. Çok hareketsizlikten ileri gelen hamlık

(İst.)
 2. Cinsel gücü çok olan (Or.)
toraman Sarhoş (Hat.)
toramanı Azgın (kimse) (Ng.)
toraş Çok yiyen, obur (Ank.)
toraşan Dokuz, on, oniki yaşlarında çocuk (Ml. Mr. Ada.)
topkara Pire (Ada.)
torlak Yaşından iri, gürbüz çocuk (Rz.)
torlanmak Gözün yaşarması, nemlenmesi (İst.)
torlık Vücut (Ml.)
tortman Tombul, şişman (Kn.)
tortor 1. Şişman, tombul (yanak için) (Ezc.)
 2. Çok şişman (Kn.)
 3. İshal (Bo.)
toska Soluk yüzlü, zayıf kimse (Ky.)
toskurmak Uyumak (Ada.)
toslah Yaşından iri, gürbüz çocuk (Ng.)
toslak 1. Yaşından iri, gürbüz çocuk (Kn. İç.)
 2. Solunum güçlüğü çeken yaşlı kimse (Çr.)
toslamak Gaz çıkarmak, yellenmek (Ank. Kn.)
tosmak Yaşından iri, gürbüz çocuk (Ama.)
tosmalak Yaşından iri, gürbüz çocuk (Ada.)
tosurdatmak Yellenmek (Bo.)
toştoş Şişman (çocuk için) (Sv.)
tos tos Güçlkle nefes almak için (Çr.)
toşlanmak Parmak uçları duyarlılığını yitirmek, uyuşmak (İsp.)
toşur 1. Fıtkılı (kimse) (İsp.)
 2. Büyük ve yuvarlak (baş için) (İsp.)
tot Şişman (Dz.)
totahamı Kimi hastalığın belli zamanlarda belirmesi (Rz.)
totlık Akıl zeka (Ur.)
totoraman Şişmanca (Sm.)
toz Diz (Ed.)
töhmürük Kesik kesik öksürük (Ank. Yz. Ns. Krş.)
töhmürüklü Sürekli, kesik kesik öksüren (Ank. Çr. Es.)
töke Yaşlı (İst.)
töker Kötürüm (Or.)
tök gelmek Yüz üstü, yüzükoyun gelmek (İsp.)
tökşümek Koşmaktan soluğu kesilmek, solumak (Ağ.)
töl 1. Güç, kuvvet, erk (Ur.)
 2. Çocuk (Mr.)
töllek tutmak İshal olmak (Or.)
tömbe Göbekli (kimse) (Bo.)
tömbek Böbrek (Mr.)
töme Ur (Ng.)
tömek Gübrelik (Or. Tr.)
tömmek Deride kabanklık, şişkinlik oluşmak (İsp.)
tömtöm Vaktinden önce yaşlanmış, zayıflamış,

güçsüzleşmiş (İsp. Ada.)
tönge Kısa boylu, şişman (Bo.)
töngök Vücut (İst.)
töngemen Küçük çocuk (Brs.)
töngöme Küçük çocuk (Brs.)
töngüldemek 1. Yaşlı kimse ağır ağır yürümek (Ng.)
 2. Yaşlılıktan kamburlaşmak (Çr.)
töngül töngül Yaşlılıktan, güçsüzlükten yavaş ve sendeleyerek yürüme için (Ng.)
töredli Asalak (Ezm.)
töremek Büyümek (Ky.)
törentli Döl. çocuk (Ky.)
törlek 1. İshal (Çkr. Çr. Sm. Ama.)
 2. İshal olmuş kimse (Çr. Ama.)
törlemek 1. İshal olmak (Bo. Çr. To. Ng.)
 2. İşemek (çocuk ya da hayvan için) (Or.)
törtör İshal (İsp. Bo. Ank. Çkr. Çr.)
tös Boyunla başın birleştiği yer (İç. Ada.)
tösbermek Soğuktan üşümek, büzülmek (Or.)
töymüklemek Yaşlanarak öksürüklü, hastalıklı olmak (Çr.)
töymüşeyh 1. Sık sık solumak (Kr.)
 2. Yüreği düzensiz çarpmak (Kr.)
töz Kulak arkasındaki çukur yer (Dz. Es. Bo. Ks. Or. Gaz. Hat. Sv. Yz. Ank. Ada. İç.)
tuç Boyunla başın birleştiği yer (Ng.)
tufa 1. Çene ya da çene kemiği (Ks. Sn. Sm.)
 2. Çöplük (Rz.)
tufat Çene ya da çene kemiği (Ks.)
tuğyan Şişman, semiz (Krk.)
tula Çocuk (Sv.)
tulu İki omuz arası (Bo.)
tuluk 1. Tombul, şişman (Ama. To. Tr.)
 2. Yanak (Sn. Or.)
 3. Şakak (Ank.)
tuluk gibi Şişman (Ng.)
tulum Şakak (Çkl. Brs. Kü.)
tulumkabaşı Kabakulak (Af. Dz. Ay. İz. Ant.)
tulumşak Kabakulak (Kn.)
tulumşışl Kabakulak (Brd.)
tulun 1. Şakak (Mğ.)
 2. Yanak (İsp.)
tulunkabaşı Kabakulak (İsp. Mğ.)
tulup Şakak (Brs. Gr.)
tumbak Karın (Ba. Çkl. Sk. İst. Ada. Ed. Krk.)
tumbalak Şişman, semiz (Or.)
tumbuş Mide (İz.)
tumecli Kaburga kemiği (Rz.)
tumoy Soğuk algınlığı, nezle (Krk.)
tumutmak Uyumak (Sv.)
tuna Yavru (insan için) (Çkl.)
tuncuk Aşırı cinsel istek duyan (erkek için) (Kn.)
tuncukman 1. Aşırı cinsel istek duymak (kadın için) (İsp.)

2. Bunalmak (İsp. Ant.)
tur Delikanlı, genç (Kü.)
turaman İri ve güçlü delikanlı (İz.)
tuslak Etli (yüz için) (Mr.)
tuşba Çok şişman (kimse için) (Af.)
tuşlık 1. Avurt (Ezc.)
 2. Yumuşak, tombul (Ezm.)
tut Gözde oluşan kara benek (Ezc.)
tugalga Sara hastalığı, epilepsi (Ama. Ur. Hat. Sv. Ng.)
tutalğa Sara hastalığı, epilepsi (Çr.)
tutalık Sara hastalığı, epilepsi (Çr.)
tutarga 1. Karın ağrısı (Mn.)
 2. Sinir hastalıkları nöbeti (Brs. Gaz. Sv.)
tutulmak Felç olmak (Ng.)
tutya Göz ağrılarına karşı sürme gibi göze çekilen bir em (Gaz.)
tuytuklu Çok kıllı (adam) (Sv.)
tuzlu balgam Egzama hastalığı (Ağ. Ant.)
tüğürçük Vücutta oluşan kabarcıklar (Dz. İz.)
tükrüğü goyalmak Yaşlanmak (Ng.)
tükümcek Tükürük (Gr.)
tülen İlk kez çocuk doğuran genç kadın (Ada.)
tülenmek Tüylenecek (Ks.)
tülmek Tüylenecek (Kn.)
tülünkü Yaşlanmış, kocamış (Ba.)

tümdülemek 1. Çarpıntı tutmak (Bo.)
 2. Çocuk ya da yaşlı sallanarak düşecek gibi yürümek (Bo.)
tümmek Sivilce kabarıp şişmek (İz. Çkl. Gaz.)
tümselemek Kamburlaşmak (İz.)
tümsük Yumruk (İsp. Ks. Sv.)
tümü Nezle (Ezc.)
tünemek Ölmek (Dz.)
tünnük Güçlü (Kerkük)
tüpleme Çocuklarda kann şişliği ile beliren bir hastalık (Ng.)
tüpletmek Karnı şişen çocukların iyileşeceği inancıyla karınlarının üstüne ılık kül döküp oğmak ya da oklava ile hafifçe vurmak (Kü. Kc. Ng.)
tüpüldeme Çarpıntı (İsp.)
tüpültü Yürek çarpıntısı (Ay. Bo.)
tüpürceyh Tükürük (Kr.)
tüpürdemek Çarpıntı tutmak (Brd. Ba.)
tüpürmek Tükürmek (Kıb.)
tüpürtü Yürek çarpıntısı (İsp. Brd. Ada.)
türbellik Mezarlık (Gaz.)
türük Gebe (Çr.)
tütünmek Hastalığın geçmesi inancıyla kimi nesneleri yakarak dumanını koklamak (Mğ.)
tüy tüş Sakal bıyık (Sm. Ng.)
tüyü tüşü atmak Saçı sakalı dökülmek (Ng.)

U

- u** Zehir (Kn.)
- ubur** Obur (Sm.)
- ucuk** Uçuk (Dz.)
- ucumah** Ağrımak, incimek (Hat.)
- uc** Avuç (Kn.)
- ucgun** Bunak (İç.)
- uçkur çizmek** Cinsel yaklaşımda bulunmak (Ng.)
- uçkur çözmek** Cinsel yaklaşımda bulunmak (Ng.)
- uçkuruna sağlam** Cinsel duygularının tutsağı olmayan (Ng.)
- uçmak** Çok üşümek (Ks.)
- uçuh benizli** Soluk, uçuk benizli (Kr.)
- uçurum** Aşırı topal (Ng.)
- udeş** İri, toplu insan (Dz.)
- udmah** Yutmak (Kr.)
- udum** Yudum (Kr.)
- udyeri** İnsanın üreme organı (İsp. Dz. Ay. Kü. Çkr. Es. Çr. Mr. Sv. Or. Yz. Ky. Ng. Kn. İç. Ant.)
- ufaklık** Bit (Or. Ng.)
- ugundurmak** İçin için ağlamak (Çr.)
- ugunmak** Ağlaya ağlaya bayılmak, kendini yitirmek (Çr. Ama. Sv.)
- uğalmak** Çocuğun öksüre öksüre sesi çıkmaz olması (Ng.)
- uğdu** Sıcaktan yanma (Sv.)
- uğnak** Sara, epilepsi, cin çarpması (Ky.)
- uğrağa gelmek** Cin, peri tarafından çarpılmak (Or. Ezm. Sv.)
- uğrah** Sara, epilepsi, cin çarpması (Sv.)
- uğrak** Sara, epilepsi, cin çarpması (Kü. To. Es. Ar. Sv. Ky. Ada.)
- uğralanmak** Gelincik hastalığına tutulmak (Ky.)
- uğralı** Burnunun çevresinde beyaz serpinti bulunan bebek (Ng.)
- uğramak** Cine, şeytana çarpılmak (Ay. Mn. Brs. Kc. Gr. Rz. Ng. Ant. Mg. Krk.)
- uğramak** Hastalığa tutulmak (Ng.)
- uğrama olmak** Cine, şeytana çarpılmak (İst.)
- uğraşa** Hastalığa, periye, cine karşı okuyup üfleme, afsunlama (İç. Ant. Mg.)
- uğumsuz** Döl döş vermeyen, çocuğu, özellikle oğlu olmayan (Ng.)
- uğundurmak** Bayıltmak, kendinden geçirmek (Or. Sv. Ng.)
- uğunlamak** Ağlaya ağlaya bayılmak, kendini yitirmek (Ml.)
- uğunmak** Ağlaya ağlaya bayılmak, kendini yitirmek (Af. İsp. Brd. Dz. Ay. İz. Es. Çr. Sm. Ama. To. Ar. Ezm. Ezc. El. Ml. Mr. Sv. Ky. Nş. Ng. Ada. İç. Kn. Or. Kr. Çr. Yz.)
- uğuz** Bunak, anlayışsız (Kr. Ky.)
- ukuy** Uyku (Dy.)
- ukuyi** Uyku (Rz.)
- ulak** Güçlü, iriyarı adam (İç.)
- ulama** Şerit, tenya (Mr. Ky. Ada.)
- ulok** Kötürüm (İst.)
- uluğsa** Lohusa (Ks.)
- uluk** Aptal (Ng.)
- uluma** Deride kaşıntılı kabarcıklarla beliren hastalık (İsp. Brd.)
- uma** Kalça (Af. Ama. Ada.)
- umaça** Kuyruksokumu kemiği (İst.)
- umşumuk** Cinsel isteğini gideremeyen kimse (Ada.)
- umşunuk** Canı isteyip yiyemeyen kimse (Ky.)
- unalmak** Bayılmak (Çkl.)
- ungun** Sağlığı yerinde (Ay.)
- ungunmak** Acidan kıvrınmak (İst.)
- unmadık** Dertli (İsp.)
- unmak** 1. Onmak, iyileşmek (Gaz. Ng. Ba. Ml.)
2. Mutlu olmak (Çkl. Kc.)
- unulmak** Onmak, iyileşmek (Ml.)
- ur** Fitik (Tn.)
- urama** 1. Ur. şişlik (Ant.)
2. Şeytana, cine çarpılma (Çkl.)
- urasa** 1. Hastalığa, cine, periye karşı okuyup üfleme, afsunlama (Mn. Çkl. Sv. Ng. Ada. İç.)
2. Hastalığı kocakarı ilaçları ile iyileştirme işi (Ada. İç.)
- urasalatmak** Okuyup üfletmek, ovdurmak (Ng.)
- urasalık** Okunup üflenecek gibi hasta (Ng.)
- urguy** Sivrisinek (Kn.)
- ursan** Kısır (Ar.)
- uruh** Ruh (Ba.)
- usuğu çekilmek** Bayılmak, içi geçmek (Gm.)
- usuğu çekmek** Bayılmak, içi geçmek (Mn.)
- usuğu gitmek** Bayılmak, içi geçmek (Ay.)
- usuğu kaçmak** Bayılmak, içi geçmek (Sn.)
- uslup** Akıllı (Af. Gm.)
- usturmak** Çocuk büyütme (Sn.)
- usu gitmek** Baş dönme (Tr.)
- usukmak** Ağrısı azalmak, dinmek (Dz. Kü. Sv.)
- us** Akıl (Gr.)
- uşakeri** Dölyatağı, rahim, uterus (İsp.)
- uşaklamak** Doğurmak (Zn.)
- uşaklık** Dölyatağı, rahim, uterus (İsp. Es. Çr. Ama. Rz. Tr. Ar. Ezc. Ml. Mr. Hat. Sv. Krş. Ng.)
- uşum** Aptal, akılsız (Af. Kn.)
- ut** İnsanın üreme organı (İç. Ed.)

utyerl İnsanın üreme organı (Isp. Kü. Es. Ks. Çkr. Sv. Yz. Ng. Ml. Kn. Ada.)
uvalmak Bayılmak (Ba. Bil. Ed.)
uvez Sivrisinek, tatarcık (Sv.)
uvunmak Ağlaya ağlaya bayılmak, kendini yitirmek (Isp. Dz. İz. Bo. Çkr. Sm. Gaz. Ada. Ant.)
uvuz Ağız, ilk süt (Kn.)
uyatlık Gizlenilen organlar, şeyler (Kn.)
uyaz Sivrisinek, tatarcık (Bo. Tn.)
uydurmak Erkeğin cinsel ilişkide bulunması (Bo. Ng.)
uyfat İç sıkıntısı (Ada.)
uyhu Uyku (Ml.)
uyku başa vurmak Uyandığı için sersemlemek (Ng.)
uykucu Uykuyu seven, çok uyuyan kimse (Ng.)
uyku çekmek Uzun, doya doya uyumak (Ng.)
uykudan galmak Uyuyamaz olmak, uyumamış olmak (Ng.)
uykuluk 1. Karaciğer (Kü. Ky.)

2. Dalak (To. Kn. Kıb.)
 3. Yeni doğan bebeklerin başındaki kepek (Ks. Sn.)
 4. Bebeklerin parmak aralarında biriken kir (Sm. Ng.)
 5. Göğüsle karın boşluğunu ayıran perde, diyafram (Ank.)
uyku semesi Uyku sersemi (Isp. Brd. Dz. Kü. Ba. Es. Bo. Ks. Çkr. Sn. Sm. Or. Gr. Sv. Krş. Ky. Ns. Ng. Ant. İç. Krk.)
uykusu geçmek Uyuyamamak (Ng.)
uykuya varmak Uyumaya başlamak (Ng.)
uyran Çıplak (Gm.)
uyrum Beden (Sn.)
uyumak Kanı pıhtılaşmak (Ng.)
uyunmak 1. Kanı pıhtılaşmak (Mn. Ed.)
 2. Bayılır gibi olmak (Mr.)
uyuruyormak Uyumak, uykuya dalmak (İç.)
uyuz uykusu Derin uyku (Bo.)
uyvaşık Uyuşuk, ağır davranışlı (Bo.)
uzun ilik Omurilik (Çkl.)
uzun öksürük Boğmaca (Çkl.)

Ü

üçümünük Obur insanın midesinde olduğu varsayılan imgesel varlık (Mğ.)

üdüberlik Yorgunluktan dolayı rahatsızlık (Tk.)
üdük Meme ucu (Zn.)

üfe Kan bozukluğu (Ank.)

üferlenmek Hastalık öncesi kırınglık duymak, ürpermek (Ks.)

üflemek Cinsel ilişkide bulunmak (Brs.)

üflez Zayıf, cılız (Dz. Çr. Gaz. Sv. Ada.)

üfürük Soluk (Isp. El. Ng. Kn.)

üfürükçü Hastayı okuyup üfleyerek iyileştireceğine inanılan, bu işi sürekli ve çıkar sağlayarak yapan kişi (Sm. Ar. Sv. Ng.)

üğmek Uyumak (Dz.)

üğren Çıplak (Sv.)

üğünmek 1. Süt kesilmek (Krk.)

2. Üzülmek (Ar.)

üğüntü Bulantı (Ky.)

üğütme Uyumak (Ks.)

üğüz Uyuz (Dz.)

üle Hayvan ölüsü, leş (Af. Sm. Ml. Ur. Mr. Hat. Sv. Yz. Ank. Ky. Ng.)

ülezmek Hastalıktan incelmek, zayıflamak (El.)

ülgüdür Beden (Çr.)

ülle Yeni doğmuş, kırkı çıkmamış bebek (Ant.)

üllük Bebeklerin altına sarılan toprak (Sv. Ky.)

ülük Zayıf (Sv.)

ülüngür Zayıf (To.)

ülüzgar Romatizma yeli (Ezm.)

ümmük Soluk borusu, gırtlak, boğaz (Ada.)

ümuk Soluk borusu, gırtlak, boğaz (İç.)

ümük 1. Soluk borusu, gırtlak, boğaz (Isp. Brd. Dz. Ay. İz. Mn. Ba. Zn. Ks. Çkr. Çr. Sm. Gaz. Yz. Ank. Ng. Kn. Ada. İç. Ant. Mğ. Ed. Krk. Bo. İst.)

2. Çene (Kn.)

ümüklemek Gırtlakını sıkamak (Bo.)

ümürmek Yemek, yutmak (Ng.)

ümürtlek Soluk borusu, gırtlak, boğaz (Isp. Mr. Sv. Ada.)

ündürme İnme, felç (Gm.)

ünelmek Gelişmek, büyümek (Isp.)

ünük Soluk borusu, gırtlak, boğaz (İz. Ba. Çkl. Brs. Bil. Kc. Mğ. Krk. Bo. Zn.)

ünüklemek Gırtlakını sıkamak (Ay. Ba. Çkl. Brs. Ed.)

ünüklü Obur (Mğ.)

üreh Yürek (Kr.)

ürek Yürek (Kr. El.)

üreklenmek Çoğalmak (İç.)

üreyh Yürek (Kr.)

ürflye Çocuk yüzünde görülen sıvama yara

(Sm.)

ürgeç Çok şişman (Brd.)

ürkmek 1. Yarası başka yerlere sıçramak (Isp. Es. Or. İç.)

2. Saç taranırken zorlama sonucu kopan tellerin dibinde kellik oluşmak (Isp.)

ürkü Çekingenlik (Ng.)

ürküntü 1. Yüzde çıkan, yüzün başka yerlerine dağılan yara (Dz. Sv. Yz. Ky. Krş. Ng. Kn. İç.)

2. Ergenlik (Brs.)

3. Sıkıntıdan çıkan sivilce (Ada.)

4. Allerji (Ada.)

ürlenmek Biraz iyileşmek (Or. To.)

ürübeyran Çırlıçıplak (Ng.)

ürük Şiş, şişlik (Isp.)

ürülmek Şişmek, şişmanlamak (Isp. Dz. Ay.)

üske Kısır, doğurmayan (Tn.)

üşküf Boyun (Kn.)

üşkülü Çok ağır hasta (Ba.)

üşkürmek Öksürmek (Bt.)

üslük Yüz biçimi (Ank.)

üst Aybaşı, kadının menstruasyon dönemi (Isp. Mn. Es. Çkr. Or. Ar.)

üst kirlenmek Aybaşı olmak, menstruasyon görmek (Ng.)

üstü gelmek Aybaşı olmak, menstruasyon görmek (Isp.)

üstü kirlenmek Aybaşı olmak, menstruasyon görmek (Yz. Ng.)

üstü kirlil Aybaşılı, menstruasyon görmekte olan kadın (Isp. Ama. Ng.)

üstünden geçmek Güç kullanarak cinsel ilişkide bulunmak (Ng.)

üstüne olmak Aybaşı olmak, menstruasyon görmek (Sv.)

üstünü görmek Aybaşı olmak, menstruasyon görmek (Zn.)

üstünü kirlilemek Kakasını donuna kaçırmak (Ng.)

üşah Çocuk (Kr.)

üşenmek Gıdıklanmak, huylanmak (Çr. Ama. Or. Ml. Gaz. Mr. Hat.)

üşkün Yaşlı kimse (Isp.)

üşük 1. Soğuk algınlığı (Es. Ama. Ar. Ezc. Ank.)

2. Donma (Ezc.)

3. Donmaktan morarıp uyuşan organ (Ks. Ml.)

4. Donmadan sonra el ayak gibi organlarda süren uyuşukluk, kaşınma (El.)

5. Üşümüş kimse (Kr. Sv.)

- üşütme** 1. Sıtma, sıtma nöbeti başlarken görülen ürperme, titreme (Mr. Hat. Kr.)
 2. Zatürree (Mr.)
 3. Soğuktan ileri gelen hastalık (Kn.)
 4. Soğuk alma (Ng.)
- üşütüp kızdırma** Sıtma, sıtma nöbeti başlarken görülen ürperme, titreme (Gaz.)
- ütlenmek** Büyümek, gelişmek (Iz.)
- ütük olmak** Soğuğa karşı dayanıksız olmak (Isp. Ezm. Sv. İç.)
- üvez** 1. Bir çeşit sivrisinek (Dz. Es. Çkr. Or. Gr. Gm. El. Ml. Gaz. Mr. Hat. Sv. Yz. Tn. Ky. Ng. Ada. İç.)
 2. Tatarcık (Mn. Brs. Kc. Sk. Or. El. Ml. Gaz. Mr. Ur. Sv. Yz. Krş. Kr. Ng.)
- üyür onayık** Uykuyla uyanıklık arası (Ng.)
- üyütmek** Uyumak (Isp. Ng.)
- üz** Yüz, surat (Gm. Kr. El.)
- üzbelek** Sıska, hastalıklı (Çocuk için) (Bo.)
- üzengi** Ayak altı çukuru (Es. El. Ng.)

- üzengilli** Ayak altı çukuru (Ank.)
- üzengillik** Ayak altı çukuru (Ağ. Ada. Ky.)
- üzeri yüklü** Gebe (Krş. Ng.)
- üzerli** Gebe (Kn. İç. Ant.)
- üzgün** Hasta (Kn.)
- üzünü** Gücü tükenmiş, yorgun (El. Sv.)
- üzünü almah** Üzüntüyle hastalanmış hastanın iyileşmesi inancıyla bedenine sarılan pamukları yakıp hemen söndürmek (Gm.)
- üzük** Büyümeyen, gelişmeyen (Ar.)
- üzülmek** 1. Hastalığı yinelenmek (Isp. Dz. Ay. Bo. Ks. Çkr. Sn. Sm. To. Or. Mr. Ng. Kn. Ada. İç. Mg.)
 2. Yorulmak (Es.)
 3. Zayıflamak (Ar.)
 4. İnme inmek, felç olmak (Sv.)
- üzülmeyh** Hastalığı yinelenmek (Kr.)
- üzüt** Sıska, renksiz, hastalıklı (Bo. Ks. Sn. Sm.)

V

vacıblı Eşcinsel erkek (Ky.)
vağası geçmek Baygınlık geçirmek, içi geçmek (Kr.)
vahitsiz Hasta (Gm.)
vahrat Çok yiyen, obur (Sv.)
vanda Çocuk (El.)
vangıldamak Kulağı uğuldamak (Dz.)
vanvanlamak Çok yaşlanmak, düşkünleşmek (Sv.)
varaza 1. Sinir (Or.)
 2. Gövde organları (Sm.)
varivermek Irza geçmeye girişmek (İç.)
vart Çıban (Sv.)
varuş Yavru, bebek (Ks.)
varvarlık Delikanlılık, gençlik (İsp. Ba.)
vazılamak Gövdesi çok ağrımak (Ng.)
vehlem Merhem, em (Kr.)
vehem Merhem, em (Kr.)
venğirdemek Küçük çocuk ağlamak (Sv. Yz. Ng.)
venğırtli Bebek ağlaması (Ng.)
veregen Eşcinsel (To.)
veres Siska (Tk.)
verev Verem (İsp.)
veriklemek Küçük çocuk, sürekli ağlamak (Brd.)
verildemek Küçük çocuk, sürekli ağlamak (İsp. Dz.)
veze Küçük bebeklerin basında çıkan yara (Kr.)
vezlemek Hastalıktan, zayıflıktan, ağlar gibi ses çıkarmak (İsp. Ng. İç.)
vezlilemek Hastalıktan, acıdan inlemek (To.)
vezlilti Bitkin, zayıf, hasta kişinin sinek vızılıtsı gibi çıkan sesi (Ng.)
vezlemek 1. Derisi pul pul kabarmak (Gm.)
 2. Hastalıktan, acıdan inlemek (Gm.)
vezlemük Cansız, siska, yorgun, miskin (Zn.)
vicırgan Bıcılğan da denilen sulu ayak yarası,

(Gr.)
vırlık İshal (Ml. Ur.)
vızık Sivrisinek (Ezm. Ezc. Ml.)
vızilemek Hastalık nedeniyle sesi cansız çıkmak (Kib.)
voruk Yaşlı kadın (Sv.)
vücuttan düşmek Zayıflamak (Ng.)
vurgu Yara, bere üstüne konulan kocakan ilâcı (Dz. Mn. Gaz. Sv. Ky.)
vurgun 1. Büyüyüp gelişmemiş (İsp. Kc. Tr. Ng.)
 2. Nazar değdiği, çarpıldığı sanılan algın, güçsüz kişi (Gaz. Ng. Ada. Kr. Mr.)
 3. Zatülcemp, plörezi (İç.)
vurguna gelmek Kurşunla vurulmak (Kr.)
vuruk 1. Büyüyüp gelişmemiş (Çkl. Ks. Or. Gm. Sv.)
 2. Hastalanacak gibi (Tr. Kn. Ng. Mg.)
 3. Yara, ezik (Tr. Kn. Ng. Mg.)
vurulmak Hastalanma belirtisi göstermek (Tr.)
 akarca (Kü. Kc.)
vııldamak Bebek boğulurcasına ağlamak (Kr.)
vığlamak Yenidoğmuş çocuk ağlamak (Bt.)
vık vık Sürekli, boğulurcasına öksürürken çıkan ses için (Çr.)
vingıldamak Küçük çocuk, boğuk, iniltili ses çıkarmak (Ng. Mg.)
vırınık zayıf, çelimsiz (Ed.)
vırşık Zayıf, çelimsiz (Bt.)
vızık Sivrisinek (Brs. Bo. Sv.)
vızılı İnilti (Dz.)
vızık Sivrisinek (Ezm.)
vızık 1. Sivrisinek (Ezm. Ezc. Gaz.)
 2. Tatarcık (Ezm.)
vızık Sivrisinek (Ezc.)
vıde Göz (Zn.)
vırd Kuruntu (Gr.)
vırdetmek Kuruntulanmak, içten içe üzölmek

Y

yaan Sirt (Gaz. Sv.)
yaarnı Sirt (Es. Sv. Kn.)
yababacak Düztaban (Sm.)
yabakulak Büyük, biçimsiz kulaklı kişi (Ama. To. Isp.)
yabır Büyük, biçimsiz kulaklı kişi (Isp.)
yabırdak Yalınayak (Ky.)
yabız Zayıf, güçsüz (Ml.)
yabrı Zayıf, güçsüz (Isp.)
yabuk Kekeme (Sn.)
yafta Bulaşıcı hastalık olduğunu bildiren ve evin kapısına asılan belge (Yz. Ng.)
yağır Kaşintılı yara (Mn.)
yağadı Ter ve tozdan oluşan kir (Dz.)
yağak Yanak (Çr.)
yağannı Sirt (Ama. Nş. Ky.)
yağarın Sirt (Krk.)
yağarlı İri gövdeli, geniş göğüslü (Sm.)
yağarnı Sirt (Cr. Sm. Ama. To. Gr. Tr. Mr. Sv. Ank. Ky. Krş. Ada. Mg.)
yağ bağlamak Şişmanlamak (Bo. Kr.)
yağın Sirt (Ay. Gaz.)
yağınını Sirt (Sv.)
yağır 1. Sirt (Ay. Brs. Çkr. Sn. El. Kn.)
 2. Yara (Ml. Ank.)
yağırılı Sirtı yaralı (Dz. Ay. Ar. Ezc.)
yağırını Sirt (Isp. Çr. To. Or. Gm. Ezm. Ezc. Sv. Ank. Nz. Kn.)
yağır olmak Yara olmak (Ar.)
yağız Esmer, kara renkli (Mn. Çkl. Bo. Ks. Sm. Ama. To. Kr. Md. Hat. Sv. Ank. Krş. Ky. Mg.)
yağızlanmak Yıkanmak (Or.)
yağni Sirt (Bo. Or. Gaz. Sv. Krk.)
yağrı Sirt (Isp. Dz. Ks. Sm. To. Or. Mr. Ank. Ng. Kn.)
yağrıdal Sirt (Isp.)
yağrın Sirt (Af. Dz. Çkl. Kü. Bil. Ng. Kn. İç. Ed. Krk. Tk.)
yağrındalı Sirt (Kn.)
yağrını Sirt (Dz. Yz.)
yağırnılı İri yarı, dev yapılı erkek (Kü.)
yağ tulumu Çok yağlı, şişman (Ng.)
yahınluh Cinsel ilişki (Ar.)
yaka Kadın memesi (İç.)
yakacak Şarbon hastalığı (İst.)
yakalı İri memeli kadın (İç.)
yakarca 1. Tatarcık (Isp. Brd. Dz. Ay. İz. Mn. Es. Kc. Ng. Kn. İç. Mg. Ant.)
 2. Zona, deride olan ağrılı ve kasıntılı kabarcıklar (Ada.)
yakı 1. Karın ağrısı (Dz. Ay. Mn. Kü. Kn. Mg.)

2. İshal (Ba. Mg.)
 3. Ağrıları iyi etmekte kullanılan çeşitli ot ve neslelerden yapılan em (Isp. Ay. Mn. İç. Mg.)
yakın gılmek Cinsel ilişkide bulunmak (Kr.)
yakınlık Cinsel ilişki (Isp. Es. Çkr. Çr. Tr. Rz. Ar.)
yakınlık etmek Cinsel birleşmeye yanaşmak (Ng.)
yakınlık göstermek Cinsel birleşmeye yanaşmak (Ng.)
yakı olmak 1. Bayılmak (Dz.)
 2. Sersemlemek (Dz.)
 3. Midesi bozulmak, karnı ağrımak, kusmak (Ay. Mn. Mg.)
yakma Şarbon hastalığı, karaçıban (Dz. Es. Kc. İst. Krk.)
yakmaca Şarbon hastalığı (Isp. Dz. İz. Ba. Çkl. İst.)
yak olmak Bayılmak (Isp.)
yalama 1. Dudakta çıkan yara, uçuk (Isp. Brd. Dz. Mn. Brs. Kü. Es. Kc. Bo. Ks. Gm. Sv. Yz. Ank. Ky. Ng. Mg. Krk.)
 2. Dudakta kuruma, çatılma (Bo. Çkr. Ama. Mr. Ng. İç. Mg. Krk.)
yalama dudah Dudağı yaralı, pis kimse (Kr. Yz. Krş.)
yalamık Dudakta çıkan yara, uçuk (Bo. Ng. Ky.)
yalboğan Obur (Yz.)
yalbuğan Obur (Ank.)
yalım 1. Huy, doğal yapı (insanda) (Af. Isp. Sk. Ama. İç.)
 2. Zayıf yüzlü (Ng.)
yalıma Dudakta çıkan yara, uçuk (Brd.)
yalım bilek Kemikleri gelişmeden doğan çocuk (Isp.)
yalımsak Obur (Ky.)
yalın 1. Zayıf yüzlü (Ng.)
 2. Çıplak (Dz. Ay. İz. Mn. Çkl. Es. Sk. Çkr. To. Kr. Ml. Hat. Yz. Ank. Ky. Ng. İç.)
yalın bacak Çıplak ayak (Sk.)
yalıncak Çıplak (Es. Or. Hat.)
yalın damar Cılız (Dz.)
yalinkat İnce, narin kimse (Isp. Es. Ama. Ar. Sv. Kn. İç. Krk.)
yalın yalburak Çıplak ayak, yalınayak (Or. Sv.)
yalın yalburduk Çıplak ayak, yalınayak (Sv.)
yalk İnce, zayıf (Or.)
yalkı İnce, zayıf (Bil.)
yalkımak Yaralanıp berelenmek (Es.)
yallı 1. Kirli, bakımsız kimse (Çr.)

2. Obur (Krş.)
yallı ballı Genç, görkemli, zarif (Çkl.)
yalloş Obur (Sv.)
yalmanmak Dili dudakta dolaştırarak susuzluk belirtisi göstermek (Isp. Sm. Or.)
yalınayak Çıplak ayak, yalınayak (Hat.)
yalpık Salya (Mğ.)
yamalamak Ayağını çekerek yürümek (Ng.)
yamalı Deride, genellikle yüzde görülen çok açık ya da çok koyu renkte yama gibi büyücek leke bulunan kişi (Ng.)
yamara Veba (To.)
yamıcık kırık Topal, aksak (Es.)
yamık Antep çibani, genel olarak çiban izi (Gaz.)
yamız 1. Baldır (Af. Mn.)
 2. Omuz (Ank.)
 3. Gövdenin yanı (Ank.)
 4. Kalça (Nş.)
yamkuduk Eğri burunlu (Tr.)
yamsuk 1. Eğri, çarpık, yassılmış (burun için) (Sm. Or. Gr.)
 2. Basık burunlu (Or.)
yamuz Yanak, yüz (Dz.)
yanarca Gözbebeği (Çkl.)
yanbaç Eğri bacaklı (Sm.)
yanbastı Topal, aksak (Tr.)
yancak Yalınayak (Bo.)
yançih Geniş kalça (To.)
yangabaz Biçimsiz gövdeli (Zn.)
yangaboç Biçimsiz gövdeli (İz.)
yangal 1. Çarpık yürüyüşlü kimse (Sm.)
 2. Çarpık yürüyüş (Or.)
yangi Hastalık ateşi (Af. Isp. Es. Bo. Ks. Rz. Gaz. İç.)
yangılanmak Hastalık ateşiyle dudakları uçuklamak, halsiz düşmek (Bo.)
yangın Hastalık ateşi (Dz. Mn. Çkl. Es. Gr. İç.)
yangımcılık getirmek Yakınmak (Çkl.)
yangırı Sirt (Or.)
yangı Hastalık ateşi (Çkl. Ezc.)
yanıç Topal, yan yan yürüyen (Gaz.)
yanık 1. Gelişmemiş, kavruk (Ng.)
 2. Gövdede açılan yara izi (Gaz.)
yanıkara 1. Akciğer zarı yangısı, zatülcemp, plörezi (Dz. Sm.)
 2. Bir çeşit kötü çiban (Çkl. Brs. Ng. Kn.)
 3. Lekeli humma (Ky.)
yanık düren Son çocuk, tekne kazıntısı (Ada.)
yanık kırık Yan yürüyen, sakat (Isp. İz.)
yanıllı Sirt (Bo. Çkr. Çr.)
yanır 1. Sirt (Bo. Ks. Ank.)
 2. Sırtı yaralı (Yz.)
yanırlı Sirt (Çr. Ank.)
yanışak Bit yavrusu (Ks.)
yanız Yüz, çehre (Ks.)
yankeş 1. Şaşı, gözünün tekini kapatarak bakmak (Kib.)
 2. Yan yan yürüyen (Kr.)
yankın Lekeli humma (Mr. Ada.)
yanku Hastalık ateşi (Ama.)
yanma 1. Romatizma (Ks. Kn.)
 2. Kangren (Kr.)
yannık düren Son çocuk, tekne kazıntısı (Ada.)
yanpir Şaşı (Sv.)
yanrı Sirt (Ba. Kc. Bo. Zn. Ezc. Sv.)
yanşah Sarhoş (İz.)
yantır 1. Topal, aksak (Isp.)
 2. Şaşı (Isp. Rz.)
yanyancık Koltuk altı (Zn.)
yapal 1. Gövdesi düzgün olmayan kimse (Yz. Ng.)
 2. Kıvrımsız kulaklı kimse (Ant.)
yapalah Gürbüz (Isp. Çr.)
yapalak Kısa boylu (Yz. Ng.)
yapaz Koca kulaklı (Sm.)
yapıldamak Kaş göz oynatmak (Sv.)
yapıldatmak Gözlerini açıp kapatarak ısıldatmak (Çr.)
yapmak 1. Dışkısını yapmak, pislemek (Ng.)
 2. Cinsel ilişkide bulunmak (Ng.)
yapracık Kulak (İst.)
yaprı Büyük ve yassı (kulak için) (Çkr. Ank. Kn.)
yapru Büyük ve yassı (kulak için) (Sm. Ank.)
yapyapan Tatarcık (Ant.)
yar Ağızdan taşan tükürük (İz. Çkr. Çr. Gr. Sv.)
yara ilik (İst. Ank.)
arah Erkek üreme organı, penis (Ar. Kr. Yz. Krş.)
yara otu Yaraların, siğilin üstüne konulan, ırmak kıyılarında biten geniş yapraklı bir ot (Bo. Rz. Kn.)
yara yaprağı Yaraların, siğilin üstüne konulan, ırmak kıyılarında biten geniş yapraklı bir ot (Bo. Rz.)
yarenlik etmek Kadın kadına sevişmek (Çr.)
yarennik etmek Kadın kadına sevişmek (Çr.)
yargacı Ağır hastalık (Kn.)
yargan Sirt (Af.)
yargıllamak Bir yana aksamak (Sm.)
yargın Sirt (Isp. Brd. Dz. Ay. İz. Mn. Kn. İç. Ant. Mğ.)
yargındalı Sirt (Isp. Kn.)
yarı kırk Lohusalıkta doldurulan ilk yirmi gün (İç.)
yarılmak Çocuk ya da hayvan yavrusu süttten kesilmek (Dz. Ay. Mn. İç. Mğ.)
yarım 1. Fıtıklı (Uş. Çkr. Sm.)
 2. Sakat, bedensel eksikliği olan (Ng.)
yarım ayak Ayak tabanının yarısı (Ank.)

yarımca Yarım baş ağrısı (Gaz. Hat. Ky. Ada.)

yarımlık 1. Fitik (İz. Es. Çkr.)

2. Sakatlık (Ng.)

yarımmine Felç (İsp. Brd.)

yarın Sirt (Uş. Ba.)

yarını Sirt (Dz. Mn. Çr.)

yasara göz Sürekli yaş akan göz (Rz.)

yasılmak Eğilmek (Ay.)

yaslanmak Çiğnenmek, ezilmek (İsp. Sv. Ng. Krk.)

yasmak Eğilmek, kamburlaşmak (Gr.)

yassı yağarnı Geniş omuzlu (Sv.)

yassı yağrını Geniş omuzlu (Çkl.)

yastılayın Baygın, süzgün (göz için) (Ank.)

yasal Yaşlı, orta yaşı geçmiş (Ed.)

yaşartman Altı ayıklık beş-altı yaş arasındaki, gürbüz çocuk (To.)

yasdı Yaşlı (Kr.)

yaşı Küçük çocuklarda görülen piyodermi (Dz.)

yatağan 1. Yatalak hasta (Kr.)

2. İnme, felç (Çr.)

yatağına itmek Yatağını kirletmek, yatağa işemek (Ng.)

yatak Yatalak hasta (Zn.)

yatakcıl Düşkün, sürekli yatmaya gereksinim duyan (Mğ.)

yatak yatmak Cinsel ilişkide bulunmak (Ank.)

yatalak 1. Hastalıklı, zayıf (Or.)

2. Tifo (To. Krş.)

yatalığı Tifo (Ağ.)

yatalık 1. Sürekli yatan hasta, yatalak (Bo. Sv. Yz. Ng. Kn. İç.)

2. İnmeli hasta (Çr.)

3. Ateşli hastalık (Af. Kr. Ezc. Ur. Sv. Krş. Ky. Kn. Hat. İç.)

4. Tifo (Çr. Sv. Ank. Nş. Krş.)

5. Zatülcenp, plörezi (Ng.)

6. Zatürree, pnömoni (Vn.)

yatık Çok sık hastalanan (İsp.)

yatır olmak Yatar durumda olmak, yatmak (İç.)

yatmak Loğusa olmak (Tr.)

yava Peltek, kekeme (Dz. İç. Mğ.)

yavaşmak Yorulmak (Ba.)

yavancımak Çok acıkmak, midesi ezilmek (Brd. Kü. Ay. Çr. Mğ.)

yavansımak Çok acıkmak, midesi ezilmek (Çr.)

yavincamak Çok acıkmak, midesi ezilmek (Dz. Ng.)

yavincımak Çok acıkmak, midesi ezilmek (Af. Brd. Dz. Kü. Çkr. İç. Ant.)

yavışak Bit yavrusu (Ng.)

yavşak 1. Bit yavrusu (Af. İsp. Brd. Dz. İz. Ba. Çkl. Kü. Bil. Es. Zn. Kc. Bo. Ks. Çr. Sn. Sm. Gr. Or. Vn. Gaz. Sv. Yz. Ank. Ky. Ng. Ml. Kn. Ada. İç. Ed.)

2. Küçük çocuk (Ay. Brs. Ed.)

yavşı Bit yavrusu (Or.)

yavşu Bit yavrusu (Or.)

yavşuk Bit yavrusu (Or.)

yavuşak Bit yavrusu (El.)

yayalak Kalça çıkıklığı olup iki yana eğilerek yürüyen (Ama.)

yaybalak Ayakları dışa dönük basan (Ks.)

yaydal Ayakları dışa dönük basan (Ant. Mğ.)

yayadalak Ayakları dışa basan (Sm.)

yaygıç Zayıf bacaklı (Ky.)

yaykanmak Yıkanmak (Ezc.)

yazma Kabakulak (İsp.)

yeğnilmek Doğurmak (Sv.)

yekdirl yekdirl Topallaya topallaya (İç.)

yekdirmek Hafif topallamak (İsp. Mn. Es. To. Sv. Yz. Ng. Kn. Ada. İç. Mğ.)

yekemek Hafif topallamak (İsp. Kn.)

yekelik Topallık (Çkl.)

yekeltmeyh Büyütmek (Kr.)

yekefer iriyarı (Kr.)

yekgelmek Diz çökmek, çömelmek (Nş.)

yel Ağrı, sızı, romatizma (Us. İsp. Brd. Dz. Ay. İz. Mn. Ba. Es. Kc. Bo. Sk. Çkr. Sn. Sm. Ama. Or. Tr. Rz. Ar. Kr. Ezm. Ezc. Ağ. Vn. Bt. Md. Ml. Mr. Hat. Sv. Ank. Ky. Ng. İç. Mğ. Krk.)

yel almak Soğuk almak (İsp. Bo. Çr. Yz. Ank. Ng.)

yelbik Tuzlu balgam (Ank.)

yelci Ebe (Bo.)

yelgirdemek Delirmek (Af.)

yel girmek Ağrısı tutmak (romatizma için) (Kr.)

yellmek 1. Aşermek (Vn.)

2. Üşüme nedeniyle gövdesi sızlamak (Hat.)

yellmsemek Topallamak (Or.)

yelke Saç (Gaz. Ada.)

yelleme Bağırsak gazı (Brd. Dz. Ng. Kn.)

yellemek Gaz çıkartmak, yellenmek (İsp. Ay. Ng. Kn. Mğ.)

yellenme Sara, epilepsi (Ng.)

yellenmek 1. Gaz çıkartmak (Af. Es. Kc. Bo. Ks. Çr. Tr. Ar. Kr. Hat. Ng.)

2. Cinsel istek duymak (Brd.)

yelll 1. Romatizmalı (İsp. Çr. Rz.)

2. Sık sık yellenen (İsp.)

yellik İlâç (Es.)

yelmeşük otu Sancı, ağrı gidermede ve tahta-kurulanna karşı kullanılan bir ot (Sm.)

yelpeme Solunum yolu hastalığı (Ml.)

yelplik 1. Nefes darlığı, bronşit (Çr. Kr. Gaz. Mr. Hat. Sv. Ank. Krş. Ky. Ada. İç.)

2. Çarpıntı (Ks.)

3. Tükürük (Nş. Ng.)

4. Nefes darlığı çeken, öksürüklü kimse (Af. Çr. İç.)

5. Ağrı, sızı, romatizma (Ml.)
yelpikil Nefes darlığı çeken, öksürüklü kimse (Kr. Hat. Sv. Ank. Ng.)
yelpük Nefes darlığı, bronşit (To. Tr. Gaz.)
yelpümek Hastalanmak (insanlar için) (Sm.)
yemek Öldürmek (Tr.)
yemelek Yorgun, bitkin (Ns.)
yemelemek Topallamak (Af. Isp. Çkl. Bo. Ns.)
yenidünya Yeni doğmuş çocuk (Isp. Es. Kc. Bo. Ar. Kr. Kn.)
yenirce 1. Frengi (Isp. İz. Çr. Ama.)
 2. Şirpençe, karbonkül (Sm.)
 3. Cüzam (Ist.)
yenkılanmak Esneyerek gerinmek (Ank.)
yepelemek Topallamak (Çkr.)
yepeme 1. Bir çeşit kanser (Brs. Rz. Ed.)
 2. Frengi (Iz.)
yerdeki Koltuk altında çıkan şişkinlik, hıyarcık (Tr.)
yerden yapma Bodur, şişman (Isp. Brd. Çkl. Ar. Sv. İç.)
yerden yığma Bodur, şişman (Es. Bo. Zn. Çkr. Çr. Sm. Ama. To. Or. Tr. Rz. Ar. Ezm. El. Sv.)
yereyapalak Kısa boylu kimse (Ng. Mg.)
yergin Aseren gebe kadın (Isp.)
yerginlik 1. Aşerme (Isp. Brd. Sm. Ant. Krş.)
 2. Çok yiyesi olma (Mg.)
verginmek Aşermek (Isp.)
yerik Aşeren kadın (Af. Dz. Or. Gr. Ml. Ur.)
yeriklemek Aşermek (Ezm. Vn. Dy.)
yerikil Aşeren gebe kadın (Ng.)
yerik vermek Aşermek (Çkr. Çr. Or. Gr. Kn.)
yerliylemeyh Aşermek (Kr.)
yeruk vermek Aşermek (Ks.)
yerük Aşeren (Gr. Sv. Ank.)
yerüklü olmak Aşermek (Ezc.)
yeruk yerilmek Aşermek (Sv.)
yesminyağı Vazelin (Hat.)
yestehlemek Dışkılamak, büyük abdest yapmak (Çkl. Ks. Sm. Ama. Ng.)
yeşillenmek Cinsel isteklerini söz ve davranışla belli etmek (Af. Isp. Brd. Dz. Ay. İz. Mn. Çkl. Es. Kc. Çkr. Çr. Sm. Ama. Or. Tr. Ar. El. Gaz. Hat. sv. Ank. Ng. Kn. İç. Ant.)
yete Sakatlık (Gm.)
yetik 1. Büyümüş, yetişkin (genellikle kız için) (Çr.)
 2. Yaşlı (Ng.)
 3. Güçlü (Mg.)
yetiksiz Erken doğan çocuk (Tk.)
yetkin Yetişkin, evlenecek çağa gelmiş kız (Bo. Rz.)
yetuk Olgunlaşma, büyüme (Tr.)
yetük Erginlik çağına gelmiş (Çr. Gr. Rz. Sv.)
yevelemek 1. Sayıklamak (Tr.)

2. Topallayarak ya da sürünerek azar azar ilerlemek (Mg.)
yeyici Obur (Tr.)
yeyilme Kanser (Kr.)
yeyim İstah (El.)
yidar Sindirim organı (Dy. El.)
yığaç Tombul (Ks.)
yığıla galmak Bayılmak (Ng.)
yığman Kısa boylu, etine dolgun (Mg.)
yığma Çok şişman (Or.)
yığman Kısa boylu, etine dolgun (Sv.)
yılancuh Kemik veremi (Ml.)
yılancık 1. Kemik veremi (Isp. Dz. İz. Sm. Ar. Kr. Hat. Ky. Ng. Kn. İç. Kib.)
 2. Erişip, yüzde şişme biçiminde görülen bir hastalık (Mn. Sm. Ama. Sv.)
 3. Kasıkta, kol altında ya da boyunda şişkinlik yaparak beliren bir hastalık, akarca (Çkr. Sk. Sn. Tr. Rz. Hat. Krş.)
 4. Gövdede şişkinlikler yapan ve sıkıntıdan olduğu sanılan bir hastalık (Çkl. Ank.)
yılan pancarı Gövdede oluşan şişleri iyileştirmek için üstüne konulan bir ot (Ky.)
yıldacı Her yıl doğuran (Or. İç.)
yıldacı Her yıl doğuran (İç.)
yıldamcı Her yıl doğuran (Dz. Ay. İz. Es. Kc. Ks. Çr. Sm. Ama. Or. Kn. Mg.)
yıldam Her yıl doğuran (Isp. Ba. Brs. Kü. Bo. Zn. Ks. Çkr. Çr. Ank.)
yılık Şaşı (Bil. Kc. Bo. Sk. Zn. Ks. Çkr. Çr. Sn. Ama. Gaz. Mr. Hat. Yz. Nş. Krş. İç. Ed. Krk.)
yılıkkan Büyük ve çirkin ağızlı (Ng.)
yılık Şaşı (Ada.)
yıllık Antep çibani, layişmanyozis (Ky.)
yılıpık Şaşı (Ank.)
yılyarası Antep çibani, layişmanyozis (Ar. Ezc. El. Ml. Sv.)
yıplıdak Gözlerini çok kırpan (Çr.)
yırtlaz Gözkapağı dışa dönük, biçimsiz (kimse) (Çkl. Gaz. Ha. Sv. Ns.)
yığıt çibani Erginlik, sivilce (Hat.)
yılı dutmak Sara nöbeti gelmek (Ng.)
yıllı Saralı (Ng.)
yıllıklı Göğüs hastalığı çeken (Ng.)
yılıpık Nefes darlığı, bronşit (Ng. Kn.)
yılıpıklı Nefes darlığı çeken, öksürüklü (Ng.)
yınlıklaşmak Büyümek (Sm.)
yırdan yapalak Bodur, şişman (Ng.)
yırdan yığma Bodur, şişman (Ng.)
yırlık Üst dudağı yarık (Isp. Bo. Ks. Sm. Gaz. İç.)
yırlık dudaklı Üst dudağı yarık (Ng.)
yırlıklı Aşeren gebe kadın (Ng.)
yırlık yirmek Aşermek (Ng.)
yırlı Leş (Af.)

ylıryememek Yürüyememek (Vn.)

ylıvimek Büyümek (Kü.)

ylıvli Yara izi bulunan yer (Ng.)

ylıyecen Obur (Ada.)

ylıyıcı Obur (Ay. Ng. Mg.)

ylıylıcıyara Kanseri (El.)

ylıyık Hastalık (Ada.)

yolazımak Yorulmak (Kü.)

yolcu 1. Göze inen perde, boz, katarakt (Ada.)

2. Ölümü yakın (Ng.)

yolda görükmek Kısacık boylu (Çr.)

yolu doğrultmak Ölümü yaklaşmak, hastalığı hızla ilerlemek (Ng.)

yoluk 1. Çiçek bozuğu (Kn.)

2. Deri (Mg. Ant.)

yorak Ağız çevresinde kuruyan tükürük (Brd.)

yordanlı Deli (Krş.)

yorgaca 1. Boğmaca (Ba. Çkl. İst. Ant. Ed.)

2. Tifo ve benzeri hastalık (Kn.)

yortma Lağım (İsp. Ay.)

yorukmak Yorulmak (İz. Sm.)

yorulup arıkmak Çok yorulmak (İsp.)

yoşumak 1. Gücsüz kalmak (Kn.)

2. Yorulmak (Ky.)

yovsumak Gücü azalmak (Ada.)

yoymak Eski durumunu yitirmek, bozulmak, çirkinleşmek (İsp. Sm.)

yozy Kısır (Brd. Dz. Ba. Brs. Bil. Es. Bo. İst. Sm. Gr. Gm. Ank. Ns. Ada. İç. Krk. Ant. Mg.)

yozalamak Doğum sancısı çekmek (Tr.)

yozy kalmak Kısır kalmak (Brs.)

yozylamak Doğum sırasında ağrı çekmek (Ky.)

yozylamak Zayıflamak (Brd.)

yömelemek Aksamak (Ng.)

yöndem Yüz, surat (Kr.)

yöreme 1. Parmakta dolama, panaris (Dz. Ay. İz. Ng.)

2. Kanseri (Dz. Ng.)

yörleğen Bir çeşit çıban (İsp. Kn.)

yugal Baston (Çr.)

yuğrük 1. Gövede şişkinlikle beliren bir hastalık (Yz. Ng.)

2. Sancı (Ng.)

yuğrükli Gövdesinde yuğrük denilen şişkinlik bulunan kişi (Ng.)

yuha yer Kasık (Gm. Kr.)

yuhlamak Uyuklamak, kestirmek (Ar. El.)

yuhu Uyku (Kr. Ml.)

yuklamak Uyuklamak, kestirmek (Rz.)

yuku Uyku (Hat.)

yumrucak Veba (Ml.)

yumuk Çene (İsp.)

yumurcak İyileşmeyen çıban (Rz.)

yumurtalık Parmağın, tırnak altında kalan, iç ve uç bölümü (Bil. Çkr. Ama.)

yumuşmak Üşüyüp büzülmek (Ba.)

yunmak Yıkanmak (Af. İsp. Dz. İz. Mn. Ba. Brs. Bil. Es. Kc. Bo. Zn. Ks. Çkr. Çr. Sn. Sm. Ama. To. Or. Gr. Gm. Kr. Dy. Gaz. Hat. Sv. Ank. Ky. Ng. Kn. Ada. İç.)

yunurta Bademcik (Kc.)

yurek Karın, mide, bağırsak (Çkl.)

yutak Yemek borusu (Ar.)

yutmuk Ağızdaki bir yutumluk şey (yemek, tükürük vb.) (Ks. Çr. Sm. Ama.)

yuunmak Yıkanmak (Bo.)

yuvacak Avuç, el (Ba.)

yuvunmak Yıkanmak (Çkl. Sm.)

yuyunmah Yıkanmak (Kr.)

yuzunkuyu Yüzükoyun (İç.)

yuzunkuyun Yüzükoyun (Ama.)

yügrük 1. Gebe (Kn.)

2. Yılacık hastalığı (Ky. Kn. İç.)

3. Çocukta bağırsak sancısı ile beliren bir hastalık (Ng.)

yügrükli Yügrük hastalığına yakalanan (Ng.)

yüğuruk Yılacık hastalığı (İç.)

yüğürük Göbek altında şişkinlikle beliren bir hastalık (Mg.)

yüklü Gebe (İsp. Brd. Dz. İz. Ay. Mn. Ba. Çkl. Es. Kc. Zn. Ks. Cr. Sm. Ama. To. Or. Gr. Tr. Gm. Rz. Ar. Kr. Dy. Gaz. Ur. Hat. Sv. Ng. Kn. İç. Ant. Mg. Krk.)

yüksük Kalça eklemi (Ada.)

yüksünmek Gebe kadının zayıflaması (Or.)

yükü yıkmak Doğurmak (Bo.)

yülünmek Traş olmak (Ay. Mn. Es. Ks. Gaz. Mr. Hat. Ky. Ant.)

yünmek 1. Yıkanmak (Af. İsp. Brd. Dz. Ay. İz. Mn. Ant. Mg.)

2. Kadının cinsel ilişkide bulunması (İç.)

yünölmek Tıraş olmak (Çkl.)

yüreğe inmek Felç olmak, inme inmek (Ng.)

yüreği bayılmak Baygınlık geçirmek (Zn.)

yüreği dayfalmak Yorgunluktan bitmek, çarpıntı geçirmek (Or.)

yüreği fenilmek Yüreği çarpmak (Ml.)

yüreği gılmek İshal olmak (Ama.)

yüreğine indirmek Felç olmasına neden olmak (Ng.)

yüreğini galdırmak Aşırı yürek çarpıntısı vermek, yüreğini oynatmak (Ng.)

yüreği sürmek İshal olmak (Zn. Hat.)

yüreği yavıncımak Karnı acıkmak (Ng.)

yürek 1. Karın, mide, bağırsak (Ay. İz. Es. Çr. Ama. To. Gr. Rz. Hat. Sv. Ky. Mg. Krk.)

2. Tırnak uçlarında, tırnağın altındaki yumuşak et (Ng.)

yürek atması Yürek çarpıntısı (İsp. Dz. Mn. Es. Sk. Çr. Ar. Gaz. Hat. Sv.)

yürek ertması Yürek çarpıntısı (To.)

yürek bayılması Çok acıkma (Ar.)
yürek bulanması Mide bulanması (Ar.)
yürek düpürtüsü Yüreğin olağanüstü çarpması (Ng.)
yürek düşmesi Göbek düşmesi de denilen bir sakatlık (Rz.)
yürek etmek Kusmak (Brd.)
yürek ılgıması Yürek çarpıntısı (Mh.)
yürek kabarması Yürek çarpıntısı (Mn. Gaz.)
yürek kakkınlığı Yürek çarpıntısı (Ng.)
yürek kalkması Yürek çarpıntısı (Isp. Dz. Ay. İz. Mn. Es. Çr. Gaz. Sv. Ng. Kn.)
yürek oynaması Yürek çarpıntısı (Rz. Gaz. Sv.)
yürek sürmek İshal olmak (Zn. Ng.)
yürekten kesmek Hastalığı kökten yok etmek, iyileşmek (Es.)
yürmek Gebe bırakmak (Brd. Krş.)
yürük 1. Verimli, doğurgan (Çkr. Mg.)
 2. Sancı (Ng.)
yürük çekmek Aşermek (Sm.)

yüzüguyun Yüzü aşağı gelecek biçimde, yüzükoyun (Ng.)
yüzükoyun Yüzü aşağı gelecek biçimde, (Mn. Çkl. Çkr. Sv. Ank. Ng. Kn. Mg.)
yüzükuyu Yüzü aşağı gelecek biçimde, yüzükoyun (Kn.)
yüzünguyu Yüzü aşağı gelecek biçimde, yüzükoyun (Ng.)
yüzünkapak Yüzü aşağı gelecek biçimde, yüzükoyun (Zn.)
yüzünkoynu Yüzü aşağı gelecek biçimde, yüzükoyun (Bo.)
yüzünkoyu Yüzü aşağı gelecek biçimde, yüzükoyun (Mr.)
yüzünkoyun Yüzü aşağı gelecek biçimde, yüzükoyun (Dz. Çr. Hat. Yz.)
yüzünkuylu Yüzü aşağı gelecek biçimde, yüzükoyun (Es.)
yüzünkuyu Yüzü aşağı gelecek biçimde, yüzükoyun (Isp. Çr. Ama. Hat.)
yüzzacı Ebe (Tr.)

Z

zabın İnce, zayıf, güçsüz (Yz. Kn.)
zabınlamak Zayıflamak (Ng.)
zagar Bodur, bacaksız, kısa boylu (Brd. Dz. Kü. Es.)
zağ 1. Güç, kuvvet (Isp. Dz. Kü. Sv. Ng. Kn. İç.)
 2. Mutlu (Çkl.)
zağar Bodur, bacaksız (Isp. Brd. Dz. Mn. Kü. Ks. Çkr. Sv. Yz. Krş. Kn. Mg.)
zağlı Sancılı, irinli (yara için) (Ng.)
zaha Lohusa (Vn.)
zehimlenmek İrinlenmek (Ng.)
zahi Lohusa (Kr.)
zakor Bebek kundağı (İst.)
zal Deli (Kıb.)
zalanmak Şişmanlamak, yağlanmak (Çr.)
zamarıh Çıban (Kn.)
zambak Aptal (Dz.)
zambalak Tombul (Sv.)
zambır Sinir, asabiyet (Gaz.)
zambur Sinir, asabiyet (Hat.)
zamaz 1. Burun kemiği (Es.)
 2. Aptal (Çkl. Çkr. Sv.)
zandoş Deli (To.)
zangabak Aptal (Dz.)
zangac Topal (Tr.)
zangalak İri yapılı, kalın kemikli (Sm.)
zanguş Deli (Zn.)
zankac Topal (Tr.)
zank ölümü Birdenbire ölüm (Uş.)
zanzura Uzun boylu kimse (Kr.)
zara Sara epilepsi (Dz.)
zarat Yüz, surat (İst.)
zarıncamak Acidan inlemek (Ks. Kıb.)
zarıncı Yatacak hasta (Vn.)
zarıncılamak Acidan inlemek (Ks.)
zari zehtli kesilmek Çok yorulmak, bitkin düşmek (Ng.)
zarlanmak Acidan inlemek (Kr.)
zarplı Güçlü (İç.)
zarranmah Hastanın inlemesi (Kr.)
zarta Yellenme (Es.)
zarta atmak Yellenmek (Sm.)
zavga Aptal (Kc.)
zavlah İriyari kimse (Sv.)
zavrak Sağır (Dz.)
zayahıl Güçsüz, hasta (Mr.)
zayakıl Baygın (Sv. Ada.)
zayıf etmek Zayıflatmak (Ant.)
zayıfsı Zayıfça (Sv.)
zaylak Kısa boylu, bücür (Kn.)
zaynak Topal, kötürüm (Af. Isp. Kn.)

zaza Kekeme (Gaz.)
zebellemek Akılı dağılmak, sersemlemek (Gr.)
zebel zübel Düşe kalka, yalpalayarak (yürüyüş için) (Or.)
zeblil Zayıf (Ank.)
zeh Tırnak dibi (Ada.)
zeher Zehir, ağı (Kr.)
zeherek lapası Üşütme sonunda görülen hastalıklarda gövdeye yapıştırılan ketentohumu lapası (Ng.)
zeherri Zehirli (Kr.)
zehti geçmek Bunalmak, ateş basmak (Çr.)
zehin Zihin (Kr. Ng.)
zehmi basmak Ruhsal bunalıma düşmek (Kr.)
zehnini bozmak Delirmek, ussal dengesini yitirmek (Ng.)
zekinmek Hastanın iyileşmeye başlaması (Çr.)
zekkirdemek Titremek (Ng.)
zek zek atmak Zonklamak (Ng.)
zelim Meniden önce penisten gelen sıvı (Kc.)
zemberek 1. Kan almakta kullanılan keskin dişli bıçak, neşter (Ng.)
 2. Zatürree, pnömoni (İz.)
zemberek vurmak Kan almak için zemberek denilen aracı gövdenin bir yerine vurmak (Ng.)
zincir kemiği Belkemği (Es. Kn.)
zengirdemek Titremek (Ng.)
zep Em, ilaç (Dz. Kü. Bil. Es.)
zeplenmek Gömülme (Rz.)
zerdoy Öd ve kesesi (Kr.)
zerhoş Şarhoş (Af. Yz.)
zerikleme Uykuda sıçramak (Ada.)
zeri zahtı kesilmek Gücü kalmamak (Ng.)
zerre Kann (Tn.)
zestan Lohusa (Bt.)
zeyin Akıl (Yz. Ank.)
zeyinli Akıllı (Ks.)
zeyrek Akıllı (To. Gaz.)
zeze Gırtlak (Gm.)
zıba İriyari, uzun boylu (Çr. Mr. Hat. Sv. Krş. Ky. Ng. Kn. Ada. İç.)
zıbartmak Öldürmek (Ank.)
zıbidil Çıplak (Ar.)
zıbık 1. Erkek üreme organı (Isp.)
 2. Uzun boylu (Ank.)
zıbindırık Uzun boylu (İz. Sv.)
zıbir Güçlü (Kn.)
zıbpır Güçlü, iriyari (Hat.)
zıbuk Çok zayıf (Gr.)
zıfırı bitirmek Ölmek (Ng.)
ziğ Ezinç, üzüntü (Kn.)

- ziğda** Zihin (Kü.)
ziğil Dişeti, damak (Ar.)
ziğırtmak Üşümek (Mğ.)
zıklamak Yorulmak (Ada.)
zikkım Zehir, ağı (Çr. Ng. İç. Mğ.)
zıldır Zayıf, dayanıksız (Gaz.)
zıldır zıldır Çırılçıplak (Çr.)
zilgıdır Zayıf, dayanıksız (Dz.)
zilgıt Zayıf (Kn.)
zıkar Uzun, iriyarı erkek (Çr.)
zımzık Yumruk (Çr. Ng. İç.)
zındık 1. Sarhoş (İz.)
 2. Kısa boylu (Dz.)
zındıklı Zirdeli (Sv.)
zingirak Sıtma (Gaz.)
zinkaldırmak Titremek (Ada.)
zipçık Şişman kadın (Ada.)
zipıldak Oyun çağında çocuk (İç.)
zipır Güçlü, iriyarı (İsp. Dz. Ay. Çkr. Çr. Ama. Or. Ml. Mr. Sv. Yz. Ng. Kn. Ada.)
ziplak Uzun boylu (Ng.)
zıppır Güçlü, iriyarı (Hat. Sv.)
zıprama Güçlü, iriyarı (Kn.)
zipzıldak Çırılçıplak (Ky.)
zıraf Zayıf (Ml.)
zırdık gibi Uzun boylu, kuru (adam) (Ada.)
zırlak Aptal (Es. Sm. Or. Gr. Tr. Rz.)
zırlı Deli (Ant.)
zırtlı 1. Delimsi, deli (İz. Mn. Ks.)
 2. İri yapılı (adam) (Dy. Ank.)
zırtlacık Şişmanca (Dz.)
zırzır Deli (Ada.)
zıtları Damağı öne çıkık, dişleri sıtır gibi görünen kimse (Ng.)
zıvana Zirdeli (Yz. Ky.)
zıvanasız Kaçık (Ng.)
zıvar Hastalık artması (Af.)
zivırmak Delirmek (Dz.)
zivıtmak Titremek (Dz.)
zivlık Saçı dökük (Ada.)
zıbillik Çöplük (Dz. Ama. Tr. Rz. Ar. El. Ml. Gaz. Hat. Ng. Kn. Kib.)
zığ Mide (Ml.)
ziknemek Hastalığı, ağrısı azalmak (Ama.)
zil Solucan (Tr.)
zile 1. Uzun boylu olduğundan eğilemeyen kimse (Ng.)
 2. Eşcinsel erkek (Ng.)
zılı gibi Zayıf, ince (Sv. Yz.)
zıllık Bızır, klitoris (Ezc.)
zıllı Karın (Brs.)
zıllılı kırmak Karnını doyurmak (Sm.)
zilzurna Çok sarhoş (Sv.)
zımar İkiz, çift (Tr.)
zimlin Yürek (Es.)
zıncef Çok zayıf, cılız (Ng.)
zıncıfle Ağu (Kn.)
zıncır kemiği Belkemiği (Ant.)
zıpık Sivilce (Ml.)
ziravut İriyarı, uzun boylu (Ank.)
zıvan Sivilce (Vn.)
zıvır İç, mide (To.)
zivtinmek Kaşınmak (Dz. Ama Mğ.)
ziyrek Akıllı (Gaz.)
zoğ Arka, sırt (Ar. Sv.)
zohurdamah İrinli yarası zonklamak, ağrımak (Yz.)
zohur zohur İrinli yaranın zonklayarak ağrması için (Yz.)
zoh zoh İrinli yaranın zonklayarak ağrması için (Kr.)
zokgullamah İrinli yarası zonklamak, ağrımak (Kr.)
zoll Sümük (Rz.)
zombal Yaşlanıp yakışıklılığını yitirmiş erkek (Ky.)
zombur İriyarı adam (Sv.)
zomburdamak Çok titremek (İsp. Yz. Çr. Sv. Krş.)
zompurtu Hastalık nöbeti, titreme (Mr.)
zonguldamak Zonklamak (İsp. Brd. Dz. Ay. Mn. Brs. Es. Ama. Or. Ar. Vn. Ur. Gaz. Sv. Yz. Kn. Mğ. Kr.)
zonğurdamak Titremek, dişleri birbirine çarpmak (Çr.)
zonk zonk Bir damar atar gibi (ağrıma için) (Ng.)
zor Sıkıntı, üzüntü (Çr. Kr.)
zork Yumruk (Ada.)
zorlama Çok çalışmaktan el, ayak, kol vb organlarda görülen şişme, incinme (Ng.)
zoro Güçlü (Mr.)
zort 1. Sıkıntı, dert, hastalık (Çr.)
 2. Bebek salyası (Çr.)
zort atmak Bebek salya akıtmak (Çr.)
zortlak Şişman (Ank. Tn.)
zortlamaz Şişman (Ada.)
zökeli Hastalıklı, zayıf (To.)
zökem Nezle (Kr.)
zöl Uzun (insan için) (Bo.)
zömbe Uzun boylu (Bo.)
zön Şişman (Çkl.)
zöngön Çok şişman (Çkl.)
zörtlek Patlak gözlü (Bo.)
zöv Yeni doğmuş çocukların başında çıkan cıiban (İç.)
zövelek Uzun boylu, ince (Bo. Ama.)
zövlek Uzun boylu, ince (Ks.)
zövüldemek Bit, pire gezmek (Çkl. Sm.)
zuhma Yumruk (Nş.)
zukkum Ağı (Af. İsp. Dz. Kü. Ezc.)
zükön Nezle (Rz.)

zukum Ağrı (Ar.)

zumbuk Yumruk (Gr.)

zumzuk Yumruk (Af. Sm. Gr. Tr. Dy. Ml. Gaz.
Sv. Ada. İç. Nş.)

zungur Çok uzun boylu adam (Dz.)

zükam Nezle (Ar.)

zükgam Nezle (Dz.)

zükgem Nezle (Ks.)

zükkam Nezle (Ezc. Tk.)

zükkam Nezle (Or.)

zükkem Nezle (Brd. Uş.)

zülahi İnce uzun (adam için) (İz.)

züyüt olmak Ölmek (Uş.)

92. 06. Y. 0151 - 560

000684

ISBN 975 - 16 - 0234 - 3

TÜRK TARİH KURUMU BASİMEVİ

Fiya 130000 ra